ΑΡΙΘ. 964 ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ· ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8|20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1879. ΕΤΟΣ 1Θ.

ΚΛΕΙΩ

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος

Τιμὴ τῆς συνδρομῆς ἐτησία.

Ἐν Αὐστρίᾳ	φιορίνια	20
Ἐν Τουρκίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑλλάδι	εἰκοσάφραγκα	2
Ἐν Δακίᾳ καὶ Σερβίᾳ	»	2
Ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ	»	2
Ἐν Ἀγγλίᾳ (καὶ Ἰνδικῇ)	λ. στερλ.	2
Ἐν Ρωσσίᾳ	εἰκοσάφραγκα	2
Ἐν Ἀμερικῇ	φράγκα	50

Συνδρομὴ ἑξαμηνιαία, τὰ ἡμίσεα.

Οἱ ἐπιστέλλοντες αἰτήσεις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς "Κλειοῦς,,. (Alla Direzione della Gazzetta ellenica Clio a Trieste) παρακαλοῦνται ν' ἀπαλλάττωσιν αὐτὴν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, παρὰ τοῖς Κ. Ἰωσὴφ Νεχαμούλῃ ἐν Κερκύρᾳ· Μ. Δεβάδῃ ἐν Κεφαλληνίᾳ· Ν. Παπαδοπούλῳ ἐν Ζακύνθῳ· Δημητρίῳ Ι. Δραγούμη ἐν Ἀθήναις· Διον. Στάμῳ καὶ ἰατρῷ Κορλιῷ ἐν Πάτραις· Γρ. Καψάλλῳ ἐν Σύρᾳ· Ν. Χ. Παλαιολόγῳ ἐν Σμύρνῃ· Θ. Δουβαλατλῇ ἐν Μυτιλήνῃ· ἐν Κωνσταντινουπόλει· Γ. Σκαρλατοπούλῳ ἐν Χίῳ· Η. Βλαχλείδῃ ἐν Ἰωαννίνοις· Ι. Πιερίδῃ ἐν Κύπρῳ· Π. Γριτσάνῃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Αἰγύπτῳ· Σ. Σολωμονίδῃ ἐν Γιουργέβῳ· Κ. Γεροτιάννῃ ἐν Γαλαζίῳ· Κ. Κατσουλίδῃ ἐν Ἰβραΐλᾳ· Ι. Βουσσείδῃ ἐν Ἰασίῳ· Λ. Παππᾷ ἐν Κραϊόβᾳ Ι. Ζήτᾳ ἐν Καλαφατίῳ· Καραγιαννάκῃ, ἐν Καλάμαις· Θωμᾷ Βόλῃ ἐν Βουκουρεστίῳ· Σ. Παπαντωνοπούλῳ (29, Finsbury Circus) ἐν Λονδίνῳ· Κ. Μιχαηλίδῃ, ἐν Μαγχεστρίᾳ· Π. Κοντοσταύλῳ, ἐν Λιβερπούλῃ· Ἰω. Αὐγερινοῦ, ἐν Θεσσαλονίκῃ· Ν. Καπέτῃ ἐν Σέρραις· Δ. Ἀργυριάδῃ ἐν Φιλιππουπόλει· Ε. Ἀργυριάδῃ ἐν Ἀδριανουπόλει· Κ. Σάββ ἐν Παρισίοις· Ἀρχιμ. Παγίδᾳ ἐν Πετρουπόλει· Χ. Ελλάδῃ, ἐν Ταϊγανίῳ· Ν. Γιαννικέῃ, ἐν Μασσαλίᾳ· Σ. Ι. Κομποθέκρᾳ ἐν Ὀδησσῷ· Α. Κυριακῷ ἐν Βάρνᾳ Β. Συναδινῷ, ἐν Κισνοβίῳ.

Πᾶσα ἀπιστασία, λαμβάνουσα δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐσπράξεων, εἶναι ὑπόθεσις ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν παρ' αὐτῆς ἀναγκαίων συνδρομῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα. — Φιλελληνικὴ ὁμήγυρις. — Τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμυλίᾳ. — Τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα. — Ἑλληνικά. — Τελευταῖαι εἰδήσεις καὶ τηλεγραφήματα.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ μὴ γενομένη μέχρι τοῦδε δεκάτη συνεδρίασις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς ὑπεμφαίνει ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλὰς, παρὰ πάσας τὰς ἡμιεπισήμους προσπαθείας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεων, δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλας, καὶ ὅτι ἐπίκειται ἴσως ἡ διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων, ἐπομένως καὶ ἡ ἔναρξις τῆς εὐρωπαϊκῆς παρεμβάσεως. Κατὰ τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τοῦ Λονδίνου, ἡ Ρωσσία προέτεινε τὴν συγκρότησιν συνδιασκέψεως ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς σύγχρονον ἐπίλυσιν τῶν ὁροθετικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μαυροβουνίου. Κατὰ δὲ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» αἱ πλεῖσται τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ μὴ ἀποδέχονται ὡς συντελεστικὴν εἰς τὸν προμνημονευθέντα σκοπὸν τὴν συγκρότησιν συνδιασκέψεως, ἐνδεχομένης νὰ παράσχῃ τὸ ἐνδόσιμον εἰς ἄλλας δυσχερείας, ἀποφαίνονται ὅμως ὅτι εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ λυθῶσι τὰ ἀνωτέρω ζητήματα, καὶ μάλιστα τὸ ἑλληνικόν. Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» βεβαιοῖ ρητῶς ὅτι ἅπασαι ἀνεξαιρέτως αἱ δυνάμεις διάκεινται συμπαθῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἔχουσι δὲ καὶ σταθερὰν βουλὴν νὰ ἐπιχειρήσωσι μετὰ σπουδαιότητος τὴν ἀποκειμένην αὐταῖς μεσιτείαν. Ὁ «Διπλωματικὸς Μνήμων» ἐφημερὶς ἐν Παρισίοις, ἥτις δημοσιεύει ἐνίοτε διπλωματικὰς ἀνακοινώσεις ἵνα μὴ ὑποτεθῇ ὅτι ἐπιτηδεύει ἀδόξως τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ διπλωματικὴν ἐντολήν, λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας εἶναι στενῶς συνδεδεμένον πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος. Ὅτε αἱ δυνάμεις ἀπέδοσαν εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ σύνορον τοῦ Αἵμου, ἐνόμισαν ὅτι τοιαύτη τις ἀπόδοσις ἦτο οἱονεὶ ἀντάλλαγμα τῆς θυσίας ἣν αὐταὶ αἱ δυνάμεις ἀπῄτησαν παρὰ τῆς Πύλης ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος. Ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον, κατὰ τὸν «Διπλωματικὸν Μνήμονα» νὰ ἐξαναγκασθῇ ὁ Σουλτάνος εἰς ἐκχώρησιν ἐπαρχιῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ λάβῃ δὲ συγχρόνως ἐπίσημον ἐγγύησιν ὅτι αἱ περὶ τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας διατάξεις τῆς βερολινείου συνθήκης θὰ ἐπιτελεσθῶσι πληρέστατα καὶ ἀκριβέστατα. Πρῶτον ἤδη βλέπομεν ἐν διπλωματικῇ ἐφημερίδι ὑποφαινομένην μυστηριώδη τινὰ σχέσιν τοῦ ρωμυλικοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Τοῦτο θὰ ἦτο μέχρι τινὸς ἀληθὲς ἐὰν αἱ κοιλάδες τοῦ Θυάμιδος καὶ τοῦ Πηνειοῦ ἦσαν προωρισμέναι νὰ ἀποτελέσωσι τὴν ἐπί τινα χρόνον κυοφορηθεῖσαν δυτικὴν Ρωμυλίαν, ἣν ὁ Βήκονσφηλδ ἐβουλεύθη κατ' ἀρχὰς νὰ ἀντιτάξῃ ὡς ἀντίρροπον δύναμιν πρὸς τὴν Ρωμυλίαν τὴν ἀνατολικήν, εἶτα δὲ ἐγκατέλιπεν ὁπότε ἀντὶ τῆς συστάσεως δυτικῆς τινος Ρωμυλίας ἐθεωρήθη συμφορωτέρα καὶ λυσιτελεστέρα ἡ μέχρι τοῦ Νοβιπαζὰρ κατάβασις τῆς Αὐστρίας. Ἀφ' ὅτου οἱ περὶ τὸν Βήκονσφηλδ καὶ Σαλισβουρὺ ἀπεκήρυξαν τὸν ἑλληνισμόν, ὑπολαβόντες αὐτὸν ἀσθενὲς καὶ ἄχρηστον στοιχεῖον, ἔδει βεβαίως νὰ συναποκηρύξωσι καὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς μελετηθείσης δυτικῆς Ρωμυλίας, οὕτω δὲ παρήχθη μία μόνον Ρωμυλία ἄνευ ἑτέρας ἀντιρρόπου δυνάμεως ἢ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν Αὐστριακῶν, ὡς φρουρῶν τῆς καλουμένης ἀνατολικῆς ἰσορροπίας. Ἡ ὑπὸ τοῦ «Διπλωματικοῦ Μνήμονος» συνανάμιξις δύο καθαρῶς διακεκριμένων ζητημάτων, ὧν τὸ ἕτερον, δηλ. τὸ ρωμυλικόν, εἶναι σαφῶς διατεταγμένον ὑπὸ τῆς βερολινείου συνθήκης, φαίνεται τοσούτῳ μᾶλλον παράδοξον ὅσῳ ἑκάτερον τούτων περιστρέφεται εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον συμφερόντων, οὐδεμίαν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα σχέσιν τὴν ἐλαχίστην ταφήν. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνονται κατὰ τὰς ἐνδείξεις τοῦ 13 πρωτοκόλλου, ἡ μικρὰ αὕτη ἔκτασις οὐδαμῶς θὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν ἢ βραδυτέραν ἕνωσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἧς ἡ πλήρωσις ἢ μὴ κρέμαται ἐξ ἄλλων ἰσχυροτέρων ἐνεργειῶν. Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ «Διπλωματικοῦ Μνήμονος» θὰ ἦτο ἀληθὴς ἐπὶ μόνης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ Εὐρώπη ἤθελε κρίνη ἀναγκαίαν καὶ συντελεστικὴν, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀνατολικῆς ἰσορροπίας, τὴν σύστασιν μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Κατὰ τὰ ἄλλα, εἰς τὸ παρωδοῦν ρωμυλικὸν ζήτημα ἐπῆλθε μικρά τις ἀνάπαυλα πόνου, ἰδίως μετὰ τὴν ἐν Κωνσταντινούπολιν ἐξευμενιστικὴν ἀπημίαν τοῦ Ἀλέκου πασᾶ, ἀνενδότως πειρωμένου νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ὁλισθηρὰν αὐτοῦ θέσιν ἐν μέσῳ τοσούτων καὶ τοιούτων ἀντιπαλαιόντων ἐλατηρίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ εὐρωπικὴ διπλωματία ἔχει νῦν ἐστραμμένην ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Μαυροβουνίου, ὅπου τὰ πράγματα χωροῦσιν εἰς κρίσιν. Μαυροβουνιῶται καὶ Τουρκαλβανοὶ ἐρίζουσιν ὡς γνωστὸν περὶ τῆς μικρᾶς ἐπαρχίας Γουσίνης, ἥτις, κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, πρέπει νὰ προσαχθῇ εἰς τὴν μαυροβουνιωτικὴν ἡγεμονίαν. Ἡ Πόλη, περὶ πλείστου ποιουμένη διαφανῆ διαδραματίζουσα κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν διαλλακτικὸν πρόσωπον, ἐπέμψεν ἐσχάτως πρὸς τὰς δυνάμεις ἐγκύκλιον, ἐν ᾗ διαβεβαιοῖ, ὅτι πάντα λίθον θὰ κινήσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς τῶν δύο χωρίων παραδόσεως εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν λόγων της ἀναφέρει λεπτομερῶς ὅσα μέχρι τῆς χθὲς ἐμόχθησεν ὁ Μουκτὰρ πασᾶς. Ἀπὸ Καλκανδερὲ ἐξέδωκε (λέγει) ἔντονον προκήρυξιν, δι' ἧς προσεκάλει τοὺς κατοίκους εἰς ὑπακοήν· ἑτέραν προκήρυξιν ἐξέδωκεν ἀπὸ Πρισρένης, ἀγγείλας ἔτι ἐντονώτερον τοῖς κατοίκοις Γουσίνης, Ἰπὲκ καὶ Διακόβας τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων τῆς βερολινείου συνθήκης. Ἔλαβεν ὡσαύτως ἡ Πόλη πρόνοιαν νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἐπικούρων προσέλευσιν εἰς Γουσίνην, προσθεῖσα εἰς τὰ 15 ὑπὸ τὸν Μουκτὰρ τάγματα ἕτερα ἑπτὰ ἐκ Μιτροβίτσας. Τελευταῖον παρήγγειλαν εἰς τὰς ἐν Γουσίνῃ μόνας ἀπολειφθείσας ἀρχὰς, τὴν Καϊμακάμην καὶ τὸν Καδῆν, νὰ ἐκλίπωσι τὴν κώμην ἐκείνην. Ἡ Πύλη βουλεύεται νὰ παρατείνῃ τὰς εἰλικρινεῖς προσπαθείας της· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Μαυροβούνιον παραφέρεται μετ' ὀξύτητος καὶ ἀπειλεῖ ἐπιδρομὴν, βιάζεται καὶ ἡ Πύλη νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἐκ τῶν προτέρων ἀποκρούει πᾶσαν εὐθύνην, ἐὰν ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ Μαυροβουνίου ἐπέπρωτο νὰ προκύψωσιν ἄλλα δεινότερα. Συγχρόνως πρὸς τὴν τουρκικὴν ταύτην ἐγκύκλιον, ἡ ὑπέρμαχος τοῦ Μαυροβουνίου Ρωσσία προέτρεψε τὰς δυνάμεις νὰ μεσιτεύσωσιν ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῇ Πύλῃ πρὸς ταχυτέραν τῆς Γουσίνης παράδοσιν· ἀλλὰ τὸ αὐστριακὸν ἀνακτοβούλιον ἠρνήθη νὰ ποιήσῃ τοῦτο. Ἡ Αὐστρία φρονεῖ ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ Πύλη διετράνωσε τὴν ἀγαθὴν προθυμίαν της διὰ τῆς τοῦ Μουκτὰρ πασᾶ ἀποστολῆς, οὐδαμῶς δικαιοῦνται αἱ δυνάμεις νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀπὸ κοινοῦ μεσιτείαν των· διότι, ἡ μελετωμένη μεσιτεία ἐνδέχεται νὰ περιπλέξῃ τὰ πράγματα ἔτι πλειότερον καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκινήσῃ πάλιν ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δεινότητι τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Εὐλογωτάτην λοιπὸν εὑρίσκουσιν αἱ ἐν Βιέννῃ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες τὴν ἄρνησιν τῆς αὐστροουγγρικῆς κυβερνήσεως, καθ' ὅσον αὕτη καὶ πάλαι καὶ νῦν δὲν διαλείπει θερμότατα συνιστῶσα τῇ Πύλῃ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ οἰκείου ὅρου τῆς βερολινείου συνθήκης. «Δύο τινὰ ποθεῖ κυρίως ἡ Αὐστροουγγαρία (ἐπιλέγουσιν αἱ ἡμιεπίσημοι ἐφημερίδες)· νὰ ἐκτελεσθῇ εὐσυνειδήτως ἡ συνθήκη, ἵνα μὴ ἐνθαρρυνθῶσι καὶ ἄλλοι, θέλοντες ἢ ἐπινοοῦντες νὰ ὑπεξέλωσιν ἑαυτοὺς τῶν ὑποχρεώσεών των· νὰ λυθῇ ὅσον τάχιον τὸ ὄντως ἀκανθῶδες ζήτημα τῆς προσαρτήσεως τῆς Γουσίνης εἰς τὸ Μαυροβούνιον διὰ τῆς μεσιτείας τῆς Πύλης, ἵνα μὴ ἐξερεθισθῶσι τοσοῦτον τὰ πνεύματα ἐν Ἀλβανίᾳ, ὥστε νὰ προκύψωσιν ἐντεῦθεν δεινότεροι κίνδυνοι εἰς τὴν Τουρκίαν».

Ἐν Αὐστρίᾳ τὸ κυριώτατον πάντων τῶν ζητημάτων εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου. Ἡ Ἄνω Βουλὴ συνεζήτησε διὰ βραχέων καὶ ἐνέκρινεν ὁμοθύμως τὸν προταθέντα νόμον, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀμύνης ὑπουργὸς, βαρὼν Χὸρστ, ὑπέσχετο ὅτι ἡ κυβέννησις θὰ ἐξοικονομήσῃ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τῶν προϋπολογισμένων ἀναλωμάτων. Ἀλλ' ἐν ᾧ τῇ Ἄνω Βουλῇ οὐδεμία ἠγέρθη φωνὴ κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ νομοσχεδίου, ἐν τῇ κάτω βουλῇ ἡ λεγομένη συνταγματικὴ ἀντιπολίτευσις, ἀπαρτιζομένη κυρίως ἐκ τοῦ γερμανικοῦ κόμματος, ἐνίσταται μετὰ σφοδρότητος κατὰ τῆς ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ νομοσχεδίου περιεχομένης διατάξεως, ἥτις ὁρίζει εἰς 800,000 ἀνδρῶν τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ δεκαετίαν. Ἡ ἀντιπολίτευσις, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι ἰσχυρά· ἐπειδὴ ὅμως πρὸς κύρωσιν τοῦ κυβερνητικοῦ νομοσχεδίου, ἀπαιτοῦνται τὰ δύο τριτημόρια τῶν ψήφων, ἡ ἀντιπολίτευσις, ἅτε δὴ περιλαμβάνουσα ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ τριτημόριον τῶν βουλευτῶν, δύναται νὰ ματαιώσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομοσχεδίου. Σήμερον οἱ ἀντίπαλοι τῶν ὑπουργείου στέργουσι τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τὸ κῦρος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου νὰ μὴ διαρκέσῃ πλέον τῶν τριῶν ἐνιαυτῶν. Οὕτως ὑπεχώρησε μὲν ὀλίγον ἡ ἀντιπολίτευσις, διότι ἐν ᾧ πρότερον ἤθελε νὰ ὁρισθῇ ἡ διάρκεια τοῦ νόμου εἰς ἓν μόνον ἔτος, σήμερον προστίθησι δύο ἔτη περιπλέον· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ οὐδὲν ἧττον στερεῶς τὴν ἀναλλοίωτον ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποδοχὴν τοῦ νόμου, λέγουσα ὅτι τὸ κρίσιμον τῶν καιρῶν καὶ ἡ θέσις τῆς αὐτοκρατορικῆς μοναρχίας ἐπιβάλλουσι θυσίας, ἃς δεῖ νὰ ὑποστῶμεν ἀπαρεγκλίτως. Θήκον ἄμα καὶ συμφέρον ἔχουσα νὰ διατελῇ ὡς κάλλιστα εἰς πόλεμον παρεσκευασμένη ἵνα μὴ καταληφθῇ ἀνέτοιμος. Ἴσως εὕρη τις ἀλλόκοτον τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ ζητήματος, ἀναγομένου πρώτιστα καὶ μάλιστα εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν περιωπὴν τοῦ αὐστροουγγρικοῦ κράτους. Φαίνεται ὅτι αἱ ἐνστάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποτείνονται οὐχὶ τοσοῦτον εἰς τὴν οὐσίαν αὐτὴν τοῦ ζητήματος ὅσον εἰς κοινοβουλευτικὰς φιλοτιμίας. Οἱ ἐν Βιέννῃ προεξάρχοντες τοῦ συνταγματικοῦ κόμματος φοβοῦνται ἴσως μήπως, ψηφίζοντες ἐπὶ δεκαετίαν τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, στερηθῶσιν ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς τοῦ δικαιώματος νὰ ἐλαττώσωσι τὴν ἀριθμητικὴν τοῦ στρατοῦ δύναμιν, ἣν νομίζουσι δυσανάλογον πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τοῦ κράτους. Ἐν πρώτοις εἶναι σφόδρα ἀμφίβολον ὅτι τὰ κατεζοφωμένα πολιτικὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως τὰ τῆς Ἀνατολῆς, θὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐπὶ τὸ αἰθριώτερον, ἀφ' οὗ ἅπασαι ἐν γένει αἱ δυνάμεις, καὶ αἱ μεγάλαι καὶ αἱ μικραί, περὶ οὐδὲν ἄλλο ἀσχολοῦνται ἢ περὶ τὰς στρατιωτικὰς παρασκευάς, ὡσανεὶ οὐδεμία ὑπέκειτο ἐλπὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ στρατοῦ, πάλιν ἡ βουλὴ θὰ ἠδύνατο δι' ἄλλης μεθόδου νὰ ἀναγκάσῃ τὴν κυβέρνησιν εἰς τοιαύτην τινὰ ἐλάττωσιν, ἀρνουμένη τὸ κεκανονισμένον ποσὸν τῶν στρατευσίμων. Ἐντεῦθεν εἰκάζεται ὅτι ἡ ἔρις θὰ λυθῇ διὰ συμβιβασμοῦ, ἴσως δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, ἀλλὰ πιθανώτερον εἶναι ὅτι θὰ λυθῇ διὰ τῆς ἀναλλοιώτου ἀποδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον, ὡς λέγεται, καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεφήνατο ἐντόνως περὶ τῆς ἀνυπερθέτου ἀνάγκης τῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ προσεκάλεσέ τινας τῶν ἀντιπολιτευομένων νὰ μὴ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐπὶ ζητήματος οὐσιωδεστάτου ἀπτομένου τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας.

Ἡ θέσις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καθίσταται ὁσημέραι ἧττον ἐπίζηλος. Τὴν ἡσυχίαν τοῦ Βήκονσφηλδ καὶ τουσιν οὐχὶ τοσοῦτον αἱ ἐν Ἰρλανδίᾳ αἱματηραὶ καὶ θορυβώδεις σκηναὶ, οὐδὲ τὸ ἀγρονομικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἀργία τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅσον αἱ ἀγγελίαι ἐξ Ἰνδικῆς καὶ αἱ κραυγαὶ ἑκατομμυρίων Ἄγγλων, ὅσοι κατ' ἐξοχὴν πορίζονται βίον καὶ πλοῦτον ἀμέλγοντες τὸ ἰνδικὸν κέρας τῆς Ἀμαλθείας. Ἐν τῇ Καλκούτῃ ἐπυροβολήθη ὁ ἀντιβασιλεὺς διὰ πιστολίου, ἀλλ' ἔμεινεν ἀβλαβής· κατὰ τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας, ὁ δολοφόνος ἦτο οὐχὶ Ἰνδὸς ἀλλ' Εὐρωπαῖος, πρῶτον μὲν μεθύων, εἶτα δὲ φρενοβλαβής. Οἱ Ἀφγάνοι πάλιν ἐκίνησαν πόλεμον κατὰ τῶν ἐν Καβούλ Ἄγγλων καὶ πειρῶνται νὰ παρασκευάσωσι τῷ στρατηγῷ Ρόβερτς ἣν κατὰ τὸ 1842 παρεσκεύασαν καταστροφὴν τῷ λόρδῳ Ἐλφιστων καὶ τοῖς 16,000 ὁπαδοῖς του, ὧν εἷς μόνον ἐσώθη ἵνα ἐξαγγείλῃ τὰ γενόμενα. Καὶ τότε δηλαδὴ οἱ Ἀφγάνοι ἀφῆκαν τοὺς Ἄγγλους νὰ ἐλάσωσι θριαμβικῶς εἰς Καβούλ, ἔστερξαν τοὺς αὐστηροὺς ὅρους τῆς εἰρήνης, διενήργησαν δὲ, ἅμα ἀρξαμένου τοῦ χειμῶνος, γενικὴν στάσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Καὶ τότε ἔστρεψαν τὰ ὅπλα των κατὰ τῶν ξένων, ὅτε χιὼν ἄπλετος ἐκάλυπτεν ὄρη καὶ ὁδοὺς καὶ διέκοπτε πᾶσαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν Ἰνδικήν. Σήμερον ἐπέπεσον οἱ Ἀφγάνοι κατὰ τοῦ Ρόβερτς, ὁπότε οὗτος οὔτε ἐπικουρίας δύναται νὰ προσλάβῃ, οὔτε ἐν τάξει νὰ ἐπαναχωρήσῃ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν ἀπεκρούσθησαν, ἀλλὰ δὲν κατεδιώχθησαν· ἔμειναν ἐγγὺς τῶν Ἄγγλων ἵνα παρενοχλῶσιν αὐτοὺς πολυτρόπως καὶ διηνεκῶς· κατώρθωσαν μάλιστα νὰ καταστήσωσιν ἄχρηστα διὰ καθηλώσεως τέσσαρα ἀγγλικὰ πυροβόλα. Ὁ Βήκονσφηλδ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα διασώσῃ τὴν λαμπηδόνα τῆς ἀγγλικῆς δυνάμεως ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, πιθανὸν δὲ νὰ στείλῃ εἰς ἑλληνικὰς καλάνδας καὶ τὸ πολυθρύλητον ζήτημα τῶν ἐν Ἀσίᾳ μεταρρυθμίσεων. Πέντε ἡμέραι παρῆλθον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀκούσματος τοῦ νέου ἀφγανικοῦ πολέμου καὶ οἱ τηλέγραφοι Καλκούτης καὶ Καβούλ οὐδὲν πλέον ἀνεκοίνωσαν θετικὸν, πλὴν ὅτι οἱ Ἀφγάνοι ὑπάρχουσιν ἐπρατοπεδευμένοι ἐν τοῖς περιχώροις τοῦ Καβούλ. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἡ δεινὴ θέσις τῶν ὑπὸ τὸν Ρόβερτς Ἄγγλων οὐδεμίαν ἔλαβε τροπὴν ἐπὶ τὸ αἰσιώτερον. Ἐξ ἄλλων προγενεστέρων εἰδήσεων φαίνεται, ὅτι ἡ πρόσφατος ἐπιβολὴ παρεσκευάσθη μετὰ πολλῆς ἀκριβείας, ἐπεξῆλθον δὲ κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ οὐ μόνον ὀρεινοὶ, ἀλλὰ στρατὸς ἄριστα κατηρτισμένος καὶ ὑπὸ ἐμπείρους ἀρχηγούς. Ὡσανεὶ δὲ μὴ ἐπήρκει τὸ κακὸν, καὶ ὁ Ἀχμὲτ Ἐγιοὺβ Χὰν, ὁ πρὸ δύο ἑβδομάδων ἐκλιπὼν τὸ Χεράτ μετὰ δυνάμεως πολυαρίθμου, ἵνα προελάσῃ ἐπὶ τὸ Κανδαχάρ, προσεκλήθη ὑπὸ τῶν κυκλωσάντων τὸ Καβοὺλ ἀνταρτῶν νὰ προσέλθῃ εἰς τούτους, ὅπως συναμφότεροι προσβάλωσι κατόπιν αὐτὸ τὸ Καβούλ. Περίεργον εἶναι, ὅτι ὁ «Χρόνος» δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτερπῶν εἰδήσεων, ἔγραφε. «Τώρα δύναται ἡ Ἀγγλία νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Ἀφγανιστὰν ἐντίμως καὶ ἀσφαλῶς· βραδύτερον πιθανὸν νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο. Ὁ ἀτυχὴς πόλεμος κατὰ τῶν Ζουλοὺ καὶ ἡ ἐντεῦθεν προκύψασα σύγχυσις τοῦ προϋπολογισμοῦ παρέσχον τῇ κυβερνήσει πράγματα πολλά. Νέον σφάλμα ἐν Ἀφγανιστὰν θὰ ἤρκει νὰ καταβιβάσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς». Ὅταν ὁ συνήγορος τοῦ ὑπουργείου «Χρόνος» λαλῇ διαρρήδην περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Βήκονσφηλδ, δέον νὰ συμπεράνωμεν τοὐλάχιστον ὅτι οὐχὶ οἱ ἀντίπαλοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι καὶ θαυμασταὶ τῆς Βηκονσφηλδείου καὶ Σαλισβουρείου πολιτικῆς ἄρχονται ἐξοικειούμενοι πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἐπανόδου τοῦ φιλελευθέρου κόμματος εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀφ' ἧς ἀπεβλήθη τοῦτο ἐπὶ τοῦ 1874 δι' ἔλλειψιν πειθαρχίας τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀπαδῶν καὶ ἕνεκα τῆς μείζονος κομματικῆς ἑνότητος τῶν συντηρητικῶν. Δυστυχῶς τὸ φιλελεύθερον κόμμα χωλαίνει ἔτι καὶ νῦν διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀρχηγοῦ, ἱκανοῦ διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ αὐθεντίας καὶ πολιτικῆς βαρύτητος νὰ συγκρατήσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἑνότητα. Ὁ Κ. Γλάδστων εἶναι οὗτος εἰπεῖν «ἡ τυρηνικὴ σάλπιγξ» τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἀλλὰ καθωμολογημένος τούτου ἀρχηγὸς εἶναι ὁ μαρκίων Ἄρτιγκτων, υἱὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Δεβονσάϊρ. Ἡ αὐθόρμητος ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας παραίτησις τοῦ Κ. Γλάδστωνος ἦτο φυσικὸν παρακολούθημα τῆς πολιτικῆς ἀσυναφείας, εἰς ἣν περιέστη ἡ ἄλλοτε παντοδύναμος φάλαγξ τῶν φιλελευθέρων ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ Παλμερστῶνος. Παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς πυγμάχους οἱ εὐρωπολίβιοι εἶναι ὡσεὶ νίκαντες πρὸς τὸν τηρητικὸν κόμματος, εἶναι ὁ Βήκονσφηλδ, ὁ Σαλισβουρὺ, ὁ Κραμβρουὺκ καὶ ὁ Νορθκώτ· ἀλλὰ τί δύνανται οὗτοι ἀπέναντι τῆς ἀκαθέκτου εὐφραδείας τοῦ Γλάδστωνος, τοῦ Χάρκουρ, τοῦ Βράϊτ, τοῦ Ἄργυλ καὶ τῶν ἄλλων κορυφαίων τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Ἐὰν ἡ ὕπαρξις τοῦ ὑπουργείου Βήκονσφηλδ ἐξήρτητο ἐκ τῆς ρητορικῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἀπὸ πολλοῦ θὰ ἦτο ἤδη καταλελυμένον, διότι ἤρκει πρὸς τοῦτο

τέρων ἀνδρῶν ἐν Βερολίνῳ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φανῇ κατάλληλος καὶ ἁρμοδία εἰς κράτη πολέμια. Κοιλάδες, ὄρη, ποταμοὶ φαίνονται καλὰ μεθόρια ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος· παρέχουσι δὲ μυρίας ἐρίδων ἀφορμὰς εἰς στρατηγοὺς καὶ διπλωμάτας, ἐξετάζοντας αὐτοὺς ἐπὶ τόπου. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι, καὶ εἰλικρινῶς ἐὰν προεθυμεῖτο ἡ Πύλη νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν συμβουλὴν τῆς συνόδου, ἡ τοῦ πρωτοκόλλου γραμμὴ οὔτε Τουρκίαν θὰ ὠφέλει, οὔτε Ἑλλάδα. Τοῦτο ὁμολογοῦσι νῦν αἱ δυνάμεις ἀμφότεραι. Ἐδέησε νὰ ἑρμηνευθῇ ἡ τῆς συνόδου εἰσήγησις. Ἡ Ἑλλὰς ἔστερξε νὰ δώσῃ τὴν ἑρμηνείαν της πρώτη. Οἱ ὀθωμανοὶ ἐπίτροποι ἀνέτρεψαν ἐκείνην καὶ ἐδήλωσαν τίνι τρόπῳ νοοῦσιν αὐτοὶ τὴν βερολίνειον γεωγραφίαν. Ἡ ἔρις ἐφάνη πως περιωρισμένη εἰς μικρὰν καὶ ἐπουσιώδη διαφορὰν ἐπὶ δύο διαφόρων ἑρμηνειῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτης γραμμῆς ὀρέων καὶ ποταμῶν. Ἀλλ' ἡ Πύλη πᾶν ἄλλο ἐπινοεῖ ἢ νὰ ἀνακόψῃ τερπνὴν ὑπόθεσιν, οἵαν ὑπολαμβάνει τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαπραγματεύσεις της. Ἀνέκαθεν ἠρνήθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ σύνοδος ἐμελέτα νὰ τῇ ἐπιβάλῃ τὴν νέαν ὁροθεσίαν. Καὶ πάλαι καὶ ἄρτι ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ σύνοδος, προτείνουσα τὴν νέαν γραμμὴν, ὑπεδείκνυε τὸν ἄριστον τρόπον τοῦ ἐξευμενίσαι τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Σουλτάνος ἔμενεν ἐλεύθερος νὰ ἀποφασίσῃ, ἂν θὰ ἀπεδέχετο τὴν συμβουλὴν καθόλου ἢ μόνον ἐπὶ μέρους. Ὀθωμανοὶ λοιπὸν καὶ Ἕλληνες ἐπίτροποι λογομαχοῦσι περὶ τῆς ἐννοίας τῆς συνόδου· ἴσως οἱ Ἕλληνες ἀπορρίψωσι τὴν τοπικὴν παραχώρησιν, ἣν, κατὰ τὴν τουρκικὴν θεωρίαν, εἶχεν ὑπ' ὄψει ἡ σύνοδος, ἐὰν ἡ Τουρκία προσέφερεν αὐτήν· τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι, ὅτι οὐδαμῶς ἡ Πύλη διανοεῖται νὰ ποιήσῃ τοιαύτην παραχώρησιν. Οἱ Ἕλληνες προσεκάλεσαν τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ ὑποδείξωσι τίνα καὶ πόσα βουλεύεται ἡ Πύλη νὰ παραδώσῃ· οἱ τοῦρκοι ἀπετάθησαν πρὸς τὴν κυβέρνησίν των, περιμένουσι δὲ ταχεῖαν καὶ θετικὴν ἀπάντησιν. Ἐν ἄλλαις περιστάσεσι καὶ ἐὰν ἡ Πύλη ἦτο ἄλλη κυβέρνησις παρ' ὅ,τι εἶναι, θὰ ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ λήξῃ ἡ ὑπόθεσις αἰσίως. Ἡ ἐν Ἠπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ὀθωμανικὴ κυριαρχία ἔχει πολλὰς ὄψεις σκιεράς. Οἱ αὐτόθι Ἕλληνες μισοῦσι τὴν Πύλην· οἱ Ἀλβανοὶ τὴν ὑπολαμβάνουσιν ὡς λύκοι καὶ πάνθηρες ὑπολαμβάνουσι τοὺς ἰδίους φύλακας. Οἱ τοῦρκοι διαχειρισταὶ φιλοσοφοῦσι περὶ κυριαρχίας ἐκ τῆς πεζῆς καθόλου ἀπόψεως καὶ κρίνουσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν ἐκβιαζομένων προσόδων πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν μεγάλη μερὶς τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ τιμαλφής. Ἴσως ἡ Πύλη, καίπερ ἀρνουμένη νὰ παραδώσῃ τῇ Ἑλλάδι ὅσα ἀπεφάσισεν ἡ σύνοδος, ἐμπορεῖ νὰ προτείνῃ ἑτέραν γραμμὴν ἐπιτηδείαν εἰς ἑλληνικοὺς σκοποὺς καὶ ἧττον ὀχληρὰν εἰς ἑαυτήν. Σκοπουμένου τοῦ πράγματος ἀπροσωπολήπτως, τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ τουρκικὰ συμφέροντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπρεπε νὰ συνταυτίζωνται. Ὁ τόπος, ὃν τὰ μέγιστα θὰ ὠφελεῖτο ἀπολαμβάνουσα ἡ Ἑλλὰς, εἶναι ἴσως ἐκεῖνος, ὃν θὰ παρεχώρει ἡ Πύλη μετὰ ζημίας ἐλαχίστης. Ἡ Ἑλλὰς ἀπαιτεῖ τόπον οἰκούμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὑπερποθούντων τὴν ἑλληνικὴν ἐξουσίαν· ἡ Πύλη ἀρνεῖται νὰ προλίπῃ ὑπηκόους συμπαθοῦντας αὐτῇ κατὰ τὸ θρήσκευμα καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Δὲν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ ἕλληνες πολιτικοὶ νοοῦσι σαφέστατα τοιαύτην ἀρχήν. Εἶναι διατεθειμένοι νὰ ποιήσωσι νέας προσαρτήσεις, οὐδαμῶς ἐξετάζοντες, ἂν οἱ κάτοικοι θὰ στέρξωσι τὴν εἰσβολήν των. Ἀλλ' οἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα πραγματευόμενοι Ὀθωμανοὶ δὲν πειρῶνται νὰ κατανοήσωσι τὴν ἀλήθειαν. Ἀρχὴν ἔχουσι νὰ κρατήσωσιν ὅσον πλεῖστα καὶ νὰ παραχωρήσωσιν ὅσον ἐλάχιστα. Κατὰ τὸν ἡμέτερον ἀνταποκριτήν, ἡ τουρκικὴ προσφορὰ ἔσται μικροτάτη. Οἱ Ἕλληνες θὰ τὴν ἀπορρίψωσιν, εἶτα δὲ θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ 24 ἄρθρον τῆς βερολινείου συνθήκης, καθ' ὃ. ἐν παρατάσει, αἱ Βρετανία, Ἰταλία καὶ Ρωσσία ἐπιφυλάσσονται νὰ προτείνωσι τὴν μεσιτείαν των πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Αἱ ἓξ δυνάμεις ἔχουσι διάκρισιν· θὰ προτείνωσι τὴν μεσιτείαν των, ἐὰν τὸ κρίνωσιν ὠφέλιμον· οὔτε ἡ Ἑλλὰς, οὔτε ἡ Πύλη ἐμπορεῖ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν μεσιτείαν ἐκείνην δικαιωματικῶς. Οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ τὴν αἰτήσῃ. Αἱ δυνάμεις, εἰ καὶ ἐσίγησαν ἐν τῇ συνθήκῃ, συνεφώνησαν ὅμως περὶ αὐτῆς. Πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς συνδιάσκεψιν οἱ ἓξ πρέσβεις, οἱ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ διαπεπιστευμένοι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Θὰ συμβουλεύωνται μυστικῶς, ὡς τὰ μέλη τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου· συμφωνήσαντες δὲ θὰ ἐκδίδωσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλὰ, κατὰ τὸν ἡμέτερον ἀνταποκριτὴν, ἐνδεχόμενον οὗτοι νὰ διαφωνήσωσιν. Ἐὰν δυσκόλως συμφωνοῦσιν ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ ζητήματος αὐταὶ αἱ δυνάμεις, οἱ ἀντιπρόσωποί των θὰ συμφωνήσωσι πολλῷ δυσκολώτερον. Αἱ διπλωματικαὶ ἔριδες καὶ ραδιουργίαι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι τοῖς πᾶσι γνωσταί. Ἡ ἐν Πέρᾳ διπλωματία εἶναι διαρκὴς ἀγὼν περὶ τῆς παρὰ τῇ Πύλῃ ἐπικρατήσεως. Προκειμένου νὰ ἀποφασισθῇ ὁπόσον μεγάλη ἢ μικρὰ χώρα θὰ ἁρπασθῇ ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Πύλης χάριν τῶν Ἑλλήνων, οἱ διάφοροι πρέσβεις δὲν θὰ ἦσαν τῇ ἀληθείᾳ ὅ,τι εἶναι, ἐὰν μὴ ἔβλεπον ὅλην ἀποθήκην ναρκῶν ἑτοίμων νὰ ἐκραγῶσι καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν ἐπεδείκνυον ἐλαχίστην συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὀχληρὰ τῷ ὄντι εἶναι ἡ τῶν πρέσβεων θέσις παρὰ κυβερνήσει, ὑπολαμβανούσῃ ὡς ἁρπαγὴν τὴν ἐλαχίστην ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αἴτησιν. Καὶ ἐὰν τυχὸν συμφωνήσωσι, τὸ ἐξαγόμενον τῆς συμφωνίας των θὰ λυπήσῃ καὶ σκανδαλίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον εὐλόγως ἠδύνατο νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως, χάριν ἰσορροπίας τῶν προσωπολῃψιῶν, προσκληθῶσιν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέντευξιν καὶ οἱ πρέσβεις τῶν δυνάμεων ἐν Ἀθήναις. Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐκφράζει τὴν γνώμην πάντων τῶν φρονίμων ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, προσκαλῶν τὰς ἓξ μεγάλας κυβερνήσεις νὰ ἀναλάβωσιν αὐταὶ τὴν εὐθύνην τοῦ δηλῶσαι ἀπὸ κοινοῦ τὰς ἀρχὰς καὶ θεωρίας των πρὸς τὴν Πύλην. Δυνατὸν νὰ τηρηθῇ ἡ μέθοδος ἡ ἐγκαινισθεῖσα ἐν Βερολίνῳ. Ἂς συνέλθωσιν οἱ πρέσβεις· ἀλλ' ἂς συνέλθωσιν ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ νὰ ὑπογράψωσιν πανομοιότυπον σύστασιν, συντεταγμένην ἤδη ὑπὸ τῶν διαφόρων αὐτῶν κυβερνήσεων. Διὰ τῶν νεωτάτων εὐκολιῶν τῆς ἐπικοινωνίας, αἱ κυβερνήσεις συμβουλεύονται ἀμέσως καὶ συνεννοοῦνται πολλῷ τελεσφορώτερον, ἢ διὰ τῶν πρεσβειῶν των ἐν ἀφεστώσῃ πρωτευούσῃ. Τοιούτῳ τρόπῳ θὰ ὠμορρόνουν πληρέστερον ἢ διὰ τῆς ἀντιλογίας ἐφαμίλλων καὶ ἀντιτέχνων διπλωματῶν ἐν μιᾷ πόλει, ἔνθα πάντοτε ἀκμάζει ἡ ἐπιδημία δηλητηρίου φλυαρίας. Οἱ διάφοροι πρέσβεις ἠδύναντο νὰ δίδωσι πρὸς τὰς κυβερνήσεις συμβουλὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως· ἀλλ' ἡ συμβουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ κῦρος οὐχὶ δικαστῶν, ἀλλ' ἐπιστημόνων μαρτύρων. Τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἐπιχειρήματα, ὑπὲρ οἱασδήποτε ὁροθετικῆς γραμμῆς ἢ ἐναντίον αὐτῆς, δυνατὸν νὰ μεταβιβάζωνται παρά τε τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ παρὰ τῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς πρέσβεων. Ὅταν γίνῃ γνωστὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι τοιάδε ἢ τοιάδε εἶναι ἡ τῶν δυνάμεων γνώμη, οἱ Τοῦρκοι θὰ στέρξωσιν ὅ,τι ὑπολαμβάνουσιν ἀπόφασιν τῆς εἰμαρμένης μετ' ὀλιγωτέρας ἀποστροφῆς παρ' ὅ,τι θὰ ὑπελάμβανον πραγματικὴν αὐτοχειρίαν. Ἀγορεύων εὐφραδῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὁ Κ. Λεφὲβρ, ἐλησμόνησε νὰ εἴπῃ, ὅτι πᾶσα κυβέρνησις, καὶ αὐτὴ ἡ τουρκικὴ, αἰσθάνεται ἀξιεπαίνῳ καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ οὐδεμίαν ὄρεξιν νὰ παραδώσῃ ὁμοθρήσκους αὐτῇ ὑπηκόους εἰς κράτος ἀλλότριον. Τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον ἔχει πολλοὺς ἐκ τῶν περὶ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τίτλων, ὧν ἐμνημόνευσεν ὁ Κ. Λεφέβρ· ἀλλ' ὁ Τοῦρκος δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀποδεχθῇ. Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες, εἰ καὶ ἔχουσι πλεῖστα συμφέροντα κοινὰ, δὲν δύνανται νὰ νοήσωσι διὰ τίνα λόγον ἡ σύνοδος συνέστησε τὴν διόρθωσιν τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων. Ἡ σύνοδος ἐβουλεύθη νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐπὶ τοῖς νῦν τεχνικοῖς μεθορίοις ἀγανάκτησιν τῆς ἑλληνικῆς διανοίας διὰ γραμμῆς, ὠφελούσης μὲν τὴν Ἑλλάδα, ἀνακουφιζούσης δὲ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ πραγματικοῦ βάρους. Ἠθέλησε κυρίως, οὐχὶ τοσοῦτον νὰ αὐξήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅσον νὰ καταστήσῃ διὰ τῶν τουρκικῶν παραχωρήσεων φιλικωτέρας τὰς σχέσεις τοῦ χορηγοῦντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος τὸ δῶρον. Μωρὸς εἶναι ὁ ἐλπίζων, ὅτι Τοῦρκος καὶ Ἕλλην θὰ συμφωνήσωσι καθ' ἑαυτοὺς ὁπόσον κρέας καὶ ἐκ τίνος μέλους τοῦ τουρκικοῦ σώματος δέον νὰ ἀποκοπῇ ὅπως εὐαρεστηθῇ ἡ Ἑλλάς. Ἀφ' οὗ ἡ τοιαύτη ἀπόπειρα ἠλέγχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ματαία, καιρὸς εἶναι νὰ παρεμβῶσιν αἱ συμβαλόμεναι δυνάμεις καὶ νὰ δηλώσωσι διαρρήδην, ἂν ἡ εἰσήγησίς των ἔχει καθόλου τινὰ ἔννοιαν ἢ μή. Πᾶσα σιωπὴ ἢ ἀναφορὰ τοῦ ζητήματος εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας θὰ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ δυνάμεις ἀνέκαθεν οὐδαμῶς οὐδὲν [illegible] ἐβουλεύθησαν νὰ πράξωσιν».

Εἰς τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις τοῦ «Χρόνου» [illegible] ἐν Παρισίοις ἐφημερὶς «Γαλλικὴ Δημοκρατία» ἐπάγει τὰς ἑξῆς σκέψεις. «Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» λεγόμενα περὶ τῶν ἀτοπημάτων, ἅτινα θὰ συνεπήγετο ἡ δεχομένη διπλωματικὴ συνδιάσκεψις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεων. Οὐδένα λανθάνει ὁπόσον αἱ διαθέσεις τῆς Πύλης ἐπενήργησαν εἰς τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ἡ βραδύτης αὕτη ἐχρησίμευσε μὲν εἰς τὸ καταστῆσαι ἔτι στερεώτερα τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αἰσθήματα τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἀφῆκεν ἐκκρεμῆ τὴν ὑλικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ 24 ἄρθρου τῆς συνθήκης. Ἡ ἐπέμβασις τῶν δυνάμεων δὲν δύναται νὰ περιστραφῇ εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κύκλον, διότι ἄλλως ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ αὐθεντία αὐτῶν ὑφίσταται βαρὺ τραῦμα, πάσχουσι δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ἀνάγκη νὰ ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος οὗτος, ὃν βεβαίως θὰ προεκάλει ἡ ἐπέμβασις τῶν πρέσβεων. Ἐν τῇ συνδιασκέψει τῶν πρέσβεων θὰ συνέβαινεν ὅ,τι καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ 1876 συνεντεύξει τῆς Κωνσταντινουπόλεως· μεθ' ὅσης ἐχεμυθίας καὶ ἂν ἐγίνοντο αἱ συζητήσεις αὐτῆς, ἀπεκαλύπτοντο ὅμως καθ' ἑκάστην, οὕτως ὥστε ἡ Πύλη ἦτο ἐνήμερος τῶν ἀμοιβαίων μικρῶν διχονοιῶν τῶν πρέσβεων. Ἐπὶ τῶν διχονοιῶν δὲ τούτων ἐρειδομένη ἡ Πύλη, ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀπορρίπτῃ τὰ ἐξαγόμενα τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἄλλως θὰ εἶχε τὸ πρᾶγμα ἐὰν ἡ συνδιάσκεψις συνεκροτεῖτο ἀλλοθι ἢ ἐν Πέρᾳ. Ἐὰν ἤδη συγκροτηθῇ συνδιάσκεψις περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐπαναληφθῶσι τὰ αὐτὰ ἀτοτήματα, ἀφ' οὗ μάλιστα ὑπάρχουσιν αἱ αὐταὶ αἰτίαι. Δέον νὰ ἀποφύγωμεν τοῦτο· δέον νὰ μὴ εὕρῃ ἡ Πύλη προφάσεις ὅπως ἀντιπράξῃ κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως. Καθ' ἡμᾶς ἡ ἐπέμβασις πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων, οἱ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις νὰ μὴ λάβωσιν ἄλλην ἐντολὴν ἢ νὰ διακοινώσωσιν εἰς τὴν Πύλην τὴν ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον τῶν δυνάμεων ἀπόφασιν. Τοιούτῳ τρόπῳ τὸ Διβάνιον οὐδεμίαν θὰ προτάξῃ πρόφασιν ὅπως κωφεύσῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ ὑψηλοῦ δικαστηρίου, εἰς οὗ τὴν ἁρμοδιότητα δέον νὰ ὑποκύψῃ. Ἴσως ἀντείπῃ τις ὅτι εἰς τοιαύτην μέθοδον ἐπεμβάσεως θὰ παρεμβληθῶσι πολλαὶ δυσχέρειαι καὶ χρονοτριβαί· πρὸς τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ συνδιάσκεψις τοῦ ζητήματος, ἐν τῷ ἐντὸς πρόκειται περὶ διαιτησίμου κρίσεως ἐφ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ αἱ δυνάμεις εἶναι σύμφωνοι πρὸς ἀλλήλας. Τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα εἶναι ἁπλοῦν· ἡ Εὐρώπη θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐν Βερολίνῳ κοινῇ δεδογμένων. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ δὲ διακοπῶσιν αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις, οὐδὲν κωλύει τὰς δυνάμεις νὰ δηλοποιήσωσι τῷ Σουλτάνῳ διὰ τῶν πρέσβεων αὐτῶν τὴν περὶ τοῦ ζητήματος ἐτυμηγορίαν των».

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΗΓΥΡΙΣ.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βουλευτοῦ σὶρ Λῶρενς, πολυάριθμος ὁμήγυρις ἔνθα παρῆσαν πολλοὶ καὶ διαπρεπεῖς φιλέλληνες, ἐξ ὧν μνημονεύομεν τοὺς βουλευτὰς Σὼ Λεφὲβρ καὶ Μακάρθουρ, τοὺς ΚΚ. σὶρ Βίγκφηλδ, Κέσων, Σάνδβιθ, λοχαγὸν Φισγέραλδ, Λέβις Σέρζαν κ.λ. Τῶν ἀπαγγελθέντων κατὰ τὴν φιλελληνικὴν ταύτην ὁμήγυριν λόγων προέχει ὁ τοῦ φιλανθρώπου καὶ ἑλληνικωτάτου βουλευτοῦ Κ. Σὼ Λεφέβρ, ὃν καὶ παρατιθέμεθα ἐνθάδε ἐκ τοῦ «Χρόνου» ἐπὶ τὸ περιληπτικώτερον μεθηρμηνευμένον.

«Κατὰ τὴν νῦν σύνοδον δὶς ὑπεκίνησαν οἱ φιλελεύθεροι ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὸ περὶ Ἑλλάδος ζήτημα, εἰπόντες, ὅτι, εἰ καὶ παρῆλθεν ἔτος καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς βερολινείου συνόδου, οὐδὲν ἀπολύτως ἐγένετο οὔτε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, οὔτε ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰσηγήσεων τῆς συνόδου. Ἡ Εὐρώπη ἀπεφήνατο, ὅτι ἡ Τουρκία ὤφελε νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὸ ἥμισυ τῶν ἐπαρχιῶν Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις, ταῖς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου διατελούσαις, ὤφελε νὰ ἐγκαινίσῃ μεταβουλευτικὴν κυβέρνησιν καὶ σύνταγμα ἐπιδοκιμασθησόμενον ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων. Οἱ φιλελεύθεροι ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς περιεπλάκη εἰς ἀτελευτήτους καὶ ἀγόνους περὶ τῶν ὁρίων διαπραγματεύσεις, χάος δὲ καὶ ἀναρχία ἐπεκράτει ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἠπείρῳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις, διότι ὁ Σεφκὲτ πασᾶς ἦρχεν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ δὲ Σαλὶχ πασᾶς καὶ ἄλλοι γνωστοὶ ἀλλαχοῦ. Τὰς περωτήσεις των ἀπέφυγεν ἡ κυβέρνησις δι' ἀναβολῶν καὶ ἀοδύσεων. Περιεμείναμεν ἤδη ὅλην ἑξαμηνίαν, ἀλλ' οὐδὲν βλέπομεν κατορθωθὲν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· αἱ διαπραγματεύσεις εἶναι ἐκκρεμεῖς· αὗται ὅμως ἤρξαντο ὀλίγον ἀπὸ τῆς βερολινείου συνόδου· ἐπιστάμεθα δὲ πόσον δολίως ἐπάβετο αὐτῶν ἡ Τουρκία, ὥστε οὐδέποτε θὰ ἀπολήξωσι αἰσίως. Οὐδέποτε ἠκούσαμεν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τίνα καὶ ὁποῖα ἦσαν τὰ κατὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων ἐπιχειρήματα. Τὸ κατ' ἐμὲ, οὐδέποτε λαμβάνω ἀκριβῆ γνῶσιν καὶ πεποίθησιν ἐφ' οἱασδήποτε ὑποθέσεως, ἐὰν μὴ ἀκούσω πρότερον πάσας τὰς κατ' αὐτῆς ἀντιλογίας. Χαίρω λοιπὸν, ὅτι ἐν τῇ περιοδικῷ συγγράμματι «δεκάτῃ ἑνάτῃ ἑκατονταετηρίδι» ἐδημοσιεύθη πραγματεία, περιλαμβάνουσα πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ῥηθῇ κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Συνέγραψε δὲ ταύτην μετὰ πολλῆς εὐφυΐας καὶ φιλολογικῆς δεινότητος ὁ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ θερμὸς τῆς Τουρκίας ὑπέρμαχος Κ. Χαμβουρύ. Ἐπειδὴ ἡ πραγματεία ἐξακριβοῖ τὸ ζήτημα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἐπιχειρῶ ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ τὴν σχολιάσω. Τὴν Ἑλλάδα ἀπεκάλεσε τηλύγετον καὶ παραπολὺ «χαϊδευμένον» τέκνον τῆς Εὐρώπης, ἥτις ἐφάνη πρὸς αὐτὸ καθ' ὑπερβολὴν ἀνεκτικὴ καὶ φιλάρεσκος. Περὶ τῶν νῦν Ἑλλήνων εἶπεν, ὅτι «οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ φέρωσιν ὅπερ φέρουσιν ὄνομα, διότι δὲν εἶναι γνήσιοι τῶν ἱστορικῶν Ἑλλήνων ἀπόγονοι, πᾶσα δὲ πρὸς αὐτοὺς συμπάθεια ἦτο ἄτοπος· οἱ Ἕλληνες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκβυζαντινισθέντες Σλάβοι· ἐὰν δὲ ἔχωσι παλαιὸν αἷμα ἐν τοῖς φλεψὶ, τοῦτο εἶναι τὸ τῶν Εἱλώτων». Ἠκούσαμεν ἔπειτα ὅτι «δισχίλια ἔτη δουλείας τοσοῦτον ἐταπείνωσαν τὸν λαὸν τοῦτον, ὥστε τὸν κατέστησαν ἀνάξιον τῶν συμπαθειῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Εὐρώπη περιέθαλψεν αὐτὸν ὡς τέκνον μονογενές· ἀλλ' ἡ πεντηκονταέτις ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξάρτητος κυβέρνησίς του οὐδαμῶς οὐδεμίαν δικαιοῦσι τοῦ βασιλείου ἐπέκτασιν. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωσιν αὔξησιν ὁρίων, διότι οἱ κάτοικοι τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν ἢ εἶναι ἀλλόφυλοι ἢ ἀποστρέφονται τὴν ἑλληνοκρατίαν μᾶλλον τῆς τουρκοκρατίας». Ἔρχομαι τώρα νὰ δείξω, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βελτίστου ἀνδρὸς, ὡς γεγονότα μὲν ἐλέγχονται πάντη ἀνάξια πίστεως, ὡς συμπεράσματα δὲ εἶναι ὅλως παράλογα. Περιττὸν νὰ μηκύνω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι ἀντιπρόσωποι τῶν πάλαι Ἑλλήνων. Τὴν θεωρίαν ταύτην πρῶτος ἐξήνεγκεν ὁ Κ. Φαλμεράϋερ πρὸ 30 ἐτῶν· ἔκτοτε ὅμως ἄχρι τῆς σήμερον τὴν ἀνεσκεύασαν οἱ περιφανέστεροι ἱστορικοὶ, γλωσσολόγοι, ἐθνολόγοι καὶ γεωγράφοι. Τῷ 1861, γινομένου λόγου περὶ Ἑπτανήσου ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἀνεμασήσατο περὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ αὐτὰ ὁ σὶρ Λαϋάρδος, ἀλλ' οὐδὲν ἐπηγάγετο κῦρος, οὐδένα ἁρμόδιον κριτὴν, πιστεύοντα εἰς τοὺς λόγους του. Αὐτὴ ἡ ὀρθὴ κρίσις τῆς Εὐρώπης ἀποδοκιμάζει τὴν θεωρίαν. Ἕτερον λάθος εἶναι τὸ λέγειν, ὅτι ἐπὶ δισχίλια ἔτη οἱ Ἕλληνες ἦσαν δοῦλοι. Πρὸ δισχιλίων ἐτῶν ἦσαν ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι· ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὗ ἀπώλετο ἡ ἑλληνικὴ ἐλευθερία, ἀπήρτισαν οἱ Ἕλληνες σπουδαιοτάτην μερίδα μεγάλων κρατῶν, τοῦ μακεδονικοῦ, τοῦ ρωμαϊκοῦ, τοῦ βυζαντινοῦ, ἤκμασαν δὲ καὶ τότε καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν. Μόλις ἀπὸ 400 ἐτῶν, ὅτε ὑπέκυψαν τοῖς Τούρκοις, ἐδουλώθησαν καὶ πράγματι ἐξηυτελίσθησαν. Τὰ πράγματα ἤλλαξαν ὀπωσοῦν ἀρχομένης τῆς καθ' ἡμᾶς ἑκατονταετηρίδος, ὅτε αὐτοὶ μὲν ἤρξαντο σκεπτόμενοι καὶ ἐλπίζοντες περὶ τῆς ἐλευθερίας των, ἡ δὲ Εὐρώπη ἐπεδείξατο συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀγῶνά των. Τῷ 1812, διὰ τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ ᾠδῶν ὁ Βύρων ἐκάλεσε τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐξεγερθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των. Ἡ ἠχὼ τούτων καὶ ἄλλων ποιητικῶν προσκλήσεων ἀντήχησεν ἐν Ἑλλάδι, ἥτις πράγματι ἐξανέστη καὶ ἠγωνίσατο γενναιότατα πρὸς δυνάμεις ἀσυγκρίτως ὑπερτέρας ἑπτὰ ὅλα ἔτη, πρὶν ἐπεμβῇ ἡ Εὐρώπη, ὅπερ ἐλησμόνησεν ἢ παντάπασιν ἀγνοεῖ ὁ Κ. Χαμβουρύ. Τῷ 1824 ὁ Βύρων κατέπλευσεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ Κ. Χαμβουρὺ ἔκρινεν ἐπάναγκες νὰ κατενέγκῃ τραῦμα κατ' αὐτοῦ τοῦ Βύρωνος ἵνα καταστρέψῃ πᾶσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συμπάθειαν. Ἐκάλεσε τὰ περικαλλῆ αὐτοῦ ἔπη αἶσχος καὶ τὸν κατάπλουν του εἰς Ἑλλάδα αἰφνίδιον καὶ αὐτόματον ἰδιογνωμοσύνην.... Ἀλλ' ὁ Βύρων κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ἐπόθησεν εἰλικρινέστατα τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν. Δὲν ἀληθεύει, ὅτι ἡ Εὐρώπη περιέθαλψε τὴν Ἑλλάδα ὡς τέκνον μονογενές· ἀληθεύει δὲ ὅλως τὸ ἐναντίον. Ἑπτὰ ἔτη ἠγωνίσατο μόνη καὶ καθ' ἑαυτὴν, πρὶν ἐπεμβῇ ἡ Εὐρώπη. Τῷ 1823, ἀφ' οὗ κατώρθωσε νὰ ἀπελάσῃ τοὺς Τούρκους, ἐπεκαλέσατο τὴν Εὐρώπην, ἧς οἱ ἡγεμόνες καὶ πολιτικοὶ συνδιεσκέπτοντο ἐν Οὐηρῶνι. Ἡ ἐκεῖ σύνοδος ὁμοθυμαδὸν ἀπεδοκίμασε τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐξέφρασε βουλὴν ἀμετάθετον νὰ καταστείλῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνταρσίας

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κκὶ διελύθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀλέκου πασᾶ, ὑφίστανται καὶ ἀκμάζουσιν ἀπανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας, μάλιστα δὲ ἐν Φιλιππουπόλει, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κυβερνήσεως. Οὐδεὶς τολμᾷ νὰ λαλήσῃ κατὰ τούτων, διότι οἱ σύλλογοι ὁμοιάζουσιν ἰσχυρᾷ συμμορίᾳ ἐλευθέρων κτιστῶν καὶ ἐνασκοῦσιν ἀπίστευτον ἠθικὴν δύναμιν οὐ μόνον ἐν Ρωμυλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ καὶ αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ. Καλοῦνται δὲ σήμερον «μυστικοὶ σύλλογοι» καὶ ἔχουσι μέλη πρωτεύοντα τοὺς ἀνωτάτους τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐὰν μετήρχετο αὐστηρότητα κατ' αὐτῶν ὁ γενικὸς κυβερνήτης, θὰ κατέπιπτε βιαίως τῆς ἀρχῆς ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἴσως δὲ καὶ θὰ ἐκηρύσσετο ἀμέσως ἡ μετὰ τῶν βορειοτέρων ἀδελφῶν ἕνωσις. Ἕκαστον μέλος εἰσφέρει κατ' ἔτος 25 φράγκα· ἡ ἐν Φιλιππουπόλει κεντρικὴ διεύθυνσις συνήθροισεν ἕως τῆς σήμερον κεφάλαιον τεσσάρων ἑκατομμυρίων. Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σύλλογοι, οἱοιδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν, ἔχουσι ταννῦν μεγάλην τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν. Εἰς τούτους κατ' ἐξοχὴν ὀφείλεται ἡ πρωτοφανὴς ἀσφάλεια ἧς ἡ ἐπαρχία ἀπολαύει. Πανταχοῦ βλέπει τις μέλη τῶν συλλόγων, ἀγρότας καὶ ἀστούς, κρατοῦντας τὸ τουφέκιον ἐπὶ τῶν ὤμων, φρουροῦντας νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπὶ τοῖς τουρκικοῖς μεθορίοις καὶ ἀποκρούοντας ἢ προλαμβάνοντας ἐπιδρομὰς τούρκων ληστῶν. Ἐντεῦθεν νοεῖται, διὰ τί ἡ ταῦτα πάντα γινώσκουσα ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ τὴν ἀνυπέρθετον τούτων κατάργησιν. Ὁ Ἀλέκος πασᾶς, καὶ θέλων, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς σουλτανικῆς κυβερνήσεως. Πρὶν καταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐξέδωκε ψήφισμα περὶ τῆς διαλύσεώς των· ἐὰν τώρα ἐπεχείρει νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ, θὰ προεκάλει ἐπανάστασιν. Οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἰσχύει μᾶλλον ἡ ἐνθάδε ἡ ῥήτρα, ὅτι ὁ γενικὸς κυβερνήτης ἄρχει, ἀλλὰ δὲν κυβερνᾷ. Τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς ῥήτρας ποιοῦσιν αὐτῷ ἐπαισθητὴν οἱ ὑπήκοοι ἐν πάσῃ περιπτώσει ».

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ [1])

Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Φαλλμεραϋέρου, τοῦ ἰσχυρισαμένου, ὅτι κατὰ τὴν ἕκτην μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα σλαβικὰ στίφη ἐξωλόθρευσαν τοὺς Ἕλληνας, ὥστε οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες παντοίων λαῶν, μάλιστα δὲ Σλάβων εἶναι ἀπόγονοι, — πολλοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπόπται, ὡς ἂν μὴ ἦσαν ἀληθῶς Ἕλληνες. Τὸ ἀνυπόστατον τῆς τοῦ Φαλλμεραϋέρου δόξης ἀποδεικνύει καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν ἐκείναις ταῖς χώραις, ὅπου πάλαι οἱ Σλάβοι, ὡς λέγεται, τοὺς Ἕλληνας ἐξωλόθρευσαν, οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν ἑλληνιστὶ ὁμιλοῦσιν, ἤκιστα δὲ σλαβιστί. Ἐὰν οἱ Σλάβοι ἐξηφάνισαν τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς, πῶς ἦτο δυνατὸν, ὅτι ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων διαμοναῖς καὶ ὕστερον ἑλληνιστὶ ὡμίλησεν ὁ λαός; Ἐντεῦθεν ἀκολουθεῖ, ὃ καὶ ἱστορικῶς εἶναι ἀποδεικτὸν, ὅτι αὐτὸς ὁ Φαλλμεραΰερος, ἀντιφατικῶς πρὸς ἑαυτὸν, ἀναγνωρίζει, ὅτι οἱ Σλάβοι δὲν ἠφάνισαν ὅλως τοὺς Ἕλληνες καὶ ὅτι ὑπῆρξαν χῶραι, ἔνθα οἱ Σλάβοι οὐδέποτε εἰσήλασαν. Ἐντεῦθεν πάλιν ἕπεται, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον κατείχον τῶν Σλάβων ἰσχὺν ἢ πολιτισμὸν, διότι συνεχώνευσαν αὐτοὺς σὺν ἑαυτοῖς, ὥστε κατὰ πάσας τὰς πάλαι ἑλληνικὰς χώρας οἱ ἄνθρωποι δὲν ὁμιλοῦσι, διανοοῦνται καὶ αἰσθάνονται σλαβιστί, ἀλλ' ἑλληνιστί. Οἱ Ἕλληνες λοιπὸν δὲν ἐγένοντο Σλάβοι, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ Σλάβοι ἐξηλληνίσθησαν. Τί βλάπτει ἄρα τοὺς νῦν Ἕλληνας ἡ καταγωγὴ τοῦ ἡμίσεως ἢ τῶν δύο τρίτων μερῶν ἑαυτῶν ἐκ τῆς μετὰ ξένου αἵματος ἐπιμιξίας, ἂν τὰ τοῦ γνησίου ἑλληνικοῦ ἐφύλαξαν;

Ὀρθῶς λέγει ὁ Φρῆμαν (the panhellenic Review 1879, ἀρ. 1) ὅτι ἔθνος ἀκεραίως καθαροῦ αἵματος οὐκέτι ὑπάρχει. Ὅσῳ μᾶλλον μελετῶμεν τὰ τοῦ κόσμου πραγμάτων, τόσῳ μᾶλλον ἐλαττοῦται ἡ τοῦ αἵματος του καθαρότης. Οἱ δ' Ἕλληνες μέχρι τῆς ἁλώσεως Κωνσταντινουπόλεως πολλαπλάσιον καὶ μεγάλην εἶχον εἰς τὰ συμβάντα τοῦ κόσμου ἐπιρροὴν, ὁμοῦ ἀναμενόμενον ἠλαττώθη καὶ τὸ καθαρὸν αἷμά των· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἀπέλειπτος διετήρησαν τὰς τῆς ἐθνικότητός των ἰδιότητας. Σλάβοι, Ἀλβανοί, Βλάχοι μεταρρυθμισθέντες μὲν εἰς Ἕλληνας, οὔτοι δὲ οὐδέποτε ἐγένοιο Σλάβοι, Ἀλβανοί, Βλάχοι. Τοῦτο δεικνύει, ὅτι οἱ Ἕλληνες ὑπέρτεροι ἦσαν ἐκείνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν, τὸν πολιτισμὸν, τὴν ἐνέργειαν καὶ κατὰ πᾶν ὅ, συντελεῖ τὸν ἐθνικὸν βίον. Τούτου ἕνεκα λέγει Ἀρθρος Ἄρνολδ (ἐν τῷ Gentleman's Magazine) ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες ὁλοκληρότερον ἔχουσι δίκαιον τοῦ καλεῖν ἑαυτοὺς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀπόγονους καὶ κληρονόμους, ἢ οἱ Ἄγγλοι τοῦ καυχᾶσθαι, ὅτι κατάγονται ἀπὸ τῶν ἁλάτ Βρεττανῶν. Ἡ μεγίστη ὁμοιότης τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης μετὰ τῆς τοῦ Ὁμήρου, Πλάτωνος, Δημοσθένους ἐστὶν ἔργον. Δὲν ὑπάρχει ἔθνος ἐν Εὐρώπῃ, ὃ τοσαύτην νους εἶναι ἀρχαϊκὴν γλῶσσαν παράδοσιν ὡς τὸ ἑλληνικὸν, ὃ καὶ μέχρι κέκτηται ἀρκούντως ἐκείνην τὴν πνευματικὴν καὶ θαλασσινὴν ἐνέργειαν, ἣ τοῦδε ἁλίας Ἑλλάδος οἱ κάτοικοι διέπρεψαν».

Τὴν θαυμάζω λοιπὸν ὅτι παρ' ἡμῖν ἐν πάσαις τῆς κοινωνίας τάξεσι διεστραμμένως διανοοῦνται περὶ τῶν νῦν Ἑλλήνων. Ἄνθρωποι πεπαιδευμένοι ἀκριτως φλυαροῦσιν, ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων εἶναι σλαβική, ὅτι τὴν σλαβικότητά των ἀποδεικνύει καὶ ἡ ταυτότης τῆς ἑλληνικῆς καὶ ρωσσικῆς θρησκείας. Ποία ἐλεεινὴ ἀμάθεια! Ἡ τῶν νῦν Ἑλλήνων γλῶσσα δὲν εἶναι τόσον νέα σχετικῶς πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ὅσον ἡ γαλλικὴ, ἰταλικὴ, ἱσπανικὴ πρὸς τὴν λατινικήν. Ὅστις γνωρίζει τὴν γαλλικὴν, ἰταλικὴν, ἱσπανικὴν, δὲν γνωρίζει διὰ τοῦτο καὶ τὴν λατινικὴν, καὶ ὅστις γνωρίζει τὴν λατινικὴν, δὲν γνωρίζει διὰ τοῦτο καὶ τὴν γαλλικὴν, ἰταλικὴν, ἱσπανικήν. Ἐξ ἐναντίας δὲ ὁ καταλαμβάνων τὴν Ξενοφῶντος, Πολυβίου, Λουκιανοῦ γλῶσσαν, καταλαμβάνει καὶ τὴν γραμματολογικὴν τῶν νῦν ἑλλήνων γλῶσσαν, καὶ ἀντιστρόφως. Κωνσταντῖνος, Ἰωσὴφ Γἰριτζεκ λέγει ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Βουλγάρων ἱστορίᾳ του, ὅτι οἱ ἑλληνόφωνοι ἐπίσκοποι στερεὸν ἐποίησαν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, διότι ἀντὶ τῆς σλαβικῆς ἡ ἑλληνικὴ ἐγένετο ἡ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν σχολείων γλῶσσα. Ἐντεῦθεν εἶναι φανερὸν, ὅτι ἡ τῶν σημερινῶν ἑλλήνων γλῶσσα οὐδὲν ἔχει σλαβικόν. Ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα τοιαύτην ἔλαβεν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ διάδοσιν, καθὼς ὁ Γἰριτζεκ ὀδύρεται, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς καὶ ἐκεῖ ἐνίκησε τὸν σλαβισμὸν, τουτέστιν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι σλαβική.

Μαξιμιλιανὸς Σχλέσιγγερ, ὁ συνεργάτης τῆς «Κολωνιαίας Ἐφημερίδος» καὶ ἦκιστα τοῖς Ἕλλησι συμπαθῶν, ἐπεσκέφατο τῷ 1876 τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδημοσίευσε τὴν ἐκεῖ ἐμπειρίαν του. Ἡ γλῶσσα, λέγει, ἣν ἐν Σύρῳ ὁμιλοῦσι, τὴν καλλίστην ἐποίησεν αὐτῷ ἐντύπωσιν, διότι δὲν εἶναι ἡ ἡ ἀρχαία ἐν νέῳ ἐνδύματι. Ὑπομιμνήσκω τέλος τοὺς ἀμερολήπτως κρίνειν βουλομένους, ὅτι κατὰ τὸ σύγγραμμα τοῦ γνωστοῦ σλαβιστοῦ Μίκλοσιτς Das slavische Element im Neugriechischen (Τὸ σλαβικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ νεοελληνικῇ) ὅλη ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα μόνον ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔχει σλαβικὰς λέξεις.

Ἐκ δὲ τῆς ταυτότητος τῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥώσσων θρησκείας μόνον οἱ τοῦ βίου καὶ τῶν ἱστορικῶν γνώσεων ἄπειροι χαλκεύουσιν ὅπλα κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Μήπως ὁ ὀρθόδοξος Ῥῶσσος παρώτρυνε πρὸ ἑπτὰ περίπου ἐτῶν τοὺς ὀρθοδόξους Βουλγάρους ἵν' ἀποστῶσι τοῦ ὁμοίως ὀρθοδόξου πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως; Καὶ μήπως κατώρθωσε, καίπερ ἀντιστάντων τῶν Ἑλλήνων, ἡ ρωσσικὴ ῥαδιουργία; Ἔπειτα ἐκ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν πολλοὶ Οὔγγροι καὶ Σλάβοι τὴν αὐτὴν ὁμολογοῦσι θρησκείαν, δηλαδὴ ρωμανοκαθολικὴν ἢ λουθηρανικὴν, ἕπεται ἕως ὅτι πάντες οἱ καθολικοὶ ἢ πάντες οἱ λουθηρανοὶ εἶναι σλάβοι καὶ σλαβόφρονες;

Λέγουσί τινες, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἡ παντοιοτρόπως ἠνωχλήθη ἐν τῇ προόδῳ της, εἶναι ἀγνώμων. Πρὸς ταύτην τὴν οὐδαμῶς νέαν μέμψιν ἀπεκρίνατο ἤδη πρὸ πολλοῦ ὁ φιλέλλην Βύρων ἐρωτήσας. «Διὰ τί πρέπει νὰ ἦναι εὐγνώμων ἡ Ἑλλὰς τῇ Εὐρώπῃ; Ἴσως διότι ὁ Τοῦρκος ἰσχυροτέρως ἔτι ἔσφιγξε τὰ δεσμά της; Ἢ διότι αἱ δυνάμεις δὲν ἐξετέλεσαν τὰς ὑποσχέσεις των; Ἢ διότι οἱ ἀρχαιολόγοι κλέπτουσι τοὺς θησαυροὺς τῶν ὡραίων τεχνῶν της;». Σήμερον δὲ τίνα ἔχουσιν αἱ Ἕλληνες μείζονα τῆς πρὸς τὴν Εὐρώπην εὐγνωμοσύνης αἰτίαν; Δὲν ὑπέσχοντο αὐτοῖς οἱ διπλωμάται, κυρίως δὲ οἱ τῆς Ἀγγλίας, παντοῖα καλὰ, ἂν ἐπὶ τοῦ τουρκορωσσικοῦ πολέμου ἡσυχάσωσι; Καὶ δὲν ἐγκατέλιπον αὐτούς; Δὲν ἴδρυσαν ἐξ ἑνὸς μέρους τῶν ἀπολιτεύτων, ρωσσολατρῶν Βουλγάρων ἀνεξάρτητον, ἐλεύθερον κράτος; Δὲν ἀρῆκαν δὲ τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια ἀντισλαβοφρόνων, φιλελευθέρων, ὅλας τὰς σλαβικὰς φυλὰς ἐν τῷ ἑκπολιτισμῷ ὑπερτερούντων Ἑλλήνων ὑπὸ ξένον ζυγόν; Μήπως ἡ Εὐρώπη ἀνῳκοδόμησε τὰς ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγώνων ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐξολοθρευθείσας πόλεις τῆς Ἑλλάδος; Μήπως ἡ Εὐρώπη συνειργάσατο εἰς ἴδρυσιν πολλῶν νέων ἐν Ἑλλάδι πόλεων; Μήπως ἡ Εὐρώπη προήγαγεν ἐκεῖ τὴν γεωργίαν, τὸ θαυμασίως ἐξανθοῦν ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ναυτικὸν, τὸν τοῦ λαοῦ τε καὶ τῶν εἰσοδημάτων πλῆθυσμὸν, τὴν γραμματολογίαν, τὰ παντοίου τρόπου ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, τὰς πρὸς διάδοσιν τῶν ἐπιστημῶν ἑταιρίας, τοὺς εὐεργετικοὺς συλλόγους;

Τοῦτο δὲν ἔπραξεν ἡ Εὐρώπη, ἀλλ' ἰδιῶται τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἔπεμψαν ἐνίοτε χρημάτων καὶ βιβλίων δῶρα τῇ Ἑλλάδι. Τότε δὲ πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐξέφρασαν καὶ ἐκφράζουσιν εἰσέτι τὴν ζωηροτάτην εὐγνωμοσύνην, πάντα ἐγκωμιάζουσαι φιλέλληνα. Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου βιβλιοθήκης δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἵσταται πλὰξ μετὰ τῶν χρυσοῖς γράμμασιν ἐκχαραχθέντων ὀνομάτων τῶν τοῦ πανεπιστημίου εὐεργετῶν. Ἀλλὰ δεξιὰ ἓν μόνον ἀνα-

[1]) Συνέχεια ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 963 καὶ τέλος.

γινώσκεται ὄνομα, ὃ τῷ 1868 ἐνεχαράχθη. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος. Τὸ πανεπιστήμιον δηλαδὴ ἐνόμισεν, ὅτι ἁπρεπὲς εἶναι νὰ μὴ λάβῃ οὗτος ὁ βασιλεὺς αἰώνιον ἐν τῷ πανεπιστημίῳ μνημεῖον, οὗ τὸ ὡραῖον περίστυλον ἐκεῖνος ἰδίοις ἔκτισε ἀναλώμασιν. Ἐν δὲ τῷ λαμπρῷ τῆς βιβλιοθήκης ἀναγνωστηρίῳ ἵστανται μεταξὺ ἄλλων αἱ ἐκ μαρμάρου τέχνῃ πεποιημέναι τοῦ Γωελφορδίου καὶ Βύρωνος προτομαί. Αὕτη εἶναι ἡ τῶν Ἑλλήνων ἀχαριστία.

Ὁ δεῖνα μίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι ἑβδομάδα, κατηγόρησεν αὐτῆς, ὅτι ἐκεῖ ἕκαστος προσπαθεῖ νὰ πλουτίζηται. Εἶναι ἄρά γε τοῦτο ἁμάρτημα; Τί γίνεται ἐκεῖνο τὸ κράτος, ὅπου οὔτε τὸ ὅλον οὔτε οἱ καθ' ἕκαστον δὲν προσπαθοῦσι διὰ τιμίου ἐργασίας καὶ ἐπιμελείας, ἡ ἑκάστου ἀνθρώπου ἠθικὸν εἶναι καθῆκον, χρήματα πορίζεσθαι, αὐτά τε ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνειν; Μήπως ἄμεινον θὰ ἦτο, ἂν οἱ Ἕλληνες εἰς ἀργίαν ἀποκλίνοντες, ἀσώτως τὸν βίον διάγοντες, τὰ πατρῷα ἐσπατάλων κτήματα; Ναί, ἐκεῖ ἕκαστος προσπαθεῖ μὲν νὰ πλουτίζηται, τυχὸν δὲ τοῦ σκοποῦ, δὲν δαπανᾷ τὰ χρήματα εἰς ματαιότητας, ἀλλὰ μέρος των θυσιάζει εἰς τὴν πατρίδα. Οὕτως ἐγένοντο ἐν Ἑλλάδι τὸ πανεπιστήμιον, τὰ γυμνάσια, τὸ πολυτεχνεῖον, τὰ νοσοκομεῖα καὶ πλεῖστα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Συντόμως δ' εἰπεῖν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας διὰ τιμίου ἐργασίας καὶ ἐπιμελείας πλουτιζομένη, ἐν πάσῃ ἐπόμενε μεγάλως καὶ ταχέως προώδευσε. Τῷ 1834 εἶχεν 650 χιλίους κατοίκους, τῷ δὲ 1870 ἓν ἑκατομμύριον καὶ 238 χιλίους. Ἐπομένως ἐν 35 ἔτεσιν ἐδιπλασιάσθη ὁ τῶν κατοίκων ἀριθμὸς, ὃ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο ἐν ἄλλῳ τῆς Εὐρώπης κράτει. Νῦν δὲ μετὰ τῶν Ἑπτανήσων ἔχει ἓν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας κατοίκων. Ὅπου πρότερον ἐρείπια ἔκειντο, ἐκεῖ σήμερον πόλεις ἀκμάζουσιν, αἱ ὡς πρὸς τὴν ὡραιότητα, τάξιν καὶ εὐχρηστίαν ἀρχίζουσι ν' ἀμιλλῶνται ταῖς ἐξόχοις τῆς Εὐρώπης πόλεσι. Τὰ εἰσοδήματά της ἦσαν τῷ 1838 δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, τῷ δὲ 1878 τεσσαράκοντα τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τῷ 1871 εἶχε τριάκοντα καὶ πέντε χιλιάδας ναυτῶν, τουτέστι, σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, τρὶς πλείονας τῆς Ἀγγλίας. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν πλοίων της ἀναβαίνει εἰς ἑξάκις χίλια, μετὰ χωρητικότητος ὀκτὼ περίπου ἑκατομμυρίων ἑκατονταλίτρων. Τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς ἐμπόριον ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς συνεργάζεται πρὸς τὴν παγκόσμιον εὐημερίαν, καθὼς τὰ μεγίστως πεπολιτισμένα ἔθνη. Τῷ 1875 ἡ μὲν εἰσαγωγὴ εἰς 114 ἑκατομμύρια, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 78 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀνέβη. Πρὸς τούτοις τὸν τίμιον πλουτισμὸν συμβάλλει καὶ τὸ ἐλευθερόφρον σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι ἱερά. Οὐδεὶς ἀποστερεῖται ἑνέκα τῆς θρησκείας του τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ῥωμανοκαθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι, Μωαμεθανοί, Ἑβραῖοι τὰ αὐτὰ ἀπολαύουσι δίκαια ὡς οἱ ὀρθόδοξοι. Θρησκευτικοὶ δὲ καταδιωγμοὶ οὐδέποτε συμβαίνουσιν ἐν Ἑλλάδι.

Τέλος ὁ δικαστικὸς τῆς Ἑλλάδος ὀργανισμὸς εἶναι ἐξαίρετος. Ὁ δὲ νόμος ἐξασφαλίζει τὴν ἀμετακίνητον τῶν δικαστῶν.

Τὴν τίμιον τῆς Ἑλλάδος ἐργασίαν ἀποδεικνύουσι καὶ τάδε. Τῷ μὲν 1830 εἶχεν 110 σχολεῖα μετὰ 9249 μαθητῶν, τῷ δὲ 1860 ἦσαν 752 σχολεῖα μετὰ 52860 μαθητῶν. Ἐν δὲ τῷ παρόντι ὑπάρχουσι 1300 δημοτικὰ σχολεῖα μετὰ 85 χιλίων μαθητῶν. Τὰ 160 ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια ἔχουσι 400 καθηγητὰς καὶ 12 χιλίους μαθητάς. Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ εἶναι 45 καθηγηταὶ καὶ 1800 ἀκροαταί. Ἐν τοῖς πρώτοις τῆς καθιδρύσεώς του ἔτεσι τριακοσίους εἶχεν ἀκροατάς. Ἐν τῷ φυσικείῳ παρηβεναγωγείῳ ὑπάρχουσι 1250 μαθήτριαι. Τοῦτο τὸ κατάστημα ἰδὼν τῷ 1873 ὁ Βαρθελεμὺ δὲ Σαὶντ-Ἰλαὶρ, ἔγραψε πλήρης ἐκστάσεως καὶ θαυμασμοῦ εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ παρθεναγωγείου. «Συγχαίρω τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ πολιτισμῷ διὰ τοῦτο τὸ κατάστημα, οὗ ὅμοιον δὲν ὑπάρχει ἐν ἄλλῳ τῆς Εὐρώπης κράτει».

Τὴν γραμματολογικὴν τῶν νῦν Ἑλλήνων συνέγραψα τῷ 1858 ἐν τῇ «Βουδαπεσταΐᾳ Ἐπιθεωρήσει» (Budapesti Szemle), τῷ 1869 ἐν ταῖς γλωσσολογικαῖς ἀνακοινώσεσι τῆς οὐγγρικῆς ἀκαδημίας, τῷ 1871 ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ οὐγγριστὶ καὶ γερμανιστὶ συγγεγραμμένου μυθιστορήματός μου, τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν, Οἱ τριάκοντα τύραννοι τῶν Ἀθηνῶν. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἕνια μόνον καὶ νεώτατα τῆς νεοελληνικῆς γραμματολογίας προϊόντα ἀναφέρω. Ἀλλὰ πρότερον ἐπισυνάπτω ἃ τῷ 1871 Queux de Saint-Hilaire ἔγραψε, δηλαδή. «Ἰσχυριζόμεθα χωρὶς φόβου τοῦ ἐξελέγχεσθαι ψευδόμενοι, ὅτι δὲν ὑπάρχει, ἴσως ἐν Εὐρώπῃ κράτος, οὐδ' ἐξαιρουμένης τῆς Γαλλίας, ὃ σχετικῶς πλείονας εὐδοκίμους ἄνδρας, πλείονας ἀξιολόγους ποιητὰς, πλείονας ἐξόχους πεζογράφους ἐγέννησεν, ὃ μείζονα δραστηριότητα, ἀνδρειότερον ζῆλον ἀνέπτυξεν ἢ τὸ ἑλληνικόν». Ἴδωμεν νῦν καθ' ἕκαστον ἑνίους τῶν εὐδοκίμων. Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς ὡς πρέσβυς, ὡς μέλος τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας, ὡς καθηγητὴς, ἀρχαιολόγος, ποιητὴς καὶ γλωσσολόγος λαμπρὸν κέκτηται ἐν Εὐρώπῃ ὄνομα.

Ἐν τῷ γλωσσολογικῷ κύκλῳ Δημήτριος Μαυροφρύδης σπουδαῖον συνέγραψε πόνημα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ὡς πρὸς τὴν ἱστοριογραφίαν, παγκοσμίου φήμης ἔτυχεν ἡ Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ ἀκαμάτου Κωνσταντίνου Σάθα. Τοῦτο τὸ ἔξοχον σύγγραμμα ὅπλα παρέχει κατὰ τῶν ἀμφιβολιῶν τοῦ Φαλλμεραϋέρου, ὃν τὸ μὲν αἱ πολλαὶ τὸ δὲ αἱ ὀλίγαι γνώσεις του εἰς λαβύρινθον σφαλμάτων εἰσήγαγον. Νικόλαος Δραγούμης συνέγραψεν ἱστορικὰς ἀναμνήσεις περὶ τῶν συμβάντων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 1821 μέχρι 1862. Κωνσταντῖνος Καραπάνος ἀνεκάλυψεν ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Ἰωαννίνων τὴν ἀρχαίαν Δωδώνην καὶ σπουδαῖον ἐξέδωκε περὶ αὐτῆς βιβλίον. Παῦλος Λάμπρος περιέγραψε τὰ μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα Κύπρου νομίσματα. Παπαρρηγόπουλος ἐν ἓξ τόμοις συνέγραψε τὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Ἀναστάσιος Γούδας ἐξέδωκεν ἐν ὀκτὼ τόμοις τοὺς Βίους παραλλήλους ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν. Πασπάτης ἐξέδωκε Βυζαντινὰς Μελέτας, τοπογραφικὰς καὶ ἱστορικὰς μετὰ πλείστων εἰκόνων. Γνωστὸν εἶναι τὸ σύγγραμμα Ἀχιλλέως Ποστολάκκα Synopsis numorum veterum, qui in museo numismatico Athenarum publice adservantur. Στέφανος Κουμανούδης κατέχει διὰ τῆς ὁσέως ἀναριθμήτων ἐπιγραφῶν τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ ἐπιγραφικῇ. Σπυρίδων Ζαμπέλιος ἐξελέγχει ἐν ταῖς Βυζαντιναῖς Μελέταις τὰ ψεύδη τῶν λογίων περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ μεσαιῶνος ἰδέας. Κατ' αὐτὸν ὁ Mably, Gibbon, Montesquieu ἐμελέτησαν μόνον τὴν κεφαλὴν, τὴν ὕλην, τὴν ἀνωτέρω τάξιν τοῦ βυζαντινοῦ εἰδώλου, τὸ τότε πλῆθος τῶν συγγραφέων καὶ θεολόγων, ἀλλὰ τῇ καρδίᾳ, ἢ αἰσθάνεται, τῷ τῆς αὐτοκρατορίας λαῷ, τῷ ἑλληνισμῷ δὲν προσέιχον τὸν νοῦν. Ὁ δὲ Ζαμπέλιος ἐξ ἐναντίας ἀπέδειξε, ὅτι καὶ τότε ὑπῆρξεν ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὃ ἐνθαρρύνον τὰς κατωτέρω τάξεις, καὶ ἀντέχον πρὸς τὰ αἴτια τὰ τ' ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς διαλύσεως, ὑπερέζησε τῶν δημοσίων συστυχιῶν. Ἡ εὐφυΐα, δραστηριότης, ἀνδρία καὶ φιλοπατρία ταύτης τῆς τάξεως ἐφύλαξε καθ' ὅλον τὸν ἑλληνικὸν μεσαιῶνα τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀρχαίων ἀρετῶν.

Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν πολιτικῶν καὶ νομικῶν ἐπιστημῶν εὐκλεᾶ τόπον κατέχει Νικόλαος Σαρίπολος, ὁ συγράψας πεντάτομον πραγματείαν περὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Πρὸς ἀμοιβὴ ταύτης τῆς ἐργασίας του ἐξελέγχθη μέλος τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῶν πολιτικῶν καὶ ἠθικῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἑταιρίας τοῦ διεθνοῦς δικαίου, τῶν τε τοῦ Μαδρίτου καὶ τῆς Βρυξέλλης ἀκαδημιῶν. Παῦλος Γαλλιγᾶς ἐν τέτταρσι τόμοις συνέγραψε τὸ σύστημα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου. Ἐν τῇ βοτανικῇ ἀνεγνωρίσθη μεταξὺ τῶν μᾶλλον εὐδοκίμων Θεόφρος Ὀρφανίδης. Ἐν τῷ συγγράμματί του περὶ τῆς αὐτοφυοῦς ἑλληνικῆς βλαστήσεως ἀνακοινωνεῖ εἴκοσιν ἐτῶν ἐρεύνας του. Τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐνεκωμίασεν ὁ γάλλος Boissier, δημοσιεύσας τὰς τοῦ Ὀρφανίδου ἀνακαλύψεις.

Περὶ τῶν ἰατρικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπιστημῶν εἶπεν ὁ περίφημος Virchow ἐν τῷ πρὸς τιμήν του ἐν Ἀθήναις κατασκευασθέντι συμποσίῳ, ὅτι ἕκαστος τῆς Γερμανίας ἰατρὸς μετ' εὐλαβείας προσβλέπει τὴν Ἑλλάδα, ταύτην τὴν κοιτίδα τῆς ἰατρικῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Κῷ ἐζήτησε τὴν παναρχαίαν πλάτανον, ἧς ὑπὸ τὴν σκιᾶς, κατὰ τὴν παράδοσιν, Ἱπποκράτης, ὁ πάντων ἡμῶν διδάσκαλος, τοὺς νοσοῦντας ἐδέχετο. Ἔπειτα ἐξέφρασε τὴν χαράν του, ὅτι ἐπὶ τούτου τοῦ κλασικοῦ ἐδάφους εὑρίσκεται καὶ νῦν εὔρημον ἰατρικὸν σχολεῖον, ὃ πρὸς τὴν ἐλευθέραν καὶ ὑγιᾶ [illegible] τῆς Ἑλλάδος διαπρεπῶς συντελεῖ τοὺς ἀποστόλους τῆς ἐπιστήμης. Εἶπε δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης, ὅτι ἡ Γερμανία μόνον ἔκτοτε προὔκοψεν ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, ἐξ οὗ ἔμαθε ν' ἀρύηται ἐκ τοῦ πνευματικοῦ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων θησαυροῦ. Τούτῳ τῷ πνεύματι ὀφείλεται ἅμα, ὅτι τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἠθικότητος, φιλοπατρίας αἷσθημα ἐν Γερμανίᾳ ἐκ νέου ἐξηγέρθη. Ἐν δὲ τῷ ἀστικ

ἀδάμαντα, ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ μικρὸν κοίλωμα, οἷον συνήθως παρατηρεῖται ἐν τοῖς κρυστάλλοις τοῦ κουαρκίου. Φρονεῖ δὲ ὁ καθηγητής, ὅτι ἐξεργάγη ὁ ἀδάμας ἕνεκεν τῆς αἰφνιδίου θερμάνσεως καὶ διατάσεως τοῦ ἐν τῷ κοιλώματι ὑγροῦ, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ὀρυκτῶν.

— Κατὰ τὸν γάλλον Leger, τὸν συγγράψαντα «Ἱστορίαν τῆς Αὐστροουγγαρίας ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τοῦ 1878» ὁ πληθυσμὸς τοῦ αὐστροουγγρικοῦ κράτους ἔχει ὧδε· Σλαβικῆς φυλῆς: 4,370,000 Τσέχοι, 2,753,000 Σλοβάκοι, 2,341,000 Πολωνοί, 2,774,000 Ρουθῆνοι, 1,500,000 Σλοβένοι, 3,395,000 Σέρβοι καὶ Κροάται· 7—8 ἑκατομμύρια Γερμανῶν, 5½ ἑκατομμύρια Μαγυάρων καὶ Σέκλων. Λατινικῆς φυλῆς: 600,000 Ἰταλοί, 2,640,000 Ρωμούνων. Ἐκ τῶν προκειμένων ἀριθμῶν γίνεται κατάδηλος ὁ πολύφυλος πληθυσμὸς τοῦ αὐστροουγγρικοῦ κράτους. Ἀλλ' ἡ ὑπὸ τῆς φύσεως δημιουργηθεῖσα σύγχυσις κατέστη ἔτι μείζων διὰ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Αἱ διάφοροι φυλαί, αἱ συναπαρτίζουσαι τὸ κράτος, δὲν ἀποτελοῦσιν ἑνιαίας ὁμάδας. Οἱ πόλεμοι, αἱ μεταναστάσεις, οἱ θρησκευτικοὶ διωγμοὶ τῶν παλαιῶν χρόνων παρήγαγον παράδοξον κρᾶμα φυλῶν ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας. Τὴν Βοημίαν λ. χ. οἰκοῦσιν ἀναμὶξ Τσέχοι καὶ Βοημοί· οἱ Σέκλοι ἐν Τρανσυλβανίᾳ εἶναι ὅλως ἀποκεχωρισμένοι τῶν Μαγυάρων ὁμοφύλων των καὶ οὕτω καθεξῆς.

— Τὸ ἐν Ρώμῃ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἀγρονομίας, συμβουλευθὲν τοῖς κορυφαίοις τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων ἐν τῇ Ἰταλικῇ χερσονήσῳ, μελετᾷ νὰ προτείνῃ εἰς τὰς Βουλὰς νομοσχέδιον Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῶν τεχνῶν, τῆς βιομηχανίας καὶ ἀγρονομίας, γενησομένης ἐν Ρώμῃ τῷ 1882.

— Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ «δευτέρα βελόνη τῆς Κλεοπάτρας», ἡ 22 ἔτη πρὸ Χριστοῦ ἀνεγερθεῖσα ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, μετετοπίσθη κατ' αὐτὰς ἄνευ βλάβης, ἀποστέλλεται δὲ ὅσον οὔπω εἰς Ἀμερικὴν ἐπὶ τοῦ ἀτμοκινήτου Δεσσούν.

ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑ.

Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, εἰς ἣν ὑπεβλήθη πάλιν προχθὲς τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον ἐνέκρινε διὰ ψήφων 180 ἐναντίον 133 τὴν πολυθρύλητον δευτέραν παράγραφον. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ 180 ψῆφοι δὲν συναπαρτίζουσι τὰ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενα τρία τέταρτα τῶν ψήφων, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγκρισις οὐδὲν ἔχει κῦρος, ἑπομένως ἡ δευτέρα παραγραφος μένει εἰσέτι ἄκυρος, σὺν αὐτῇ δὲ ἄκυρον καὶ τὸ νομοσχέδιον. Τὸ ζήτημα ἐνδέχεται νὰ καταστῇ λίαν σπουδαῖον καὶ νὰ ἀπολήξῃ ἢ εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου Τάαφε ἢ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ πολὺς Γλάδστων, ἐπανερχόμενος ἐκ Σκωτίας εἰς Λονδῖνον, ἀπήγγειλεν ἐν Wigan, εἰς ἐπήκοον μυριάδος ἀκροατῶν ἐνθουσιώντων καὶ ἐπευφημούντων, δεινότατον λόγον κατὰ τῶν πολιτικῶν θεωριῶν τοῦ ὑπουργοῦ Σαλισβουρύ, ἐξ οὗ μεθερμηνεύομεν τὰ ἑπόμενα τεμάχια. «Ἡ ἐνθάδε περικαλύπτουσα ἡμᾶς ὁμίχλη δὲν εἶναι τοσοῦτον πυκνὴ καὶ »ἀδιάβατος, ὅσον ἡ τῆς πολιτικῆς. Ἀποβλέψατε εἴς τε τὴν »ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πατρίδος πολιτικήν. »Ἐσωτερικῶς μὲν τὰ βάρη ηὐξήθησαν· ἡ ἐργασία, ἤτις »ὤφελε νὰ προβιβάζῃ τοὺς σκοποὺς τῆς εἰρήνης, ἐσπαταλήθη εἰς παραγωγὴν ὅλης καὶ μηχανῶν τοῦ πολέμου, οὐχὶ »πρὸς ἄμυναν τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Μ. Βρε»τανίας, ἀλλ' ὅπως δυνηθῶσιν οἱ νῦν ὑπουργοὶ νὰ παρατείνωσι τὴν ἐξουσίαν των, νὰ προσβάλωσι καὶ ἀδικῶσι τὰς »ἄλλας δυνάμεις καὶ νὰ προστρίβωσι μῶμον ἀνεξίτηλον τῇ »μεγάλῃ ἡμῶν πολιτείᾳ. Ἐὰν ἀπὸ τῆς νήσου ταύτης στρέψητε τὰς ὄψεις εἰς τὰς ἀπωτάτας τῆς ὑφηλίου γωνίας, οὐδεμίαν θὰ ἀνεύρητε χρονικὴν περίοδον μεστοτέραν ταραχῶν καὶ κινδύνων, οἵους προεκάλεσαν οἱ νῦν διέποντες τὰς τύχας τοῦ ἔθνους. Ἐλλείμματα οἰκονομικὰ ἐνεκαίνισε τὸ νῦν ὑπουργεῖον πλεῖστα ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ βασιλείου, τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἀποικιῶν· ἀλλὰ τὰ ἐλλείμματα ἤτοι τὰ λάθη τῆς πολιτικῆς του εἶναι ἀνεξάντλητα καὶ ἀνεκδιήγητα. Αὐταὶ τῶν ὑπουργῶν αἱ ἀγορεύσεις φαίνονταί μοι οἱ δεινότατοι τῶν κατηγόρων των. Ἰδοὺ ἓν παράδειγμα. Ὁ λόρδος Σαλισβουρὺ ἐλάλησε περὶ ἁρπαγῆς τῆς Κύπρου (ἄλλως δὲν δύναμαι νὰ τὴν ὀνομάσω ἢ ἁρπαγὴν), καὶ εὐρραδῶς ἀνέπτυξε τὴν θεωρίαν του. Ἀναδραμὼν εἰς παλαιοτέρους ἱστορικοὺς χρόνους, εἶπεν «ἐξετά»ζοντες τὴν ἱστορίαν θὰ εὕρητε, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔσχεν ἀνέ»καθεν τήνδε τὴν πολιτικήν· ὁπουδήποθι τῆς Εὐρώπης συνέβη »μέγας πόλεμος, πάντοτε ἡρπάσαμεν μερίδα γῆς ὅπου »ὑπῆρχε τὸ κύριον τοῦ συμφέροντος κέντρον ἐν τῷ πολέ»μῳ. Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, »τὸ κύριον τοῦ πολέμου συμφέρον ἦτο ἐν Ἰσπανίᾳ· τότε »δὲ ἡμεῖς ἡρπάσαμεν τὴν Γιβραλτάρην. Περὶ τὰ τέλη αὐ»τῆς τὸ κύριον συμφέρον ἦτο ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα ἡμεῖς ἡρ»πάσαμεν τὴν Μελίτην. Σήμερον τὸ κύριον συμφέρον τοῦ »τουρκικοῦ ζητήματος εἶναι ἐν Μ. Ἀσίᾳ (κατὰ τὸν Σαλι»σβουρὺ), διὰ τοῦτο ἡρπάσαμεν τὴν Κύπρον». Ἀνάγνωστε τὰ ἐπιχειρήματά του, καὶ θὰ ὁμολογήσητε, ὅτι εἶναι ἐπιχειρήματα πολιτικοῦ λῃστοῦ μᾶλλον ἢ βρετανοῦ ὑπουργοῦ. Πρεσβεύει καὶ διδάσκει, ὅτι, ὅπου γίνεται μέγας πόλεμος, ὀφείλει ἡ Ἀγγλία νὰ σπεύδῃ ἐκεῖσε καὶ ἁρπάζῃ μερίδα γῆς. Ἀλλὰ τίνι δικαιώματι ποιοῦμεν ταῦτα; Ἔχουσι καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη τὸ αὐτὸ δικαίωμα; Ἐὰν ἔχωσι, τότε θὰ προκύψῃ πόλεμος πάντων ἐναντίον πάντων ἐν τῇ χριστιανοσύνῃ· ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι, ἐπεθύμουν νὰ μάθω πόθεν ἡμεῖς ἔσχομεν τὸ δικαίωμα νὰ πράττωμεν νόμιμον καὶ δίκαιον, ὅ,τι οἱ ἄλλοι λαοὶ θὰ ἔπραττον παράνομον καὶ ἄδικον. Τίνι δικαιώματι πορευόμεθα ὡς οἱ φαρισαῖοι εἰς τὸν ναόν (διότι φίλοι μου, οὗτος εἶναι ναὸς τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ Αὐτὸς διανέμει καὶ θὰ διανέμῃ τὴν δικαιοσύνην), τίνι δικαιώματι πορευόμεθα, λέγω, ὡς οἱ φαρισαῖοι εἰς τὸν ναὸν καὶ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, ὅτι δὲν εἴμεθα ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἁξιοῦμεν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ὅσα ἄλλοις ἀρνούμεθα, ὁπουδήποθι συμβαίνει πόλεμος; Ἐν τοῖς λόγοις μου μετῆλθον φράσεις δριμείας, ἀλλὰ πρεπούσας· πάντη ἀκατονόμαστος ὅμως φαίνεταί μοι ἡ σαλισβούρειος ἀρχή, ὅτι, ὅπου συμβαίνει δόνησις μεγάλη, ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἁρπάζωμεν τὸ κέντρον τῆς δονήσεως. Ἀρίστη, κατ' ἐμέ, πολιτικὴ εἶναι ἡ τιμιότης· ἡ ἁρπαγὴ καὶ ἡ ληστεία ἀτιμάζουσι κράτη, ὡς ἀτιμάζουσιν ἀνθρώπους. Ἡ δημοσία πολιτικὴ πρέπει νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῆς ἀρετῆς ἀρχῶν ὡς ἐν τῷ βίῳ τῷ ἰδιωτικῷ. Μὴ ἀποδέχεσθε διδασκαλίας ἐπικινδύνους εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου· οὐδεὶς ὑπάρχει ἀσφαλὴς ἐν τοῖς δικαιώμασί του, ἐὰν μὴ σέβηται τὰ δίκαια τοῦ πλησίον· οὐδὲν ἔθνος, ὅσον μέγα καὶ ἰσχυρὸν ἂν ὑποτεθῇ, εἶναι ἀσφαλές, ἐὰν μὴ ἀνομολογῇ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος, τῆς συνεχούσης πάντα τὰ ἔθνος τῆς ὑφηλίου». Ὁμολογητέον ὅτι ὁ Γλάδστων ἐκολάφισε κατ' ἀξίαν τὸν ἐπὶ πολιτικῇ ὑποκρίσει διαπρέποντα εὐγενῆ μαρκίωνα, ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Τὰ ἐν Ἀφγανιστὰν πράγματα λαμβάνουσι τροπὴν ὁσημέραι μᾶλλον ἐπικίνδυνον πρὸς τοὺς Ἄγγλους. Παρὰ πάσας τὰς τακτικὰς ἐπιτυχίας του, ὁ Ρόβερτς περιέστη στρατηγικῶς εἰς θέσιν οὕτω δεινὴν, ὥστε θαῦμα ἔσται, ἐὰν ἐπὶ τέλους σωθῇ ἐκ τῆς παντελοῦς καταστροφῆς. Μετ' αὐτοῦ θὰ ἀπολεσθῶσι βεβαίως καὶ οἱ σχετικῶς εὐάριθμοι ἀνδρεῖοί του, διότι ὁ αἱμοχαρὴς Ἀφγάνος οὐδέποτε ἐφείσατο τῶν ἡττημένων. Ἡ ἥττα τῶν Ἄγγλων ἐν Ἀφγανιστὰν οὐ μόνον θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου Βήκονσφηλδ, ἀλλὰ θὰ ἀλλοιώσῃ ὅλην τῆς Ἀγγλίας τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν, καὶ δὴ καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Εὐρώπης. Αἱ ἀπὸ 15 δεκεμβ. εἰδήσεις ἐκ Καλκούτης ἔχουσιν ὧδε· «τηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Ρόβερτς ἀγγέλλει, ὅτι συμβαίνουσιν ἀγῶνες ἀδιάλειπτοι. Οἱ ἐχθροὶ χωροῦσιν ἐπὶ τὰ πρόσω πάντοτε πολυαριθμότεροι. Ὁ Ρόβερτς ἀπεφάσισε ν συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς Συερποὺρ καὶ νὰ ἐκλίπ τὰ ὑπεράνωθεν τοῦ Καβοὺλ ὑψώματα. Ὁ στρατηγὸς Γάς ἐν Γουνδαμοὺκ καὶ ὁ Ἀρβουθνὸτ ἐν Ζελαλαβὰδ ἐλαβ ἐπιταγὴν νὰ ἐλάσωσιν ἐπὶ τὸ Καβούλ. Αἱ συγκοινωνίαι δ διεκόπησαν· μέγας ὅμως ἐπίκειται φόβοι μήπως τὸ κίνημ διαδοθῇ εἰς πάσας τὰς ἀγρίας φυλάς. Ἡ κυβέρνησις κ κτηται δυνάμεις ἀποχρώσας νὰ ἀποσοβήσῃ πᾶσαν κίνδυνον

Πρὸς σαφεστέραν κατάληψιν τῶν ἐγγὺς τοῦ Καβοὺλ συμβάντω ἐπισυνάπτομεν ἐπίσημον τηλεγράφημα παρὰ τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ ἔτερ ἰδιωτικὸν καὶ φιλαληθέστερον τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου». Ἐκ μ Καλκούτης ἐτηλεγραφήθησαν ἐπισήμως τάδε. «Τῇ 12 δεκ., ὡς ἐτηλ γράφησεν ὁ Ρόβερτς, προήλασε μὲν εἰς τὰ πρόσω ὁ στρατηγὸς Μά φερσον, ἐπειράθη δὲ ὁ Μάσσυ μετὰ ἱππικῆς δυνάμεως καὶ ἱππικοῦ π ροβολικοῦ νὰ διακόψῃ τὴν τοῦ ἐχθροῦ πρόσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χασν ἀλλὰ προσεβλήθη ἐν δυσχωρίαις ὑπὸ δυνάμεως πολυαριθμοτέρας, ἐγκα τέλιπε πρὸς καιρὸν τὰ ἀνατραπέντα πυροβόλα του, πάλιν δὲ τὰ ἀνεκτ σατο. Κατόπιν ὁ ἐχθρὸς προσέβαλε τοὺς λόφους πρὸς νότον τοῦ Βαλ χισὰρ καὶ ἀπεκρούσθη μετὰ πολλῆς ζημίας. Ὁ Ρόβερτς ἀγγέλλει, πολυπληθεῖς φυλαὶ συνηπίσθησαν ἐναντίον ἡμῶν. Ἀπωλέσαμεν 18 κρους, ἐν οἷς 4 λοχαγούς, καὶ 25 τραυματίας». Δεινότερα παριστά τὰ πράγματα ὁ ἐν Καβοὺλ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» μηνύσας Τεχεράν εἰς Λονδῖνον τάδε. «Ἡ συνένωσις τῶν κινημάτων τῶν στρ τηγῶν Μάσσυ καὶ Μάκφερσον ἀπέτυχεν. Τὸ ἱππικὸν ἀφίκετο λίαν ὀ Ἀπήντησε καταπληκτικὴν πολεμίαν πληθὺν καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντα σχε τὰ πυροβόλα, ἅτινα ἀνεκτήσατο, ὁπότε ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ Μά φερσον ὁ Μακγρεγόρ. Οἱ ἐν τῇ πόλει παμπληθεῖς ἐχθροὶ προσεβλήθη τῇ 11 δεκ. ὑπὸ τοῦ Μάκφερσον καὶ ὑπέστησαν ζημίαν πολλήν». κυρίῳ ἄρθρῳ ὁ «Χρόνος» καταφέρεται κατὰ τῆς κυβερνήσεως· ἀποδ κιμάζει τὴν πολιτικὴν αὐτῆς, ὡς οὐδέποτε δηλώσασαν εἰλικρινῶς διαρρήδην τί μελετᾷ νὰ πράξῃ ἐν Καβούλ· φρονεῖ δὲ ὅτι πρέπει ἐγκαταλίπῃ τοὺς Ἀφγάνους εἰς τὴν τύχην των, νὰ μὴ φροντίσῃ τὸ π ράπαν περὶ βελτιώσεως τῆς κυβερνήσεώς των, νὰ ἐπανέλθῃ δὲ ἐν τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν ὁρίων της, δι' ὧν «ἅπαξ διὰ παντὸς» ἐξ σφαλισθῇ ἡ ἐνδικὴ ἐναντίον οἱασδήποτε ρωσσικῆς ἐπιθέσεως.

Παράδοξον τοῖς πολλοῖς ἐφάνη ὅτι ἐν ταῖς προσφάτοις αὐτοῦ ἀ ρεύσεσιν ὁ Κ. Γλάδστων παρῆλθεν ἐν σιγῇ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτη εἰ καὶ πολλὰ εἶχε νὰ εἴπῃ περὶ αὐτοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς οὐχὶ ἐντ πολιτικῆς τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς μικρᾶς καὶ ἀτυχ Ἑλλάδος. Πρὸς τὸν Κ. Γλάδστωνα ὀφείλομεν οἱ Ἕλληνες πολλὰς εὐ γεσίας· αὐτοῦ κυρίως ἔργον εἶναι ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησις Ἐπτανήσου, αὐτὸς δὲ ὁ Γλάδστων κατέπεισεν ἄλλοτε τὸν Παλμερστὼ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡμιεπίσημα ἀλλ' ἀνωφελῆ διαβήματα ὑπὲρ τῆς προσ τήσεως τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλει Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτων, ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων ὀφείλεται ἔνθε μος πρὸς ἄνδρα, ὅστις ἐκαυχᾶτο ἐπὶ φιλελληνισμῷ καὶ ἠγόρευεν ὑ τῆς Ἑλλάδος καθ' ὃν χρόνον τὸ ὄνομα «φιλέλλην» ἦτο παραπλήσ πρὸς ὕβριν καὶ βλασφημίαν. Βεβαίως ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων δὲν προσ νέχθησαν μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας πρὸς τὸν Κ. Γλάδστω ἅπαντες ἐνθυμοῦνται τίνι τρόπῳ περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν κλεινοῦ φιλέλληνος καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγγλικῆς βερνήσεως ἐπιστολαί τινες τοῦ Κ. Γλάδστωνος, γραφεῖσαι ἐξ ὑπερβολῆς ἀγαθότητος ἵνα μὴ ὑποτεθῇ ὅτι ἀπαξιοῖ νὰ ἀντεπιστείλῃ πρὸς Ἕλλην ἐξαιτουμένους τὴν συμβουλήν του. Ἐναργὲς ἐπὶ πᾶσι τεκμήριον τῆς ει κρινοῦς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τοῦ Κ. Γλάδστωνος ἦτο ἡ ἀξιοθαύμαστος πολιτικὴ διατριβή του ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρὸς ἣν οἱ ἐν Ἀθήναις ἀρλεκῖνοι ἀπήντησαν ὑβρίσαντες τὸν Κ. Γλάδστωνα καὶ ἐν εἴδει ἐπιλόγου διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ὥρας» κηρύξαντες ναι σχύντως ὅτι ἡ Ἑλλὰς προτιμᾷ τὸν μισελληνισμὸν τοῦ Βήκονσφη ἀντὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ τοῦ Γλάδστωνος. Εἰς τὰ ἀτομικὰ ταῦτα ὀλισμάτα βεβαίως δὲν ἐνέχεται τὸ ἔθνος· ὅταν ὅμως ἀνὴρ τοιοῦτος οἷος Γλάδστων, ὁ περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος γράψας σοφώτατα πονήμα καὶ τὴν νῦν Ἑλλάδα ἑκάστοτε ἐνθύμως ὑπερασπίσας, καθίσταται ὑποπτενῶν τῆς προσβολῆς τοῦ τυχόντος Ἕλληνος, τὸ ἔθνος ἔχει καθῆκον πατάξῃ τὸν προσβάλλοντα. Οἱ δὲ καθηγηταὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου, οἱ σπεύσαντες νὰ ἐπιδείξωσι δικαίως μὲν ἀλλὰ πρὸ τῆς ὥρ τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν ἐπιφανῆ Γαμβέταν δι' ὅσα θὰ πράξῃ τος, ὡς ἐλπίζεται, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὠφειλον νὰ ἀναλογισθῶσι συνόν ὅτι καὶ ὅσα ἔπραξεν ὁ Γλάδστων ἦσαν οὐχ ἧττον ἄξια τῆς εὐμοσ σύνης τῶν Ἑλλήνων, τοσοῦτο μᾶλλον ὅσῳ εἶναι πολὺ ἐνδεχόμ νὰ μὴ λυθῇ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐπανέλθῃ τὴν πρωθυπουργίαν ἐκεῖνος, οὗ τὸ κλεινὸν ὄνομα εἶναι σεβαστὸν καὶ φιλες πρὸς πάντα τίμιον καὶ χρηστὸν Ἕλληνα, πρὸς πάντα ἀλη ἐραστὴν τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νῦν Ἑλλάδος, πρὸς πάντα εἰλικρινῆ πάτριν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας, οὐχὶ ἐν τῇ στενῇ ἀλ τῇ εὐγενεστάτῃ καὶ πασῶν φυλετικοῦ λόγου ὑπεροχῇ αὐτῶν ἐνυπ

Ὁ ἀντιναύαρχος σὶρ Φεδερ. Βῶσαμπ Σέϋμουρ κατεστάθη ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Μεσόγειον ἀγγλικοῦ στόλου ἀντὶ τοῦ ναυάρχου Hornby, ἐπανακάμπτοντος εἰς Ἀγγλίαν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ τοῦ Βίσμαρκ ἔπαυλις ἐν Βαρζὶν κατέστη ἡ Μέκκα τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς, ἐάν τε νοσῇ, ἐάν τε ὑγιαίνῃ, ἐάν τε ἐν Βερολίνῳ διατρίβῃ, ἐάν τε ἐν Πομερανίᾳ, εἶναι λέων κοιμώμενος δι' ἑνὸς μόνου ὀφθαλμοῦ καὶ κατέχει ἐν χερσὶ τὰ νήματα τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Ἀπό τινων ἡμερῶν ξενίζεται παρὰ τούτῳ οὐχὶ ὡς πρεσβευτὴς, ἀλλ' ὡς ἰδιώτης καὶ προσωπικὸς φίλος ὁ κόμης Σουβαλῶφ, ὁ πρὸ διετίας ἀποσοβήσας τὸν κίνδυνον νέου πολέμου διὰ τοῦ ἀπορρήτου ἀγγλορωσσικοῦ ὑπομνήματος καὶ τῆς εἰς τὰς διαφόρους αὐλὰς περιοδείας του. Ἐὰν ὁ Σουβαλῶφ ἀπέτυχε νὰ παγιώσῃ τὴν ἀγγλορρωσσικὴν σύμπνοιαν καὶ ἀνεκλήθη διὰ τοῦτο ἐκ Λονδίνου, δὲν ἔπεται ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ Τσάρος ἀπελάκτισε διὰ παντὸς τὸν ἐπιστήθιον φίλον του, ὅστις ἐκπροσωπεῖ τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν τοῦ εὐρυτάτου αὐτοῦ κράτους. Ὁ Σουβαλῶφ λοιπὸν διαλέγεται τῷ Βίσμαρκ καὶ ὡς μέλλων σύμβουλος τοῦ Τσάρου καὶ ὡς ὁ πρώην διευθυντὴς τοῦ τρίτου τμήματος τῆς ἀστυνομίας· ἐν ἄλλοις λόγοις συνεξετάζει τῷ γερμανῷ ἀρχιγραμματεῖ πάντα τὰ ἐξωτερικὰ τῆς Ρωσσίας καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ξενίζεται παρὰ τῷ Βίσμαρκ ὁ εἰς Πετρούπολιν ἐπανερχόμενος ἰρλανδὸς κόμης Δουφερὶν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς νῦν βηκονσφηλδείου καὶ τῆς προσεχῶς μελλούσης πολιτικῆς τῆς Μ. Βρετανίας. Ἐὰν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑποσκελίσωσι τοὺς Τορίους οἱ φιλελεύθεροι, ὁ κόμης Δουφερὶν θὰ ἔχῃ προσόντα καὶ ἀξιώσεις ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου οὐχ ἧττονα τοῦ Γράμβιλ καὶ Δέρβυ. Καὶ σήμερον ἡ τοῦ Δουφερὶν ἀποστολὴ ὁμολογεῖται σπουδαιοτάτη, διότι ἀπὸ ταύτης ἐξήρτηται τὸ μέλλον τῶν φιλίων ἢ μὴ σχέσεων Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας. Ἡ μεγάλη βρεττανικὴ δύναμις προσεγγίζει πάλιν εἰς τὰς δύο μεγάλας γερμανικὰς δυνάμεις· ὁ δὲ Γορτσακὼφ, χαριζόμενος τῷ Βίσμαρκ, ἀνακαλεῖ ἐκ Βερολίνου τὸν Οὐβρὶλ, στέλλων ἀντὶ τούτου τὸν ἐν Ἀθήναις Σαβούροφ. Ἀλλ' ὅσον προσεγγίζει εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, τοσοῦτον ἀποτομώτερος ἐπιδείκνυται πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, καταλείπων ἐπὶ μακρότερον χρόνον κενὴν τὴν θέσιν τοῦ ἀποχωρήσαντος Σουβαλώφ. Οὕτω διακειμένων τῶν πραγμάτων, περὶ πολλοῦ ποιεῖται ὁ Βίσμαρκ νὰ διαλεχθῇ πρὸς ἄνδρα, ὅστις ἐκπροσωπεῖ ἐπισήμως τὴν ἀμεταθέτον βουλὴν τοῦ Βήκονσφηλδ ἐν τῇ προσεχεῖ καὶ προσωτέρᾳ Ἀνατολῇ καὶ νὰ μάθῃ παρὰ τούτου ἐπισήμως μέχρι ποίου σημείου μελετᾷ ἡ Ἀγγλία νὰ προβῇ κατὰ τῆς Ρωσσίας.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις, δι' ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίου, ἐνετείλατο τοῖς κατὰ τόπους κυβερνήταις νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐστηρότατα τοὺς εἰς τὸν Ἄθω ἀπερχομένους καὶ ἐκεῖθεν ὑποστρέφοντας μοναχοὺς, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶναι ἀγύρται, φέροντες τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα πρὸς ἀργυρολογίαν, ἐπὶ φανερισμῷ τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων. Ἀπαγορεύεται δὲ οὐχ ἧττον αὐστηρῶς καὶ ἡ εἰς Ἄθω μετάβασις ρώσσων κληρικῶν, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀφ' οὗ ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ τοσοῦτον αὐστηρὰν ἐγκύκλιον, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰ ἀγυρτικὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καλῶν κἀγαθῶν μοναχῶν ὑπερέβησαν πᾶν θεμιτὸν ὅριον.

Ἐκ Μόσχας καὶ Πετρουπόλεως ἀγγέλλονται νέαι ἀπόπειραι, αἵ τινες εὐτυχῶς ἀποτυγχάνουσιν. Ἐν μὲν τῇ βορείῳ πρωτευούσῃ οἱ καπνοῦργοι ἐβουλεύθησαν νὰ ποιήσωσιν ἐκποδὼν τὸν στρατηγὸν Δρέντελεν, ἐν δὲ τῇ νοτίῳ τὸν κυβερνήτην Δολγορουκόφ. Μετεχειρίσθησαν δὲ τὰ συνήθη ὄργανά των ἤτοι ἐκπυρσοκροτητικὰς μηχανάς. Τὴν ἀκρότητα τῆς θρασύτητός των μαρτυρεῖ ἡ περίπτωσις ὅτι οἱ συνωμόται ἐπέστειλαν εἰς ἁπάσας τὰς ξένας πρεσβείας τὴν πολυθρύλητον αὐτῶν διακήρυξιν ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς «Ἐθνικῆς Θελήσεως». Φαίνεται ὅτι οἱ ρῶσσοι σοσιαλισταὶ διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις· ἡ μὲν ἐπιδιώκει τὸν σκοπόν της διὰ τῆς βίας, τῶν σφαγῶν καὶ τῶν πυροπολήσεων, ἡ δὲ διὰ τῆς μετριοπαθεστέρας προπαγάνδας παρὰ τῷ λαῷ. Ἀμφότεραι αἱ μερίδες ἔχουσιν ἴδια δημοσιογραφικὰ ὄργανα καὶ διάκεινται πολεμίως πρὸς ἀλλήλας.

ΕΛΛΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1/13 δεκεμβρίου. — Αἱ ἐξελέγξεις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἔβησαν ταχέως ἀλλ' οὐχὶ καὶ πάνυ εὐπρεπῶς, διότι ἀρξάμεναι μεσοῦντος τοῦ ἄρτι λήξαντος νοεμβρίου ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τὴν ἐν τοῖς τμήμασιν αὐτῆς γενομένην προδικασίαν ἐπερατώθησαν μὲν ἐντὸς τριωνκαίδεκα ἡμερῶν ἀλλὰ δὲν συνετέλεσαν εἰς ἐπῤῥωσιν τῆς περὶ αὐτῆς ἀγαθῆς ὑπολήψεως. Τοὐναντίον, ἐάν τις κρίνῃ περὶ αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐκλογῶν ἐπικρατήσαντος πνεύματος, εὐλόγως ἀποδυσπετεῖ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐξ αὐτῆς ἐλπιζομένων περὶ θεραπείας τῶν λυμαινομένων τὴν Ἑλλάδα δεινῶν καὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Ἀληθῶς ὅτε συνῆλθεν ἡ νέα Βουλὴ, γενικὴ σχεδὸν ὑπῆρχε παρὰ τοῖς πολλοῖς ἡ πεποίθησις ὅτι αὕτη διὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς θ' ἀπεδεικνύετο κρείττων τῶν προηγουμένων περί τε τἄλλα καὶ τὸν πρὸς τὸν νόμον σεβασμόν. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς τελευταίας βουλῆς, τῆς πολλὰ μὲν ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς κληθείσης νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀκλεῶς δὲ ἐν τῇ κονίστρᾳ τῶν προσωπικῶν παθῶν καὶ τοῦ κομματισμοῦ κατατριβείσης, οὐδὲ τὸ ἥμισυ ἐστάλη πάλιν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν δὲ νέοι ἀντιπρόσωποι εἰσῆλθον εἰς αὐτὸ, ὧν ἱκανοὶ λόγιοι καὶ πεφωτισμένοι ἄνδρες. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξε διὰ τῶν ἐκλογῶν ὅτι παρὰ

N° 32 — 12e ANNÉE PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS 9 AOUT 1890

LA

REVUE DIPLOMATIQUE

ET LE

MONITEUR DES CONSULATS

COMMERCE INTERNATIONAL — LITTERATURE — FINANCES

Fondé sous le patronage de Ministres Consuls généraux, Consuls, etc.

(Les auteurs sont seuls responsables des opinions émises dans leurs articles).

PRIX DE L'ABONNEMENT :

France et Etranger, un an : 30 fr.

Les abonnements partent du 1er de chaque mois

DIRECTEUR-FONDATEUR

AUGUSTE MEULEMANS

Ancien Consul général, Secrétaire de légation

ADMINISTRATION ET RÉDACTION : 1, rue Lafayette, 1, PARIS

ANNONCES

Réclames, la ligne..... 5 fr.

Annonces..... 2 fr.

Le Numéro : 80 centimes

M. ETIENNE N. DRAGOUMIS

MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANCÈRES DU ROYAUME HELLÉNIQUE

S. M. le roi de Grèce était récemment encore à Aix-les-Bains, où l'appelait le soin de sa santé, l'amour des voyages, et sa prédilection pour les sites pittoresques, et le passage accidenté de nos montagnes. Bien entendu, n'était l'éloignement et notre répugnance de race pour les lointains déplacements, il nous paraîtrait, à nous occidentaux, infiniment délectable d'aller rafraîchir nos souvenirs classiques aux sources mêmes de l'hellénisme.

Les Grecs sont naturellement très fiers de leur histoire : mais le juste orgueil qu'ils en ont ne les empêche pas de villégiaturer hors de leurs frontières quand ils en ont le loisir et le moyen. La France figure à coup sûr dans la liste des attractions exotiques auxquels cèdent irrésistiblement les Hellènes de distinction lorsqu'ils mettent le pied sur la terre étrangère. A notre tour, nous devons trouver dans ces visites qu'on nous fait de quoi flatter notre vanité nationale.

La reine Victoria, le roi de Grèce, sont — au premier rang — des hôtes que notre vieille réputation thermale invite à des séjours plus ou moins prolongés parmi nous. Le roi Georges de Grèce n'eût-il que ce titre à notre sympathie, de n'avoir point prêté l'oreille aux calomnies qui faisaient de notre sol une terre inhabitable, vouée à l'anarchie et à la révolution, mériterait certainement le salut respectueux des Français qui le rencontraient à Aix, où il ne dédaignait pas de se promener sans appareil. Mais aucun souvenir fâcheux pour notre orgueil ne s'attache à son nom. Si le souci de ses alliances de famille ne lui permet guère d'être avec nous, en revanche il ne saurait être contre nous, et c'est déjà quelque chose. Le mot célèbre « quiconque n'est pas avec nous, est contre nous » ne trouverait pas son application ici ; et notre gratitude est acquise à ceux qui ont su rester neutres et ne se donner à personne. Plus tard nous serons peut-être plus exigeants. Le roi de Grèce est, du reste, un monarque dénué de cette ambition turbulente qui se manifeste ailleurs. Constitutionnel, libéral et d'un tempérament qui ne se prête qu'à un usage modéré de la prérogative royale, le roi Georges montre un zèle louable à consulter en toutes choses la direction de l'esprit public, et à ne se laisser guider dans la conduite des affaires extérieures que par l'intérêt bien entendu de son peuple et le respect des stipulations qui ont créé dans les Balkans le régime actuel, tolérable en somme, et qui pourrait bien tromper par sa longévité les prévisions des diplomates.

Il est, d'ailleurs, aidé dans sa tâche par un homme d'État très avisé et très distingué, l'honorable M. Dragoumis que sa confiance a appelé, sur la proposition de M. Tricoupis, à assumer le fardeau du ministère des affaires étrangères. M. Dragoumis, qui est dans sa cinquantième année, n'est arrivé à ce poste élevé qu'après un passage fructueux et remarqué dans divers emplois où il a fait plus que ses preuves, et où, sans compter la considération qu'il y a gagnée, il a fait épargne d'expérience et de savoir.

Le sympathique ministre des affaires étrangères de Grèce a fait son droit en France, comme beaucoup de ses compatriotes. Frais émoulu de nos Facultés, il revint en Grèce, où on l'appela à siéger au tribunal de première instance et plus tard à la cour d'appel. De son séjour à travers le monde judiciaire, d'abord en qualité de magistrat, ensuite comme secrétaire général du ministre de la justice, il a gardé le respect et l'amour des choses juridiques, le culte de la loi, la connaissance approfondie des principes de ce droit des gens qui est resté la meilleure sauvegarde de l'Europe, et ce caractère indélébile fait d'incorruptibilité et d'autorité morale que donne la fonction de magistrat à celui qui l'a pour un temps revêtue.

Pourtant, ce n'est pas à titre d'avancement et d'échelon en échelon qu'il est devenu ministre. Naturellement désireux de trouver, sur un plus grand théâtre, l'emploi de ses aptitudes et de son expérience, il brigue un mandat de député que les électeurs de Megare lui confient à trois reprises. En 1886, c'est l'année ou la base électorale s'élargit à la suite d'une importante réforme, M. Dragoumis est élu premier député d'Attique, à une majorité considérable et peu après désigné au roi par son ami Tricoupis pour les affaires étrangères.

Comme ministre, M. Dragoumis a traversé des circonstances difficiles et délicates. Ce n'est pas le moment de faire ici l'historique des épreuves auxquelles a été mise la patience du peuple hellénique, et qui sont connues de tous. Qu'il suffise de dire que le ministre s'est tiré à son grand honneur des complications douloureuses et menaçantes et qu'il s'est acquis des titres incontestés à la gratitude de son roi et de son peuple. Aujourd'hui M. Dragoumis est, pour le cabinet dont il fait partie, un élément de durée et de force avec lequel tout le monde sait, là-bas, qu'il faut compter.

On ne saurait faire un plus bel éloge de ce travailleur obstiné, désintéressé et indépendant — qui est par surcroît un diplomate très fin et d'un savoir étendu, un politique admirablement doué, un véritable homme d'Etat.

AUG. MEULEMANS.

La *Revue diplomatique* publiera dans ses prochains numéros les biographies de : général Firmin, ministre des affaires étrangères d'Haïti ; de S. E. Kiamil-Pacha, grand-vizir ; de S. E. Saïd-Pacha, ministre des affaires étrangères de Turquie; Gladstone ; le baron de Roissart du Bellet, chargé d'affaires de Saint-Marin ; S. A. I. Mozaffar ed Dine Mirza, prince héritier de Perse ; Mgr de Lavigerie ; Mgr Vanutelli, nonce du pape à Lisbonne ; Urbaneja, ministre du Venezuela à Paris, etc., etc.

SOMMAIRE

M. Etienne N. Dragoumis, Aug. Meulemans. — *La semaine*, Baude de Maurceley. — *L'accord anglo-français. — Un nouvel état américain. — La canalisation de l'Euphrate. — La réforme consulaire. — Le bill Mac-Kinley. — Les relations commerciales entre la France et le Mexique. — Bulletin officiel — Distinctions honorifiques. — Echos et nouvelles. — Etranger. — Finances-Industrie-Commerce. — Courrier des expositions. — Courrier mondain. — Echos des plages. — Bibliographie. — La semaine théâtrale. — La vie sportive. — Revue financière.*

LA SEMAINE

L'entente anglo-française est un fait accompli en ce qui touche directement la question du Zanzibar. Cette entente, qui avait pris forme depuis plusieurs semaines, a pris signatures à Londres, pendant le séjour de Guillaume II sur le sol anglais. M. Ribot, il faut le reconnaître, a bien mené les choses. Il a dû lui falloir déployer, en la circonstance, presque autant d'énergie vis-à-vis de M. Waddington qu'auprès de lord Salisbury. Enfin, tout est bien qui finit bien, dit un vieil adage, — il est vrai que cet adage dit la même chose lorsque cela finit mal... mais, passons.

Il ne nous reste plus à régler avec l'Angleterre que la question Terre-Neuve et Tunis. Nous y arriverons sans secousses, espérons-le.

Toute la presse a noté par le menu, et commenté la visite de l'empereur d'Allemagne au roi des Belges, sa réception à Ostende, etc. Je n'y insisterai point, mon opinion à ce sujet ne pouvant point être formulée dans un journal diplomatique. Donc, je glisse...

Des évènements de la semaine, il ne ressort en vérité que deux choses neuves :

La signature de l'entente anglo-française, et l'échec qu'a subi Guillaume II en offrant au prince Waldemar de Danemarck le trône de Bulgarie... L'empereur Allemand comptait arriver à Péterhof avec autre chose qu'un refus dans sa valise — ce qui tend à démontrer que les Grands de la terre, tout comme les Humbles, sont exposés aux plus amères déceptions.

BAUDE DE MAURCELEY.

L'ACCORD ANGLO-FRANÇAIS

L'accord intervenu entre le gouvernement français et le gouvernement anglais, au sujet des affaires de Zanzibar, a été signé mardi à Londres.

Cet accord stipule les avantages matériels suivants :

1° Notre protectorat sur Madagascar, par conséquent, demande de l'*exequatur* par le consul anglais ;

2° L'extension de notre influence d'environ mille kilomètres dans les régions du Niger et du lac Tchad, autrement dit deux mille kilomètres au sud-est de Tombouctou.

A titre de réciprocité, la France consent à modifier la déclaration de 1862, de manière à permettre les établissements du protectorat anglais sur le sultanat de Zanzibar. Mascate est exceptée de la déclaration nouvelle et reste soumise aux dispositions de 1862.

Un nouvel Etat américain

Le président des Etats-Unis vient de signer le bill admettant le territoire d'Idaho au nombre des Etats de l'Union. Cette admission porte le nombre des Etats à 43.

D'après la constitution de 1787, la confédération de l'Amérique du Nord ne comprenait que 13 Etats. Tout le restant de ses possessions était subdivisé en territoires qui, suivant le développement de leurs ressources et de leur vie intérieure, devenaient successivement des Etats de l'Union en vertu de décisions du Congrès. Le nombre des Etats a atteint ainsi, au 1er janvier 1889, le chiffre de 38.

L'année dernière, quatre territoires — Dakota-sud, Montana et Washington — ont été admis au nombre des Etats de l'Union, ce qui porta le nombre de ceux-ci à 42.

Le 43e état d'Idaho, qui vient d'être créé, occupe une superficie de 84,800 milles carrés, avec une population de 32,000 âmes. Il est englobé entre les Etats Oregon, Washington, Nevada et Montana et les territoires Utah et Wyoming,

En vertu de la Constitution, toutes les fois qu'un nouvel Etat est admis dans l'Union, on doit ajouter une étoile de plus sur le drapeau national américain, et cette adjonction doit être faite avant le 4 juillet de l'année suivante. Par conséquent, le 4 juillet 1891, le drapeau américain devra porter 43 étoiles au lieu de 42, à moins que jusque-là il n'y ait de nouvelles admissions.

LA CANALISATION DE L'EUPHRATE

Dans la séance mensuelle du mois courant M. Lionel Radiguet a entretenu la première section de la Société de géographie commerciale de cette question si intéressante pour les nations méditerranéennes.

M. Radiguet a raconté comment les Anglais, éliminés de la mer Caspienne il y a déjà près d'un siècle, se trouvent réduits à faire prendre à leurs produits manufacturés la direction de Trébizonde pour atteindre, par caravanes, la ville de Tebriz (Tauris), capitale de la riche province d'Aderbeidjan et le principal centre de distribtion de la Perse occidentale. Si les Anglais réussissent encore à faire de ce côté pour un chiffre de 400,000 livres sterling d'affaires d'importation, leur activité s'est concentrée, tout particulière-

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Πρωτευούσης καὶ Ἐπαρχιῶν .... Δρ. 30
Δι' ὑπαλλήλους καὶ Ἱερεῖς .... » 20
Ἐξωτερικοῦ .... φρ. χ. 45
Αὐστραλίας .... » 60
Τιμὴ ἓξ μηνῶν καὶ ἓξ μηνῶν ἐγγραφῶν ἀνάλογος

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΩΡΑ
Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τῆς «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» λαμβάνουσιν ἀντὶ 5 δραχμῶν τὴν ἐμπορικὴν σατυρικὴν ἐφημερίδα *ΡΩΜΗΟΝ*.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡ. 9.

Ἔτος ΙΒ'. Ἀριθ. 3533 — ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 2 Νοεμβρίου 1891. — Τιμᾶται λεπτὰ 10

ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

Σήμερον: Νοεμβρίου 20|2. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου— Ἀν. ἡλ., ὥρ. 6, λ. 58.—Δύσις ὥρ. 4, λ. 41.—Νέα Σελήνη.

Αὔριον: Νοεμβρίου 21|2.—Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. —Ἀνατολὴ ἡλ. ὥρ. 6, λ. 9. Δύσις ὥρ. 4, λ. 41. —Σελήνη 2 ἡμερῶν.

ΟΙ ΕΝ ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ
Ὅσοι
θὰ θελήσουν νὰ προμηθευθοῦν τὸν ἀπαραίτητον
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ
τοῦ
1892
ΑΣ ΑΠΟΤΕΙΝΩΝΤΑΙ
πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἀνταποκριτάς μας, τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ
ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΧΑΪΤΑ
ὅθεν, ἅμα ὡς σταλῇ τὸ ἀντίτιμον, θὰ παραλαμβάνωσιν ἀμέσως τὰ παραγγελθησόμενα ἀντίτυπα, διὰ τῶν Ρουμουνικῶν ταχυδρομείων.

Εἰς τὸ Ταμιευτικὸν Κατάστημα τῶν
Ἀδελφῶν Χαΐτα
ἐστάλη μεγάλη ποσότης
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ
τοῦ
1892.

Οἱ εἰς τὰς Ρουμουνικὰς πόλεις
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΜΑΣ ἢ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ
πρὸς οὓς ἀπεστείλαμεν ἤδη ἀγγελίας παρακαλοῦμεν πρὸς ἀπορυγὴν ἀπωλείας χρόνου πρὸς τὸ αὐτὸ Ταμευτικὸν Κατάστημα ν' ἀπευθύνωσι τὰς ἀγγελίας· πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀδελφοὺς Χαΐτα παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον.

ΟΙ ΕΝ ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ
οἱ πρῶτοι εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἀθηναϊκῶν γραμμάτων
θὰ προθυμοποιηθοῦν
βεβαίως ν' ἀποκτήσουν τὸν ἀποκαλύπτοντα τὴν Ἑλλάδα
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ

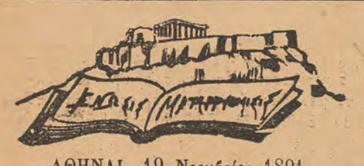

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Νοεμβρίου 1891.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ ὑποβληθεὶς χθὲς προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 διέψευσε τὰς προσδοκίας τῶν ἀναμενόντων νεωτερισμοὺς καὶ μεταρρυθμίσεις· κατ' ἐλάχιστον διαφέρει τοῦ περυσινοῦ καὶ ἂν ἀφαιρεῖτις τὴν μεταβολὴν τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, εἶνε πανομοιότυπον αὐτοῦ, ὅστις πάλιν, ἂν ἀφαιρεθῇ ἡ καινοτομία τῆς ἀναγραφῆς ἐν ταῖς δαπάναις τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς, ἦτο πανομοιότυπον τοῦ πρὸ αὐτοῦ, τοῦ ἔτους 1890. Ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς ὃν ἔχομεν ὑπ' ὄψει εἶνε γνήσιος ἀδελφὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 1887 τριακοντιῶν προϋπολογισμῶν, μὲ μόνας τὰς δύο αὐτὰς ἀνομοιότητας. Εἶνε κατακριτέος διὰ τοῦτο ὁ κ. Δηλιγιάννης; Ἀπ' ἐναντίας εἶνε ἄξιος ἐπαίνου, διότι διέπραξεν ἔργον φιλοπάτριδος κυβερνήτου θυσιάσας τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν πρὸ τοῦ καλῶς νοουμένου συμφέροντος τοῦ τόπου. Ἡ φιλοτιμία του ἀπήτει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἐπανειλημμένως ἔδωκεν ὡς ἀντιπολιτευόμενος, δημοκοπῶν πρὸ τῶν ἐκλογέων, ὅτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ θέλει πράξει τὰ ἀντίθετα τῶν ὅσων ἔπραττεν ὁ προκάτοχός του· καὶ τὸν ἐπίστευσαν οἱ ἐκλογεῖς, καὶ ἐφαντάσθησαν ὅτι θὰ καταργηθοῦν φόροι, θὰ ἐλαφρυνθοῦν δασμοί, θὰ χαρισθοῦν καθυστερούμενα, θ' ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι οἱ χρεώσται τοῦ Ταμείου—καὶ ἐν τῇ γλυκείᾳ ταύτῃ ἐλπίδι τὸν ἐψήφισαν. Κυβερνήτης γενόμενος εὑρέθη πρὸ τοῦ σκληροῦ διλήμματος: ἢ νὰ παραβῇ τὸ πρόγραμμά του καὶ νὰ φανῇ ἄπιστος εἰς τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις ἢ νὰ καταστρέψῃ τὸ ὑπάρχον οἰκονομικὸν μέγαρον, ὅπερ ἐθεμελίωσεν ἐκεῖνος· ὃν διὰ τῶν ὑποσχέσεών τούτων ὑπεσκέλισε καὶ νὰ παρασύρῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν ὄλεθρον. Προὐτίμησε τὴν κρώτην λύσιν, θυσιάζων τὴν δημοτικότητα, καὶ ἴσως αὐτὴν τὴν εἰς τὸν χαρακτῆρά του πεποίθησιν τῶν φίλων, ἐπισύρων δὲ τὴν δικαίαν ἐπίκρισιν τοῦ κόσμου ὅτι δὲν κάμνει ἄλλο ἢ ν' ἐντιγράφῃ ἐκεῖνον ὃν τόσως κατεδίκαζεν.

Ἀπὸ τοῦ 1887, ἀπὸ τῆς ἐπισύσης τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῶν γνωστῶν καταστροφῶν, νέα οἰκονομικὴ περίοδος ἐνεκαινίσθη ἐν Ἑλλάδι· διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887, διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς κειμένης φορολογίας, διὰ τῆς μεταβολῆς παλαιῶν τινων φόρων, διὰ τῆς δημιουργίας νέων, διὰ τῆς δραστηρίου εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων τῷ Ταμείῳ, διὰ τοῦ συστήματος τῶν δανειακῶν μεταγροπῶν, διὰ τοῦ συστήματος τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, ἠδυνήθη ὁ γεννήτωρ τοῦ συστήματος ἐκείνου, ὁ πρῶτος μεγαλοφυὴς ἐφευρέτης καὶ ἀρχιτεχνίτης ἐφαρμοστὴς αὐτοῦ, νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς χρεωκοπίας εἰς ἣν ἀφεύκτως ἐφέρετο. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος ἀνεκόπη δυστυχῶς διὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς 14 Ὀκτωβρίου. Ἀλλ' ὡς εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ νῦν ὅτι ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέσκηψαν αἱ συμφοραὶ ἃς πάντες οἱ ἀμερόληπτοι πατριῶται ἐφοβοῦντο ἐκ τῆς ψήφου ἐκείνης· καὶ δὲν ἐπέσκηψαν διότι ὁ νικηφόρος τῆς 14 Ὀκτωβρίου, φρονιμώτατα πολιτευθείς, οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ σύστημα ὅπερ εὗρεν ἕτοιμον. Ἓν τισιν ἐπέτυχεν ἤδη καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ὡς ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν δημοσίων ἐσόδων μετὰ ἐπιμελείας καὶ ἀυστηρότητος, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς αὐξούσης εἰσόδου αὐτῶν ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ κράτους, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δαπανῶν, ἃς δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι διαχειρίζεται ἐν φειδοῖ καὶ προστασίᾳ τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἐν ἄλλοις ὅμως ἡ ἀποτυχία αὐτοῦ εἶνε καταφανὴς καὶ ἀκριβὼς ἐν τῷ τμήματι τούτῳ τῆς διαχειρίσεως κατεδείχθη ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ ἀνδρὸς σχετικῶς πρὸς τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων καὶ κατέστη ὀδυνηρότατα αἰσθητὴ τῇ κοινωνίᾳ ἡ ἀπουσία τοῦ προκατόχου του· τὸ τμῆμα τοῦτο εἶνε τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν δημοσίαν πίστιν, εἶνε τὸ συνδεόμενον πρὸς τὸν χειρισμὸν τῆς δανειακῆς διαχειρίσεως καὶ τὸν ἐν γένει μηχανισμὸν τῆς πίστεως.

Γινώσκων ὁ κ. Δηλιγιάννης ὅτι ἀκριβῶς ἐν τούτῳ κεῖται τὸ πρωτὸν αὐτοῦ μέρος ἠγωνίσθη διὰ τῆς διημέρου ἀγορεύσεώς του ν' ἀμυνθῇ προκαταβολικῶς κατὰ πάσης μομφῆς· ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀπὸ μηνῶν μαστίζουσαν τὴν χώραν χρηματιστικὴν κρίσιν, ἧς ἀρετηρία ὑπῆρξεν ἡ ὑποτίμησις τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων εἰς ὅλως ἐξωτερικὰ αἴτια, εἰς τὴν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἀγορᾷ γεννηθεῖσαν καχεξίαν ἕνεκα τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς θέσεως νοτιοαμερικανικῶν κρατῶν καὶ τῶν δύο βασιλείων τῆς ἰδιοφυοῦς χερσονήσου. Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ τελευταία κρίσις κυρίαν ἀφορμὴν ἔχει ταῦτα, ἀλλ' οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ἐπίσης ὅτι καὶ πρὸ τῶν συμφορῶν ἐκείνων τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα εἶχον ἤδη ὑποστῇ δεινὰ τραύματα εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφειλόμενα ἢ εἰς μόνην τὴν προσωπικὴν μεταβολὴν ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος· πάντες δ' ἐνθυμοῦνται ὅτι τῇ ἐπισύσῃ τῆς ἐκλογῆς τῆς 14 Ὀκτωβρίου κατὰ δεκάδας ὅλας κατέπεσαν ἐνταῦθα αἱ μετοχαὶ ἀξίαι ἐξ Εὐρώπης δὲ ἤλθον ἐν ὑποτιμήσει τὰ χρεώγραφά μας, ὑποτιμήσει ἥτις ἔκτοτε οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀνεκτήθη δυστυχῶς, μ' ὅλας τὰς φιλοτίμους καὶ πατριωτικὰς προσπαθείας τῆς κυβερνήσεως. Προσεπάθησε νὰ δικαιολογηθῇ καὶ δι' ἄλλο ἓν ὁ κ. πρωθυπουργός· διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον σύναψιν δανείου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου κατέφυγεν εἰς τὴν ἐπιτόπιον προμήθειαν συναλλάγματος.

Βεβαίως, ἂν ἡ ἔναρξις τῆς Βουλῆς ἐγίνετο πρὸ δεκαπενθημέρου, ὁ κ. Δηλιγιάννης ἤθελε θριαμβευτικῶς ἐξαγγείλει τὸ μέγα κατόρθωμα τῆς πληρωμῆς τοῦ τοκομεριδίου ου "ἐκ τῶν ἰδίων πόρων„· ἀλλ' ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα, κατὰ φυσικὴν ἀλληλουχίαν, ὀλεθριωτάτη ὕφωσις τοῦ συναλλάγματος ἐμετρίασε τὸν διὰ τὸ κατόρθωμα ἐνθουσιασμόν του καὶ ἀντὶ πιτάνων ἀκούομεν δικαιολογίας. Πλὴν καὶ αἱ δικαιολογίαι δὲν φαίνονται δυστυχῶς πειστικαί· θέλων ν' ἀπορρίψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εὐθύνην τῆς ὑπερόγκου ὑπερτιμήσεως τοῦ συναλλάγματος λέγει ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι κρατεῖ τὰς καθημερινὰς σημειώσεις τῶν ποσῶν συναλλάγματος ἃ ἠγόρασε καὶ τὰ χρηματιστικὰ δελτία τῶν τιμῶν, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, λέγει, ὅτι ἡ ἐπερχομένη ἐκ τῶν ἀγορῶν τούτων ὕφωσις ἦτο μηδαμινή, 2-3 λεπτῶν μόλις. Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει τίποτε ἄλλο ἢ ὅτι ἡ μεσιτεύσασα διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην Τράπεζα ἐνήργησεν αὐτὴν τεχνικώτατα, πρὸς ἴδιον συμφέρον ἐννοεῖται· κατώρθωσε νὰ ὑφαρπάσῃ ἀπὸ τῆς κοινωνίας τὸ συναλλαγμα χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ σχεδόν· εἶτα ὅμως, μετ' τινας ἡμέρας, ὅταν ἡ κοινωνία ἐνόησεν ὅτι τῆς ἁρπρέθη ὅ,τι τῇ ἀνήκει, τῆς ἁρπρέθη τὸ συναλλαγμά της, διὰ μιᾶς ἐξανέστη καὶ διὰ μιᾶς ζητήσασα νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ αὐτὴ προὐκάλεσε τὸν ἀπότομον ὑψωμόν. Ὁ ὑψωμὸς δὲν ὀφείλεται εἰς κανένα ἄλλον ἢ εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἁρπρεστε τὸ συνάλλαγμα· εἰς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ ὅτι λάθος διεπράχθη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀποδεικνύει ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη, ἣν πάντες ὁμολογοῦσι νῦν, τοῦ νὰ συναφθῇ ἐξωτερικὸν δάνειον διὰ ν' ἀντικατασταθῇ τὸ ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τῆς κοινωνίας μέταλλον (συνάλλαγμα) καὶ ὑγιάνῃ ἡ ἀγορά.

Εἰς ταῦτα ἔγκειται ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν· ἀλλὰ βεβαίως ταῦτα δὲν εἶνε εὐτελῆ τινα καὶ ἐπουσιώδη, μάρτυρες δὲ παριστάμεθα πάντες, καὶ θύματα ὄχι ὀλίγοι, τῆς οἰκτρᾶς θέσεως ἣν ἐδημιούργησαν τὰ λάθη ταῦτα.

Ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπέχομεν κρίσεων νῦν. Αἱ γενικαὶ βάσεις δὲν μετεβλήθησαν· ἀρκεσθῶμεν εἴς τινας γενικωτέρας παρατηρήσεις. Τὰ ἔσοδα παρίστανται κατὰ 1,854,000 περισσότερα ἢ πέρυσιν, καὶ τοῦτο μεθ' ὅλους τοὺς ἐλάσσονας ὑπολογισμοὺς ἐξ εἰσπράξεών τινων, (κατὰ 4,450,000 περίπου ἐλάσσονας ἢ πέρυσιν)· ἡ αὔξησις τῶν προσόδων εἶνε 6,303,000, οἱ κυριώτεροι δὲ παράγοντες αὐτῆς εἶσι: τὸ ἔσοδον τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς, ὅπερ ὑπολογίζεται κατὰ 1,750,000 ἀνώτερον ἢ πέρυσιν, αἱ εἰσπράξεις καθυστερουσῶν ὀφειλῶν κεκλεισμένων χρήσεων, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸ 1,350,000 περισσότεραι· αἱ εἰσπράξεις τῶν μονοπωλίων, αἱ ὁποῖαι ὑπετέθησαν ὅτι θὰ δώσουν κατὰ τὸ 1892 περὶ τὰς 600,000 περισσότερα, καὶ ἄλλαι τινὲς μικρότεραι. Αἱ αὐξαι αὗται προσβέψεις στηρίζονται εἰς τὰς βεβαιώσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν· εἶθε νὰ ἐπαληθεύσουν. Ὥστε, ὡς βλέπει τις, ἂν παρουσιάζῃ ὁ προϋπολογισμὸς αὔξησιν ἐσόδων τὴν παρουσιάζει οὐχὶ ἕνεκα μεταβολῆς ἢ ἐπιβολῆς νέων φόρων ἀλλὰ στηριζόμενος εἰς ἐλπίδας περὶ **plus-values**, εἰς ἐπαύξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἑπομένως τῶν φόρων. Τοὐναντίον, ἡ μόνη ἐπεγχειθεῖσα μεταβολὴ φόρου εὐδεμίαν φέρει προσθήκην ἐσόδων, οὐδὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προσλήψει τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτὴ εἶνε ἡ καπνοφορολογία· ὁ τοῦ 1891 ἐνέγραφεν ἔσοδον ἐκ καπνοῦ 5,459,000 προϋβλεπεν ἔμως καὶ δαπάνην 653,000, ὥστε ἔμενε καθαρὰ πρόσοδος δρ. 4,787,000· ἄγνωστον ἀκόμη τί εἰσεπράχθη ἐκ τούτων, διότι δὲν ἐδημοσιεύθησαν καταστάσεις, ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ μείνῃ καθαρὸν ἔσοδον ἐκ 4 ἑκατομμυρίων, ἐντὸς ἂν ἡ πρὸς τὸ λαθρεμπόριν ἀνοχὴ ὑπερβῇ πᾶν ἔριον. Μὲ τὸ 1892 συνεπεία τῆς προτεινομένης μεταβολῆς, προϋπολογίζεται ἔσοδον μὲν ἐκ δρ. 5,000,000, ἔξοδον δὲ δρ. 190,000, ὥστε μένει καθαρὸν δρ. 4,710,000, ἴσον σχεδὸν πρὸς τὸ προτεινόν, φαίνει μόνον νὰ εἰσπραχθῇ. Κατόπιν τῆς ἰσότητος ταύτης, ἧς τὸ μὲν ἓν μέρος, τὸ ἀφορῶν τὸ παρελθὸν εἶνε βέβαιον, τὸ δὲ ἕτερον, τὸ ἀφορῶν τὸ μέλλον, εἶνε ὅλως σκοτεινὸν καὶ ἀδέβαιον, ἄγεται τις νὰ ἐρωτήσῃ: πρὸς τί λοιπὸν ἡ μεταβολή; Διατί νὰ θυσιάσωμεν τὸ θετικὸν καὶ βέβαιον ἵνα συλλάβωμεν τὸ ἀβέβαιον, ἀφοῦ ἐν τῇ ἀρίστῃ τῶν περιστάσεων δὲν πρόκειται ἡ περὶ ἴσων;

Μετὰ μείζονος περιεργείας ἀνεμένετο τὸ μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι μέγας πάταγος εἶχε προηγηθῇ αὐτοῦ περὶ ἐφαρμοσθησομένων οἰκοδομῶν.

Αἱ λοιπόν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἠδιάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσῃ ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ του, ὅτι οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ εἶχον ἤδη ἐπενέγκει τόσας οἰκονομίας ἐν τοῖς ἐξόδοις, ὥστε δὲν τοῦ ἔμενε σχεδὸν τίποτε διὰ νὰ κάμῃ πλέον αὐτός· τὴν ὁμολογίαν ταύτην ἐκφέρει διὰ τῆς ὁμιχλώδους ταύτης φρασεολογίας· "οἱ προκάτοχοί ἡμῶν, ὅταν ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν δωδεκάμηνον κυβέρνησιν τῆς 7 Ἀπριλίου ἐν πολλοῖς ἠκολούθησαν τὴν γνώμην τῶν κατὰ τὸ δωδεκάμηνον ἐκεῖνο κυβερνώντων καὶ προετρέποντο ἔκτοτε νὰ φέρωσιν ἐλαττώσεις εἰς τὰ ἔξοδα„.

Ἡ φράσις αὕτη καὶ ἡ ἔννοια αὐτῆς καλὸν εἶνε νὰ ἐννοηθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ὑπ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶνε φανατικῶς πεπεισμένοι περὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἦγλπα τὴν σπατάλην, ἐνῷ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὡς καλὸς οἰκοκύρης καὶ πονῶν τὸν τόπον. θέλει οἰκονομίας· ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁμολογεῖ σχεδόν, ὅτι οἰκονομίαι ἄξιαι λόγου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσι, διότι εἶχεν ἤδη ἐφαρμοσθῇ πρὸ αὐτοῦ πᾶσα ἐφικτή. Καὶ ἰδοὺ πράγματι τίνας οἰκονομίας παρουσιάζει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892: ἐν ὅλῳ δρ. περίπου 2 1|2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέησε νὰ προστεθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ σίτου 640,000 καὶ δι' ὁπλισμὸν 160,000, καὶ ἄλλαι τιναὶ αὐξήσεις ἐλαφραὶ εἰς ἄλλα ὑπουργεῖα, ἐκκαθαρίζεται ἐπὶ τέλους καθαρὰ ἐλάττωσις δαπανῶν δραχ. 1,858,000. Πόθεν προῆλθον αἱ ἀνωτέρω μνησθεῖσαι οἰκονομίαι τῶν 2 1|2 ἑκατομμυρίων; 1) Ἀπεκόπησαν 460,000 ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν γενομένων τῶν πληρωμάτων ὀλιγωτέρων, ὡς ἀρκλέτατα ὁμολογεῖ ὁ οἰκεῖος ὑπουργός· εἶνε αὐτὸ οἰκονομία ἢ ἐλάττωσις τῆς δυνάμεως τοῦ ναυτικοῦ; 2) Ἀπεκόπησαν ἑκατὸν ἕλκοτ χιλιάδες ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἀφαιρεθεῖσαι ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἐθελοντῶν· εἶνε αὐτὸ οἰκονομία; 3) Ἀπεκόπησαν διὰ μονοκονδυλιᾶς 100,000 ἐκ τοῦ γνωστοῦ κονδυλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν χάριν ἐθνικῶν σκοπῶν· εἶνε αὐτὸ οἰκονομία; 4) Δὲν λογίζονται 230,000 δαπανηθεῖσαι πέρυσι δι' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, διότι φέτος δὲν ἔχομεν ἐκλογάς· εἶνε καὶ αὐτὸ οἰκονομία; 5) Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπερρίφθησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἡ συντήρησις τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τὰς 45,000· ἡ ἰδέα ἀρίστη, ἀλλὰ βεβαίως δὲν πρόκειται περὶ οἰκονομίας· ἀπεκόπησαν δὲ καὶ 100,000 δραχμαὶ διδόμεναι χάριν ἀρχαιολογικῶν σκοπῶν.—Ὥστε, ἀφαιρουμένων τούτων, βλέπει τις ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐπενεχθεισῶν οἰκονομιῶν καταντᾷ ἀνάξιον λόγου, καὶ τοῦτο διότι δὲν ἔμεινε χῶρος διὰ περισσοτέρας.

Τοιοῦτος περίπου ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892· ἄριστα δὲ χαρακτηρίζει αὐτὸν ἡ περίοδος τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν, ὡς λέγει, ἀπέρυγε πάντα νεωτερισμόν, διότι «ἕκαστη μεταβολὴ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δοκιμή, αἱ δὲ δοκιμαὶ δύνανται ἂν ἀποτύχωσι νὰ φέρωσι μειώσεις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐν χρόνῳ, καθ' ὃν ἡ ἐλαχίστη μείωσις αὐτῶν θέλει χρησιμεύσει ἵνα ἐντείνῃ τὴν οἰκονομικὴν δυσφορίαν κτλ.".—Δόξα τῷ Θεῷ ὅτι ἠννοήθησαν ἐπὶ τέλους ταῦτα, ὅτι ἀνεγνωρίσθη ὅτι παλαιὸν φορολογικὸν σύστημα, ἔστω καὶ μὴ καθ' ὅλα τέλειον, ἀποδίδει πάντοτε πλείονα νέου καὶ ἀγνώστου συστήματος, δεομένου πειραμάτων καὶ δοκιμῶν.

Λέ ἐν Κένᾳ σφαγέ. Φρικώδη πράγματα μᾶς ἀναγγέλλει ὁ Τηλέγραφος περὶ τῶν σφαγῶν, τὰς ὁποίας οἱ Κινέζοι ἐπαναστάται διαπράττουσι κατὰ τῶν ἐν Σινικῇ χριστιανῶν, καὶ τῶν Εὐρωπαίων ἐν γένει. Ἐγείρονται αἱ τρίχες καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀναισθητοτέρου τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν βασάνων καὶ τῶν μαρτυρίων, τὰ ὁποῖα χιλιάδες ἀνθρώπων ὑφίστανται λήγοντος τοῦ δεκάτου ἑνάτου αἰῶνος ὑπὸ ὄχλου φανατικοῦ καὶ μισοξένου, ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ. Αἱ σφαγαὶ αὗται ὑπομιμνήσκουσαι τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους ὑφίσταντο ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Αὐτοκρατορίᾳ οἱ χριστιανοὶ τῶν πρώτων αἰώνων, θὰ συγκινήσωσι βεβαίως πολὺ τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Εὐρώπῃ, καὶ θὰ βιάσωσιν ἴσως τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις νὰ ἐπέμβωσι διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων ἐν τῷ οὐρανίῳ Κράτει, οὗτινος ἡ κυβέρνησις φαίνεται εἰς τηλικοῦτον βαθμὸν ἀνίσχυρος νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτῆς περιοχῆς.

Οἱ ἐναντίον τῆς ταρταρικῆς δυναστείας τῶν Τσὶν ἐπαναστατήσαντες Κινέζοι πατριῶται εὗρον πράγματι σατανικώτατον καὶ διαβολικώτατον μέσον ὅπως κατενέγκωσι καιριώτατον τραῦμα κατὰ τῆς καθεστώσης κινεζικῆς κυβερνήσεως. Ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἐξεγείρονται αὐτοὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς δυναστείας, ὠθοῦσι συγχρόνως καὶ τὸν ραπτικὸν καὶ μισξένου κινεζικὸν ὄχλον εἰς διάπραξιν σφαγῶν καὶ φρικαλεοτήτων ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων, ὅπως ἐξεγείρωσι τὰς Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἀναγκάσωσι νὰ κηρύξωσι πόλεμον κατὰ τῆς ἐν Πεκίνῳ κυβερνήσεως. Τοιουτοτρόπως, ἡ ταρταρικὴ δυναστεία εὑρέθη μεταξὺ δύο πυρῶν· πολεμουμένη, ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν ξένων δυνάμεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν Κινέζων ἐπαναστατῶν, εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ καταπέσῃ.

Ὁ [illegible] τος οὗτος τῆς ἐνεργείας τῶν διευθυ[illegible] κινεζικὴν ἐπανάστασιν ἀποδεικνύει, ὅτι εἶνε ἄνθρωποι ἥκιστα φροντίζοντες περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των. Ἐπιζητοῦσι τὴν ἐκ παντὸς τρόπου ἐξόντωσιν τῆς ταρταρικῆς δυναστείας. Δὲν τοὺς μέλλει διὰ τὸ ἀποβησόμενον. Φρονοῦσιν ὅτι τὰ περαιτέρω εἶνε εὔκολον νὰ διευθετηθῶσι κατ' εὐχήν. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, τὸ μὲν ἕνεκα τῆς ἀπάντων ἐλπίδος τῆς Κίνας, τὸ δὲ ἕνεκα τῶν τεραστίων ἀντιζηλειῶν των, καὶ τὸ κυριώτερον, ὅτι οἰκονομικοὶ ὑπολογισμοὶ τὰς ἐμποδίζουσι, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προβῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρι τῆς κατακτήσεως καὶ τοῦ διαλελυσμοῦ τῆς Κίνας, ὅτι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ. Ἄρα, κατὰ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐπαναστατῶν θέλουσι κατ' ἀνάγκην ἀναγνωρίσει τὸν Κινέζον Αὐτοκράτορα, ὅστις θέλει κατορθώσει νὰ ἀνατρέψῃ καὶ διαδεχθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν τάρταρον.

Ἀυτηρὸν, ἐν τούτοις, εἶνε, ὅτι ἡ Εὐρώπη, ἕνεκα τῶν ἐσωτερικῶν διχονοιῶν της, φαίνεται ἀνίσχυρος νὰ συνενωθῇ καὶ θέσῃ ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τοιαύτας φρικαλεότητας, ἀνεβρύουσα ἐν Κίνᾳ καθεστὼς δυνάμενον νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ἐρειδόμενον δὲ ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τὸ πολὺ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ πράξωσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, εἶνε ἡ στρατιωτικὴ κατάληψις λιμένων τινῶν ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Κίνας, ἡ καὶ ἐκστρατεία τις κατὰ τοῦ Πεκίνου. Ἀλλ' οὕτως οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ διαρκὲς θέλει ἐπιτευχθῇ. Θὰ ἐξυπηρετηθῶσι δὲ μόνον οἱ σκοποὶ τῶν ἐπαναστατῶν, ἄνευ οὐδενὸς πρακτικοῦ ἀποτελέσματος ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, περὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ ὁποίου τόσον ἐσυνείθισάν τινες νὰ ἐγκαυχῶνται, εἶνε ἔτι ἀνίσχυρος νὰ ἐπιβληθῇ ἐπ με

λογισμοῦ τοῦ 1892 πιστώσεις ἔκτακτοι ἢ ἀναπληρωτικαί, ἀλλὰ μόνον διότι προέκυψαν ἢ ἐδημιουργήθησαν μετογενέστεραι ἀνάγκαι τὰς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅταν συνετάστομεν τὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε μοὶ ἀνακοινωθῇ ἡ παρατήρησις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραβάλλω τὸν εἰσαγόμενον νῦν προϋπολογισμὸν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1891, μετὰ τῶν πιστώσεων αἵτινες ζητοῦνται νῦν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ παραβάλω αὐτὸν πρὸς μόνον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1891 καὶ πρὸς μόνον τὸ ποσὸν τῶν ἀναγραφέντων ἐν αὐτῷ ἐξόδων ἀφοῦ ἡ παραβολὴ γίγνεται πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1892 καὶ ζητεῖται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς. Πάλιν αἱ ἐλαττώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπετεύχθησαν διὰ τοῦ εἰσαγομένου προϋπολογισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 1,858,719.18. Καὶ αἱ ἐλαττώσεις αὗται ἐπετεύχθησαν καθ' ὃν χρόνον ὀφείλομεν νὰ στέρξωμεν νὰ γένωνται προσθῆκαι ἐξόδων καὶ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1892 ἔξοδα μεγαλείτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1891. Οὕτως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1891 ὡς καὶ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἡ ἀναγραφεῖσα πίστωσις δι' ἔξοδα τροφῆς τοῦ στρατοῦ ἦτο πολλῷ μικροτέρα τῆς πιστώσεως τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ προυπολογ. τοῦ 1892.

Ἡ καταστραφεῖσα σχεδὸν παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν ἔν τισι χώραις, αἵτινες παράγουσιν ἀφθονα σιτηρὰ, ἡ μεγάλη ἔνεκα τούτου ἐπελθοῦσα ζήτησις, ἡ μεγάλη ὑπερτίμησις τῶν σιτηρῶν, ἥτις ἀκόμη δὲν ἐταμάτησεν, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ πρεβαίνουσα, ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ ἀναγράψωμεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ τροφὴν τοῦ στρατοῦ 640,000 δρ περισσοτέρας τῶν ἀναγραφεισῶν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν παρελθόντων ἐτῶν· ἀλλὰ μόλον ὅτι εἰς τοιαύτην εὑρέθημεν ἀνάγκην καὶ τοσοῦτον ηὐξήσαμεν τὰς διὰ τοῦ στρατοῦ πιστώσεις, μόλα ταῦτα αἱ ἐλαττώσεις, τὰς ὁποίας παρουσιάζομεν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἀνέρχονται εἰς 1,858,719. Δὲν πρέπει ἴσως νὰ ποιήσωμαι μνείαν αὐξήσεων ἄλλων, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ στέρξωμεν ἐπί τινων, ἐφ' ὧν ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν κατὰ τὴν ἄλλην Σύνοδον τὴν συναίνεσιν τοῦ κοινοβουλίου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπί τινων δὲ ἄλλων, ἐφ' ὧν σκοπεύομεν νὰ ζητήσωμεν νῦν τὴν συναίνεσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ὁμιλῶν περὶ τῶν αὐξήσεων τούτων ἀναφέρομαι εἰς τὰς αὐξήσεις, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μισθῷ τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου καὶ αἵτινες ἔτυχον τῆς κυρώσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ εἰς τὰς αὐξήσεις, αἵτινες ἀνεγράφησαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ πρὸς μεταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τῶν μελῶν τῶν ἐφετείων, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἐπαγγελθῇ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον καὶ τὴν ὁποίαν ἀναγράφομεν ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ.

Ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον νὰ ἀποδείξω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν ἐλησμονήσαμεν μέρος τῶν ὑποσχέσεων ἡμῶν, τὴν περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων, διότι ὑπέλαβον ὅτι ἔπρεπε νὰ σπεύσω νὰ δώσω εὐχάριστον κατὰ τοῦτο ἄγγελμα πρὸς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν ἐξ Ἀττικῆς τὸν κ. Ζυγομαλᾶν. Δὲν γνωρίζω ἐὰν σκοπῇ νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς ἢ αὐστηρῶς τὴν πολιτείαν μας ἐκ τῶν ὑπολοίπων μέτρων, τὰ ὁποῖα θέλομεν προτείνει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, εἴτε πρὸς μεταβολὴν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, αἵτινες μέχρι τοῦδε λειτουργοῦσιν, εἴτε πρὸς ὀργάνωσιν καὶ μεταβολὴν ἄλλων ὑπηρεσιῶν διοικητικῶν ἢ οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἠθέλομεν ἀξιωθῇ τῆς ἐπιεικείας του κατὰ τὴν ἔρευναν τῶν μερῶν τούτων, ἐλπίζω ὅτι θείας, τὰς ὁποίας κατεβάλομεν πρὸς ἐπιτυχίαν ἐλαττώσεώς τινος τῶν ἐξόδων. Δὲν ἦσαν δὲ καὶ ὅλως ἀνάξιαι προσοχῆς αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας κατεβάλομεν. Ὡς ἠκούσατε πρὸ μικροῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1891 εἶχον ἀναβιβασθῇ εἰς 100, 411,479.40, καὶ ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ λάβωσι χώραν παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ πληρωθῶσι διὰ πιστώσεων ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωτικῶν, ἀνεβιβάσθη τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων διὰ τῶν πιστώσεων τούτων εἰς 101,673,272.23. Ὀφείλομεν ἑπομένως νὰ μὴ μείνωμεν ἀργοὶ καὶ ἀφρόντιδες, ἀλλὰ νὰ ἀσχοληθῶμεν, ἵνα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ δυνηθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὰ ἔξοδα, ὥστε, ἐὰν τὸ 1891 ἤθελε καταλήξει εἰς ἔλλειμμα, τὸ ἔλλειμμα τοῦτο νὰ μὴ εἶνε ὑπέρτερον τῶν συνήθων ἐλλειμμάτων ἢ ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε μικρότερα τῶν ἐλλειμμάτων, τὰ ὁποῖα ἐστόλιζον τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς Ἑλλάδος κατὰ παρελθόντα ἔτη. Δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ ἐσπέραν ταύτην νὰ καταθέσω μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1892 ἕτερον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὡρείλον νὰ καταθέσω τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τοῦ 1891, ὡς ἔδυνάμαι δυστυχῶς τὴν ἐσπέραν ταύτην νὰ καταθέσω καὶ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1890. Μόλις ἠδυνήθημεν νὰ συντάξωμεν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1889, τὸν ὁποῖον θέλομεν καταθέσει ἀπόψε. Ἀλλὰ ἡ ἔρευνα ὡς οἰκονομικὴ τοῦ δημοσίου κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ πλήρη τετραετίαν. Δὲν γνωρίζω ἐὰν τοῦτο εἶνε ἀναπόφευκτος συνέπεια τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον κρατεῖ παρ' ἡμῖν ἢ ἐὰν εἶνε συνέπεια τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὀργάνων τὰ ἀσχολοῦντα εἰς τὴν λειτουργίαν τὴν λογιστικήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χρῆσις τοῦ 1890 ἔλειφε τὴν 31 Ὀκτωβρίου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καταρτίσῃ ὁριστικοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους τούτου ἐντὸς τῶν 18 ἡμερῶν. Καθ' ἃς ὅμως ἔχω πληροφορίας ἐκ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, τὰ στοιχεῖα πάντα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς σύνταξιν τοῦ προσωρινοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1890 καὶ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τοῦ 1891 συνεκενετρώθησαν τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐλπίζω δὲ ὅτι τὴν δευτέραν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θέλω δυνηθῇ νὰ καταθέσω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1890 καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τοῦ 1891.

Ἐὰν λοιπὸν ἠδυνάμην σήμερον νὰ καταθέσω τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τοῦ 1891 ἤθελον δώσει ἴσως εἰς τὴν Βουλὴν ἐνδειξίν τινα, ἔτω καὶ ἀσθενῆ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1891, ὅπως τὰ ἔξοδα εἶνε ὀλιγώτερα τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ἄνευ βεβαίως περιστολῆς κατά τι τῆς θεραπείας τῶν ἀναγκῶν, διὰ τὰς ὁποίας ταῦτα ἐνομοθετήθησαν, ὡς ἐπίσης τῶν ἡμετέρων προσπαθειῶν, ὅπως τὰ ἔσοδα τοῦ 1891 εἰσπραχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα, τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τῶν νόμων, αἵτινες κανονίζουσι τὰ τῆς εἰσπράξεως, καὶ μὴ λησμονημένης τῆς ἐπιεικοῦς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ὑπαγορεύουσιν.

Ἐπειδὴ ἐποιησάμην λόγον περὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσθυμίας, ἥτις κατέλαβε τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης, ὀφείλω νὰ πραγματευθῶ περὶ τούτου εὐρύτερον, διότι εἶνε ἐνδεχόμενον, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ κακῆς προαιρέσεως, νὰ προκύψῃ γνώμη, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὕτη δυσθυμία ἐνέσκηψε μόνον ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιῶν καὶ οὐχὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀξιῶν καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς ἀγοραῖς τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης. Τὰ συμβεβηκότα, τὰ ὁποῖα ἐπήνεγκον τὸ δυσχρεστον τοῦτο ἴσως οὐχὶ οἰκονομικὸν, ἀλλὰ χρηματικὸν ἀποτέλεσμα, εἶνε συμβεβηκότα λαβόντα χώραν ἐκτὸς ἡμῶν καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως ἡμῶν. Δυστυχήματα ἐπελθόντα ἐν μιᾷ τῶν δημοκρατιῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι καὶ ἀνισορροπία τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα ἐν ἄλλαις κράτεσι καὶ βίως ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ Πορτογαλλίᾳ, ἔθιξαν ζωηρῶς τὴν εὐπάθειαν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα κατεστάθησαν περιδεῆ. Καὶ ἐπειδὴ ἐπῆλθον δυστυχήματα καὶ ἐν Λονδίνῳ καὶ ἔν τισι πόλεσι τῆς Γερμανίας σχεδὸν ἐνέσκηψεν ὁ πανικός. Ἀλλὰ ἡ κερδοσκοπία ἀκίνητος, ὑπέλαβεν ὅτι ἔπρεπε καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς δυσθυμίας καὶ στενοχωρίας νὰ ὠφεληθῇ. Ὁμὰς ὑποτιμητῶν παρέστη ἐν τῷ μέσῳ καὶ εἰργάσθη ἀπατεπενήτως, ἐπέτυχε δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ αὐτη, ἵνα ἐντείνῃ τὴν δειλίαν τῶν κεφαλαιούχων, καὶ ἑπομένως τὴν πτῶσιν τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν ἀξιῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις, ἡ προσφορὰ αὐτῶν ἐγένετο πολλῷ ὑπερτέρα τῆς ζητήσεως καὶ ἡ ὑποτίμησις ἐπῆλθε ραγδαία. Δὲν ἐπῆλθε δὲ μόνον ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων, διότι κατὰ σημείωσιν, τὴν ὁποίαν κατέγραμμεν ἀπὸ τῆς 14 Ἰουνίου μέχρις τῆς 6 Νοεμβρίου, ἦτοι διαστήματος 4 μηνῶν καὶ 20 ἡμερῶν, ἡ ὑποτίμησις τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐπῆλθεν ἀληθῶς ραγδαία καὶ ἀκατάσχετος. Τὰ δάνεια τῶν 5 ο/ο ἐτιμῶντο ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων κατὰ τὴν 14 Ἰουνίου ἀντὶ 450 καὶ κατὰ τὴν 6 Νοεμβρίου εἶχον ἐκπέσει εἰς 355 δηλ. κατὰ 95 δραχμάς. Τὰ δάνεια τῶν 4 ο/ο κατὰ τὴν 14 Ἰουνίου ἐτιμῶντο εἰς 69 καὶ κατὰ τὴν 6 Νοεμβρίου εἶχον ὑποτιμηθῇ εἰς 58 μόνον, ἦτοι κατὰ 11 μονάδας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀναλογεῖ πρὸς 5 φράγκα. Ἀλλὰ ὡς εἶπον τὰ δυσχέρστα ταῦτα συμβεβηκότα δὲν ἐδικαίουν εἰδικὴν δυσπιστίαν πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀξίας, ἀλλὰ ἐδικαίουν καθολικὴν δυσπιστίαν πρὸς τὰς ἀξίας πολλῶν ἄλλων κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἠγοῦνται ἡμῶν καὶ κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ κατὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ κατὰ τὴν πρόσοδον καὶ ἀνάπτυξιν τὴν οἰκονομικὴν ἔν τε τῇ γεωργίᾳ καὶ βιομηχανίᾳ.

Ἐὰν μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς δώσω πληροφορίας τινας περὶ τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων ξένων κρατῶν θέλετε ἀναγνωρίσει, ὅτι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας σᾶς μετέδωκα πρὸ μικροῦ εἶσιν ἀκριβεῖς. Κατὰ τὴν 7 Νοεμβρίου 1890 ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων τὰ χρεώγραφα τῆς Banque d' escompte ἐτιμῶντο 580, κατὰ δὲ τὴν 7 Νοεμβρίου 1891 ἐτιμῶντο 405, ἦτοι εἶχον ὑποτιμηθῇ κατὰ 175. Κατὰ τὴν 7 Νοεμβρίου 1890 τὰ χρεώγραφα τῆς Banque de Paris ἐτιμῶντο 870, κατὰ δὲ τὴν 7 Νοεμβρίου 1891 ἐτιμῶντο 705, δηλ. εἶχον ὑποτιμηθῇ κατὰ 165 τοῦ Comptoir National d' escompte κατὰ τὴν 7 Νοεμβρίου 1890 τὰ χρεώγραφα ἐτιμῶντο 630 ἐνῷ τὴν 7 Νοεμβρίου 1891 ἐτιμῶντο 525 δηλ. ὑπετιμήθησαν κατὰ 105. Ἠδυνάμην νὰ ἀναφέρω ἀριθμὸν πολλῶν πιστωτικῶν καταστημάτων τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν τοιαύτας μειώσεις ἐν τοῖς χρεωγράφοις αὐτῶν.

Σκουζές. Αὐτὰ εἶναι μετοχαὶ καταστημάτων τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναμεμιγμένα ὡς γνωρίζετε πολὺ εἰς τὰς κερδοσκοπίας.

Δηλιγιάννης. Μὴ ἀνυπομονῆτε καὶ θέλομεν φθάσει εἰς δάνεια κρατῶν. Τὸ Gredit Fonccès ἀπὸ 1285 ὑπετιμήθη εἰς 1190 δηλ. κατὰ 95. Τὸ Credit Lyoenais Mobilies ἀπὸ 805 εἰς 770, ἦτοι κατὰ 35 ὑπετιμήθη 195. Τὸ Lyon Midi κατὰ 50, ἀπὸ 1490 ὑποτιμηθὲν εἰς 1440, ὑπετιμήθη κατὰ 35. Τὸ Nord κατὰ 130. Τὸ Orleans κατὰ 10. Τὸ Gar κατὰ 50. Ἀλλὰ τὰ χρεώγραφα τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας ἐτιμῶντο κατὰ τὴν 7 μέχρι τῆς 7 Νοεμβρίου 1891 εἰς 300, ἦτοι κατὰ 115· τὸ Αὐστριακὸν δάνειον τῶν 4 τοῖς 100 εἰς χρυσὸν ὑπετιμήθη μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων ἐποχῶν ἀπὸ 95:25 εἰς 93:50. Τὸ Βρασιλιανὸν τῶν 4 1)2 τοῖς 100 ἐξέπεσεν ἀπὸ 80 εἰς 60, ἦτοι κατὰ 29. Τὸ Αἰγυπτιακὸν unifié ἀπὸ 486,25, εἰς 470, ἦτοι κατὰ 25 τοῖς 100, τὸ Αἰγυπτιακὸν προνομιοῦχον ἀπὸ 465 εἰς 440. Τὸ Ἱσπανικὸν 4 τοῖς 100 ἀπὸ 76 εἰς 65:50, ἦτοι κατὰ 10 καὶ 1)2 Τὸ Ἰταλικὸν τῶν 5 τοῖς 100 ἀπὸ 94 εἰς 88:10. Τὸ Πορτογαλλικὸν ἀπὸ 59:50 εἰς 33. Τὸ Ρωσσικὸν Orient ἀπὸ 81 εἰς 61. Τὸ Ρωσσικὸν τῶν 4 τοῖς 100 ἀπὸ 99:50 εἰς 91. Τὸ Σερβικὸν ἀπὸ 92:25 εἰς 79. Τὸ Τουρκικὸν Priorité τῶν 4 τοῖς 100 ἀπὸ 410 εἰς 40. Τὸ τουρκικὸν τῶν τελωνίων ἀπὸ 460 εἰς 420. Ὥστε βλέπετε ὅτι ἡ ὑποτιμησις ἐπῆλθε καὶ εἰς τὰ χρεώγραφα.

Ἡ κατακύρωσις αὕτη, ἡ ὁποία ἐζήλου τοιαύτην καθολικὴν δυσθυμίαν ἐν ταῖς ἀγορκῖς τῆς Εὐρώπης ἔπρεπε νὰ διατάξῃ τὴν κυβέρνησιν, ὅτι, ἐὰν ἤθελε νὰ συνομολογήσῃ δάνεια, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συνομολογήσῃ ταῦτα ὑπὸ ὅρους. ὑπὸ τοὺς ὁποίους αὕτη ἐπεθύμει, ἀλλ' ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ συνομολογήσῃ ταῦτα ὑπὸ ὅρους πολὺ κατωτέρους. Καὶ ἄλλη δὲ τις πληροφορία, ἡ ὁποία εἶχε δοθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν ὑποτιμητῶν ὑπῆρξαν καὶ τινες οἱ ὁποῖοι ἠσχολοῦντο νὰ ὠθήσωσι τὴν ὑποτίμησιν ἰδίως ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, παριστῶντες ὡς δεινὴν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ προσεχῆ τὴν ἀμηχανίαν αὐτῆς, καὶ αὐτη λέγω ἡ πληροφορία εἴπετο, ὅτι ἤθελεν ἐπηρεάσει τὴν κυβέρνησιν ἵνα μὴ ἀποφασίσῃ νὰ δηλώσῃ ἐπιθυμίαν ὅτι ἔχει ἀνάγκην δανείων. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι προσετέθησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν εὐκολίαι πρὸς συνομολόγησιν δανείων, διότι καὶ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον καὶ κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐγένοντο εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτάσεις πρὸς παροχὴν δανείων, ἁπλῶς ἐγένοντο ὅμως καὶ προτάσεις πρὸς παροχὴν δανείων συνθέτων, δι' ὧν συνδιάζετο τὸ δάνειον μετ' ἄλλων ἐπιχειρήσεων. Δὲν πρέπει ἴσως νὰ ἀποκρύψω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τινὲς τῶν προτάσεων τούτων δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶσι καὶ ἐντελῶς ἀπαράδεκτοι πρὸς συζήτησιν, καὶ ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπλήρουν πᾶσας τὰς ἐπιθυμίας τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο ὅμως δίκαιον νὰ θεωρηθῶσιν ὅτι τοσοῦτον ἐξηυτελίζεν τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ὥστε ἔπρεπε μετ' ἀγανακτήσεως νὰ ἀπορίψῃ τις αὐτάς.. Ἀλλ' ἐφρονήσαμεν ὅτι νὰ δώσωμεν ἀπόδειξίν τινα εἰς τὸν ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομικὸν καὶ τραπεζιτικὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ ἄνευ δανείων. Βεβαίως δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω περὶ μέλλοντος συνεχοῦς ἀνωτάτου ἀλλ' ὁμιλῶν περὶ τοῦ παρόντος, ἠδυνάμην να δώσω τοιοῦτο πρὸς τὸν τραπεζιτικὸν τῆς Εὐρώπης κόσμον ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην δανείων, καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας ἐκ τῶν ἰδίων ἡμῶν πόρων. Τὸ ἐγχείρημα ἦτο δύσκολον, οὐδ' ἀποκρύπτω τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συνήντησα, δίδω ὅμως τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν ὅτι κατελήξαμεν αἰσίως, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τοῦ Κράτους ἐξεπληρώσαμεν πᾶσας τὰς διὰ τὸ 1891 ὑποχρεώσεις ἡμῶν τὰς ἐπικειμένας καὶ τὰς ἀνυπερθλήτους, διότι ὑπάρχουν καὶ χρέη τὰ ὁποῖα δὲν ἀπετίσαμεν πληρώσαντες τοὺς τόκους, καὶ χρέη πρσωρινὰ τὰ ὁποῖα ἀνανεώσαμεν, διότι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ καταβάλλωμεν τὰ κεφάλαια αὐτῶν. Ἐὰν ἤθελε προταθῇ ὑπό τινος ἡ ἀντίρρησις ὅτι οὕτω συνετελέσατε εἰς τὴν ὑπερτίμησιν τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος, θέλω δυνηθῇ νὰ ἀποκρούσω αἰτίασιν τοιαύτην, διότι ἔχω ἐν χερσὶ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ ἐντεῦθεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τιμολόγιον τοῦ χρηματιστηρίου καὶ θέλω παραβάλλει αὐτὸ πρὸς τὰς ἡμερομηνίας καθ' ἃς ἡμεῖς ἠγοράζομεν συνάλλαγμα διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας, θέλει δὲ γείνει γνωστὸν ὅτι τῆς παραβολῆς ταύτης ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ὑπερτίμησις καθ' ὃν χρόνον ἠγοράζομεν συνάλλαγμα περιωρίσθη εἰς λεπτὰ δύο καὶ ἓν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ μόνον.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ὑπερτίμησις ἐξηκολούθησε καὶ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς εἰς οὓς ἀνῆλθε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, καὶ ἂν πρέπῃ διὰ τοῦτο νὰ ἀπευθυνθῇ αἰτιάσις τις θέλω παρακαλέσει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὴν διάθεσιν νὰ αἰτιαθῶσιν ἡμᾶς, νὰ στηρίζωσι τὰς αἰτιάσεις ταύτας κατὰ πολλῶν ἄλλων καὶ οὐχὶ καθ' ἡμῶν. Ἐὰν ἡμεῖς εἴχομεν μέσα διὰ νὰ πράξωμεν ὅτι ὡρείλομεν νὰ πράξωμεν αἱ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦσαι Τράπεζαι, ἴσως ἠθέλομεν τὸ πράξει, ἂν καὶ δὲν ἦτον ἔργον καὶ ἐὰν δὲν τὸ ἐπράττομεν ἴσως ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ ὡς δεδικαιολογημένη ἡ αἰτίασις, ἂν καὶ ὡς εἶπον αἱ κυβερνήσεις δὲν μετέρχονται τραπεζιτικὰς ἐργασίας. Ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν μέσον, καὶ οὐδὲν καθῆκον εἴχομεν, διὰ νὰ ἐκτραπῶμεν τῶν καθηκόντων ἡμῶν, ὅπως συντελέσωμεν εἰς τὴν μείωσιν τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ τοῦ χρυσοῦ, πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες. Δυστυχῶς δὲ ἡ κερδοσκοπία ἡ ὁποία εἶχε κατέλθει εἰς στρώματα κατώτερα, ἠγωνίσθη ἐν τῇ ὑπερτιμήσει, καὶ τὰ μάλιστα συνετέλεσε εἰς τὸ ν' ἀναβιβασθῇ ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος εἰς τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεβιβάσθη τελευταῖον.

Ὡμίλησα περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν διὰ τῶν συνήθων πόρων τοῦ κράτους, καὶ δὲν ἀνέφερα τὸ ὅτι δὲν ἐπράξειτο μόνον περὶ πληρωμῆς τόκων καὶ χρεωλυσίων τῶν δημοσίων χρεῶν, ἐπρόκειτο καὶ περὶ ἐκπληρώσεως ἄλλων ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἔργων ἐβαρύμεν ἀναλάβει, διότι ὡς γνωρίζετε ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμων εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ. Ὅθεν διὰ τῶν συνήθων ἐσόδων τοῦ κράτους ὠφείλομεν νὰ ἐπαρκέσωμεν καὶ εἰς τὰς πληρωμὰς πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀκρίτης, καὶ εἰς τὰς πληρωμὰς πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων, καὶ εἰς τὰς πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου. Καθ' ἃς δὲ τὸ τμῆμα τῶν δημοσίων χρεῶν καὶ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μοὶ ἔδωκε πληροφορίας, ἀν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου 1891 εἰσηχθησαν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων 53, 879,992 καὶ 93)00, ἐξῆχθησαν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον πρὸς πληρωμὴν τόκων καὶ χρεωλυσίων, πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων κατασκευῆς σιδηροδρόμων καὶ ἔργων πορθμοῦ Εὐρίπου καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἄλλων ὑποχρεώσεων μὴ συνήθων 74,719,028.27, ἦτοι τὸ δημόσιον ταμεῖον κατέβαλεν ἐκ τῶν συνήθων αὐτοῦ πόρων 20.839,028.27 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1891 ἕως 15 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἵνα πληρώσῃ τόκους καὶ χρεωλύσια, ἵνα ἐξοφλήσῃ προσωρινά τινα χρέη καὶ ἵνα πληρώσῃ ἔξοδα κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου-Κρυονερίου, κατασκευῆς ἔργων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου, ἵνα ἀποδώσῃ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ ἐφθαρμένα κερμάτια, τὰ ὁποῖα ὠφείλοντο νὰ παραδοθῶσι πρὸς καταστροφὴν, διότι εἶχε παραληφθῇ τὸ ἰσότιμον αὐτῶν εἰς κερμάτια νέα. Καὶ ὄντως παρεδώκαμεν εἰς τὸ πῦρ κερμάτια ἀξίας 5,218,514, ἐνῷ ἡμεῖς παρελάβομεν καινουργῆ μόνον 993,000 δραχμ.

Δὲν πρέπει νὰ παραλίπω ὅτι εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν ἐνεθαρρύνθημεν καὶ ὑπὸ τῶν τοκιστῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἀναγνωρίζοντες τὴν Ἑλλάδα αν καὶ δὲν εἶνε πλουσία αὐτὴ. Αὐτοὶ μᾶς ἐνεθάρρυναν καὶ μᾶς συνεβούλευσαν ὅτι τοιαύτην πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τακτικὴν, ἵνα μὴ ἡ πίστις τοῦ κράτους ἐκπέσῃ, καταστελῶσι δὲ τὰ κεφάλαια προσιτώτερα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ δημόσια ἔργα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀρχίσει. Χρεωστῶ δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγνώσθη εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡμεῖς προσερχόμεθα μὲ τὸ βαλάντιον εἰς χεῖρας νὰ πληρώσωμεν τοὺς τόκους καὶ τὰ χρεωλύσια, καὶ ἐπληρώσαμεν πράγματι ταῦτα πρὸ τῆς τεταγμένης προθεσμίας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἠρχισεν ἡ ὑπερτιμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Καὶ ἂν σᾶς ἀνέφερα πρὸ μικροῦ ὅτι ταῦτα εἶχον κατέλθει εἰς 355 σήμερον εἶνε 383, ὑπερτιμηθέντα κατὰ 28,καὶ ἂν εἶχον κατέλθει εἰς 58 σήμερον τιμῶνται πρὸς 61 ἑπομένως ὑπερτιμήθησαν κατὰ 3 μονάδας, ἀντιστοιχούσας πρὸς 13, ἐλπίζω δὲ, ἂν ἀνωμαλίαι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεως ἡμῶν δὲν ἐπισκιθώσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι θέλουσι καταστελῆ ὀλι

ἀναγράψει ἔξοδα 5,966,160, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἦτο ὑπέρτερον τοῦ ἀναγραφέντος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1890 κατὰ 1,079,000. Ἡ μεγάλη αὕτη διαφορὰ συνίστατο εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1890 διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ὑπέστη μεγάλην ἀλλοίωσιν, δὲν περιλαμβάνει δὲ τὰς πιστώσεις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου, τοσαύτας δὲ ὑπέστη ἀλλοιώσεις, ὥστε τὸ ὅλον τῶν πιστώσεων, αἵτινες ἐχορηγήθησαν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1890, ἀναβιβάζονται εἰς 405,400, ἑπομένως ἐὰν ἐκ τοῦ 1,079,000 ἀφαιρέσητε τὸ ποσὸν τοῦτο, ἡ αὔξησις περιορίζεται εἰς 550,000. Ἀλλ' αἱ αὐξήσεις, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1890 ἦσαν πολὺ ἀνώτεραι, διότι περιελήφθησαν 318,200 δρ. διὰ τὴν ἐκ νέου σύστασιν τῶν ἐπαρχείων, 251,000 διὰ τὰ ἔξοδα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, 394,000 διὰ δημόσια ἔργα, ἑπομένως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1891 περιελήφθη αὔξησις κατὰ 963,444.

Πειούμενος τὴν αὐτὴν ἀναδρομὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1882 ἕως τοῦ 1891, παρατηρῶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1882 ἀπαιτεῖ ἰδίαν ἀνάλυσιν καὶ ἰδίαν ἐξέτασιν, ἐπειδὴ, ἐπελθούσης τῆς νομισματικῆς μεταβολῆς καὶ ὑπολογιζομένων τοῦ λοιποῦ τῶν ἐξόδων εἰς δραχμὰς νέας ἀντὶ παλαιῶν, αὐτὸς ἀναγράφει τὰ ἔξοδα εἰς παλαιὰς δρ., θὰ εἶνε δὲ ὀχληρὸν εἰς ὑμᾶς νὰ σᾶς ἀπασχολήσω διὰ τῆς μεταγρπῆς ταύτης, ἵνα σᾶς ἀπαλλάξω εἰς πόσον ποσὸν ἀνῆλθον τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1882. Ὁ προϋπολογισμὸς ὅμως τοῦ 1883 ἀνεβίβασε τὰ ἔξοδα εἰς , ἐχορηγήθησαν δὲ πιστώσεις , , ἐπειδὴ δὲ ἔμειναν ἀδιάθετοι πιστώσεις , , , ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1883 περιώρισε τὰς δαπάνας εἰς , , . Ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἀναγράψωμεν εἰς ἔκπακτα ἔξοδα γενόμενα διὰ μὲν τὰς φυλακὰς καὶ τοὺς καταδίκους 608,000, διὰ τοὺς φάρους παὶ φανοὺς 129,000, δι' ἀλλοδαποὺς μηχανικοὺς 178,000, δι' ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων 16,000, διὰ σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν 141,000. Ὡσαύτως καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὸ 1884 ἀνεγράφησαν ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ὡς δαπάνη 6,912,000. Ἀλλ' ἐκ τούτων πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ δι' ἐκπάκτους ἀνάγκας, ἤτοι διὰ φυλακὰς καὶ καταδίκους. . . . εἰς κατασκευὴν φάρων καὶ φανῶν . . . . εἰς ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων

Οὕτω διῆλθεν ἡ πρώτη περίοδος ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1885, καθ' ἣν ὑπηρέτησαν οἱ προκάτοχοι ἡμῶν. Κατὰ τὸ 1885 ἐπῆλθεν ἡ μεταβολὴ τῆς 7 Ἀπριλίου καὶ ἄλλοι συνέταξαν τὸν π)μὸν τοῦ 1885 καὶ 1886. Ὁ π)μὸς τοῦ 1885 περιώρισε τὰς δαπάνας εἰς 5,362,813, ἤτοι 410.000 ὀλιγώτερον τοῦ προηγουμένου ἔτους, ὁ δὲ π)μὸς τοῦ 1886 ἀνέγραψε . . . . . καὶ οὕτω μεταβαίνομεν εἰς τὴν δευτέραν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦδε. Κατὰ τὸ 1887 ἐδαπανήθησαν . . . . . ἐκ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔκτακτον ἔξοδον . . . . . ἑπομένως αἱ κύριαι δαπάναι περιωρίσθησαν εἰς . . . . Κατὰ τὸ 1888 ἐδαπανήθησαν . . . . . ἐκ τῶν ὁποίων ἐὰν ἀφαιρεθῶσι . . . . ὡς ἔκτακτον ἔξοδον . . . . , ὑπολείπεται δαπάνη

Ἐπὶ τοῦ π)μοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὰ ἔξοδα εἶχον προσδιορισθῇ κατὰ τὸ 1890 εἰς 3,224,000, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων εἶχον ἀναβιβασθῇ εἰς . . . . διὰ δὲ τοῦ π)μοῦ τοῦ 1891 ἀνεβιβάσθησαν κατὰ 199,000, ἑπομένως περιωρίσθησαν εἰς . . . Κατὰ τὸ 1892 ὅμως τὰ ἔξοδα περιωρίσθησαν εἰς 3, 216,000, ἤτοι κατὰ 369, 000 ὀλιγωτέρας ἀπὸ ὅσα εἶχον προσδιορισθῇ πρότερον. Ἐὰν δὲ παραβάλητε τὸν π)μὸν τοῦ 1892 πρὸς τὸν τοῦ 1890 τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ὁ τοῦ 1892 παριστᾷ ἐλάττωσιν 229,349 δραχ. Περιελήφθησαν δὲ ἐν τῷ π]μῷ δαπάναι εἰς χειροτονίας 5 ἀρχιεπισκόπων καὶ 3 ἐπισκόπων, προσέτι μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ π)σμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκπαιδευτικαὶ δαπάναι, διότι ἐκρίθη ὅτι ἁρμόζουσι περισσότερον ἐνταῦθα. Ἐὰν ἀκολουθήσω τὴν αὐτὴν μέθοδον τῆς ἐρεύνης τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, θέλω διέλθει τὰς δύο περιόδους, τῶν ὁποίων ἐποιησάμην μνείαν πρὸ μικροῦ. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐδαπανήθησαν διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὸ 1882 3, 279,790, κατὰ δὲ τὸ 1883 ἐδαπανήθησαν 3,379,000, ἤτοι 179,000 περισσότερον. Κατὰ δὲ τὸ 1884 ἡ ἀναγραφεῖσα δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς . . . . ἤτοι κατὰ 497 . . . περισσότερα τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἀλλ' ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1885, ὡς εἰσήχθη εἰς τὴν βουλὴν καὶ ὡς μετεβλήθη κατόπιν διὰ τῶν πιστώσεων, προσδιώριζε τὴν δαπάνην εἰς πολὺ μικρότερον ποσὸν κατὰ 860,000 ἀπὸ ὅσας εἶχον ἀναγραφῇ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἀλλὰ μετεβλήθησαν διὰ πιστώσεων . . . . Τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ 1886 προσδιορίσηνται εἰς . . . ἤτοι ὀλιγώτερον.

Ἡ δευτέρα περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ 1887 ἀρχομένη παριστᾷ κατὰ μὲν τὸ 1887 αὔξησιν κατὰ 5,000 δραχ ἐν παρεμβολῇ πρὸς τὸ 1886, κατὰ δὲ τὸ 1888 αὔξησιν . . . ἐν παρεμβολῇ πρὸς τὸ 1887. Κατὰ τὸ 1889 ἀνεγράφησαν 3,189,000, ἤτοι ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1886.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οὐδόλως διαφέρει ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐξ ἐναντίας ἀναγράφει δαπάνην περισσοτέραν 220,000 δρ. Ἀνέφερα καὶ χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ ὑπερίμησις τῶν σιτηρῶν ἐπήνεγκε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναγραφῆς μεγαλειτέρας πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς τοῦ στρατοῦ καὶ ἐνεγράφη ποσὸν 640,000 περισσότερον. Ἀλλ' ἡ δαπάνη ἡ ὅλη τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπερβαίνει τὴν τοῦ 1891 κατὰ 220,000, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι ἐπενέχθησαν ἐλαττώσεις εἰς ἄλλας δαπάνας. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαφέρῃ ἀπὸ τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, διότι συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νῦν ἰσχύοντος θέλει δὲ μεταβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὅταν μεταβληθῇ ἡ νομοθεσία ἡ κανονίζουσα τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Δὲν παρέλιπον νὰ προβῶ εἰς τὴν τοιαύτην μελέτην ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἐποιησάμην μελέτας εἰς τὴν καθέλου λειτουργίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ πόρισμα τῶν ὁποίων εἶνε ὅτι τὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δέονται βελτιώσεων κατὰ θεσμὸν καὶ δέονται βελτιώσεως κατὰ ὑλικόν. Δὲν θέλω νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν προσώπων, διότι ἡ λειτουργία τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἀρκεῖ νὰ θεραπεύσῃ πᾶσαν ἀνάγκην, ἤτις ἤθελε παρασταθῇ. Ἡ βελτίωσις κατὰ θεσμὸν, ἡ βελτίωσις τοῦ ὑλικοῦ προϋποθέτει εὐκολίας χρηματικάς. Ἑπομένως πρέπει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ μελετήσῃ ἐμβριθέστερον τὰ περὶ τούτου, ἵνα δυνηθῇ νὰ παρασκευάσῃ τὰ μέσα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων εἶνε ἀναπόφευκτος ἀνάγκη ἵνα ἐπενεχθῶσι βελτιώσεις ἐν τῷ στρατῷ κατὰ θεσμούς, βελτιώσεις ἐν τῷ στρατῷ κατὰ ὑλικόν. Ὁ λόγος δὲ περὶ ὑλικῶν δὲν ἐννοῶ μόνον ἐφόδια πολέμου ἢ καὶ ἐφόδια προβολικοῦ οὔτε ἐφόδια πεζικοῦ, ἐννοῶ ἀκόμη καὶ εἰκοδομὰς στρατιωτικὰς, στρατιωτικὰ κτίρια. Καὶ ἔχομεν ἀνάγκην στρατώνων, διότι σύστημα καθολικῆς στρατολογίας ἄνευ στρατώνων εἶνε ἀδύνατον νὰ λειτουργήσῃ αἰσίως καὶ ἐπιτυχῶς.

Ἔχομεν ἀνάγκην ἀποθηκῶν, διότι ὑλικὸν στρατοῦ ἄνευ ἀποθηκῶν ὑπόκειται εἰς φθορὰς τὰς ὁποίας αἱ καλαὶ ἀποθῆκαι καὶ ὁ καλὸς ὀργανισμὸς μόνον δύνανται νὰ προλάβωσιν. Ἀλλ' ἔχομεν ἀνάγκην καὶ νοσοκομείου καὶ πρὸ παντὸς ἑνὸς κεντρικοῦ νοσοκομείου ἐν τῇ πρωτευούσῃ, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκοδομὴ κ.τὰ τοὺς νεωτέρους κανόνας τῆς ἐπιστήμης δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃ νὰ ἀρχίσῃ, διότι ἐὰν ἐξκολουθήσωσι τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν, ἡ φροντὶς περὶ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ δὲν δύναται νὰ κριθῇ πλήρης. Ἀλλὰ μεθ' ὅσα γνωρίζετε περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου ταμείου ἠθέλετε μὲ κρίνῃ τὰ μάλιστα τολμηρὸν, ἐὰν ἀνεζήτουν νὰ ἀναγράψω ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δαπάνας παραπλησίους καὶ ἴσως ἠθέλετε ἀρνηθῇ τὴν χορηγίαν τοιούτων πιστώσεων, ἐν ὅσῳ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους εὑρίσκονται εἰς ἣν περιῆλθον κατάστασιν. Διὰ τοῦτο ἐσκέφθην, ὅτι πρέπει τὸ κράτος νὰ ἀποφασίσῃ νὰ προνοήσῃ περὶ εἰδικοῦ ταμείου, προοριζομένου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Καὶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἀναγκῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διότι καὶ τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος πολλὰς ἔχει ἀνάγκας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ πληρώσῃ, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ἀφήσῃ ἔκθετα εἰς φθορὰν καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἀπολλύμενα καὶ φθειρόμενα τὰ τρία θωρηκτὰ, διὰ τὰ ὁποῖα δεκάδας ἑκατομμυρίων πρὸ μικροῦ ἐδαπάνησε. Καὶ ἐγὼ μὲν δὲν στεροῦμαι τοῦ θάρρους νὰ προτείνω εἰς τὴν βουλὴν μέτρα, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἤθελον ἴσως αὐξηθῇ κατά τι τὰ βάρη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πάντοτε μοὶ φαίνεται, ὅτι εἶνε ἀναποφεύκτως ἀναγκαῖον, ἵνα κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτου, οὕτως ὥστε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἔχῃ σχηματίσῃ ἀκριβάντων τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θέλει εἰσφέρει πρὸς πλήρωσιν τοιούτων ἀναγκῶν δὲν θέλουσι δαπανηθῇ εἰς ἄλλας κοινὰς ἀνάγκας, διότι τοῦτο βεβαίως θέλει ἀποθαρρύνη αὐτὸν, θέλει τὸν καταστήσει ὀκνὸν καὶ φειδωλὸν περὶ τὴν εἰσφορὰν τῶν χρημάτων του. Πρὸ πολλοῦ λοιπὸν ἠσχολήθην πρὸς παρασκευὴν τοιούτου νομοθετήματος, δι' οὗ νὰ σωσθῇ εἰδικὸν ταμεῖον ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προοριζόμενον, δι' οὗ νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ ταμείου οὕτως, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διαχείρισις τῶν χρημάτων τούτων, δι' οὗ νὰ κατασταθῇ ἀδύνατον, ἵνα τὰ χρήματα ταῦτα διατεθῶσιν εἰς ἄλλας ἀνάγκας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τέλος πάντα νὰ παρασχεθῶσι τὰ μέσα εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς πατρίδος, εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς διαδόχους ἡμῶν, οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε, ἵνα ἔλθωσι μετὰ σπουδῆς νὰ πληρώσωσι τὰ ἀμέσως κενὰ, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ στρατοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὑφίστανται. Καὶ δὲν ἔχω μὲν πρόχειρον καὶ παρασκευασμένον ἤδη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐλπίζω ὅμως ἐντὸς μιᾶς ἢ δύο ἑβδομάδων νὰ καταθέσω τοῦτο εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦδε ἐνόμισα ὅτι εἶχον καθῆκον νὰ προειδοποιήσω αὐτὴν περὶ τούτου καὶ νὰ ἱκετεύσω αὐτὴν νὰ μελετήσῃ μετ' ἐπιστασίας καὶ προθυμίας τοιοῦτο νομοθέτημα, νὰ λησμονήσωσι πᾶσαν πολιτικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν τυχὸν οἱ βουλευταὶ τυγχάνουσι κατατεταγμένοι, νὰ μὴ ἀποβλέψωσιν εἰς κόμματα καὶ πλειονοψηφίας ἢ μειονοψηφίας, ἀλλ' ὡς μέλη τοῦ ἑλληνισμοῦ νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ προνοήσωσι περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀνέγραψεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τούτου δαπάνας 5,563,683, ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον ἀναγραφῇ δαπάναι 6.022,000, αἱ ἐλαττώσεις αἵτινες ἐπηνέχθησαν τῶν ἐξόδων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνέρχονται εἰς 459,000. Ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1890 δαπάνη 4,911,000, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1891 ἀνεβίβασεν αὐτὰς κατὰ 1,110,000. ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 περιορίζει αὐτὰς κατὰ 459.000.

Κατὰ τὸ 1892 ἐπεραιώθη ἡ ναυπήγησις τῶν τριῶν θωρηκτῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἐναυπηγοῦντο ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐὰν ἔπαυσεν ἡ πρὸς ναυπήγησιν δαπάνη, ἤρχισεν ὅμως ἡ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν. Καὶ κατὰ μὲν τὸ 1891 εἶχεν ὀργανωθῇ σύστημα συντηρήσεως καὶ διοικήσεως τῶν πλοίων, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἠκολουθήσαμεν κατὰ τὸ 1892. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦ 1891 ἐκ τῶν νέων τριῶν θωρηκτῶν τὰ δύο ἔμενον ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ μὲ δύναμιν ἠλαττωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανικῆς κατὰ τὴν συνοδεύουσαν τὸν προϋπολογισμὸν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, ἐτάσσετο δὲ ἐν ἐνεργείᾳ μόνον ἕν, ὅπως διὰ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καταρτίζωνται τὰ πληρώματα τῶν δύο ἄλλων, οὕτως, ὥστε ἕκαστον τῶν τριῶν νὰ τελῇ ἐν ἐνεργείᾳ ὡρισμένου χρόνου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Κατὰ τὸ 1892 ὅμως τὰ τρία θωρηκτὰ πλοῖα θέλουσι διατελεῖ ἐν ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ τὰ πληρώματα αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν θέλουσι παριστᾷ δύναμιν ἠλαττωμένην τῆς δυνάμεως, ἥτις θεωρεῖται ἀναγκαία διὰ νὰ εἶνε τὰ πλοῖα ἐν ἐνεργείᾳ. Διὰ τοῦτο ἐπετεύχθη ἡ οἰκονομία περὶ τῆς ὁποίας εἶπον.

Ἀλλ' ὡς ἀνέφερον πρὸ μικροῦ, ἐκτὸς τῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας θεραπεύει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892, ὑπάρχουσι πολλαὶ ἄλλαι ἀνάγκαι ἐπικείμεναι καὶ ἀνυπέρβλητοι, τὰς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἦτοι θεραπεύει, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ θεραπεύσῃ.

Ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν πλοίων, ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως λεβήτων πολλῶν πλοίων. Ὑπάρχει ἀνάγκη ἴσως κατασκευῆς καταδρομικῶν πλοίων. Περὶ ὅλων τούτων τῶν ἀναγκῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβλέψῃ ὁ ταμτικὸς προϋπολογισμός. Ἑπομένως ἀφέθησαν, ἵνα ληφθῇ πρόνοια περὶ αὐτῶν διὰ τοῦ ἐκτάκτου προϋπολογισμοῦ· ἐπειδὴ δὲ τὸ εἰδικὸν ταμεῖον ὅπερ θέλει συστηθῇ κατὰ τὸ νομοθέτημα τὸ ὁποῖον θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω, ἐὰν τοῦτο θέλει ψηφισθῇ, ἂν θέλω προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα σχηματισθὲν θὰ ἔχῃ περιουσίαν τινὰ εἰδικῶς προοριζομένην διὰ τὸ ναυτικὸν, νομίζω ὅτι μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου θέλει γείνει δυνατὸν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ προβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν προτάσεις περὶ ἐκτάκτων δαπανῶν πρὸς πλήρωσιν καὶ θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγραψε καὶ οὗτος ἔξοδα ὀλιγώτερα τῶν ἀνγραφέντων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1891. Ὁ πλογισμὸς τοῦ 1891 ἀνεβίβαζε τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς 59,730,581 δρχ., ὁ δὲ π)λογισμὸς τοῦ 1892 ἀνέγραψεν, αὐτὰ εἰς 59167000, ἤτοι ἐπήνεγκεν ἐλαττώσεις ἐξόδων κατὰ 622,581 δρχ.

Μεταβολὴ οὐσιωδεστέρα, ἥτις προβάλλεται ἐν τῇ διοικήσει τῶν Οἰκονομικῶν, εἶνε ἡ μεταβολὴ τοῦ συστήματος καθ' ὃ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἐπιβληθεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ.

Ἐνθυμεῖται ἡ Βουλὴ ὅτι καὶ κατὰ ἄλλην περίοδον χρόνου ὅτε εἴχομεν κληθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐπροβάλομεν εἰς αὐτὴν σύστημα, ὅπερ εἶχε ψηφισθῇ καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε λειτουργήσει ἐπί τινας μῆνας. Τὸ σύστημα τοῦτο προβάλλομεν αὖθις εἰς τὴν Βουλὴν μετά τινων τροποποιήσεων τὰς ὁποίας ἐπιηνέγκαμεν, τὰς ὁποίας δὲν εἶχεν.

Εἶχε καταδείξει εἰς ἡμᾶς ἀναγκαίας κατὰ τοὺς ὀλίγους μῆνας καθ' οὓς ἐφαρμόσθη ἀποκτηθεῖσα πεῖρα. Δύναμαι νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισα. Ἡ πεποίθησίς μου εἶνε, ὅτι τὸ σύστημα τῆς διὰ τῶν κοπτηρίων φορολογίας τοῦ καπνοῦ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ πλέον. Δὲν ἐξετάζω αὐτὸ ἂν εἶνε σύστημα καταλληλον πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα, ἐὰν ἐπιβάλῃ φόρον καταναλώσεως ἴσον εἰς πάντας τοὺς πολίτας, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα, ἐὰν τὸν φόρον τοῦτον δὲν τὸν ἐπιβαρύνῃ δι' ἐξόδων ὑπερβαλλόντων, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα οὐδὲ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς χρηστότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν λειτουργίαν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἀλλ' ἐξετάζω αὐτὸ ἁπλῶς ὡς σύστημα, διὰ τοῦ ὁποίου προτείνεται νὰ εἰσαχθῶσι χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ὡς σύστημα τοιοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ τῶν κοπτηρίων κατέπεσαν τριακοσίας ὅλας χιλιάδας δραχμῶν. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1891 κατέπεσαν ἐπὶ μᾶλλον ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ 1890 καὶ ἐὰν ἤθελε λειτουργήσει τὸ σύστημα τοῦτο καὶ κατὰ τὸ 1892 οἵοι ὄφηοτε καὶ ἂν ἦσαν ἐν τῇ κυβερνήσει ἤθελε μειωθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ ἔσοδον τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀλλὰ διατί λέγω ταῦτα πρὸς ὑμᾶς; Ἡμεῖς πάντες ἠθέλομεν καταργήσει τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πάντες γνωρίζετε, ἐὰν ὅλοι φορολογοῦνται διὰ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ τῶν κοπτηρίων. Ἐγὼ ἐπεσκέφθην τὴν Ἄμφισσαν κατὰ τὸ 1888 ἢ 1889 καὶ πάντες μὲ ἐβεβαίουν, ὅτι ἠγνόουν τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ. Ἀλλὰ μήπως τὸ συμφέρον ἐν Ἀμφίσσῃ ἀγνοεῖ τὰς ἐν Γόρτυνι ἢ ἐν Μαντινείᾳ, ἐν Λακεδαίμονι ἢ ἐν Γυθείῳ, ἐν Αἰτωλίᾳ ἢ Ἀκαρνανίᾳ ἢ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους; Δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ μόνον οἱ πληθυσμοὶ ὁλίγων πόλεων, τῶν πολυπληθεστέρων. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις εἰσήχθη τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἡ λαθρεμπορα ὠργανώθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ἐπιβάλῃ δρακοντείας ποινὰς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ στα-ματήσῃ τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ κοπτηρίων ἀπέτυχεν ἐντελῶς. Δὲν βλέπω ἐγὼ ἄλλο σύστημα, ὅπερ ἐν ἐπιβάλλῃ φόρον καταλλήλως πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα, ἐὰν ἐπιβάλῃ φόρον καταλλήλως πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα, ἐὰν ἐπιβάλῃ φόρον καταλλήλως πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα οὐδὲ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς χρηστότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν λειτουργίαν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἀλλ' ἐξετάζω αὐτὸ ἁπλῶς ὡς σύστημα, διὰ τοῦ ὁποίου προτείνεται νὰ εἰσαχθῶσι χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ὡς σύστημα τοιοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ τῶν κοπτηρίων κατέπεσαν τριακοσίας ὅλας χιλιάδας δραχμῶν. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1891 κατέπεσαν ἐπὶ μᾶλλον ἐν παραβολῇ πρὸς τὸ 1890 καὶ ἐὰν ἤθελε λειτουργήσει τὸ σύστημα τοῦτο καὶ κατὰ τὸ 1892 οἵοι ὄφηοτε καὶ ἂν ἦσαν ἐν τῇ κυβερνήσει ἤθελε μειωθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ ἔσοδον τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀλλὰ διατί λέγω ταῦτα πρὸς ὑμᾶς; Ἡμεῖς πάντες ἠθέλομεν καταργήσει τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πάντες γνωρίζετε, ἐὰν ὅλοι φορολογοῦνται διὰ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ τῶν κοπτηρίων. Ἐγὼ ἐπεσκέφθην τὴν Ἄμφισσαν κατὰ τὸ 1888 ἢ 1889 καὶ πάντες μὲ ἐβεβαίουν, ὅτι ἠγνόουν τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ. Ἀλλὰ μήπως τὸ συμφέρον ἐν Ἀμφίσσῃ ἀγνοεῖ τὰς ἐν Γόρτυνι ἢ ἐν Μαντινείᾳ, ἐν Λακεδαίμονι ἢ ἐν Γυθείῳ, ἐν Αἰτωλίᾳ ἢ Ἀκαρνανίᾳ ἢ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους; Δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ μόνον οἱ πληθυσμοὶ ὁλίγων πόλεων, τῶν πολυπληθεστέρων. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις εἰσήχθη τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἡ λαθρεμπορα ὠργανώθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ἐπιβάλῃ δρακοντείας ποινὰς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ στα-ματήσῃ τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ διὰ κοπτηρίων ἀπέτυχεν ἐντελῶς. Δὲν βλέπω ἐγὼ ἄλλο σύστημα, ὅπερ ἐν ἐπιβάλῃ φόρον καταλλήλως πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα, ἐὰν ἐπιβάλῃ φόρον καταλλήλως πρὸς φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, δὲν ἐξετάζω τὸ σύστημα οὐδὲ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς χρηστότητος, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν λειτουργίαν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, ἀλλ' ἐξετάζω αὐτ

προβῇ εἰς ἔργα τινὰ ἐν Ἀχαϊοήλιδι πρὸς διευθέτησιν τῆς κοίτης τῶν ἐκεῖ χειμάρρων, οἵτινες ἐν ὥραις πλημμυρῶν ἐπιφέρουν ἀνεπανορθώτους καταστροφὰς εἰς γαίας εὐφορωτάτας τοῦ νομοῦ τούτου. Τὸ περὶ αὐτῶν νομοσχέδιον θὰ εἰσαχθῇ ταχέως εἰς τὴν βουλήν, αἱ δὲ ἀναγκαῖαι μελέται ἀνετέθησαν εἰς τὸν νομομηχανικὸν Ἀχαϊσήλιδος καὶ τὸν ὡς ἀλλοδαπὸν μηχανικὸν προσληφθέντα κ. Γεώργιον Ἀφείδην, ὅστις καὶ ἀπῆλθεν ἤδη εἰς Πάτρας. Θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα ὁπόταν καὶ τὰ πρὸς διευθέτησιν τῆς κοίτης Παμίσου καὶ Νέδοντος ἐν Μεσσηνίᾳ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Η ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Χθὲς διεβιβάσθη διὰ τῆς Πρυτανείας πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖον ἔγγραφον τῆς Νομικῆς Σχολῆς, δι' οὗ ἀναγγέλλει ὅτι συνελθοῦσα καὶ συσκεφθεῖσα περὶ νέων ἑδρῶν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι καλῶς ἔχουσι τὰ πράγματα ἐν αὐτῇ καὶ ὅτι εἶνε περιττὴ ἡ σύστασις ἑδρῶν· συνιστᾷ μόνον θεραπεῖς καὶ δι' ἐπιχειρημάτων καταδεικνύει τὴν ἀνάγκην ὅπως πληρωθοῦν αἱ δύο χηρεύουσαι ἕδραι, ἡ μία τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ ἡ ἄλλη τῶν Εἰσηγήσεων, ἐκ τῆς χηρείας τῶν ὁποίων ἐπέρχεται ἐπαισθητὴ παρεμπόδισις εἰς τὴν εὐδόκιμον διδασκαλίαν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΠΛΑΣΤΟΥ 100ΔΡΑΧΜΟΥ

ΚΑΤΕΣΧΕΘΗ

(Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα „Ἀκροπόλεως).

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 18 Νοεμβρίου ὥρα 2.40' μ. μ.

Σήμερον ἀνεκαλύφθη καὶ κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ ταυθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρακεχαραγμένον χαρτονόμισμα 100 φράγκων, νομισθὲν εἰς αὐτὸν μετ' ἄλλων γνησίων ὑπὸ ἐμπόρου τινὸς ἐνταῦθα, προσελθόντος πρὸς ἔκδοσιν ἐπιταγῆς, δι' ἧς ἐσκόπει νὰ ἀποστείλῃ οὗτος χρήματα εἰς ἕτερον ἔμπορον ἐν Πάτραις εὑρισκόμενον.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ ΕΒΓΑΛΑΝ ΤΟ ΜΑΤΙ

Προχθὲς ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ καὶ ὀλίγῳ ἀπωτέρω τῆς πόλεως συμπλοκὴ μεταξὺ δημοτικῶν κλητήρων καὶ ἀγροφυλάκων ἀφ' ἑνὸς, καὶ ποιμένων ἀφ' ἑτέρου, τῶν ὁποίων τὰ πρόβατα τυχαίως εἰσήλασαν εἰς τὰ λειβάδια ξένων, εἰς ἃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ βόσκησις.

Ἀντὶ ἐννοεῖται πάσης συμβουλῆς ἐκ μέρους τῶν ἀγροφυλάκων καὶ κλητήρων πρὸς τοὺς ποιμένας, ἠνόησαν οἱ τηρηταὶ τῆς τάξεως νὰ κεντώσωσι κατὰ τῶν ποιμένων, ὡς μανθάνομεν, τὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα μεθ' ἑκατὸν ἔφερον. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς των εἶνε, ὅτι ἀτυχὴς τις ποιμὴν ἐστερήθη τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ του, ὅστις ἐθεωρήθη εἶδος πολυτελείας παρὰ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ κλητήρων.

Διετάχθησαν ἀνακρίσεις.

ΕΡΗΜΗΝ 5 ΕΤΗ

Ἡ „Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία“ λέγει, ὅτι τὸ Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης ἐπεκύρωσε τὴν κατὰ τοῦ Ἐνάγκη Κόλα-Γκούφα καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δι' ἧς οὗτος κατεδικάσθη ἐρήμην εἰς πεντοετῆ εἱρκτὴν κατηγορούμενος, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης τὸν ν. Ἀπόστολον Μαργαρίτην. Ὁ καταδικασθεὶς εὑρίσκεται ἤδη εἰς Ἀθήναις.

ΑΝΟΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Μετὰ τὰς δυσαρέστους ἡμέρας γράφει ἡ „Πατρὶς“ Βουκουρεστίου, τοῦ προώρου χειμῶνος τῶν χιόνων καὶ τοῦ ψύχους, ὅστις πρὸς τιμὴν σπουδαίως ἀπείλησε τὴν ἐσοδείαν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, διερχόμεθα ἤδη σειρὰν εὐαρέστων ἡμερῶν ἀληθοῦς ἔαρος. Ἡ ἀτμοσφαιρικὴ αὕτη κατάστασις ἐπιτρέπει τὴν ὑπὸ καλοὺς οἰωνοὺς καλλιέργειαν τῆς πρωίμου σποράς, πάντες δὲ οἱ γεωργοὶ οὐδ' αὐτὰς τὰς ἑορτὰς ἐξαιροῦσι πρὸς ταχυτέραν περαίωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

*

Τὴν δὲ παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔβρεξε καθ' ὅλην τὴν Μολδαυίαν, ἔνθα ἡ χιὼν δὲν ἐπεσκέφθη αὐτὴν ἔτι. Ὁ καλὸς καιρὸς ἐνθαρρύνει καὶ ἐκεῖ τοὺς γεωργοὺς πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας καὶ σπορᾶς τῆς γῆς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀμέσως χθὲς συνῆλθον οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅπως συσκεφθῶσι καὶ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τίνας θεωροῦσι κατάλληλους πρὸς διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῶν Δογμάτων καὶ τῆς Πατρολογίας καὶ τίνα διὰ τὸ μάθημα τῆς ἐμπλοκῆς.

Ἐκ τῆς γενομένης ψηφοφορίας προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ὁ ὑφηγητὴς κ. Φιλ. Παπαδόπουλος ὑπεβείχθη παμψηφεὶ ὡς ἁρμόδιος διὰ τὴν ὁμιλητικήν· ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Πρ Οἰκονομίδης διὰ τὸ μάθημα τῶν δογμάτων διὰ ψήφων 2, καὶ ὁ ὑφηγητὴς κ. Δέρβος ἐπίσης διὰ ψήφων 2 διὰ τὰ δύο ὁμοια μαθήματα τῶν Δογμάτων καὶ τῆς Πατρολογίας.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

(Μεσημβρινὸν Πρακτορεῖον)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Νοεμβρίου.

Ἡ Γερουσία ἐξακολουθεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ Δασμολογίου συζήτησιν, τοῦ ἤδη ὡς γνωστὸν ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Πιστεύεται ὅτι θέλει παραδεχθῇ κατὰ μέγα μέρος τοὺς ἀνωτάτους καὶ κατωτάτους ὅρους τοὺς ψηφισθέντας ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ὑπάρχει ἐν τούτοις φόβος, μήπως ἐπενέγκῃ καὶ πλείστας ἤδη μεταβολὰς ὑπὸ πνεῦμα προστατευτικόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ αὐθημερόν. Ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς ἐλέγετο, ὅτι ἡ ἐπιτροπεία εἶνε εὐνοϊκὴ εἰς τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ οἱ κατώτατοι ὅροι τοῦ ψηφισθέντος δασμολογίου πρὸς ὅλα τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα ἔχουσι μετὰ τῆς Γαλλίας συμβατικὰ δασμολόγια, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συνεδρίασις τῆς 19 Νοεμβρίου 1891.
Προεδρεία Ν Γεωργιάδου.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Κατόπιν ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ κ. γραμματέως ἔγγραφος ἐπερώτησις τοῦ κ. Σιμοπούλου, ἀφορῶσα τὰ ἔργα τοῦ σιδηροδρόμου Μόλων-Καλαμῶν.

Ἐπίσης κατετέθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Φιλαρέτου ἐπερώτησις ἔγγραφος διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν τῆς Αἰγύπτου.

Ἀμέσως δὲ μετὰ τοῦτο ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν διακοπεῖσαν τῇ προτεραίᾳ εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1892, τὴν ὁποίαν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἀνωτέρω.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ γίνεται διακοπὴ 10 λεπτῶν.

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται περὶ ὥραν 7 μ. μ., προεδρεύοντος τοῦ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. Χρ. Χρηστοπούλου.

Πρόεδρος. Πρόκειται τώρα νὰ ἐκλεχθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμου προβλεπομένη δωδεκαμελὴς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή. Πρέπει δέ, κατὰ τὸν κανονισμόν, νὰ σύγκηται ἐξ 8 μελῶν ἐκ τῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἐκ 4 μελῶν ἐκ τῆς μειονοψηφίας.

Κωνσταντόπουλος. Ἑρμηνεύων τὸν κανονισμόν, λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία τῶν βουλευτῶν, ὥστε νὰ ἐγγράψωσιν ἐπὶ τῶν ψεροδελτίων αὐτῶν μόνον 8 ἢ 4 ὀνόματα. Πρέπει ἕκαστος βουλευτὴς νὰ ἐγγράψῃ 12 ὀνόματα, καταρτίζων τὸ ψηφοδελτίον του ἐξ οἱωνδήποτε ὀνομάτων θελήσῃ. Ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇ ἡ πλειονοψηφία, νὰ περιλαμβάνῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ μέλη ἐκ τῆς μειονοψηφίας, ἃς ἐγγράψωσιν οἱ κ. κ. βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας ἐν τοῖς ψηφοδελτίοις των καί τινα ὀνόματα ἐκ τῆς μειονοψηφίας.

Πετσάλης. Ἀντικρούει τὸν προλαλήσαντα καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ 8 μέλη ἐκ τῆς πλειονοψηφίας καὶ 4 ἐκ τῆς μειονοψηφίας.

Φιλάρετος. Ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ κ Κωνσταντοπούλου.

Ὁ κ. Πρόεδρος θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, ἥτις καὶ ἀπορρίπτεται δι' ἀναστάσεως.

Ἔρχεται τότε ἡ διὰ ψηφοδελτίων μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῆς Ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κ. κ. Κοπανίτσα καὶ Φρέστη κληθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ὡς ψηφολεκτῶν. Ἡ ψηφοφορία διαρκεῖ περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν· μεθ' ὃ, γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ὁ κ. Πρόεδρος ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 97 βουλευταὶ· 70 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ ψηφοδελτίου τῆς πλειονοψηφίας, 23 ὑπὲρ τοῦ ψηφοδελτίου τῆς μειονοψηφίας, εὑρέθησαν δὲ καὶ 4 ψῆφοι λευκαὶ ἀνήκουσαι εἰς τριτοκομμίτας.

Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Μέλη ἐκ τῆς πλειονοψηφίας ἐξελέγησαν οἱ κκ. Θεόδ. Φλογαΐτης, Ἀνδ. Παπαγιαννακόπουλος, Γ. Πετροπουλάκης, Ν. Βαλσαμάκης, Γ. Μυρομιχάλης, Πετρίδης, Σάκκης καὶ Ἀλ. Πετσάλης.

Μέλη δὲ ἐκ τῆς μειονοψηφίας οἱ κκ. Σιμόπουλος, Στεφάνου, Ποσμιάνος καὶ Μπουρίδης.

Κατόπιν, προκειμένου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς προθεσμίας, ἥτις δέον νὰ ταχθῇ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπήν, ὅπως περατώσῃ τὰς ἐργασίας της καὶ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν, ὁ κ. Λυμπερόπουλος ἐπρότεινε νὰ προσδιορισθῇ δίμηνος προθεσμία. Οἱ κκ. Σιμόπουλος καὶ Σκουζὲς τοὐναντίον, ἐπρότειναν νὰ προσδιορισθῇ δεκαπενθήμερος. Ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος, συμβιβάζων τὰ διεστῶτα, ἐπρότεινε μηνιαίαν προθεσμίαν, προσθείς, ὅτι ἐὰν αὕτη δὲν ἐπαρκέσῃ, δύνανται νὰ ζητήσωσι καὶ παράτασιν.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κκ. Σιμόπουλος καὶ Σκουζὲς ἐπέμενον εἰς τὴν πρότασίν των περὶ δεκαπέντε ἡμερῶν, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καθ' ἣν ἡ πρότασις αὕτη ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 57 κατὰ 18, ἀρνηθέντων 8, ἐπὶ 83 ψηφορησάντων.

Κατόπιν, δι' ἀναστάσεως ἀπερρίφθη καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Λυμπεροπούλου περὶ διμήνου προθεσμίας, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου, καθ' ἣν παρεχωρήθη εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν προθεσμία ἑνὸς μηνός.

Μετὰ τοῦτο ἡ συνεδριασις ἐλύθη περὶ ὥραν 8 1)2 μετὰ μεσημβρίαν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ, τῇ 19 Νοεμβρίου 1891

(διὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός)

Μετοχαὶ	Ἀγορ.	Πωλ.
Ἐθν. Τραπέζης	3510	3520
Προν. Τρ. Ἠπειροθεσσαλίας	265	270
Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης	174	175
Τραπέζης Βιομηχ. Πίστεως	72	72 1(2
Ἑταιρίας Μεταλλ. Λαυρίου	161 1]2	162
Σιδηρδρ. Ἀθ.—Πειραιῶς	415	418
Σιδηρ. Πειρ.-Αθ.-Πελοπον.	202	203
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας ...	146	147
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου	92	94
Ἑταιρ. Δημ. Δημοτ. Ἔργ.	90 1) 2	91
Εἰκοσάφραγκονταῖς μετρητο	26.65	26.68
Ὁμοίως, τέλος τοῦ μηνὸς	26.68	26.70
Συνάλλαγμα ἐπὶ Ἀγγλ. 3/μ	33.40	33. 45
Φράγκα ὄψεως ἐπὶ Γαλλίας	134	134 1]4

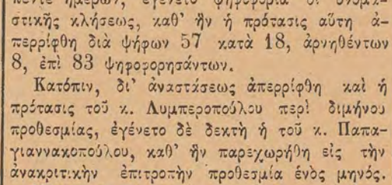

Οἱ Βασιλεῖς εἰς Πειραιᾶ.

Χθὲς τὴν 3ην μετὰ μεσημβρίαν κατῆλθον διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Πειραιᾶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου καὶ πεζῇ μετέβησαν μέχρι τῆς βασιλικῆς ἀποβάθρας, ἔνθα ἀνέμενεν αὐτοὺς λέμβος τῆς Θαλαμηγοῦ, ἥτις καὶ τοὺς μετέφερεν ἐπὶ τῆς „Σφακτηρίας“· ἀκολούθως οἱ βασιλεῖς μετέγησαν εἰς τὸ βασιλικὸν περίπτερον, ὅπου παρέμειναν μέχρι τῆς 4 1)2, διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας δὲ τῶν 5 ἀνῆλθον ἐνταῦθα.

◆◆◆◆

Ἡ σιταγορὰ Πειραιῶς.— Αἱ ἰδέαι τοῦ δανείου.

Καὶ χθὲς ἐξηκολούθησεν ἡ αὐτὴ τῶν τιμῶν κατάστασις, ὡς ἐκ τῆς ἰδέας ὅμως τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου καὶ τῆς μὴ ὑποτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ, ἡ σιταγορὰ ἐφαίνετο κάπως ἀναλαβοῦσα, ἀλλὰ περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπανῆλθεν ἡ ὑφωσις τῶν τιμῶν, ὀλίγιστοι δὲ ἠγόραταν χάριν κερδοσκοπικῶν λόγων· ἐν γένει ἡ ἀγορὰ Πειραιῶς εἶνε ὑποστηριγμένη, αἱ πράξεις ὅμως αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσιν, πλείονα ἐν τῇ σιταγορᾷ ζωηρότητα ἐκλείπουσιν ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν σιτορόρων τῆς Ρωσσίας καὶ ἀνατολῆς ἀναμενόμενα φθασίματα.

◆◆◆◆

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπιτροπὴ τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου Πειραιῶς συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν μηχανικῶν κ. κ. Τζὼν-Μὰκ-Δουὰλ, Βασιλειάδου, Ἀργυρίου, Γιάππα καὶ Γαρτσελῆ, συνέρχεται σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δημάρχου Πειραιῶς ὅπως ἀνιχνεύσωσι τὸ κατάλληλον μέρος διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς πόλεως. Ὡς γνωστὸν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἤτοι ἡ ἔλλειψις τῶν ὑδάτων πρὸ πολλοῦ ἀπασχολεῖ τὴν γείτονα πόλιν, οἱ δὲ γείτονες Πειραιεῖς μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις εὐσυνειδήτως καὶ συντόμως ἐργαζομένη ἔχει τὰς εὐλογίας ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ Πειραιῶς.

◆◆◆◆

Τὸ Ζάνειον Νοσοκομεῖον Πειραιῶς.

Ὡς καὶ προχθὲς ἐγράψαμεν, τὸ Ζάνειον Νοσοκομεῖον Πειραιῶς ἔνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων ἔμεινε σχεδὸν κλειστόν, εὑρισκομένων ἐν αὐτῷ 9 μόνον ἀσθενῶν, ἀπὸ 60 ὅπου πρότερον ἐνοσηλεύοντο· εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην περιῆλθε τὸ Νοσοκομεῖον Πειραιῶς ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων του τὰ ὁποῖα προηγουμένως ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου, ἤδη δὲ ἐξαντληθείσης τῆς πιστώσεως, ἐζητήθη συμπληρωματικὴ τοιαύτη 5 χιλ. παρὰ τοῦ δήμου, ἥτις καὶ ἐψηφίσθη κατὰ τὴν χθεσινὴν τοῦ συμβουλίου συνεδρίασιν· νομίζομεν ὅμως ὅτι τοιαῦτα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἔχουσι μεγαλειτέρου ἀνάγκην ποσοῦ, καὶ ὄχι μὲ τὰ ψέμματα, διότι τὸ νοσοκομεῖον Πειραιῶς εἶνε διεθνὲς ἕνεκα νῶν ξένων οἵτινες ἀσθενοῦντες εἰσέρχονται αὐτῷ, ὥστε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἡ ψῆφισις περισσότερον ποσὸν ὅπως δυνηθῇ καὶ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ζανείου Νοσοκομείου.

◆◆◆◆

3479 δραχμαὶ ἄφαντοι Ἄγνωστοι, ἄγνωστοι, ἄγνωστοι!!!

Ὡς; ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ Πλαγιώτης Βρανζάνος ἐκ Κορώνης, πλυντοπώλης, ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα διὰ τῆς ἀτμοπλοΐας τοῦ σιδηροδρόμου Σ. Π. Α. Π. ἅμα ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ βαγονίου, ἀφιχθεὶς εἰς Ἀθήνας ἠννόησε ὅτι τοῦ ἔλειπε πολύτιμον πορτοφόλιον περιέχον 3,479 δραχμὰς εἰς χαρτονομίσματα. Ἡ ἀνακούφισις ἐκ τοῦ βάρους τούτου πολὺ δυσκρέστως ἐγένετο αἰσθητὴ παρὰ τοῦ κυρίου τούτου, ὅστις σπεύδει νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς κλητῆρας καὶ χωροφύλακας περὶ τῆς ἀριθμήσεως, ἣν ὑπέστη, ἀφ' οὗ ἐννοεῖται προηγουμένως κατεξητηλήθη ἐρευνῶν πᾶσαι ὅπηρ τῶν ἐνδυμάτων του.

Οἱ ἄγνωστοι λοιπὸν ἔκαμον ἐδῶ τὸ ὀαῦμά των καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ μένωσιν ἄγνωστοι, γνωστοῦ καταστάντος εἰς τὴν ἀστυνομίαν μόνον ὅτι ὁ κύριος οὗτος πιθανῶς νὰ τὰ ἔχασε εἰς τὸ βαγόνιον, ἐν ᾧ ἐταξείδευεν.

Ὡς; θετικῶς δὲ πληροφορούμεθα, οἱ κ. κ. ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσι διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς ὑψώσει ἀνδριάντα εἰς τὸν Θεὸν ἄγνωστον, ὅστις ἀπὸ πολλὰ ξεποδαρίσματα τοὺς ἀπήλλαξε μέχρι τοῦδε!

◆◆◆◆

1000 δραχμαί.

Δὲν ἐκλάπησαν οὔτε ἐλησταὶ θὰ ἀναμείνῃ νὰ μάθῃ ἕκαστος, ἀλλὰ ἐδόθησαν ὡς βοήθημα παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου εἰς τὸν Πανελλήνιον Γυμναστικὸν Σύλλογον, ὅπως χρησιμεύσωσι πρὸς ὑποστήριξίν του καὶ βεβαίωσιν τῆς ζωῆς του.

Καὶ ἡμεῖς τῷ δίδομεν 1000... εὐχάς.

◆◆◆◆

Καὶ οἱ μικροὶ ἀκόμη.

Ὁ μικρὸς ὑπηρέτης ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς ξενοδοχείου τοῦ Νικολάου Γεωργίου ἢ Κόλια ἁρπάσας τοῦ παραμαγείρου του 100 δρχ. αἵτινες ἀπετέλουν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε οἰκονομίας του. Εὐτυχῶς δὲν διετέλεσαν ἄγνωστοι καὶ συλληφθέντες ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξιν ἀποδώσαντες σταγὰ αὐτουτοῦς καὶ τὰς 100 δραχμάς, μὴ προφθάσαντες οὐδὲ 5 λεπτῶν στραγάλια νὰ ἀγοράσωσι, ὡς ἔλεγον.

Καὶ πάλιν καλά!

◆◆◆◆

Διότι ἁφήρησε....

Συνελήφθη χθὲς παρ' ἀστυνομικοῦ κλητῆρος ὁ Θωμᾶς Λαζάρου, ὅστις ἁφήρεσε ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βρατζάνου διάφορα πράγματα. Ὁ συλληφθεὶς φαίνεται, ὅτι ἔχει τρομερωτάτας σχέσεις μὲ ἀστυνομικοὺς κλητῆρας καὶ μὲ ἀστυνόμους, διότι συλλαμβανόμενος ἠννόησε τὴν τύχην του καὶ ἐζήτησε νὰ λάβῃ καὶ τὰ ροῦχά του... διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ὡς ἔλεγε!

Φαίνεται ὅτι ἔκαμε καλά, διότι παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν!

◆◆◆◆

Νομοσχέδιον δι' ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ κλητῆρας.

Βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀλλὰ παρὰ βουλευτοῦ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἴσως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς μανθάνομεν, νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων. Βεβαίως θὰ νομισθῇ τις ὡς κομίζων γλαῦκας εἰς Ἀθήνας πιστεύων, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ κατ' ἐλάχιστον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους χάριν τῶν δυστυχῶν τούτων οἵτινες τοσαῦτα ὑποφέρουσιν ἐξ ἀνάγκης, ἐν τούτοις δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ συσχετίσωμεν, ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ τοιοῦτο καὶ ληφθῇ μία φροντὶς καὶ δι' αὐτὰ τὰ πρόσωπα τῆς πολιτείας, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξυπηρετοῦσι τὴν πόλιν μας. Εἰς τοῦτο δύναται νὰ τοὺς πείσῃ καὶ τὸ ὅτι ἐπειδὴ ἐκ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ των δὲν δύνανται νὰ συντηρηθῶσι κατηφεύγουσι πολλάκις εἰς παράνομα μέσα, ὅπως προμηθεύωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν — ποῦ ἠκούσθη;—ἀναγκαῖα!

◆◆◆◆

Τὴν Παρασκευὴν Ἡ ἄλωσις τῆς Κων)πόλεως.

Κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν δίδεται τὴν μεθαύριον Παρασκευὴν „ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως“ τοῦ κ. Καλαποθάκη, μετὰ πλείονος μεγαλοπρεπείας, μετὰ νέου ὅμνου, μετὰ νέων ἐνδυμάτων, ὡραίων σκηνογραφιῶν. Προαναγγέλεται συρροὴ ἔκτακτος. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τοῦδε ἐζητήθησαν εἰσιτήρια πωλοῦνται ταῦτα ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Θεοδοσοπούλου κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας τῆς κ. Καυταντζόγλου παρὰ τὰ Χαυτεῖα καὶ παρὰ τῷ χαρτοπωλείῳ Στάη.

Τὰ θεωρεῖα τῆς Α΄ σειρᾶς δρ. 15 μόνον.

◆◆◆◆

Διὰ τὸ μνημόσυνον τῆς Ἀλεξάνδρας.

*

Ὡς εἶδος ἐλεημοσύνης.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ κ. γραμματέως τῆς ἀστυνομίας καὶ δύο ἀστυνόμων, οἵτινες διετάχθησαν ὅπως προβῶσι εἰς τὴν διανομὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς τῶν κατὰ τὸ μνημόσυνον τῆς Ἀλεξάνδρας χρησιμοποιηθέντων μελανῶν ὑρασμάτων, ἐν τούτοις ὅμως ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐξηκολούθει νὰ διανείμῃ μερικὰ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε νέον ἔγγραφον εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅπως παύσει ἡ διανομή των. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί νὰ ἀναμένουσιν ἀκόμη σκονιζόμενοι ἀρκετοὶ πήχεις μελανῶν ὑρασμάτων οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ θερμάνωσιν ἱκανὰ σώματα πτωχῶν.

◆◆◆◆

Πότε μᾶς ἔρχονται τὰ τηλεγραφήματά μας.

Ἡ εἰς „τὰ τῆς Ἡμέρας“ δημοσιευομένη ὑφ' ἡμῶν εἴδησις σήμερον περὶ ἀνακαλύψεως πλαστοῦ ἑκατονταδράχμου ἐν Μεσολογγίῳ, ἐστάλη τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἀνταποκριτοῦ μας εἰς τὰς 18 Νοεμβρίου καὶ εἰς τὰς 2 καὶ 40' μ. μ., δηλαδὴ προχθὲς, τὸ ἐλάβομεν δὲ τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς! !

◆◆◆◆

Τὰ ἄθλα ἑνὸς λοχίου.

Λοχίας δραπετεύων.

Τῆς ἔκοψε τὴ μύτη.

Ὁ γνωστὸς διὰ τὰς μεταξὺ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κ. Παρίση συμβάσας σκηνὰς κατὰ τὴν ὁδὸν Κωνσταντίνου καὶ ἔπειτα πλησίον τῆς Κολοκυνθοῦς, λοχίας τοῦ ἱππικοῦ Εὐάγγελος Θωμᾶς, ὅστις διετέλει ἐν προσυλακίσει εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μενδρεσὲ, ἀπέδρασεν ἐκ τούτων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο βεβαίως σὺ δὲ εἶς θέλεις ἀντιληφθῇ ἂν ὁ λοχίας οὗτος θέλων νὰ δείξῃ θριάμβους δὲν μετέβαινε χθὲς εἰς γνωστὸν οἶκον ἀπωλείας, ὅπου ἔκαμε τὰ πάντα γυαλὰ καρφὰ κατὰ τὴν δημώδη ἔκφρασιν.

Ἓν γεγονὸς ἐκ τῆς σ

Année 16e—3e Série N° 4588 Le numéro: 20 cent. **Troisième Edition** Etranger, port en plus. Mardi 6/18 Octob. 92.

ADMINISTRATION
3, Strada Clementei, 3
BUCAREST

BUREAUX
RÉDACTION ET ADMINISTRATION
de 9 heures du matin à midi, et de 2 heures du soir à 6 heures

La rédaction se réserve le droit de refuser toute insertion

LES MANUSCRITS COMMUNIQUÉS NE SONT PAS RENDUS

ANNONCES. — Les insertions sont exclusivement reçues à l'administration du journal et à l'agence Havas, 8, place de la Bourse, Paris.

L'INDÉPENDANCE ROUMAINE

RÉDACTION
3, Strada Clementei, 3
BUCAREST

ABONNEMENTS

	TROIS MOIS	SIX MOIS	UN AN
Bucarest & Districts.....	12 fr.	24 fr.	48 fr.
Etranger (Union postale).....	15 fr.	30 fr.	60 fr.

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

UN VIEUX NUMÉRO, 0 FR. 50 — CHANGEMENT D'ADRESSE, 0 FR. 50

PARIS — Ce journal *L'Indépendance roumaine* au Kiosque n° 210, boulevard des Capucines, devant le Grand Hôtel.

SOMMAIRE

La liberté de la presse.
Dépêches télégraphiques.
Nos Echos.
Echos de l'étranger.
M. Apponyi et la question transylvaine.
Courrier de Paris.
La presse roumaine : *Spicuitor*.
Les courses : *Fortunio*.
Carnet du high-life : *Claymoor*.
Actes officiels.
Ça et là.
La politique étrangère.
Faits divers.
Informations.
Soirée bucarestoise : *Poftim*.
Petites nouvelles.
Dernières dépêches.
FEUILLETON : Nemrod & Cie par *Georges Ohnet*.

LA LIBERTÉ DE LA PRESSE

Chaque fois qu'on parle de responsabilité à propos de la presse, il se trouve toujours des publicistes pour prendre sous leur égide la liberté d'écrire.

Quand voudra-t-on enfin comprendre que cette liberté n'est pas plus en jeu que ne l'est la liberté individuelle, lorsque le législateur frappe de peines certains actes de l'homme ?

Personne n'a encore songé, jusqu'à ce jour, à considérer comme un acte de despotisme, comme un attentat à la liberté de l'individu, le fait de punir quiconque trompe, vole ou assassine. Bien plus, lorsque vous insultez de vive voix votre semblable, vous tombez sous le coup de la loi pénale, et tout le monde trouve que ce n'est que justice.

Comment se fait-il que ces mêmes injures écrites dans un journal ou dans une brochure n'entraînent aucune responsabilité ?

Lorsqu'il s'agit de la liberté de la presse, on est porté, chez nous notamment, à la concevoir sans limite aucune, comme s'il pouvait exister dans une société un droit qui ne fût pas limité par les droits des autres.

Nous allons, sous ce rapport, plus loin que les esprits les plus libéraux, en France, par exemple. Là, cette liberté a été conquise, on peut le dire, pas à pas, elle constitue un patrimoine très cher à la nation, et pourtant personne ne s'émeut si le législateur fixe la responsabilité de la presse et si la justice punit les abus. La liberté ne va pas jusqu'à l'impunité.

Sous la Restauration, les libéraux avaient entrepris une admirable campagne en faveur de la presse. Mais aucun d'eux n'a demandé qu'elle fût irresponsable et inviolable.

«La liberté de la presse a des dangers.

«Qui l'ignore ? répond Chateaubriand dans un discours prononcé à la Chambre des pairs. Aussi cette liberté ne peut-elle exister qu'ayant derrière elle une forte loi qui prévienne la prévarication par la ruine, la calomnie par l'infamie, les écrits séditieux par la prison et l'exil.»

«C'est aux risques et périls de l'écrivain que je demande pour lui la liberté de la presse, sans laquelle la liberté n'est qu'un jeu.»

Qui parle ainsi : Un réactionnaire ? Non, mais un homme qui, ainsi qu'il l'a déclaré dans ce même discours «a été un des fondateurs de la liberté de la presse, à laquelle il a sacrifié tout ce qu'il pouvait lui sacrifier : temps, travail ou repos».

Mais il ne faut pas remonter si haut pour trouver des preuves de la distinction très nette qu'on fait en France entre la liberté et l'impunité. On accorde celle-là, on ne veut pas de celle-ci. Qui a présenté au Parlement, en 1881, la loi actuellementen la vigueur déférant aux tribunaux ordinaires le délit de diffamation ? Deux républicains éprouvés : MM. Floquet et Clémenceau, qu'on aurait de la peine à faire passer pour des réactionnaires. Qui a demandé, l'année dernière, une répression plus grande des délits de presse et même certaines restrictions à la liberté dont elle jouit aujourd'hui ? Encore des républicains : le groupe de la *République Française*.

C'est que dans les pays comme la France, qui ont derrière eux une vieille civilisation, on se rend parfaitement compte de cette chose que l'harmonie sociale serait détruite si tout était permis par la voie de la presse.

Il y a un principe général, base de toute organisation sociale, qui veut que chacun réponde de ses œuvres. On ne fait qu'une seule exception dans l'ordre politique : celle pour le chef de l'Etat, qui est couvert par ses ministres. Mais si le journaliste n'est pas responsable de ses actes, qui répond pour lui ?

En Amérique, bien que la loi réprime certains abus de presse, de fait, les tribunaux n'en font guère usage.

Les abus ne restent pourtant pas impunis. Ce sont les intéressés qui se font justice eux-mêmes. Le revolver s'est substitué à l'autorité. Chaque journal compte des victimes parmi ses collaborateurs. Une plaque de marbre indique les noms de ceux qui ont été tués à leur bureau, ou dans la rue, ou sur le terrain. Aussi, un écrivain français a-t-il pu dire de la presse américaine ce qu'on a dit des despotes : c'est le pouvoir absolu mitigé (ou limité) par l'assassinat.

Autrefois, sous l'inoubliable gouvernement libéral, c'est l'administration elle-même qui a essayé d'introduire chez nous ces mœurs américaines : des *bravi* à la solde de la police étaient chargés d'assommer les journalistes de l'opposition.

Nous autres, à l'*Indépendance Roumaine*, nous sommes payés pour ne pas approuver ces procédés qu'avait employés la police libérale ; mais il faut bien reconnaître qu'avec une presse irresponsable, de fait on en arrive forcément à la licence et à l'anarchie.

Les conservateurs ne seront pas éternellement au pouvoir, et ce n'est pas parce que nous nous croyons à l'abri de tout risque par le fait qu'ils le détiennent à l'heure présente que nous nous insurgeons contre l'état de choses actuel. Ce que nous disons aujourd'hui, nous l'avons dit plus d'une fois lorsque nous étions dans l'opposition. Tous les vrais amis de la liberté de la presse, tous les journalistes honnêtes qui aiment leur métier, qui ne veulent pas que cette noble carrière soit déshonorée par des pirates de la plume, reconnaîtront avec nous qu'il est urgent de déterminer d'une façon précise la responsabilité de ceux qui écrivent dans les journaux et de faire en sorte que cette responsabilité ait une sanction pratique. Nous ne demandons pas qu'on restreigne la manifestation de la pensée, mais nous voulons, — et nous osons affirmer que c'est là le sentiment public, — que dans la presse on fasse également application des principes de la responsabilité qui régissent tous les actes humains.

C'est au Parlement de répondre à ce vœu de l'opinion.

DÉPÊCHES TÉLÉGRAPHIQUES

(Service de l'Agence Roumaine.)

Le choléra

Budapest, 16 oct.

Il y a eu dans les 24 heures, jusqu'à ce soir 6 heures, 23 cas de choléra et 10 décès. 20 malades sont sortis guéris de l'hôpital.

Hambourg, 16 oct.

Hier, 10 cas de choléra et 3 décès ; il y a eu aussi 2 décès par la cholérine ; sur 20 cas annoncés pour la journée d'hier, 7 ont été constatés comme n'étant pas le choléra.

Cracovie, 16 oct.

Un cas de choléra s'est produit hier à Cracovie et un à Podgorze.

Aucun cas à Niepolmice, à Wolourec et dans tout le district de Gorlice. L'épidémie est considérée comme terminée.

Marseille, 16 oct.

Deux décès suspects ont été enregistrés aujourd'hui.

Les délégations

Budapest, 19 oct.

La commission des affaires étrangères de la délégation hongroise a adopté à l'unanimité le rapport de M. Max Falk, constatant que la politique du comte Kalnoky n'avait pas changé dans ses points principaux, proposant d'approuver le budget des affaires étrangères et d'exprimer la confiance de la délégation en M. de Kalnoky.

Budapest, 16 oct.

Le représentant du ministre de la guerre a déclaré à la délégation hongroise que ni les fusils Mannlicher, ni les carabines à répétition ne sont détériorés par la poudre sans fumée ; ils ont seulement besoin d'une petite modification. Les expériences avec les canons ne sont pas encore terminées, mais de petites modifications sont nécessaires aux canons également.

Paris, 16 oct.

Le *Journal des Débats* dit à propos des dernières déclarations du comte Kalnoky qu'elles parlent plus clairement encore par leur réserve en faveur de la paix et dénotent le prix qu'on y attache en Autriche-Hongrie ; le discours du ministre contribuera à maintenir l'ordre qui règne depuis quelque temps en Europe.

Le roi d'Espagne

Séville, 16 oct.

Un bulletin officiel porte que le jeune roi souffre d'un excès de fatigue et d'une légère fièvre gastrique due sans doute au changement de régime. Il a passé une nuit tranquille ; son état s'améliore ; le repos lui est recommandé.

Le monument des honveds

Budapest, 16 oct.

A l'occasion de l'inauguration du monument des honveds de 1848, à laquelle assisteront aussi des troupes de l'armée commune, la landwehr hongroise déposera aussi une couronne sur le monument du général autrichien Hentzi tué dans un combat contre les honveds.

Le parti indépendant voulant faire une contremanifestation a résolu d'adresser demain à la Chambre une interpellation à ce sujet et de publier un manifeste au peuple.

Guillaume II et la Reine Christine

Madrid, 16 oct.

La presse s'occupe du consentement de la reine Régente d'être la marraine de la fille de l'empereur Guillaume ; la reine se fera représenter par une princesse allemande. Les journaux républicains attribuent au fait une certaine importance ; les journaux ministériels déclarent qu'il s'agit d'un acte de simple courtoisie.

La grève de Carmaux

Carmaux, 16 oct.

Une nouvelle réunion des grévistes a eu lieu ; des discours révolutionnaires y ont été prononcés. La réunion a voté un ordre du jour sommant le gouvernement pour la dernière fois d'intervenir pour la défense du suffrage universel et de la république.

NOS ÉCHOS

La Température. — Journée du 5 Octobre :

Renseignements fournis par la maison Menu opticien, calea Victoriei, No. 88

Minuit	+ 11.1
7 heures matin	+ 13
Midi	+ 12

Hauteur barométrique : 760.2
Etat du ciel : peu nuageux.

Extrait du *Moniteur Officiel* d'hier matin :

S. M. le Roi a reçu de la part de S. M. l'empereur d'Autriche, Roi apostolique de Hongrie, une lettre Lui notifiant que S. A. I. et R. l'archiduchesse Bianca, femme de S. A. I. et R. l'archiduc Léopold Salvator, a donné naissance à une princesse.

Les ministres qui ont accompagné S. M. le Roi et S. A. R. le Prince héritier jusqu'à Prédeal sont rentrés hier soir à Bucarest.

On lit dans la *Liberté* de Paris :

M. Kretzulesco, ministre de Roumanie en France, vient d'envoyer à son gouvernement la copie de documents diplomatique intéressants.

Il s'agit de la correspondance politique adressée au ministère des affaires étrangères par les trois consuls généraux français en Valachie, qui se sont succédé de 1830 à 1850. Ces documents reflètent l'histoire de cette époque agitée pendant laquelle régnèrent les princes Ghika et Bibesco. C'est grâce à une autorisation spéciale de M. Ribot que le ministre de Roumanie a pu prendre aux archives du quai d'Orsay communication de ces pièces.

La Caisse d'épargne a délivré jusqu'au 31 août 75.003 livrets représentant une valeur de 17.864.874 frs. Dans ce chiffre, les dépôts effectués à la caisse centrale de Bucarest figurent pour six millions de francs.

La musique du 1er régiment du génie, qui tenait garnison à Sinaïa, rentre demain à Bucarest.

L'Agence autrichienne des bateaux à vapeur sur le Danube porte à la connaissance du public que les bateaux des voyageurs qui circulent entre Severin-Galatz et vice-versa prendront dorénavant les voyageurs et les marchandises de grande vitesse à destination de Roustchouck et de Lom-Palanca.

Le 23 octobre aura lieu une éclipse de lune visible en partie à Bucarest.

La mairie de Giurgevo a terminé les réparations des baraques pour les cholériques.

On sait que ces baraques ont été construites lors de l'épidémie de choléra de 1868.

Les examens pour le baccalauréat ont pris fin dans la soirée de jeudi dernier.

Le jury a examiné les derniers candidats, sortis du lycée réal de Braïla. Ces candidats ont été tous reçus. Voici leurs noms : C. D. Alexandresco, T. Constantinesco, J. Florescu, D. Ionescu, Hugo Kofler, J. Miulescu, Vladimir Nicolaevici, G. Petrasco, M. Radulescu, G. Romanesco et Démètre Vasiliu.

La batterie de siège a commencé ce matin ses exercices de tir de jour sur le plateau de Cotroceni ; le tir de nuit commencera dans quelques jours ; on fera l'expérience de plusieurs systèmes d'éclairage.

Une messe de bout de l'an a été dite samedi, à 10 heures du matin, à l'église Domnitza Balasha, pour le repos de l'âme du prince Grégoire Bassarab-Brancoveano.

L'assistance était composée des membres de la famille.

Les habitants de la commune de Petresti-de-sus, district de Gorj, ont adressé au président du conseil un télégramme de remerciements, à l'occasion de la construction d'un hôpital, qui vient d'être achevé dans cette commune.

Le général Cantilli, accompagné du major Wartejano, se rendra après-demain dans la Dobroudja, où il passera l'inspection de la cavalerie.

Sous la rubrique de *Soirée bucarestoise*, nous donnerons, toutes les fois que les circonstances le permettront, le compte rendu fantaisiste des soirées mondaines et théâtrales de la capitale. Lire, aujourd'hui, la première *Soirée* à la troisième page.

Hier a eu lieu l'ouverture des cours à l'université de Iassi.

M. le professeur Tanoviceano a tenu à cette occasion une dissertation sur l'école pénale positiviste.

Le ministère des finances a liquidé, à la date du 1 octobre, les pensions (civiles) de 36 personnes, pour la somme de 6 529 fr. par mois.

Dans la liste des pensionnaires nous relevons les noms suivants :

MM. C. Campineano, ancien conseiller à la Cour d'appel, 750 fr. par mois ; général Radu Mihaiu, ancien ministre, 750 ; G. Panaiteano, professeur à l'école des Beaux-Arts, 592 ; St. G. Constandache, professeur, 567 ; B. C. Parapeano, ancien sous-directeur de la Caisse des dépôts et consignations, 506 ; Mme Annette Chiladino et sa fille mineure Aspasie, veuve du dr. Chiladino, ancien médecin en chef de district, 450 ; St. Mihaesco, ancien sous-directeur de la manufacture de tabac, 408 ; Mme Marie Marguerite Cobalcesco, fille mineure de feu Cobalcesco, ancien professeur à l'Université, 375, etc. etc.

Echos de l'Etranger

Carlyle et Tennyson.

Mme Alexander Ireland raconte que Tennyson étant allé passer une soirée chez Carlyle, les deux amis, assis l'un près de l'autre, furent environ trois heures sans prononcer une parole. Lorsque Tennyson, qui avait fumé trois cigares, se leva pour partir à une heure avancée de la nuit, Carlyle mit sa main nerveuse sur l'épaule du poète : «Alfred, lui dit-il, nous avons passé une très agréable soirée ; revenez bientôt, nous en passerons une autre de la même manière.»

Un deuil au harem.

Les journaux de Constantinople nous apportent la nouvelle de la mort de Osman-Riza-aga, ancien chef des eunuques du sultan, devenu depuis samedi dernier l'hôte du paradis de Mahomet.

Entré au sérail sous Abdul-Azis, Osman-Riza succéda à Nurreddin dans les fonctions de confiance qu'il conserva, sans démériter, sous quatre sultans. Comblé par eux de faveurs, de richesses et de décorations, rien ne manqua — si nous osons nous exprimer ainsi — au bonheur d'Osman.

On mande de Vienne au *Daily News* que, en dépit des conseils que plusieurs des grandes puissances ont donnés au prince Ferdinand, celui-ci ne veut pas abandonner son projet de voyage à Constantinople et qu'il consent seulement à le retarder.

La Société protectrice des animaux de Berlin s'est émue des résultats déplorables de la course Vienne-Berlin au point de vue du traitement infligé aux pauvres chevaux qui ont pris part au *Distanzritt*. Il paraît même que dans certains groupes orthodoxes et très conservateurs on agite la question d'une interpellation au Reichstag. Le fait est que cette course a certainement causé parmi les bêtes plus de ravages que n'en fit jamais une course de taureaux. Et cependant les courses de taureaux sont interdites en Allemagne.

Les combats de locomotives :

Une dépêche de Chicago annonce qu'un entreprenant mécanicien du Louisville and Albany Railroad se propose de donner, à l'Exposition universelle, des représentations de «véritables» collisions et autres accidents de chemins de fer si fréquents aux Etats-Unis !

L'auteur de ce projet insensé demande un emplacement près de l'Exposition, pour y construire deux grandes voies de chemin de fer, circulaires et parallèles, avec des tribunes pouvant contenir trente mille spectateurs. Les deux voies seront naturellement reliées par des aiguilles que l'on ouvrira ou fermera pour causer les collisions. Deux locomotives, après avoir fait plusieurs fois le tour de ce cirque d'un nouveau genre, seront lancées à toute vapeur l'une sur l'autre et l'on verra les mécaniciens et les chauffeurs sauter de chaque côté de la voie pour n'être pas tués.

Le mécanicien qui se propose d'organiser ce singulier spectacle a l'intention de se servir de véritables locomotives de chemins de fer mises au rebut et destinées à être détruites. Il a calculé que chaque représentation ne lui coûterait guère que 2,500 dollars, les vieilles locomotives ne se vendant en général que pour la valeur du fer et de l'acier, et il compte réaliser de merveilleux bénéfices. Toutefois, ajoutent les dépêches de Chicago, il n'a pas encore trouvé de capitaliste qui veuille l'aider à mettre son projet à exécution.

Nous le croyons sans peine !

Les dangers des faux-cols.

Voici le récit d'une aventure lamentable qui a coûté la vie à un jeune ingénieur suédois. M. de Kaufmann est mort subitement au cours d'un voyage. Les médecins chargés d'examiner le cadavre ont déclaré immédiatement que le faux-col était le meurtrier du malheureux ingénieur. M. de Krafmann était assoupi, la tête penchée sur la poitrine, et le faux-col comprimant le larynx étouffa l'imprudent voyageur. Le cocher croyait que son maître dormait toujours ; ce n'est qu'au bout de la course qu'il constata le douloureux événement.

Donc, défions-nous des faux-cols droits !

NOUVELLES A LA MAIN

Cri du cœur.

On s'empresse autour d'une femme encore jeune qui vient de perdre son mari.

Chacun essaie de la consoler.

Après avoir versé d'abondantes larmes, la veuve pousse cette clameur désespérée :

— Ah ! si je n'étais pas grêlée !

PASSE-PARTOUT.

M. APPONYI
et la
QUESTION TRANSYLVAINE

Pour la seconde fois, le nom de la Roumanie a été prononcé au cours des débats de la Délégation hongroise.

M. Apponyi, chef de l'opposition, répondant à l'exposé sur la situation extérieure du comte Kalnoky, après avoir passé en revue tous les incidents politiques de l'année, distribué l'éloge et le blâme à droite et à gauche, marié le grand Turc à la République de Venise et enthousiasmé ses amis sur l'originalité et la profondeur de ses vues, s'est finalement arrêté à la Roumanie. La politique de notre pays ne dit rien qui vaille au noble opposant ; il pense que les éloges décernés par le comte Kalnoky à l'attitude prudente de notre gouvernement sont quelque peu exagérés.

Ce qui l'horripile, c'est l'existence d'une certaine *Ligue de culture* roumaine, dont «la tâche principale est d'ameuter l'opinion contre la Hongrie.» Il y a plus. Une députation de cette Ligue a été gracieusement reçue, affirme le bouillant comte, par le Roi Charles, et Sa Majesté lui a adressé des paroles encourageantes, approuvant, en quelque sorte, les visées de la Ligue.

«Un semblable procédé, ajoute M. Apponyi, est en contradiction flagrante avec les devoirs que tout Etat doit s'imposer lorsqu'il s'agit de la sécurité intérieure de ses voisins.» C'est pourquoi l'orateur se permet de prier le ministre *d'inviter ses agents à ouvrir l'œil sur ces faits qui ne sont pas en harmonie avec le respect dû aux devoirs découlant du principe du droit des gens.*

En d'autres termes, M. le comte Apponyi invite le ministre des affaires étrangères de la monarchie austro-hongroise à rappeler le gouvernement roumain au respect des devoirs internationaux, ni plus ni moins. Et pourquoi ce grand courroux ? Parce que la jeunesse universitaire roumaine, saisie d'indignation en présence des atrocités de Turda et de Simleul-Silvaniei, a, dans une série de meetings, stigmatisé comme il convient de telles barbaries, dignes du moyen-âge. Et ensuite, parce que le gouvernement roumain n'a pas fait charger à la baïonnette la foule des manifestants.

Si les gendarmes avaient balayé les alentours de la statue de Michel-le-Brave, et s'il y avait eu quelques têtes cassées M. Apponyi aurait été content ; peut-être eut-il même décerné un brevet de sagesse à M. Catargi.

Les réflexions du noble comte prouvent qu'une véritable folie des grandeurs s'est emparée de certains politiciens maghyars. Ils s'étonnent que la nation roumaine ose compatir au sort misérable que les Hongrois infligent à trois millions de Roumains transylvains ; ils tombent à la renverse lorsque la jeunesse roumaine proteste au nom de l'humanité contre ces persécutions et les dénonce à l'Europe civilisée.

Nous les prévenons que leurs menaces et leurs bravades ne nous font que hausser les épaules. Leur tendance à rendre responsable le gouvernement roumain, et même la personne du Roi, du mouvement de protestation est une manœuvre qui ne trompera personne, pas même le comte Kalnoky.

COURRIER DE PARIS

L'invasion du Panthéon. Dix huit milliards. Harmonie gouvernementale. Carmaux. Autour d'un duel

C'était indiqué. A peine avait-il été question de la translation des cendres de Renan au Panthéon, que d'autres noms ont été mis en avant pour cet honneur funèbre. En premier lieu, il est question de Michelet et d'Edgar Quinet. Mais ce n'est pas suffisant, paraît-il. A ces élus officiels, on parle de joindre Thiers, François Arago, Henri Martin et quelques autres. C'est un véritable emballement contre lequel la philosophie sceptique des princes de la chronique et les railleries des journaux royalistes essaient vainement de réagir.

Pour concilier tout le monde, Sarcey propose un moyen terme : c'est d'exiger un stage de... cinquante ans avant d'ouvrir le Panthéon aux hommes illustres.

Voilà Renan par exemple. Certes, c'est un grand homme ; c'est un des premiers écrivains de ce temps. Mais avouez que pour mesurer la grandeur exacte d'une gloire, il faut un peu plus de reculée.

Quand un homme qui a occupé une place énorme dans son siècle vient de mourir, laissant derrière lui une œuvre considérable, l'admiration et la reconnaissance sont encore toutes fraîches et font illusion sur les points faibles de cette renommée : peut-être la postérité les découvrira-t-elle, et voyez quel ennui ce serait si, un siècle plus tard, le visiteur, lisant un nom sur un sarcophage, était obligé de demander au gardien : un tel... qui est-ce donc ? qu'a-t-il fait ?

Voilà pour le point de vue philosophique.

Mais les royalistes font sonner un autre argument, plus cruel encore, celui-là. La République, disent-ils, est fortement assise en ce moment ; il serait puéril de le nier. Cependant, il est bien possible que Marianne soit culbutée un beau jour et, alors, l'ouragan qui balaiera les hommes du pouvoir balaiera en même temps les restes des grands hommes du Panthéon.

Veut-on des exemples ?

Mirabeau, inhumé au Panthéon en 1791, en fut exclu trois ans après pour faire place à Marat. Le séjour sous la coupole de «l'Ami du peuple» ne fut pas non plus de longue durée. L'année suivante, ses restes étaient arrachés du Panthéon et jetés dans l'égout. Le même sort était réservé aux dépouilles de Voltaire et de Rousseau. Transportées au Panthéon sous la Révolution, elles en furent chassées sous la Restauration et enfouies en rase campagne.

«C'est un hôtel meublé que le Panthéon», s'écrie ironiquement le *Gaulois*. Supposez que la dynastie des Bonaparte revienne demain au pouvoir dans la personne du prince Victor Napoléon. Pensez-vous que Victor Hugo restera au Panthéon ? Vous voulez qu'un Bonaparte n'use pas de représailles envers l'homme qui a écrit les *Châtiments* ?

C'est possible, après tout. Seulement, comme les hommes de 1892 croient fermement en l'avenir de la troisième République et n'admettent pas la possibilité d'un retour offensif de la monarchie, ils ont raison d'honorer leurs grands morts, sans se préoccuper de l'exemple de Mirabeau et de Marat.

* * *

Pour reconstituer sa puissance militaire, pour refaire une armée capable de la défendre, la France a dépensé, depuis 1871, la somme de *dix-huit milliards*. Ce chiffre est indiqué par M. Cochery dans son rapport sur le budget de la guerre.

Dix-huit milliards ! C'est l'effrayante proie qu'il a fallu jeter au démon de la guerre. La loi supérieure du salut national l'exigeait. Mais ce qu'on ne saurait trop admirer dans cette nécessité inéluctable, c'est la façon dont la France supporte le poids de sa réorganisation militaire. Rien ne donne une plus haute idée de la grandeur et de la fécondité de ses ressources. Ni ses finances, ni son crédit, ni sa prospérité n'ont été altérés par tant de milliards engloutis dans les œuvres de la guerre. Sa situation est brillante, ainsi que l'attestent les cours de ses fonds d'Etat, les énormes réserves de ses épargnes, le progrès de son industrie. Un peuple qui est capable d'un tel effort, dit avec orgueil la *Liberté*, peut défier les événements.

D'après le rapport de M. Cochery, la France peut mettre en ligne, en cas de danger, plus de deux millions d'hommes, dont les grandes manœuvres de 1891 et de 1892 ont établi la remarquable organisation, et, en outre, près d'un million d'hommes de second rang, toujours prêts à entrer en scène, si le besoin s'en faisait sentir.

* * *

La presse parisienne est remplie d'insinuations plus ou moins perfides au sujet du ministère ; l'un prétend que M. Loubet est las du pouvoir et cherche un prétexte pour faire place nette, l'autre que la «petite souris blanche» recommence son métier de rongeur pour provoquer une crise à la rentrée ; celui-ci avance que tous les ministres sont prêts à «débarquer» M. Jules Roche pour dissiper le cauchemar du traité franco-suisse ; celui-là que M. Rouvier, fort ennuyé des vicissitudes de son budget, est presque brouillé avec le président du conseil qui n'en peut mais ! Tout en faisant la part de l'exagération de ces bruits, il est certain que des tiraillements se produisent dans le cabinet. Je n'en veux pour preuve que

la note parue vendredi au sujet du dernier conseil des ministres.

Cette note est bizarre. A propos du traité suisse d'abord : «Le projet en sera déposé. Les ministres s'expliqueront devant la commission des douanes, puis devant la Chambre sur les abaissements des tarifs.» Cela n'est assurément ni clair ni chaleureux : on dirait que le gouvernement envisage la possibilité d'un recul. Puis, plus loin : «M. Loubet a communiqué au conseil un arrêté du préfet du Tarn, interdisant les manifestations sur la voie publique à Carmaux et dans les communes avoisinantes.» Ici, encore rien qui indique que le conseil en ait délibéré ou ait approuvé cette initiative ; au contraire, on semble dire qu'il y a un effort évident pour laisser peser sur M. Loubet seul la responsabilité de cette décision.

En voilà bien assez pour alimenter les «potins.»

Quant au fond des choses. la mesure prise par le préfet du Tarn est évidemment très sage : tant que les grévistes, ont conduit eux mêmes le mouvement, on n'a pas eu, en somme, à déplorer de graves désordres ; mais voici que les meneurs de l'affaire ont imaginé de tenir des réunions et des cortèges de femmes. Or, chacun sait — soit dit sans offenser nos lectrices — que les femmes sont infiniment plus sauvages que les hommes en ces sortes d'affaires. On a donc très bien fait de leur interdire les manifestations en plein air.

Du reste, on ne tardera pas à être fixé sur l'issue de la grève de Carmaux. La plupart des ouvriers sont dans un affreux état de misère ; les subides qui leur arrivent ne suffisent pas à l'achat du pain. Presque tous les grands journaux de Paris ont depuis huit jours des reporters en permanence à Carmaux, en prévision des graves évenements qui peuvent s'y dérouler.

* * *

On mène grand bruit, depuis trois jours, autour d'un duel, et les interviews qu'il provoque font un tapage que les pistolets ne feront probablement pas.

Un homme s'est trouvé offensé par un article de journal ; cet homme est atteint d'une infirmité physique qui ne lui permet pas de se tenir d'aplomb sur le terrain. Son adversaire, l'insulteur, est un robuste gaillard ayant bon pied et bon œil. Le premier entend imposer au second, qui les refuse, des conditions spéciales de rencontre : il veut que le combat ait lieu face à face, à une distance raisonnable, et ses témoins, désireux d'égaliser ainsi les chances, défendent auprès des deux autres témoins les prétentions de leur client. En résumé, — et pour citer des noms propres, — M. Ledat, qui souffre d'une douloureuse déformation des reins, exige que M. Maizeroy—homme solide et bien râblé— se batte la figure tournée vers la gueule de son pistolet.

Telle est la question : A-t-on le droit, quand on est l'offensé, d'imposer à son adversaire l'obligation de se tenir sur le terrain de telle ou telle façon ? Dans une rencontre au pistolet, faut-il présenter la face ou le profil ?

Il paraît que cette question n'est pas d'une solution facile. Les professionnels ont été consultés ; aux gentilshommes qui fréquentent les salles de tir à la mode et font des cartons chez Gastine-Renette on a demandé leur opinion. Et tout le monde n'est pas d'accord.

L'opinion d'Aurélien Scholl m'a paru topique.

«Il est inadmissible, déclare l'aimable chroniqueur, que l'offensé empêche son adversaire de s'effacer et de se placer de profil. Voyez-vous, par exemple un borgne demandant que son adversaire se voile un œil pour égaliser les chances ?

«On aurait ainsi des séries à l'infini. Un homme replet demanderait que son adversaire s'engraissât ; un manchot demanderait que son adversaire se coupât le bras, et un offensé qui aurait une jambe de liège demanderait que son adversaire se plaçât dans les mêmes conditions...

«Pour mettre les choses au point, il faudrait peut-être revenir à la fameuse provocation dont on me parla dans ma jeunesse. C'était à Bordeaux. Un monsieur avait reçu une gifle d'un autre. L'officier, voulant laver l'outrage dans le sang, dépêcha deux de ses amis à son insulteur. «Pardon ! dit celui-ci en les recevant, il n'y a pas égalité de chances : mon adversaire est célibataire, tandis que moi, j'ai une femme et un enfant.» L'adversaire se maria sur l'heure. Un an après, il avait un enfant et envoyait ses amis relancer l'insulteur de nouveau. «Les chances sont encore inégales, répondit celui-ci, car j'ai, maintenant, deux enfants.» Bref, ils ne purent jamais se battre, le premier ayant toujours un enfant de plus que l'autre.»

Jugé à ce point de vue, le système de l'égalisation des chances peut effectivement mener très loin.

LA PRESSE ROUMAINE

La *Voinţa Naţionala* continue à s'occuper de l'affaire Bedmar ; elle reproche aux journaux conservateurs d'éluder la question : le *Constituţionalul* a répondu par des injures et l'*Indépendance Roumaine* pose une question spécieuse par arriver à conclure que le ministre des domaines a bien agi. Toutefois, ajoute la feuille nationale-libérale, il a été prouvé par le texte de deux articles de loi que le ministre ne pouvait priver l'Etat d'un droit que lui avaient conféré les tribunaux et la cour d'appel. Il se peut que le jugement ne soit pas définitif, mais de quel droit M. Carp préjuge-t-il l'arrêt de la Cour de cassation et la sentence d'une seconde Cour d'appel au cas où celle de la Cour d'Iassi serait cassée.

Nous passons les injures que la *Voinţa* adresse aux junimistes et nous lui ferons à notre tour une question à laquelle nous voudrions avoir une réponse de sa part : le gouvernement peut-il sanctionner une interprétation de l'article 7 de la Constitution tel qu'il en résulte une spoliation ?

* * *

Le *Constituţionalul* se demande à quoi servivait une contre-enquête dans l'affaire de Dorohoï ? La première était nécessaire, mais la seconde ? «Celle-ci ne serait qu'une satisfaction «donnée à quelques vauriens comme «ceux du journal à scandale, afin d'en«tretenir pendant quelque temps la «spéculation avec cette douloureuse «question également »

Est-il admissible qu'un meurtre ayant été commis par un sergent celui-ci soit à ce point protégé que tout le monde veuille devenir son complice ?

En second lieu, les crimes se commettent-ils devant tout les mondes ? Il faudrait que la forêt de Taiosa, où le fait s'est passé, fût un village pour qu'on eût connaissance de tous les détails relatés par M. A. Beldiman. Se peut-il que les détails recueillis dans les déclarations des femmes des prétendues victimes soient désintéressés, exacts, vrais ?

«Du moment que personne ne peut admettre que dans un district on fusille du monde en plein jour sans motif, et que l'administration civile et militaire, la justice et le gouvernement cherchent à cacher de semblables crimes, une nouvelle enquête est inutile.

* * *

La *Lupta* déclare que la corruption est arrivée dans le parti conservateur à un degré tel que certains conservateurs eux mêmes s'en indignent, et pour justifier cette opinion si peu en rapport avec la réalité des faits (que notre confrère nous permette de le qui dire), l'organe radical reproduit une dénonciation du *Timpul* qui accuse le préfet de Braila d'avoir inscrit son fils mineur parmi les cantonniers du district, afin de pouvoir toucher une misérable somme de quelques francs par mois.

Le *Timpul* n'a-t-il pas accueilli trop facilement un racontar si invraisemblable, demanderons-nous tout d'abord ? Et la *Lupta* ne fait-elle pas elle-même preuve de légèreté en basant sur un fait si peu croyable des accusations contre tout un parti, tout un gouvernement et tout une administration ? A l'en croire, les fonctionnaires publics dévalisent le monde en plein jour, assassinent les gens, etc., etc. Elle traite les conservateurs de bandits devant lesquels la tranquilité, l'avoir des citoyens ne trouvent plus grâce !

M. Bacalbasha, l'auteur de ce ridicule article, doit avoir eu de bien grands déboires dans sa journée d'hier pour voir les choses à ce point en noir.

* * *

Le *Timpul* exprime son enthousiasme au sujet de nos fortifications en particulier et de notre système militaire en général. La science, dit-il, jouera un grand rôle dans les guerres à venir et les petites nations qui ne disposent point d'armées considérables devront remplacer les masses qui leur manquent par les artifices de toutes sortes que la science met à leur disposition. «Si notre pays ne peut «mettre des millions d'hommes en «ligne, il doit pouvoir résister aux «millions d'hommes qui tenteraient «de l'envahir.»

Ces réflexions sont suggérées à notre confrère par les exercices de tir exécutés au commencement de la semaine dernière sur la ligne des forts Focshani-Galatz. Il s'agissait d'expérimenter le nouvel armement et les expériences ont parfaitement réussi. Au point que, dit le *Timpul* : «un simple «paysan, caché dans son laboratoire «souterrain, est en état de tenir en «respect une armée entière.»

Suit une appréciation très flatteuse de l'armée, qui possède de grandes qualités militaires, des officiers bien au courant des progrés de la science, des soldats braves et possédant «une «instruction militaire parfaite, de sorte «qu'ils ne constituent plus un instru«ment inconscient, mais une machine «intelligente et, par dessus tout, le «commandant suprême, le grand ca«pitaine qui a commandé les armées «d'investissement devant Plevna et les «a conduites à la victoire.»

«Dorénavant, tout roumain peut en«visager avec calme l'avenir de sa «patrie qui pourra se développer en «paix dans la voie du progrès et du «travail fertile.»

Cette exaltation patriotique fait honneur au *Timpul*.

SPICUITOR.

ACTES OFFICIELS

A l'intérieur :

— Sons dissous les conseils des communes rurales de Colu-Iapa (Neamtzu), Pitulaşi (Mchedintzi), Silistra-Cruci (Dolj).

A la justice :

— M. St. Silion, conseiller à la hute cour de cassation est mis à la retraite à la date du 2 octobre.

— M. N. D. Ionesco est nommé juge de l'arrondissament de Jiu, dans le district de Gorj.

LES COURSES

PREMIERE JOURNEE

M. Alexandre Marghiloman est arrivé à point de Paris pour ramasser à pleines brassées les lauriers de la première journée de nos courses d'automne. Sur les six courses, son écurie en a enlevé quatre. A la vérité, on peut n'en compter que trois comme des succès de bon aloi, car *Partisan* a fait *walk over* dans la seconde. Mais les trois autres lui ont été vivement disputées par l'écurie Maresco et par l'excellente jument du major Poenaro, *Gisèle*. Le succès de l'écurie A. Marghiloman est dû à la condition excellente des bêtes, qui sont parfaitement tenues et dont l'ensemble ferait envie à plus d'un propriétaire parisien.

La réunion, il faut bien le dire, a été moins nombreuse qu'au printemps dernier : elle a été tout aussi brillante. Il n'y avait pas cet encombrement discret, cette houle réservée qui donna tant d'animation aux épreuves du printemps. Par contre, nous y avons vu tout ce que Bucarest compte de jolies mondaines et de gentlemen impeccables.

L'aspect général des tribunes se ressentait des premières mélancolies de l'automne : plus de toilettes éclatantes sonnant la joyeuse fanfare des couleurs d'été : disparus, les rubans roses sur les mousselines blanches, les robes de foulard bariolé, envolés les petit chapeaux capricieux empanachés de fleurs, et les ombrelles multicolores, dans l'azur comme des papillons effarouchés par l'haleine meurtrière des jours d'octobre !

Mais aussi, quel coup d'œil charmant, tout en demi-tons, présentaient les coquettes loges des tribunes ! Les étoffes sombres, les couleurs discrètes, toutes ces belles draperies qui semblent peser lourdement sur le corps frêle des femmes, faisaient admirablement ressortir la pâleur aristocratique des visages et l'éclat si étrangement beau des yeux roumains. Ah ! ces yeux !...

De peur de tourner à la poésie lyrique, rien qu'au souvenir charmant que ces lignes évoquent, empressons nous de donner le compte-rendu exact et détaillé des différentes épreuves de la journée.

* * *

PRIX DE FLOREASCA, *à récl. 2000 frs. 1500 m.*

Chatterton, 4a. 70 1/2 k. à M. Al. Marghiloman (Coode). 1
Erin, 6 a. 69 1/2 k. au Lt. Payano (Kearney). 2
Estelle, 4 a. 64 k. au même (Smith). . 0
Matelotte II, 4a. 69 k. au com. Poenaro (Ellys) 0
Fatinitza, 2 a. 51 1/2 k, au même (Moss) 0
Electra, 6 a. 64 1/2 k. au capit. Arhip (Red-Mill) 0

Electra et Fatinitza s'élancent en tête et le peloton suit, très compacte. En face des tribunes, la casaque bleue prend la direction de la course avec Erin, Estelle ne pouvant suivre le train. A l'entrée des tournants, Chatterton a course gagnée et tous les efforts de la fille de Barcaldine ne peuvent l'émouvoir. Il passe le poteau à 3 longueurs, les mêmes basses. Une longueur sépare Erin d'Estelle.

Durée de la course : 1' 40" 2/5.
Pari mutuel : Chatterton gag. 5 : 7
pl. 5 : 9
Erin pl. 5 : 6

* * *

PRIX DE MERI-NANI, *2500 frs. 1200 m.*

Partisan, 2 a. 58 k. à M. Al. Marghiloman (Coode) . . . . . W. O

* * *

PRIX DU JOCKEY-CLUB, *4000 frs. — 3000 m.*

Gallia, 3 a. 53 k. à M. Maresco (Ch. Smith) 1
Saint-Cyrien, 4 a. 62 k. à M. Al. Marghiloman (Coode). 2
Elisa, 3 a. 53 k. au même (Wentham). 0

Très belle course. Elisa prend la direction, suivie à une longueur par son compagnon d'écurie. Gallia, retenue à pleins bras, les regarde galoper à 3 longueurs. L'ordre ne change qu'à la descente, en face des tribunes, quand Gallia, toujours bataillant avec son cavalier, augmente le train qu'Elise ne peut plus suivre. Saint-Cyrien, vigoureusement piloté, se voit réglé en quelques foulées ; mais Smith a repris sa bête et Coode travaille ferme Saint-Cyrien qui se rapproche insensiblement. Dans les tournants, le fils de Boïador peine. A l'entrée de la ligne droite, Gallia, toujours ferme, galope en un style magnifique, tandis que Saint-Cyrien se découd et roule, malgré les efforts de Coode. La monte de Ch. Smith, très applaudie.

Gagné de 5 longueurs. Autant du 2e au 3e.

Durée de la course : 3' 42" 4/5.
Pari mutuel : Gallia 5 : 13.
Saint-Cyrien touche 400 frs.

* * *

PRIX DE COTROCENI *2000 frs. 2000 m.*

Softwing, 3 a. 49 1/2 k. à M. Al. Marghiloman (Wentham) 1
Buzeu, 6 a. 61 k. au Lt. Iliesco (Coode). 2
Partenaire, 3 a. 53 k. au Lt. Payano (Kearney) 0
The First, à. 58 1/2 k. au Lt. M. Costin (Red-Mill). 0
Unda, 4 a. 53 1/2 k, à M. M. Maresco (Smith). 0

Buzeu fait le jeu grand train et disémine en route le peloton que précède Softwing, suivie par Unda. A la hauteur de la barrière fixe, la pouliche rattrape le vieux cheval et dès ce moment est maîtresse de la situation. Dans les tournants, Unda, qui s'est rapprochée, s'emploie à prendre la place à Buzeu, mais tombe boiteuse et s'arrête. Le galop de Softwing, très admiré, a fait immédiatement tomber sa cote dans le prix d'Automne, à courir dimanche prochain contre Gallia. Très admiré aussi le galop de The First, dont on n'attendait pas une aussi bonne course, vu son manque de travail.

Gagné de dix longueurs. Autant du 2e au 3e.
Durée de la course : 2' 22" 1/5.
Pari mutuel : Softwing gagn. 5 : 8
» » plac. 5 : 5
» » Buzeu plac. 5 : 6
Buzeu touche 200 frs.

* * *

PRIX d'OTOPENI *(st. ch.) 2000. frs. 3000 m*

Villeroy, à 73 k. M. Al. Marghiloman (Coode) 1
Gizella 5 à 70 1/2 au com Poenaro (Ellys). 2
P. M. 6 a. 73 k. au cap. Arhip (Smith) dérobé.

Course émouvante. Villeroy montre le chemin à ses concurrents, ce qui n'empêche pas P. M. de se dérober à la troisième haie. Smith ne parvient à l'arrêter que 300 mètres plus loin. Cependant Villeroy fait une faute au brook des tribunes Gizella en profite pour conduire. Ce franchit la barrière fixe en un style admirable et dès ce moment a course gagnée. Mais à la dernière haie, après laquelle il faut obliquer à droite pour entrer sur la piste plate, Ellys commet la faute de sauter au milieu, tandis que Coode, qui amène Villeroy dans un rush vigoureux, saute en rasant le poteau et chippe la corde. Il n'y a plus que 100 mètres jusqu'au poteau et la jument n'a le temps de rattraper qu'une de ses deux longueurs perdues.

Durée de la course ; 4'57" 1/5.
Pari mutuel : Villeroy 5 : 8
Gizella touche 220 frs.

* * *

PRIX DE TZOURLOIA *(gentl. rid) 1000 frs., 1000 m. Poids commun 66 k.*

Bacilla-Virgula, 5 a. à M. Al. Floresco (propr.) 1
Epiek, à. à M. C. Zinnis (M. A. Davila) 2
Le Mélanpyge, à. à M. P. Ros. Balanesco (M. G. Grant). 0
N. à, au même (M. G. Pandelly) . . . 0
Protos, à. au même (M. R. Cornesco) . 0
Piciu, à à. M. D. Matac (M. Macri) . 0
Patarica, à. au même (M. D. Vladoyano), tombée.

Course amusante et vivement menée. Le Mélanpyge part en tête suivi de N., d'Epick, de Protos, de Bacilla et de Piciu. Pasarica se dérobe, cogne un poteau et désarçonne son jeune cavalier, qui, du reste, en est quitte pour la peur. Dans les tournants, Protos tombe boiteux ; Epick améliore sa position et prend la tête à l'entrée de la ligne droite. Il est rejoint au poteau de distance par Bacilla et, malgré un rush des plus vigoureux, est battu d'une encolure. Cinq longueurs du 2e au 3e.

Durée de la course : 1'26" 3/5.
Pari mutuel : Bacilla gagn.
pl.
Epick pl.

Epiek touche la moitié des entrées, soit 275 frs.

* * *

Comme on le voit, les résultats ont été conformes à nos pronostics. C'est dire que les favoris n'ont pas trompé l'attente du public et que la cote n'a pas donné de surprises. Le pari mutuel n'a pas donné plus de 1 et 1/2 (avec *Gallia*, 52 fr. pour 20 fr.) et si quelques gentlemen ont pris, comme on dit, des... culottes, c'est qu'ils l'ont bien voulu.

Il ne faut pas terminer ce compte-rendu sans parler de la *great attraction* de la journée : la course des petits chevaux du pays. Ces poneys ont eu un véritable succès, qui a touché au triomphe. Montés par nos plus purs élégants, qui avaient revêtu des casaques somptueuses et chaussé des bottes aveuglantes de vernis, ils sont allés rejoindre le starter avec de petits sauts de moutons qui ont fait la joie de tout le monde. De loin, on aurait dit une de ces parties de campagne, par un beau soleil de printemps, où tout le monde grimpe sur un quadrupède, sans prétention, au petit bonheur. Chose étonnante, le départ a été d'une régularité qui fait la honte des purs-sang. Seulement, dame ! aussitôt que le drapeau blanc s'est abaissé, tous les poneys n'ont pas voulu entendre raison et l'un d'eux, têtu comme un bourricot arabe, s'est dérobé au départ et s'est débarrassé de son jeune cavalier, sans lui faire, d'ailleurs, la moindre égratignure. Inutile de dire qu'à l'arrivée de *Bacille* et d'*Epiek*, tous les camarades des excellents jockeys ont poussé des *Da !* vigoureux...

Et maintenant, en voilà pour jusqu'à dimanche.

FORTUNIO

Carnet du High-Life

Sur le turf

La première journée des courses d'automne a eu lieu hier.

La fête hippique a été favorisée par un temps splendide. Le ciel s'était mis de la partie. Sur sa voute bleu-turquoise, le soleil dardait de doux rayons pailletés d'or, dans une atmosphère pure et embaumée de senteurs.

La cloche qui sonne la première course d'automne carillone aussi l'ouverture de la saison. C'est la rentrée de la grande migration estivale dans sa bonne ville de Bucarest. L'envolée mondaine a pris fin. Les pchuteuses et les pchuteux les plus retardataires ont reintégré leur home. Et la mode montre ses premières élucubrations.

La rue de la Victoire, la grande allée de la Chaussée sont très animées. Les équipages sur trois files conduisent un monde fou vers le champ de courses. Il y en a de toutes les formes et de toutes les élégances : des breaks militaires attelés de quatre chevaux en daumon avec piqueurs chargés d'officiers d'artillerie et de cavalerie, un superbe mail-coach à boîte jaune et noir traîné par quatre chevaux alezan conduits par M. le lieutenant N. Drosso et garni d'un gratin capiteux ; des buggy fort coquets, des tilburys en tandem, des huit-ressorts extra-select, des victorias flirteuses, des fiacres, voire même des tapissières où s'entassaient de bonnes et braves familles dans leurs plus pimpants atours, conduites par le chef de la famille. Les trottoirs, l'allée des poteaux fourmillaient de piétons qui se dirigeaient à la queue leu leu vers l'hippodrome. Chacun, voulant profiter de ce sourire posthume de la nature, s'était mis en frais.

Il n'est que deux heures et l'entrée de l'hippodrome est déjà encombrée.

On se bouscule aux deux guichets.

A la corde, les voitures s'alignent déjà sur plusieurs longues files et la haie des badaux est très fournie. Sur la pelouse un orchestre militaire jette des flots d'harmonie qu'interrompt à chaque instant le cri strident de la locomotive qui amène de nombreux voyageurs pour cette fête du cheval.

Le coup d'œil est très beau. La nature n'a pas encore abdiqué sa couronne de fleurs et de verdure. L'automne, comme une vieille coquette sur le retour, s'est paré pour nous donner des illusions de jeunesse printanière.

Le signal de la première course est donné.

Les tribunes

C'était comme un bouquet de fleurs animées. Reconnu, admiré et salué dans cette crème des crèmes.

Mme la générale Mano en satin noir, Melle Anna Mano en drap gris souris, Mme Mariette Ghyka en drap noisette et velours mousse, capotte Virot noire et velours rubis, Mme Elise Marghiloman en drap tabac garni de guipures, chapeau Tzarine en velours cerise, Mme Irène Mavrocordato bien jolie en robe Diane, en velours noir, corsage à manches rubis, ouvrant sur un jabot rubis, bretelles de velours noir, retenues par des agrafes en diamant, capotte corbeau, garnie de roses feu, Madame Marie N. Philipesco en toilette blanche, manches et corselet en velours émeraude, Mme la générale Jacques Lahovary en velours bleu zéphyr à reflets changeants, corsage Carmen en velours vert bouteille garni de plumes, chapeau Directoire à plumes émeraude, Mme la Princesse Gr. Stourdza, fort élégante en satin noir pluie de jais, Mme E. Ghyka fort jolie en satin et velours noirs, Mme Zoé G. Lahovary en satin deuil, Mme la générale Arion en crème, Mme Petrovici-Armis en satin noir, Mlles Petrovici-Armis en drap rouge incendie, manches en velours noir, Mme Catherine Drosso gracieuse et jolie selon son habitude, en satin gorge de pigeon, manches en mousse d'Islande, corselet en broderies cloisonnées, capotte et manchon garnis de renard piqué de roses naturelles, Mme Anna de Linche en drap gris fer brodé de perles d'acier, chapeau mignon en velours émeraude et noir, Mme Constance Balch en robe de satin bleu de Roy, corsage écossais, garni d'or. Mme Constantin Arion en satin mauve et or. Mme Zoé Floresco en drap mastic, chapeau merveilleux, en velours mousse, garni de guipures et de rubans bleu paon. Mlle Constance Floresco en violette de Parme et velours noir, Mme Zoé Costesco en satin noir, Mme Charles Ghyka, en blanc, Mme Gr. Cerkez, en satin noir, chapeau Pamela garni de plumes, Mme Hélène Phérékyde, en satin bleu broché de blanc. Mlles Phérékyde. en robes bleues, corsages écossais, Mme Hélène de Rasty, extra bécarre en satin bleu syrène comme sa personne, corsage à manches et jabot Renaissance en velours turquoise, chapeau Mercure myosotis, Mme Jean Marghiloman, en satin noir, Mme Coralie Pilidi, fort jolie en toilette très élégante en satin blanc et velours rubis, chapeau visite rubis, Mme la colonelle Beller en drap héliotrope et blanc, Mme la comtesse de Huyn une élégante et nouvelle étoile en satin bleu rayé de rose, Mme Alexandrine Darvari en satin deuil, Mme Marie de Laptew, exquise en drap bleu gendarme, galonné d'argent, Mme Iza Vladoyano en noir, Mme Zoé Aman charmante dans une splendide toilette en velours émeraude, corsage et écharpe en satin changeant, Mme M. Deshliu en blanc, Mlle A. Deshliu en satin à côtes d'acier, manches et colerette en guipures, Mme Marie D. Ghyka en satin et perles noires, Mme C. Stoicesco plus belle que jamais en velours et satin bleu-marine chapeau Sigurd embaumé de roses, Mme Alex. Oresco bien jolie en velours noir, corsage rayé de blanc, Mlle Holban en satin vert d'eau, corsage et manches garnis d'écossais, Mlle Nicolesco en satin gris souris et vert, Mme Zinnis en drap lilas d'avril et velours émeraude, Mme Zisso en noir, Mlle Zisso en blanc et bleu, Mme Nikita en crème, Mlle Nikita en blanc, Mme Constantin Lecca en satin rayé rose et bleu. Mlle Lecca en drap gris, rayé de rose, rubans roses, Mlle Nenovici en mousse et rose, Mme Barbo Ganesco en noir, Mme Poenaro en blanc, Mme Buhlea en crème, Mme Etienne Panteli en violet, Mme Hernia en satin noir, garni de velours bleu pâle Mlle. Hernia en gris acier, Mme San-Marin en héliotrope, Mme Cojocareano en vert bouteille, Mme Pauline Metaxa, très belle en satin noir, Mlles Metaxa deux roses jumelles en vert chasseur, blouses russes garnies d'astrakan, chapeaux canotier. Mme Gorjan en noir, Mme Bastaki en gris et noir, Mlle Gorjan en bleu électrique et galons d'or, Mme Reis en bleu marine, ouvrant sur un gilet rayé bleu et blanc, Mme Vrabiesco en vert et violet, Mme Habudeano en noir, Mlle Habudeano en bleu et bouton d'or, Mme Piantini en dentelles noires, Mme Statesco en noir rayé de rose, Mme J. Malla en noir, Mme Nicolas Cerkez en drap et velours gris bleu, Mme Zoé Soutzo en noir et blanc, Mme la colonelle Pallady en blanc moucheté de rouge, corsage. Directoire en peluche Bordeaux, ouvrant sur un jabot blanc. Mme Varzaru en satin bleu zéphyr et rose, Mme Iliesco de Buzeu, Mme Viareano, Mlle Viareano, Mme Theodoresco, Madame Bratu, Mme Giuvara, etc., etc., etc.

Au pesage

Une grande animation règne de ce côté. On voit passer les jockeys pschutt dans leurs pimpants costumes. Le chevalier flirt y tient aussi ses grandes assises. Devant le buffet se sont formés de grands salons en plein air. Le champagne coule à flots. Il y a course à l'œillade. Beaucoup d'arrivés et pas mal de tombés en route.

On se retrouve avec plaisir après une longue villégiature. On se salue, on se questionne, on se fait mille tendresses du bout des lévres, sans y penser mot ; on s'observe, on se toise, on jabotte, on cancane et le sucre qu'on y casse sur le voisin tombe en pluie fine sur tous les groupes. Plus loin l'on se pèse devant un public badeau et nombreux ; au fond les chevaux, qui vont entrer dans la lice, sont promenés par les jockeys auquels les propriétaires donnent les derniers conseils.

Après chaque course, tout le monde revient à cet endroit, qui a peut-être plus d'attrait que la piste.

M. Alexandre Marghiloman et M. Maresco se sont partagés les honneurs de la journée.

M. Alexandre Floresco a été l'heureux vainqueur dans la course des gentlemen-riders sur leurs petites haridelles du pays.

Les totalisateurs ont bien marché, les paris ont été poussés très vivement, mais malheureusement pour les joueurs, tous les favoris bien cotés ont tenu leur promesse et il n'y a pas eu de surprise.

Sur le promenoir devant les tribunes circulaient toute l'élite Bucarestoise, ministres, corps diplomatique, militaires et toute la gomme papillonnante de Bucarest.

Sa Majesté le Roi et Son Altesse Royale le Prince héritier, étant partis le jour même pour l'étranger, n'ont pu assister aux courses.

La loge royale était donc vide.

La rentrée en ville a été bruyante et brillante. La Chaussée était encombrée par de nombreux équipages qui attendaient le retour des courses. Il faisait nuit quand la ville est rentrée dans son calme habituel.

* * *

Dimanche, deuxième et dernière journée des courses d'automne.

Samedi soir, le théâtre national nous a donné une première à sensation : Polyeucte traduit en vers roumains. Mme Vermont tenait le rôle de Pauline qu'elle a brillamment interprété. Le public a applaudi à plusieurs reprises notre charmante tragédienne, dont les progrès incontestables font plaisir à voir.

M. Vermont-Ventura dit fort bien le vers alexandrin, et surtout dans le ton de la haute école. Son jeu est plein de noblesse et ses poses paraissent étudiées d'après celles des statues antiques. Artiste passionnée de son art, infatigable, non seulement elle étudie et s'étudie elle même, mais elle pousse la vérité jusque dans ses costumes. Celui de Pauline était remarquable, fort beau, très riche et d'une exactitude impeccable. Il était travaillé de ses mains. L'artiste, dit-on, travaille comme une fée.

C'est elle même qui étudie sur des gravures et confectionne ensuite tous les costumes de son répertoire tragique.

M. Nottara a été fort bien. Le rôle de Polyeucte sera peut-être une de ses meilleures créations.

La diction est chaude et passionnée comme son jeu. Le reste a fort bien marché. La mise en scène a été très soignée. Cela fait plaisir de voir que notre théâtre se préoccupe de tous ces détails, qui sont toujours pour une grande part dans le succès d'une pièce.

La représentation s'est terminée avec Le Malade imaginaire, qui a fait rire la salle aux éclats.

Mercredi 14 octobre il y aura grande fête au Palais de l'Athénée.

Voici le programme de ce festeval.

Grand concert

donné par Mlle Adeline Kaiser, sous le patronage de plusieurs dames de la haute société, avec le gracieux concours de Mesdames Zoé Jiano, et de Messieurs A. Dau, Emile Condurato, Paulian, Gruber et Otto Teutsch.

Première partie

La légende de H. Vienovschy exécutée par M. Otto Teutsch.
Mihnea si Baba, vers de Bolintineano dits par M. Emile Condurato.
Umlauf, rêverie exécutée par M. Grüber.
L'Image Sainte de Vlahutz récitée par Mme Zoé Jiano.
Manon, Air de la reine de Massenet chanté par Melle A. Kaiser.

Deusième partie

Premier acte, scène finale, Du Supplice d'une femme.
Mathilde . . . . . Mme Zoé Jiano
Alvarez . . . . . Mr. A. Dan.

Troixième Partie

Grüber, Valentin, Gavotte exécutés par M. Grüber.
Pop-pourris nationaux exécutés par Mr. Grüber.

La Lucie de Lamermoor, la partie du premier acte, chantée par Mlle A. Kaiser.

Le Grand Duo de la Cavaleria Rusticana, chanté par Mlle Adeline Kaiser et M. I. Paulian.

La bénéficiaire, qui a passé plusieurs mois en Italie chez M. le professeur Cima, a, dit-on, gagné une splendide voix et une méthode des plus correctes.

Si tous les amateurs de bonne musique, de belles salles et les admirateurs de la jeune artiste venaient ce soir là, la grande coupole de l'Athénée serait trop petite, à coup sûr, pour contenir cette foule.

CLAYMOOR.

ÇA ET LA

Mœurs d'autrefois :

La femme du professeur Sainio d'Helsingfors (Finlande) vient d'être condamnée, pour avoir assassiné son mari, à être brûlée.

On sait que les lois pénales, en Finlande, datent du moyen âge mais les Finlandais en sont néanmoins très fiers, les considérant comme faisant partie de leurs prérogatives.

La femme Sainio interjeta appel du jugement, mais le Sénat finlandais a confirmé la sentence, en l'aggravant encore, c'est-à-dire que la femme Sainio aura auparavant la main droite coupée en place publique ; après quoi elle sera décapitée et «brûlée vive».

Le droit de grâce reste au Tzar Alexandre III ; s'il n'en use pas, on pourra assister à la fin du dix-neuvième siècle à un spectacle digne du moyen âge.

La *Post* de Berlin annonce que le chimiste Oppermann et le vétérinaire Falff viennent de découvrir un nouveau bacille, celui qui donne leur couleur grise aux saucissons et à la viande moisis. Ils ont publié le résultat de leurs recherches dans le *Journal des bouchers* et ont indiqué en même temps les moyens que l'on peut employer pour rendre le bacille inoffensif.

Un cas inexpliqué d'hydrophobie occupe ce moment la Faculté de Naples. Il s'agit d'une morsure faite dans les premiers jours d'avril par un petit chien au fils d'un habitant de Sansevero. Le pauvre enfant est mort ces jours derniers dans des douleurs atroces, et cependant le chien qui l'a mordu se portait bien. La Faculté ne parvient pas à expliquer ce cas étrange ; il est possible, disent les médecins, que la maladie du chien soit encore dans l'état d'incubation. En attendant, l'animal est strictement surveillé.

POLITIQUE ÉTRANGÈRE

En Serbie

Il résulte de relevés officiels que, sur 530,904 contribuables serbes, 60,810 n'ont payé aucun impôt dans l'année courante, tandis que 82,465 n'en ont acquitté jusqu'à présent qu'une partie très minime. La plus grande partie des impôts arriérés serait due par des adhérents du parti radical. M. Pasitch parcourt en ce moment les cercles de Nisch et de Pirot pour présider à de grandes réunions du parti radical et préparer le terrain pour les prochaines élections. Les meetings qui ont eu lieu à Leskovatz et à Lebanc se sont passés dans un ordre parfait.

Exposition nationale italienne

On signale un revirement dans les dispositions du Vatican, à l'égard de l'exposition nationale italienne, qui doit avoir lieu à Rome en 1885. Tant que cette exposition sembla n'avoir d'autre but que de faire venir un peu d'argent à Rome, le Vatican fit espérer que le pape ne se prononcerait pas contre l'exposition et garderait envers elle une neutralité bienveillante. Mais depuis que les promoteurs de l'entreprise ont accentué la signification patriotique de l'exposition, en déclarant qu'elle serait comme une nouvelle consécration de la chute du pouvoir temporel et célébrerait le 25e anniver-

saire de la proclamation de Rome comme capitale du royaume, le pape et les cardinaux se sont déclarés ouvertement contraires. Ordre a été donné par le Vatican aux conseillers municipaux de l'*Unione romana* de protester contre la demande d'un subside, de critiquer la signification qu'on a voulu donner à l'exposition et au besoin de quitter immédiatement la salle des séances.

Le programme de M. Giolitti

La presse italienne fait assez bon accueil au programme du cabinet Giolitti.

L'*Opinione*, pourtant, le trouve un peu vague, à l'exception, toutefois, de la partie financière. Elle considère comme illusoire l'affirmation que l'équilibre du budget est solidement établi. Le rapport, dit-elle, n'est pas un document destiné à soulever de grandes discussions ni à faire une grande lumière, mais il semble avoir été tout spécialement fait pour provoquer de faciles concessions.

L'*Osservatore* constate que la dette s'est accrue de 86 millions pour équilibrer le budget de 1891-1892.

La *Tribuna* dit que la partie financière n'enthousiasmera personne, mais rassurera tout le monde. Le monopole des huiles minérales sera utile au Trésor et aux particuliers.

Cette feuille conseille à M. Grimaldi de ne pas s'arrêter en chemin, mais d'établir le monopole des alcools et de la poudre afin de pouvoir abandonner les autres monopoles qui pèsent spécialement sur les pauvres.

La *Tribuna* et la *Riforma* confirment que M. Giolitti et les autres ministres prononceront un discours comblant les lacunes du programme, dont la base est l'équilibre du budget sans avoir recours à de nouveaux impôts. M. Grimaldi compte tirer du monopole des huiles minérales une quinzaine de millions par an. Le projet, qui sera sous peu rendu public, proposera l'indemnisation des négociants de pétrole dont les dépôts seraient expropriés.

FAITS DIVERS

District

Le feu

Buzeu. — Un incendie s'est déclaré, hier, à 7 heures du soir, dans un magasin de foin situé près de la ville. Cent meules de foin ont été la proie des flammes. Les pertes se chiffrent à 20,000 frs. Le foin n'était pas assuré, et il appartient à plusieurs personnes.

* * *

Galatz. — Une boulangerie de la ville a été détruite par les flammes la nuit dernière.

Assassinat

Dans la soirée d'hier, vers 6 h. 1/2, le nommé Enciu Craiu, dit Ciomagashul, de la commune de Heresti (Ilfov), rentra ivre chez lui et se prit de querelle avec sa femme, qu'il larda de coups de couteau. La malheureuse expira au bout de dix minutes. L'assassin a été arrêté.

INFORMATIONS

Le ministre de Grèce à Bucarest a notifié samedi, à notre ministre des affaires étrangères, qu'il avait reçu l'ordre de son gouvernement de rompre les relations diplomatiques avec le gouvernement roumain.

Dans la note, il est dit que cette décision était prise à la suite du refus obstiné du gouvernement roumain de terminer l'affaire de la succession Vanghelie Zappa par la voie diplomatique et non par la voie judiciaire. La note ajoutait que les intérêts des sujets grecs en Roumanie étaient confiés à Son Excellence M. de Fonton, ministre plénipotentiaire de Russie, qui a déjà reçu les instructions de son gouvernement à ce sujet.

D'autre part, toutes les autorités consulaires helléniques en Roumanie ont reçu l'ordre de notifier aux préfets respectifs qu'ils quittaient la Roumanie en confiant les intérêts de leurs ressortissants aux autorités consulaires russes.

A la légation de Grèce à Bucarest, où un de nos rédacteurs s'est rendu cette après-midi, on a déjà fait tous les préparatifs en vue du départ du personnel, qui aura probablement lieu demain.

Le mat et l'écusson sont déjà enlevés.

A la légation hellénique, on espère que ce différend sera tranché par un arbitrage européen.

On se fait peut-être trop d'illusions à ce sujet.

* * *

Ce n'est que ce matin que le ministre des affaires étrangères, qui a passé la journée de dimanche à Sinaia, a eu connaissance de la note du gouvernement grec.

* * *

La décision du gouvernement hellénique n'est en aucune façon justifiée, le gouvernement roumain devant laisser la solution de l'affaire aux tribunaux roumains, seuls compétents pour se prononcer dans les questions de propriété d'immeubles sis en Roumanie, et cela d'autant plus que des tiers interviennent : des demandes en annulation du testament de Zappa et d'envoi en possession ont été introduites par de nombreux héritiers du défunt ; le gouvernement roumain n'avait pas qualité pour admettre une transaction ou un arbitrage en leur nom.

M. Al. Marghiloman, ministre de la justice, est rentré samedi soir de l'étranger.

L'intérim de M. Take Ionesco cesse donc à partir d'aujourd'hui.

La cour d'appel sera saisie, dans deux jours, de l'affaire Alexiano.

La partie civile a aussi interjeté appel de la sentence d'acquittement du tribunal.

Les membres de l'Académie Roumaine ont décidé de mettre dans la grande salle le buste de feu Georges Sion.

L'Académie, qui s'était réunie avant hier, a levé la séance en signe de deuil.

MMes. C. Boëresco et M. Cornea, avocats du gouvernement grec dans l'affaire Zappa, ont fait appel de la sentence du tribunal qui avait obligé leur client à déposer une caution judicatum solvi de 6,000 frs.

Les conseils généraux des districts sont convoqués en session ordinaire pour le 15 octobre prochain.

M. C. Olanesco, ministre des travaux publics, a décidé définitivement de faire construire la gare centrale au printemps prochain.

Les études sur le terrain continuent avec activité.

Le dr. Félix est rentré aujourd'hui, à midi, à Bucarest, venant de Verciorova, où il a ouvert hier la quarantaine, et de Turnu-Severin, où il a inspecté la surveillance sur eau.

Le dr. Félix a été satisfait de son inspection.

Nous croyons savoir que la durée de la quarantaine à Predeal et à Verciorova, qui est de 8 jours, sera réduite à 5 jours.

Par suite du dernier tremblement de terre, une des grosses murailles qui soutiennent l'édifice de l'hôtel des postes et télégraphes s'est tellement crevassée qu'elle menace de s'écrouler et d'entraîner dans sa chute une bonne partie de l'édifice.

M. L. Catargi est allé ce matin, à 10 h. 1/2, voir l'état de cette muraille et des mesures seront prises, d'urgence, pour qu'elle soit consolidée.

Les ministres se sont réunis à 4 heures, en conseil, sous la présidence de M. L. Catargi.

Le conseil sanitaire se réunira ce soir lundi, à 8 1/2 h. en séance extraordinaire, sous la présidence de M. Félix.

Voici le bulletin de nos quarantaines pour la journée d'hier (4 octobre 1892) :

Sulina : En mer, 2 vapeurs et 1 bateau à voiles avec 62 personnes d'équipage et 20 passagers ; aux bouches de Sulina, 1 bateau à voiles avec 11 personnes d'équipage ; à la côte d'Ismaïl : 1 vapeur, 1 remorqueur, et une barque avec 23 personnes d'équipage et 39 personnes.

Bouches du Pruth : 3 bateaux avec 13 personnes.

Ungheni : 10 personnes.
Burdujeni : 61 personnes.
Predeal : 35 personnes.

SOIRÉE BUCARESTOISE

POLYEUCTE

Avez-vous vu *Polyeucte* ? Irez-vous à *Polyeucte* ?

Depuis huit jours, on ne pouvait faire un pas, même dans les rues les moins fréquentées de Bucarest, sans s'entendre poser cette question, qui vous effarait tout d'abord, et vous horripilait ensuite.

— Qu'est-ce que ça peut bien être, que *Polyeucte* ? me disais-je en moi-même.

Renseignements pris, c'était une pièce écrite en des temps très-anciens et en des vers très-français par un certain Corneille, qui vivait pendant que Louis XIV régnait. Tout cela n'était pas très-engageant : mais le devoir avant tout ! On est «soireux», ou on de l'est pas, que diable !

* * *

Eh bien ! que vous le croyiez ou non, le spectacle est charmant, et Niculesco est un acteur bien extraordinaire. Quant à Mme Ciucuresco, c'est bien la plus adorable soubrette que j'aie jamais vue depuis la pauvre Samary. Elle est faite à souhait pour le plaisir des yeux : l'allure alerte, l'œil malin, le geste fripon et une voix divinement futée. Tout cela est délicieux. Aussi, le public a ri aux larmes et applaudi à tout rompre...

Quel talent, que ce Corneille !

* * *

Mlle Hélène Mateesco a dit son rôle d'Angélique avec une poésie touchante. Au moment où Niculesco faisait le mort—c'est le cas de le dire—et s'était affalé dans le fauteuil d'Argan avec une mimique empreinte de la plus merveilleuse vérité, Angélique a dit son couplet de larmes et de douleurs avec des accents qui nous sont allés au cœur. Il y a même une dame qui s'est mouchée, à côté de moi. Ma parole d'honneur, mon cher !

Enfin, pour tout dire en un mot, le spectacle a été parfait. Despirus lui-même et jusqu'à M. Fleurant armé de son clystère ont été à la hauteur des Niculesco, des Ciucuresco et tutti quanti !

Allez voir ça, et vous m'en direz des nouvelles...

* * *

Je m'aperçois,—trop tard, hélas ! pour refaire cet article,—que j'ai confondu Molière et Corneille, le *Malade imaginaire* avec *Polyeucte*.

Pardonnez-moi : je ne le ferai plus !

POFTIM.

PETITES NOUVELLES

A la suite de la nouvelle organisation du ministère de l'instruction publique, le ministre accordera des audiences le mercredi, de 9 heures du matin à midi Tous ceux qui demanderont des audiences devront en référer 24 heures à l'avance au chef du cabinet en lui faisant connaître aussi l'objet de l'audience demandée.

Le secrétaire général accordera des audiences le jeudi et le samedi, de 4 heures à 6 heures.

—o—

Les forts de Focshani, au nombre de 16, seront reliés entre eux par une ligne ferrée, dont la construction commencera ce mois-ci.

—o—

M. le capitaine Ghica, attaché à la légation de Paris, qui se trouve actuellement à Bucarest, rejoindra son poste ces jours-ci.

—o—

L'examen des médecins capitaines aspirant au grade de major commencera demain matin.

La commission d'examen sera présidée par M. le général docteur Photino.

—o—

Le concours d'admission des boursiers à l'école vétérinaire a commencé hier.

La commission d'examen se compose de MM. les professeurs Locusteano, Popesco et Oceano.

—o—

Les conseils généraux des districts de R.-Valcea et de Covurlui ont offert le premier 500 fr. et le second 300 fr. au comité central de secours aux incendiés et aux inondés.

SPORT

Grande nouvelle !

Au programme de dimanche prochain, déjà très attrayant, il faut ajouter un military offert par M. Al. Marghiloman. En voici les conditions :

Prix Military (Off. et Gentl. rid) 600 frs. au premier, 200 au second, un souvenir (une tabatière en or) au troisième.

Distance : 2500 m.

Handicap à poids minimum 62 k., pour chevaux appartenant aux officiers de l'armée roumaine en activité de service sans autre condition d'inscription dans les contrôles.

Entrée 25 frs jusqu'à jeudi, 8 octobre, à midi.

Trois partants, appartenant à des propriétaires différents, sinon le prix ne sera pas couru.

* * *

Voici les poids publiés aujourd'hui pour le handicap :

Saint-Cyrien	72
Buzeu	68 1/2
Gallia	64 1/2
Softwing	63
The First	60
Erin	56 1/2
Bamboche	55
Matelotte II	54 1/2
Partisan	51 1/2
Estelle	51
Electra	47

Théâtres et Concerts

La troupe anglaise qui devait débuter jeudi sur la scène du théâtre du Boulevard a été arrêtée à la frontière, à Predeal, pour purger la quarantaine.

SCAPIN.

NE SEMEZ PAS

sans employer le Germinateur du dr Quarante Dascalonne le meilleur ingrédient reconnu partout pour la sauvegarde des céréales contre toutes les maladies et pour le développement et la multiplication des épis.

Demandez la brochure explicative à l'Agence Havas, Bucarest.

Plus de 2000 boîtes du Germinateur ont été déjà vendues en Roumanie.

DÉPÊCHES TÉLÉGRAPHIQUES

(Service de l'Agence Roumaine.)

Incendie

Mier (Bohême), 16 oct.

Un incendie s'est déclaré hier dans le puits d'aérage de la mine de houille *Sylvia* à Neurchau ; la cause en est inconnue ; les travaux ont été interrompus ; 2 employés et 9 mineurs ont été blessés, quelques-uns grièvement.

Réponse à la note russe

Constantinople, 16 oct.

La réponse de la Porte à la note russe a été expédiée aujourd'hui.

Le 26 Octobre prochain
LA CONFISERIE UNIVERSELLE
C. GLAROPULO & Cie
DE GALATZ
Déménagera vis-à-vis du
PARC MUNICIPAL
DE CETTE VILLE

DOCTEUR VELESCO
DENTISTE
DIPLOMÉ de la Faculté de Philadelphie (Amérique)
27 Calea Victoriei (premier étage)
BUCAREST
Consultations de 9 à midi et de 2 à 5 soir

ON DEMANDE gouvernante française sachant aussi l'allemand. — S'adresser au No 6 strada Campineanu.

✝ Costica et Marie Cristesco, Grégoire Cristesco, Théodore Cristesco, Costaki I. Miclesco, Michel et Elie Miclesco, Costica Miclesco, Mitica Cristesco, Georges Cristesco, Pulchérie Cristesco, Démètre Maurocordat, Alexandre D. Maurocordat, Jean Catargi, Euphrosine Catargi, Elise Maurocordat, Nicu Aslan, Alecu Aslan, Alecu Beldiman, Smaranda Beldiman, ont la profonde douleur de vous faire part de la perte cruelle qu'ils viennent d'éprouver en la personne de leur bien aimé père, frère, gendre, beau-frère, neveu, oncle et cousin

NICO CRISTESCO

président du conseil général du District de Vasloui, ancien sénateur, décédé le 1 octobre, à l'âge de 56 ans.

La cérémonie funèbre a eu lieu dimanche le 4 Octobre à l'église de la commune de Miclesti, arrondissement de Crasna, district de Vaslui. Le cortège est parti de Sarata, de la commune de Valeare, domicile du défunt.

Les parents et amis qui, par erreur, n'auraient pas reçu d'invitation spéciale, sont priés de considérer le présent avis comme en tenant lieu.

A louer *écurie, remise et chambre de cocher.* — S'adresser strada Luterana No. 6.

A louer Strada Dionisie No 84 deux appartements confortables, écurie, remise. S'adresser au propriétaire.

On cherche un salon et une chambre à coucher bien meublés dans une bonne famille. — S'adresser à l'Agence Havas.

COURS PRÉPARATOIRE
pour les
ECOLES MILITAIRES
sous la direction de
M. Georges Stériadi
(Officier de réserve)
DU 1er OCTOBRE AU 30 JUIN
Inscriptions jusqu'au 25 Septembre
Bucarest Strada Columb No. 7 (de 8 à 10 heures du matin).

COMPTOIR SPÉCIAL
de
LIBRAIRIE FRANÇAISE
90, Calea Victoriei, 90.

VIENT DE PARAITRE

Dr. Bourneville. — L'année médicale (1891) . . . . . 4.—
Silvestre Armand. — Histoires réjouissantes. 3.50
Jules Mary. — Tante Berceuse . . . 3.50
Henri Lavedan. — Leur cœur . . . 3.50
Fogazzaro. — Le mystère du poète. . 3.50
Dr. Galliard. — Le Pneumo horax 3.75

Nota. — *Pour les ouvrages adressés directement de Paris aux clients habitant la province, ajouter* 0.25 c. ; *pour les ouvrages adressés de Bucarest en province, le port en plus.*

Catalogue mensuel indiquant toutes les nouveautés littéraires : 1.50 par an.

Une demoiselle d'origine française, sachant l'anglais et l'allemand, et disposant des meilleures références, désirerait une situation au pair.

S'adresser à l'Agence Havas sous les initiales A. B.

La direction de l'**Institut Bolintineanu** annonce aux dames et demoiselles de la ville qu'un cours d'aquarelle et de peinture en tous genres sera donné les mardi, jeudi et samedi de 10 h. à midi, à des conditions forts modestes.

ADOLPHE EM. ROSENTHAL
DENTISTE AMÉRICAIN
Maison OLBRICH
Derrière le Palais
Consultations de 9 à 12 et de 2 à 6 h. s.

Mlle MARIE HARITONOVICI
absolvente du conservatoire, désire donner des leçons de piano. — S'adresser strada Academiei. Maison Dr. Steiner 3e étage.

A. KIBRICK
CHgien DENTISTE
Guérit les dents malades, extractions sans douleur d'après les meilleurs systèmes ; fabrique et pose de dents minérales exactement pareilles aux dents naturelles, aurification à la perfection
64, RUE DE LA VICTOIRE, 64
VIS-A-VIS DU THÉATRE NATIONAL

Mme **MARIE CUTZARIDA-CRATUNESCU**
DOCTEUR EN MÉDECINE
étant de retour dans la capitale, a repris ses heures de consultation de 1 h. après-midi à 3 heures tous les jours, en dehors de dimanches et des jours de fêtes.
Strada Teilor, 11 bis

CLINIQUE DES YEUX
Dr. C. Miclescu
oculiste-opérateur
a l'honneur de porter à la connaissance publique qu'il a ouvert pour son propre compte une maison de santé à Iassi, strada Capitan Paun No. 10, où il reçoit des malades des yeux et leur fait des opérations.
Traitement et soins excellents.

VOULEZ-VOUS par ce temps de choléra, vous préserver de toute contagion ? Suivez notre conseil : ne prenez pas de médicaments, mais au lieu de votre eau dentifrice et de votre savon de toilette habituels, employez le savon et l'élixir du docteur Obermayer. Voilà déjà vingt ans que ce savant médecin, qui est attaché au service sanitaire des ports et des lazarets du Levant, a composé ces articles de parfumerie et qu'il les utilise comme préservatifs contre toutes les maladies contagieuses avec lesquelles sa profession le met journellement en contact.
Prix du savon : 2 fr. 50 — de l'élixir 1 fr. 60. — S'adresser pour les renseignements et les commandes au service de publicité de l'Agence Havas, Calea Victoriei, 90.

G. PANU
AVOCAT
—Calea Victoriei, No. 152—

A. MERCERE
MEDECIN DENTISTE FRANÇAIS
a l'honneur d'informer sa clientèle qu'il est visible dans son cabinet de 9 h. à 6 h.
Calea Victoriei, vis-à-vis de l'Episcopie, 69

A louer L'Epitropie des établissements Niphon porte à la connaissance des amateurs qu'il y a à louer au Palais Niphon situé aux coins de la calea Victoriei et de la strada Doamnei : des magasins, des appartements au IIe étage et des mansardes à partir du 26 octobre 1892.
Pour informations s'adresser au portier ou à la chancellerie de l'Epitropie strada 11 Iunie No. 2, de 9 heures du matin à 10 heures, n'importe quel jour de travail.

COURS COMPLET DE
COMPTABILITE en PARTIE DOUBLE
avec applications spéciales aux Banques, à l'agriculture, à l'industrie, crédits agricoles, etc., etc. par
THEODORE STEFANESCU
professeur à l'Ecole de commerce et directeur à la Banque Nationale.
Dans toutes les principales librairies du pays. — PRIX 8 FRANCS.

BOURSE DE BUCAREST

Cours du 17 oct.

5%	Rente r. p.	99 1/2		Nationala . .	415
5%	» amort.	86 1/4		Pensions .	275
4%	» »	82 3/4		Lond. chèque. 25	17 1/2
6%	Oblig. rur.	102		» 3 mois. 25	09 1/2
5%	Emp. com.	92		Paris. chèque.	99 95
7%	Fonc .			» 3 mois.	99 45
5%	» rur.	95		Berlin. chèque.	123 55
7%	» urb.	103		» 3 mois.	122 85
6%	» »	101 1/2		Allem. 3 mois.	122 80
5%	» »	90 3/4		Belgique chèque	99 75
Fon. urb Iassi .		81 1/2		» 3 mois.	99 40
Banq. nat. . .		1670		Vienne chèque.	210 1/4
Construct.		125		» 3 mois.	208
Dacia-Rom . .		405			

Gérant responsable : **N. Georgescu**

Feuilleton de l'„Indépendance Roumaine"
6 Octobre

14

NEMROD & Cie

PAR

Georges Ohnet

— Eh bien marchons... J'ai ma chienne, elle suffira pour nous deux.

— Si je renvoyais Rigaud...

— Non, gardez-le, pour le cas où vous tueriez quelques lièvres. Et puis il nous portera nos cartouches.

— Je craignais de vous contrarier en l'amenant chez vous.

— Que voulez-vous que cela me fasse ? Si c'était son maître, je ne dis pas.

Ils s'avancèrent vers le garde, qui, debout dans le carrefour, attendait la fin de la conférence.

— Rigaud, nous allons tirer quelques coups de fusil chez M. de Pont-Croix. Accompagnez-nous.

Le garde porta la main à son képi, sa figure s'éclaira de plaisir ; il dit :

— Ah ! je remercie bien M. le baron de m'emmener... M. le baron et M. le marquis chassant ensemble... Il y a des gens qui paieraient leur place pour voir ça...

Ils entrèrent sur la Commanderie. La chienne blanche et noire croisait devant eux.

— Vous tirez toujours fort, Pont-Croix ? demanda Termont.

— Vous comprenez, cher ami, je ne fais que ça.

— Vous étiez déjà un bien beau fusil !... Mais voilà votre petite bête qui est en arrêt.

Méta, immobile au bord du chemin devant un roncier, la patte droite relevée, la tête tournée, comme saisie dans sa marche par les fumées du gibier, était immobile.

— C'est quelque lapin. Vous allez voir comment cette petite personne-là s'y prend... Ne vous pressez pas : nous avons le temps d'aller à la maison et de revenir, nous la retrouverions là.

Il leva le bras. La chienne, rompant l'arrêt, fit un détour et se plaça de l'autre côté du roncier, pour forcer la bête à partir entre elle et son maître. Un léger frémissement dans les branches, une ombre grise qui passait sous bois, un coup de feu qui éclatait, et Méta qui apportait le lapin palpitant dans sa gueule, ce fut plus rapide que la pensée. Jacques de Termont, sans même s'arrêter, ouvrant son fusil, remit une autre cartouche. Il dit à Pont-Croix.

— Vous avez beaucoup de lapins ?

— Oui. J'en tue quinze à dix-huit cents, de ma main, tous les ans.

— Moi, il n'y a plus guère que ce tir-là qui m'amuse. Nous avons inventé avec Quélus une assez plaisante façon de tuer les lapins. Nous montons chacun sur un tonneau qui n'est pas calé, on nous lâche des lapins sur une pelouse, et nous les tirons à balle, au doublé. Vous comprenez que c'est un peu plus drôle que d'abattre, au bout du fusil, des faisans chauves à force de se cogner la tête dans les faisanderies.

— Ne parlons plus, dit Clément : nous arrivons.

Ils débouchaient dans une petite plaine bordée, d'un côté, par les futaines du parc de la Chevrolière, de l'autre par les landes de la Commanderie. Au bas d'un coteau en pente douce, la Marne coulait entre ses berges gazonnées. Des trèfles roses, qui embaumaient, s'étendaient devant les chasseurs, et tant d'abeilles en butinaient les fleurs au soleil que leur bourdonnement s'étendait de loin comme un chat de harpe éolienne.

— Eh bien ! Termont, avançons dit Clément. Ma chienne devant nous, tout ce qui partira à sa droite est pour vous, tout ce qui se lèvera à sa gauche est pour moi. . Pas de politesses !

Ils entrèrent dans le couvert parfumé jusqu'à mi-jambe. Au bout de vingt pas la chienne marqua l'arrêt, une compagnie de perdreaux s'enleva. Quatre coups de fusils bien espacés éclatèrent, et quatre perdreaux tombèrent dans le trèfle.

— Mais, dit Termont, tranquillement, nous ne sommes pas venus ici pour tourmenter les perdreaux. Ne nous occupons que des cailles, voulez vous ?

— Comme il vous plaira, dit Pont-Croix.

Ils continuèrent. Ce qui se passa dans la plaine, pendant deux heures, fut raconté par Rigaud, seul témoin de cette chasse. Il y fut tué cent quarante-sept cailles, neuf râles et deux lièvres pour varier le tableau.

— Voyez-vous, disait le garde, c'était quelque chose d'effrayant. On aurait juré des fusils enchantés. M. le marquis tua cinquante-deux cailles de suite, sans en manquer une, et M. de Termont trente-neuf, et encore ce fut parce qu'ils s'amusèrent à faire des coups de longueur. La petite chienne de M. Clément, quand les cailles ne voulaient pas se lever et piétinaient trop longtemps, se mettait au galop et les houspillait jusqu'à ce qu'elles fussent à l'essor. Alors elle se couchait, et ces messieurs, qui étaient au milieu de la pièce dos à dos, tiraient de pied ferme. Jamais je n'ai vu chose pareille ! La bête rapportait, moi je bourrai mon carnier... Quand le carnier fut plein, je dus attacher les oiseaux à toutes les ficelles de mon fillet... Enfin je demandai grâce, sans quoi nous y serions encore, et les trois cents cailles du patron y passaient. La chienne n'en aurait pas oublié une. Rude chienne, et rudes chasseurs ! Les gens valaient la bête, et la bête valait les gens. Vers une heure, M. le marquis, dit : «Si nous allions déjeuner ?» Nous gagnâmes la Commanderie, qui est à dix minutes de marche, où je fus reçu par Célestin et par Mlle Constance, j'ose le dire, comme un ami, et on but à la santé des maîtres, oui ! d'un fameux cœur ! Et M. le marquis fit atteler pour nous reconduire, M. de Termont et moi, parce que je n'aurais jamais pu retourner à la Chevrolière avec la charge de gibier que j'avais sur le dos. Les cent-quarante-sept cailles et les neuf râles étaient dans le coffre de la voiture. Et il fallait voir la tête du goddam de chef, quand je lui étalai la moitié de son élevage. Il braillait, dans son sale anglais ! Et moi je jubilais ! Parce que, n'est-ce pas ? quand il y a tant de bons gardes en France, on n'a pas besoin d'amener des faux malins d'au-delà de la mer !

Mais si la partie de chasse de Jacques de Termont avec le marquis de Pont-Croix faisait du bruit dans les communs et à l'office de la Chevrolière, elle faisait bien davantage d'effet, quoique plus discrètement, au salon. Non-seulement cette tuerie extraordinaire avait frappé de respectueuse stupeur les invités de Nuno, mais le jour qu'elle avait ouvert sur les ressources cynégétiques de la Commanderie avait rendu le banquier rêveur. Ainsi tout son élevage s'en allait, d'un coup d'aile, chez le voisin : sa chasse alors ne tenait donc pas le gibier ? Qu'allait-il se passer pour le perdreau, si la caille émigrait ? Le terrain, trop frais pour l'un serait également trop frais pour l'autre. Et les plaines sablonneuses de Précigny, les triages calcaires de la Commanderie attireraient toutes les pariades, au moment de la couvée, et il n'aurait point de production naturelle. Autrement dit, il n'élèverait que pour le repeuplement du voisin. Ceci le rendit très soucieux, malgré les assurances de Brucken, qui, exaspéré par les dithyrambes de Termont, déclarait que jamais un bout de territoire comme la Commanderie ne pourrait accaparer le gibier d'une terre de sept cent hectares comme la Chevrolière.

— Je vous dis que c'est hors ligne, répétait Termont avec enthousiasme. J'en ai vu des chasses, n'est-ce pas ? Je n'ai jamais rien vu de pareil !... Il y a là des friches à y cultiver le perdreau rouge, comme en Sologne. Si le malheur veut qu'il y ait de la neige persistante pendant l'hiver, Pont-Croix y tuera tous les faisans de la chasse, vous entendez Brucken, tous, si cela lui plaît. Heureusement c'est un galant homme, incapable de chercher noise à un voisin. Il le prouve assez dans l'affaire du procès... Mais imaginez, à sa place, un pas grand'chose un sans scrupule, et rendez-vous compte du dégât qu'il pourrait vous faire... Ce serait à quitter la place !...

— Ou à acheter la Commanderie, répliqua froidement Sélim.

— Ah ! voilà bien un argument du patron !... Un boulet d'or dans les jambes ! Encore faudrait-il que Pont-Croix consentît à vendre.

— Tout est à vendre, dit Nuno. C'est une question de prix.

— Croyez-vous que Sélim se laisserait embêter pour six cent mille francs ? demanda Burat. Eh bien ! ça mettrait les soixante hectares de la Commanderie à dix mille francs l'un... Pour un décavé, la somme est ronde !

— Ça vaut mieux que ça ! fit Termont.

Il y eut un cri de protestation presque unanime.

— Vous avez encore les cent quarante-sept cailles dans l'œil ! dit Burat.

— Mais supposez que Sélim n'élève plus ?... La Commanderie devient un désert !...

— Non ! la Commanderie aura toujours du gibier... C'est un vrai garde-manger ! Je vous dis qu'il faut aller en Sologne pour trouver un terrain semblable ! D'ailleurs, tout ce que nous disons là est sans portée : Pont-Croix est un bon voisin, et il n'est pas question de lui acheter sa propriété.

(à suivre).

AU
PETIT PARISIEN
92, CALEA VICTORIEI, 92
en face du
PALAIS ROYAL

Les Nouveautés de la Saison sont arrivées.

Confections & Modes
pour
Dames & Enfants

Choix immense
PRIX MODÉRÉS

Nous nous faisons un véritable devoir d'attirer l attention des lecteurs de ce journal sur l'arrivée regulière des marchandises courantes et le prompt. et honnête service de la maison

N. I. FUNDESCO

ancien associé de la firme N. Ioanid & Co., 3 Str Lipscani

qui depuis assez longtemps a s[illegible] s'assurer une renommée bien connue à Bucarest.

Remarquons entre autres qu'il a reçu pour la saison d'Eté un très grand assortiment

D'EAUX MINÉRALES

fraîches pour l'année courante.

Vin (Pelin) de Dragaşanï de la meillenre qualité.
Caviar noir frais.

TEINTURERIE
ET
BLANCHISSERIE CHIMIQUE
G. L. SCHMIDT
75-79. — Strada Isvorul. — 75-79
Etablissement de I-er ordre.
Bureaux. Calea Victoriei No. 120 et Calea Moşilor No. 60

Se recommande pour la teinture et le nettoyage de Robes, Vêtements d'homme, Costumes de bal: de soie et de velours, Uniforme de militaires etc. etc.
LAVAGE A NEUF DE RIDEAUX ET DENTELLES
Lavage de Lingerie fine
PRIX MODÉRÉS

SUCCÈS SANS PRÉCÉDENT

blé récolté avec germinateur

blé récolté sans germinateur

NE SEMEZ PAS *sans employer le germinateur du Dr. Quarante Descalonne*, le meilleur ingrédient reconnu partout pour la sauvegarde des céréales contre toutes les maladies et pour le développement et la multiplication des épis.

Demandez la brochure explicative à l'Agence Havas, Bucarest.

W. DIETZ RELIEUR de la COUR ROYALE
Strada Theatrului No. 6, derière le Théâtre National

La plus ancienne Maison, la mieux outillée de Roumanie. Pouvant seule, à des PRIX MODÉRÉS, exécuter tous travaux de reliure de luxe et autres, brochage, registres, etc., etc.,
GRANDE PROMPTITUDE D'EXECUTION

DÉBILITÉ, ANÉMIE
MALADIES DE L'ENFANCE
sont combattues avec succès par la
FUCOGLYCINE GRESSY
Ce Sirop agréable au goût, possède les mêmes propriétés que l'Huile de Foie de Morue
LE PERDRIEL & Cie, Paris

UNIVERSITÉ DE GENÈVE
Année 1892—1893

Facultés des Sciences (y compris Ecole de Chimie), des *Lettre*, et des *sciences sociales* (séminaire de langue française), *de Droits* de *Théologie*, de *Médecine* (études médicales et pharmaceutiques). *Ecole dentaire.*

Les cours s'ouvriront le 22 Octobre 1892 (st. fr.)

On peut se procurer le programme des cours, ainsi que les programmes détaillés des examens de grades au bureau du Secrétaire-Caissier (Université). — Les *inscriptions* pour les examens d'Octobre seront reçues du *1-er au 8 Octobre* (style fr.)

Pour pension et logement, ainsi que pour recevoir gratuitement des informations sur les établissements d'instruction de Genève, S'adresser au Bureau de renseignements éducatifs, 5 Quai du Mont-Blanc.

Le Recteur: *Professeur Gustave Julliard.*

MAISON RANDON

BUCAREST
100.– Calea Victoriei.–100
VIS-à-VIS
du Palais Royal

AGRANDISSEMENT
de la maison I-er Étage
ET
Rez-du-Chaussée

Fournisseur brévété de S. M. la Reine

ROBES ET CONFECTIONS

Hautes-Nouveautés

Soieries, Velours, Lainages, Dentelles, Broderies, Corsets, Evantails, Parfumeries.
etc. etc.

ETOFFES AU MÈTRE
Prix exceptionnels

Expéditions en Province

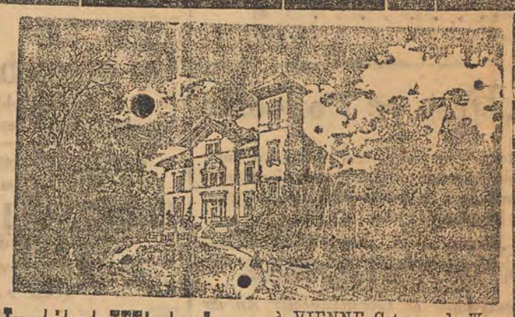

Institut Winterberg à VIENNE Cotages de Waehring. — Grand Pensionat de Demoiselles, très confortable. Belles salles d'étude, de conversation et dortois, jardin magnifique, etc. Situation salubre. Certificats reconnus de l'Etat. — Propriétaire M-me Marie Winterberg Copienz s. Rhin.

CONFISERIE BRAGADIR
Bucarest.—STRADA CAROL.—Bucarest
Maison de Confiance, fondée en 1865

Recommande ses riches dépôts de Ruhms, Cognacs, Martel etc. Liqueurs, Champagnes, Pomery etc. Tuica bătrână (alcool de prunes), véritable Mastique de raisins secs, Esprit de vin, confitures, (dulceţurï et şerbets) de differents goûts. Fruits confits et fondants
Vente en gros et en détail avec des prix reconnus comme bon marché.
Le Directeur
Thoma Constantinescu

CSILLAG
POUR FAIRE CROITRE
LES CHEVEUX ET LA BARBE
POUR LES ENTRETENIR ET LEUR CONSERVER TOUTE LEUR BEAUTÉ
LA POMMADE
LA PLUS JUSTEMENT ET PLUS UNIVERSELLEMENT RENOMMÉE EST
LA POMMADE
CSILLAG

La maison CSILLAG déclare que le seul concessionaire de ses produits pour toute la ROUMANIE est M. LERAT dont la signature est ci-contre, et que toute pommade CSILLAG vendue en ROUMANIE sans [illegible] signature doit être refusée comme étant de la contrefaçon. Dépôt de M. LERAT et cie Agence Havas à Bucarest.

ANNA CSILLAG

Sémifier d'une certaine contrefaçon qui se vend à Bucarest, sous le nom d'*Anna Siklai*, en empruntant le marque de fabrique d'ANNA CSILLAG.

CSILLAG

AUX VILLES DE FRANCE
46.—Calea Victoiei.—46
Le seul magasin aujourd'hui assorti en marchandises fines et bon marché
Nous avons l'honneur de porter à votre connaissance que outre les Marchandises achetées de l'ancien magasin
Aux Villes de France
nous avons acheté un grand dépôt de differents marchandises des plus renommés fabriques françaises qui sont déjà arrivées et dont la vente commence aujourd hui, les prix étant extraordinairement bon marché.
Nous prions l'honorable publique à ne pas acheter avant d'avoir visité notre magasin.
Nous remercions l'honorable public et notamment notre clientèle pour l'encouragement qu'on nous a donné jusqu'a maintenant et nous espérons être encouragés et à l'avenir.
D. LOBEL, ALEXANDRE & PASCOU.
anciens employés du magasin „AU LOUVRE"
actuellement propriétaires des magasins.
Aux Villes de France, Calea Victoriei, 46
Nous recommandons les nouveautés suivants achetés recemment:
Soiries en toute genre

Brochés	extraordinairement bon marché	Pequen	extraordinairement bon marché
Satin de Lyon	« « «	Crêpe de Chine	« « «
Satin merveilleux	« « «	Linages haute-nouveauté	« «
Peau de soie	« « «	Taffas glacé extraordinairement bon marché	
Armür royal	« « «	Velours de Lyon	« « «
Regence	« « «	Peluche pour meuble et habits extr. bon marché	

CONFECTION DERNIÈRES MODES
Garnitures, Dentelles de Bruxelles véritable et autres articles etc. etc.
Dimanche le 4 Oct. Grande Exposition des nouveautés

Schâffer et Bundeberg
Buckau-Magdeburg
Manomètres, Regulateurs de précision pour Machines à vapeur, armatures de Chaudières, Robinets de toute sorte

Représentant général
Hillmer & Rossel
Ingénieurs Constructeurs
Strada Stavropoleos, 1, Bucarest.

Jeune homme,
connaissant parf. le français, l'allem., l'italien *et le* roumain *ainsi que la* comptabilité, *désire s'engager comme Secrétaire, Comptable ou Interprète. I-ères références. Ecrire à l'Agence Havas sous* «activité intelligente.»

La Société Munca
porte à la connaissance de l'honor. public qu'elle se charge de la confection de trousseaux et de toute sorte de coutures et broderies à des prix très réduits. Les informations sont données les lundi et vendredi de 9 h. à midi, *calea Victoriei No. 104*, près du jardin Episcopia.

VIN de VIAL
TONIQUE
ANALEPTIQUE
RECONSTITUANT
Le TONIQUE le plus énergique pour Convalescents, Vieillards, Femmes, Enfants débiles et toutes personnes délicates

Au QUINA
SUC DE VIANDE
PHOSPHATE de CHAUX
Composé des substances indispensables à la formation de la chair musculaire et des Systèmes nerveux et osseux.

Le **VIN de VIAL** est l'association des médicaments les plus actifs pour combattre: Anémie, Chlorose, Phthisie, Dyspepsie, Gastrites, Age critique, l'Etiolement, Convalescences, etc. En un mot, tous ces états de langueur, d'amaigrissement, d'épuisement nerveux auxquels les tempéraments sont de nos jours prédisposés.
LYON — Pharmacie J. VIAL rue de Bourbon, 14 — LYON

Dépôt à Bucarest, chez M. Zamfirescu, pharmacien-droguist Strada Academiei, 39, et dans toutes les pharmacies.

INSTITUT MEDICAL
d'Hydrothérapie et Electro-thérapie
Strada Vestei, 6 (à côté de la Poste)
BASSIN HYGIÉNIQUE
comprenant bains froids et douches, ouvert tous les jours
de 5 heures, à 8 h. du matin — pour hommes
de 8 „ à 11 h. du matin — pour dames
de 11 „ à 9 h. du soir — pour hommes
Prix du bain froid: 0.80 cent.
Abonnement pour 20 bains — 12 Frcs.
Buffet bien assorti.
Le docteur Endreich demeure str. Vestei 6 (Institut d'hydrothérapie).—Consultations de 8 à 10 h. du matin et de 5 à 7 du soir.

PÉTROLE ROYAL
Bureau pour la réception des commandes des différents pétroles
No. 9.—Strada Regală.—No. 9
Nous recommandons **Le Pétrole d'astraline** excell. raffiné **0,70** c. le litre.
Pétrole Royal double-raffiné. . . **0,60** le litre
Pétrole Royal bon marché . . . **0,45** «
Huile de colza double-raffiné pour l'éclairage **1.40** le litre
Les commandes en bidon de 5, 10 et 20 litres faites par carte postale sont expédiées promptement à domicile.
Pour les commandes s'adresser au *Bureau de Pétrole*
No. 9.—Strada Regală.—No. 9

Les Filtres „Bühring"
adoptés directement sans soudure aux tuyaux d'eau immédiatement au dessus du robinet *fournissent de l'Eau pure et saine.*
Dans les localités qui n'ont pas de distribution d'eau, le même système de *„Filtres en combinaison avec pompe,* peut être adapté aux tonneaux, reservoires, puits, etc.
Pour achats ou location s'adresser à M. J. Salter, Bucarest. — Str. Lipscanï, 90 où on peut voir les filtres en fonction.

H. HONICH
Boulevard Elisabetha (Bains de l'Ephorie) Bucarest
A l'honneur de recommander au public son riche assortiment de
Papiers peints
Français et Allemands
et fait connaître en même temps qu'il a déposé des Albums d'échantillons de Papiers peints:
A Braila (pour Braila et Galatz) chez M. Francisc Diosecy, Strada Turcu, 1.
Les papiers choisis sur ces Albums sont vendus aux mêmes prix qu'à Bucarest.—Prix fixes.

MICH
ADMINISTRATION.
PARIS, 8, boulevard Montmartre.
GRANDE GRILLE — Affections lymphatiques, Maladies des Voies digestives, Engorgements du foie et de la rate, Obstructions viscérales, Calculs biliaires, etc.
HOPITAL — Affections des voies digestives, Faiblesse d'estomac, Digestion difficile, Inappétence, Gastralgie, Dyspepsie.
CÉLESTINS. — Affections des reins, de la vessie, Gravelle, Calculs urinaires, Goutte, Diabète, Albuminurie.
HAUTEFEUILLE — Affections des reins, de la vessie, la Gravelle, les Calculs urinaires, la Goutte, le Diabète, Albuminurie.
CLICHER et NOS 40 et 52 RUE DE RIVOLI
Dépôt général à Bucarest chez M.M. Wartanovitz et Herzog.

A vendre meubles, bibelots porcelaines objets de ménage strada Polona 13 tous les matins jusqu'à 1 heures.

LA POUDRE TRANSMARINE
inventée par
J. ANDDÉL
tue
les punaises, puces, mouches, coléoptère, escarbots, fourmies et tous vers d'oiseau et en général tout insecte avec une certitude et célérité presque sur naturelle, de sorte qu'il en reste aucune trace.
On trouve la véritable et don marché à **Prague à la broguerie de M. J. Andél.**
13, Au Chien Noir, rue Husilor, 13
A Bucarest chez M. Gustav Rietz et partout on il y a des affiches pour ce produit.

Institutrices
ET
Gouvernantes
recommandées par
L'AGENCE PARISIENNE
seule et unique en Roumanie
Madame RANSOME
ex-sous Directrice de l'Asile Hélène
On reçoit aussi des gouvernantes en pension.
Str.-Câmpineanu 22.

A louer trois grands magasins et une grande cave au centre de la ville à proximité de la strada Lipscani et strada Coltzea, près de la Banque Nationale poste et télégraphe.
Pour informations s'adresser à la direction de l'hôtel Kiriazi.

Une dame francaise
âgée, désire s'engager comme dame de Compagnie, ou près des jeunes filles. — Elle accompagnerait aussi en voyage une dame ou une demoiselle. S'adresser Str. Biserica Amzii 23.

Une dame française
sachant l'allemand à perfections bonne musicienne, prend à Paris des jeunes filles en pension, à partir de l'âge de 16 ans.—Leçons de peinture et de dessin à la maison.
S'adresser à M-me Libonis, rue Gozlin 31 Paris.

Eau minérale purgative
INDIGÈNE
BRIAZU près de IASSY
Autorisée par le Conseil Sanitaire supérieur
Excellent purgativ leger et agréable.
Sur les certificats d'un grand nombre des médecins distingués et nombreuses expériences, on a obtenu aussi un grand succes par combattre les congestions, les hemoroides, la detelioration des engraissements du coeur, les maladies urinaires, la formation de la gravel'e.
En vente dans toutes les pharmacies du pays.
Dépôt général
Pharmacie **Frați Konya**, Iaşï
Droguerie Ilie Zamfirescu

PREMIER INSTITUT de Placement et home international pour institutrices gouvernantes, bonnes d'enfants, menagères, et femmes de chambre supérieures.
Pension à prix réduit. Correspondance avec l'étranger.
Mme Bandau
institutrice
14.—STRADA MODEI — 14

GRAND DÉPÔT
de
COKES ET HOUILLE
CHARLES LÖWENBACH
Str. Sfinţii Voivoďi No. 5

Jeune-homme
27 ans, journaliste demande situation de secrétaire ou précepteur, ou n'importe laquelle soit en Roumunie, soit en Hongrie.
Distingué, excellentes références. Ecrire à M. Danteuyl, 3, rue de Calais, Paris.

Une dame française
pouvant fournir de bonnes recommandations, désirerait prendre un enfant en pension. garçon ou fille; grande propriété et soins maternels.
S'adresser Str. Iepurele No. 21 à Mme Yung.

POUR LES JARDINS!
Tuyaux d'arrosage
EN
CAUTCHOUC ET CHANVRE
PREMIERE QUALITÉ
LANCES D'EAU, RACCORDS
Aux prix très modérés dans le dépôt de fabrique
OTTO HARNISCH
Bucarest. — 41 STRADA ACADEMIEI 41. — Bucarest
vis-à-vis du Ministère de l'intérieur

CHOCOLAT PH. SUCHARD
CACAO SOLUBLE
EXCELLENTE QUALITÉ
PRIX MODÉRÉS
SE TROUVE PARTOUT

1425
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Monthyon.
Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţează în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:
Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura excitaţiunile de óre-ce natură.
Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.
A se cere: Les Véritables Capsules au Bromure de Camphre de **CLIN & Cie**, de **PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmacistii.*

FONDERIE DE FER
ET
Atelier de Construction
Exécute toute pièce d'après dessin ou modèle.
FONTES D'ART
Candélabres pour le gaz et l'électricité
Vases et Coupes, Fontaines
Vasques et Jets d'eau
Pompes de tous systèmes
Colonnes pour bâtiments
Régards d'égouts et de fosses
Pièces diverses
Fournitures et installations de conduites d'eau. P. Keilhauer.
65, Strada Isvorul, 65

Imprimé sur les machines à réaction Marinoni.

Imprimerie de l'*Indépendance Roumaine*, Strada Clemenţei, 3.

Ἔτος ΙΑ' Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1892 Τετάρτη Ἀριθ. 29

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Ἐν Ἀθήναις Ἐτησία δρ. 18. Ἑξαμ. δρ. 8 Ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 20. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25
ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ: Ὁ στίχος (μήκους 6 ὑφεκατ.) ἁπαξ λ. 40, τρὶς 75, πεντάκις δρ. 105, ὀκτάκις δρ. 1.50, δεκάκις δρ. 1.80

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

δηλοῖ, ὅτι τὴν προσεχῆ πέμπτην, 30 τοῦ μηνὸς, ἑορτὴν τῶν τριῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, τὸ Πανεπιστήμιον τελεῖ μετ' ἀρχιερατικῆς ἱεροτελεστίας μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν καὶ καθηγητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν 10 ὥραν π. μ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 ἰανουαρίου 1892

Ὁ πρύτανις
Παῦλος Ἰωάννου

Ὁ γραμματεὺς
Ε. Η. Πολυγένης

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ καταστατικοῦ, γνωστοποιεῖ τοῖς κκ. μετόχοις, ὅτι τόπος τῆς συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν 30 ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἔσεται μία τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὥρα ἡ 3 μ. μ.

Ἀθήνησι, 29 ἰανουαρίου 1891 *(Ἐκ τοῦ γραφείου)*

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς πέμπτης, 30 ἰανουαρίου ε. ε. οἱ πλόες τῶν γραμμῶν Θήρας καὶ Κρήτης ἐπαναλαμβάνονται ὡς πρότερον, ἤτοι:

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

Πέμπτη, ὥρᾳ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Μῆλον, Χανίᾳ, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτη, ὥρᾳ 8 μ. μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον καὶ Θήραν.

ΑΤΜΟΜΥΛΟΣ Δ. Σ. ΛΟΥΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τιμολόγιον ἀλεύρων διά τὴν 29 Ἰανουαρίου

Σεμιγδάλια	ἀρίσ.	ποιότ.	λ. 60	**Ἄλευρα** δεύτερα	» 45
Ἀλευροσεμίγδαλα			» 56	» τρίτα	» 33
Ἄλευρα	ΑΑΑ'		» 53	**Πέτυρα** χονδρὰ	» 20
»	ΑΑ'		» 51	» ψιλὰ	» 17
»	Α'		» 48		

Διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραστὰς ἐκπίπτονται αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ κατὰ λεπτὰ 3 1)2 κατ' ὀκάν.

Αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ ἐννοοῦνται τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ ἐπὶ πιστώσει προστιθεμένου τοῦ τόκου 7 0)0.

Π. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ, παθολόγος ἰατρός. Δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῷ οἴκῳ του, ἄνωθι τοῦ καφενείου «Ζάντε» ἐν Χαυτείοις ἀπὸ 8—9 π.μ. καὶ [illegible] μ.μ. 1058

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐναντι τῆς βουλῆς καὶ ἄνωθεν τοῦ ξενοδοχείου *Λυκαβητοῦ* **αἴθουσα.** Πληροφορίαι εἰς τὸ κάτωθεν ξενοδοχεῖον.

Τηλεγραφήματα
ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28 ἰανουαρίου. Ὁ κόμης Λωνάνη, πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Βερολίνῳ ἀπέθανε σήμερον τὴν πρωΐαν.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ αὐθημερόν. Σφοδρὰ πυρκαϊὰ σχεδὸν ἐντελῶς κατέστρεψε τὸ «Βασιλικὸν ξενοδοχεῖον». Ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξ οὗ καὶ ἡ διάσωσις ἐγένετο δυσχερεστέρα. Μέχρι τοῦδε ἐξήγαγον δέκα πτώματα ἐκ τῶν ἐρειπίων, πιστεύεται δ' ὅτι εἰς ἑξήκοντα θ' ἀριθμοῦνται τῆς καταστροφῆς τὰ θύματα.

ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗ αὐθημερόν. Ἐν λόγῳ ὂν ἀπήγγειλον ὁ κόμης Τσάπερι ἐν Τέμεβας διεκήρυξεν ὅτι οἱ ἐλευθερόφρονες θὰ μείνωσι ἀποκλειστικῶς φίλοι τῶν αὐστροουγγρικῶν τοῦ 1867. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα ἐν τῇ νέᾳ νομολογίᾳ, προσέθηκεν, ἦν ἡ νομοθέτησις νόμου πρὸς καταστολὴν τῶν καταχρήσεων μάλιστα τῆς καταχρηστικῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς γλώσσης. Ὡς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι ὀφείλει ν' ἀσχοληθῇ μάλιστα εἰς τὴν διακανόνισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ καθαστήσῃ πάγια τὰ δημόσια χρέη. Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ ἐν Πέστῃ τὴν 20 φιβρουαρίου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ αὐθημερόν. Ἡ «Ρουμανία» ἀνιφέρει ὅτι τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν μία ἁτμάμαξα τοῦ σιδηροδρόμου τῆς γραμμῆς Βραΐλας, πρώτης θέσεως, ἤναψεν Οἱ κάπνες ἀνήρχονται εἰς 18.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ αὐθημερόν. Ὁ κ. Πάτσιτς ἀποκρινόμενος εἰς ἐπερώτησιν τῶν φιλελευθέρων σχετικὴν πρὸς τὴν ἔξωσιν τῆς βασιλίσσης Ναθαλίας, εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔπραξε τὸ καθῆκόν της, ὅτι δὲ τὰ ἐπακόλουθα τῆς ἐξώσεως εὐθύνουσιν ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐξήγειραν τὸ πλῆθος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν ἐξερράγη ζωηρὰ συζήτησις τῶν φιλελευθέρων καὶ ριζοσπαστῶν βουλευτῶν ἥτις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη χωρὶς ὅμως νὰ τῇ δοθῇ καὶ ἄλλη σημασία.

ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΧΘΕΣ
Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει τῆς βουλῆς ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1892 συζήτησις. Πρὸ πάσης ἄλλης ἐπὶ παρελθόντων προϋπολογισμῶν συζητήσεως, ἡ σήμερον εὐλόγως δέον νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν ὄχι μόνον τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου. Ἐν αἷς εὑρισκόμεθα οἰκονομικαῖς σοβαραῖς περιστάσεσι πᾶσα γνώμη ὀρθὴ, σωστικὴ, πρέπει νὰ τύχῃ, ἐξαιρέσει παντὸς κομματικοῦ συμφέροντος, τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως, ὅπως κατορθωθῇ νὰ σωθῇ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ βαράθρου, εἰς ὃ ὑπέπεσε, τὸ κράτος καὶ ἀνορθωθῇ ἡ πίστις αὐτοῦ. Πρῶτος χθὲς, διερμηνεύων τὰς ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. **Α. Σκλόπουλος.** Ὁ λόγος αὐτοῦ, μεστὸς ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων, ἐκεζηγηματικὸς τῆς ἐν γένει σημερινῆς δεινῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν θέσεως, ἀναλυτικώτατος, σοβαρὸς, ἄκραν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ζητήματα, ἅπερ ἀνέλυσε, τὰ ἀφορῶντα τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς

νῦν. Ἀπεδείχθη χθὲς ἡλίου φαεινότερον ὅτι τὴν εὐθύνην ἁπασαν τῆς σήμερον καταστροφῆς ὑπέχει ἡ κυβέρνησις τῆς 14 ὀκτωβρίου, ἡ ἐπιπολαίως διαχειρισαμένη τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τῆς κυβερνήσεως, ἡ ἐκθέσασα αὐτὴν διὰ τῶν ἀτελῶν πράξεών της εἰς τὴν δυσπιστίαν τῶν ξένων κεφαλαιούχων. Δύο ὥρας σχεδὸν κατηνάλωσε χθὲς ὁ κ. Σιμόπουλος, ἐξετάσας τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ κράτους καθ' ἣν ἐποχὴν παρέλαβε τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν ἡ νῦν τὰ τοῦ κράτους διέπουσα πολιτική. Σήμερον ὁ ἐκ Παρνασσίδος βουλευτὴς θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἐπιλαμβανόμενος τῆς ἐξετάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1892, ἡ ὅλη δ' αὕτη πολιτικὴ συζήτησις θ' ἀποδείξῃ ἐν τέλει ὁποίαν ἠθικὴν καταστροφὴν ἐπέφερεν ἡ ἐπιπόλαιος καὶ πεπλανημένη γνώμη τοῦ λαοῦ τῆς 14 ὀκτωβρίου, ἡ διακόψασα τὸ σωτήριον ἔργον τῆς παγιώσεως τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν πίστεως.

Η ΒΟΥΛΗ ΕΝ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΕΙ

Ἐγράψαμεν χθὲς δικαίως, ὅτι ἡ βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀποσυνθέσει. Δὲν εἴχομεν ἄδικον. Βουλὴν ἐννοοῦμεν σήμερον τὴν πλειονοψηφίαν. Αὐτὴ προτείνει, αὐτὴ ἀποφασίζει. Καὶ ὅντως ἡ πλειονοψηφία ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, ὅτι διατελεῖ ἐν ἀποσυνθέσει. Μέχρι τῆς 5 1)2 μ. μ. ὥρας ἀνεμένετο ἀνυπομόνως ὁ καταρτισμὸς ἀπαρτίας. Ἀπὸ τῆς 4 ὥρας παρῆσαν περὶ τοὺς 25 ἀντιπολιτευόμενοι καὶ δὲν ἠριθμοῦντο ἄλλοι τόσοι τὴν ὥραν ἐκείνην ὑπουργικοί. Ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου καὶ διήρκεσεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῶν ὑπουργικῶν ἀνυπομονούντων καὶ ἀπηλπισμένων διὰ τὸν καταρτισμὸν ἀπαρτίας. Ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις συντελεῖ τὰς ἡμέρας ταύτας διὰ τῆς ἀξιοπρεποῦς πολιτείας του εἰς τὸν καταρτισμὸν ἀπαρτίας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων ἐγέλα χθὲς μὲ τὴν ἀνυπομονησίαν καὶ τὸν θόρυβον τῶν ὑπουργικῶν, ἐὰν ἦτο δ' ἀρχηγὸς τῆς πρὸ τῆς 14 ὀκτωβρίου ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐκαλεῖτο Δηλιγιάννης θὰ ἐγείρετο βεβαίως, καὶ θὰ ἄφινε τὴν κυβέρνησιν νὰ κάμῃ μόνη της ἀπαρτίαν. Ἀλλὰ μὲ τοιαῦτα μέσα δὲν ἐπιδιώκεται ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας. Ἡ κυβέρνησις ὅμως πλέον ἂς σκεφθῇ ὅτι ἡ πλειονοψηφία της εὑρίσκεται ἐν ἀποσυνθέσει, ὅτι δὲν δύναται νὰ συγκεντρώσῃ ἐν τῇ βουλῇ οὔτε πεντήκοντα φίλους της, ὅτι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν κυβερνήσεως καὶ ἂς ἀποφασίσῃ νὰ πράξῃ ὅ,τι ὁ Θεὸς τὴν φωτίσῃ. Ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ προσμένῃ νὰ καταρτίζῃ ἀπαρτίαν, διότι μὲ ξένα κόλλυβα δὲν μνημονεύει κάνεὶς τὸν πατέρα του.

ΒΟΥΛΗΣ

Δευτέρας συνόδου — ΙΒ' βουλευτικῆς περιόδου

Συνεδρίασις τῆς 28 Ἰανουαρίου

Βραδύνει πολὺ σήμερον ἡ ἔναρξις τῆς συνεδριάσεως. Οἱ βουλευταὶ δὲν δεικνύουσι προθυμίαν εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν των καὶ μόλις μετὰ μεγάλης βίας κατορθοῦται ἀπαρτία τὴν 5 1)2 μ. μ. ὥραν, ἀγωνιώντων τῶν ὑπουργικῶν. Παρόντες 76 βουλευταί· 25 ἀντιπολιτευόμενοι, ἄρα 51 ὑπουργικοί (ποῦ εἶνε ἡ ἀπαρτία;).

Τὴν θέσιν τοῦ προέδρου κατέχει ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροέδρων κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινεῖ διαφόρους ἀναφορὰς καὶ τηλεγραφήματα, ἐν οἷς καὶ ψήφισμα τοῦ λαοῦ Ἠλείας περὶ ἑνώσεως τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Πατρῶν—Πύργου καὶ Πύργου Κατακώλου. Ὁ κ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος.

Ὁ κ. ΚΟΠΑΝΙΤΣΑΣ παρακαλεῖ τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ὑποβληθείσας ὑπ' αὐτοῦ κατὰ παρελθούσας συνεδριάσεις ἐπερωτήσεις.

Ὁ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ζητεῖ νὰ κατατεθῶσιν οἱ ἐπίσημοι πίνακες τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ εἰσπράξεων κατὰ τὸ ἔτος 1891, οἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἀπαντᾷ ὅτι οἱ ἐπίσημοι πίνακες συντάσσονται ἤδη.

Ὁ κ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου ζητεῖ ὅπως κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀγορὰν ἵππων κατὰ τὴν ὑπουργείαν του, ὁ ὁποῖος ἐξ αὐτῶν θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου χθὲς συκοφαντοῦσι τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀγοράσασαν τοὺς ἵππους κατὰ τὴν ὑπουργείαν του· ὡσαύτως ζητεῖ ὁ ἐπερωτῶν βουλευτὴς ἐξ Ὕδρας καὶ τὴν κατάθεσιν πίνακος τῶν δοθέντων ἐπιδομάτων τῷ γεν. ἐπιθεωρητῇ τοῦ στρατοῦ.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἀπαντᾷ ὅτι δὲν τὸν ἐνδιαφέρει τί ἔπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ ἡ παραλαβοῦσα τοὺς ἵππους, ἀλλὰ γνωρίζει ὅτι πλεῖστοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἐδέχθησαν νὰ λάβωσιν ἀπὸ τοὺς ἵππους ἐκείνους.

Ὁ κ. Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ παραπονεῖται ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ὀλιγώρησε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς πρὸ μηνῶν γενομένας ὑπ' αὐτοῦ ἐτερωτήσεις καὶ ἰδίως ἀπέφυγε νὰ καταθέσῃ τὰς ζητηθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεις τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων δικαστικῶν νομοσχεδίων. Ὁ κ. ΖΑΙΜΗΣ ἀπαντᾷ ὅτι θὰ καταθέσῃ τὰ αἰτηθέντα ταχέως, διότι ἤδη ἡτοιμάσθησαν.

Ὁ κ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, προκειμένου ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει ἡ βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ζητεῖ νὰ μάθῃ ἐὰν ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ὑποβάλῃ ἰδίαν ἔκθεσιν.

Ὁ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐκ τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς δηλοῖ ὅτι ἐξ μετὰ τῶν συναδέλφων του συνεσκέφθησαν ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται σήμερον ὁ τόπος, νὰ μὴ ὑποβάλωσιν ἰδίαν ἔκθεσιν, θ' ἀναπτύξωσι δὲ προφορικῶς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν ἰδέας.

Ὁ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς α' νομοσχέδιον ἔχει ἀναγραφῇ τὸ περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν μισθῶν τῶν μελῶν τῶν ἐφετείων. Τὸ τοιοῦτον, φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καθότι ἀφορᾷ αὔξησιν δαπανῶν. Ἄλλως τε καὶ γενικῶς ἐν ᾗ οἰκονομικῇ καταστάσει εὑρίσκεται σήμερον ἡ χώρα δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ βουλὴ τῆς συζητήσεως, οὐδενὸς νομοσχεδίου προτείνοντος μεταβολὴν δαπανῶν πρὸ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν εἰς τοῦτο, δηλοῖ δ' ὅτι τυχαία ἦτον ἡ ἀναγραφὴ πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν μισθῶν τῶν ἐφετῶν.

Οὕτως ἡ βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

ἡμερησίαν διάταξιν
καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ

πρῶτος λαμβάνει τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος κ. Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, μέλος τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκπροσωπῶν ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ τὴν γνώμην τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Προοιμιαζόμενος ὁ ῥήτωρ παριστᾷ πολὺ σοβαρὰν τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ὅταν δὲ τὸ κακὸν, λέγει, προέβῃ εἰς ἣν θέσιν σήμερον εὑρίσκεται ἐπιβάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς βουλευτὰς ν' ἀκούσωσι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ πράξωσι τὸ καθῆκόν των. Τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα διατελεῖ εἰς τὸ ὀξύτερον σημεῖον καὶ ἡ κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ λάβῃ μέτρα δραστήρια. Ὅταν κατὰ πρῶτον συνῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶπον αὐτῇ, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας εἶνε δεινὴ καὶ θὰ δεινωθῇ ἔτι πλέον, ἀλλ' οἱ συνάδελφοί μου τῆς πλειονοψηφίας δὲν εἶχον τὴν αὐτὴν μὲ ἐμὲ γνώμην, φρονοῦντες, ὅτι τότε ἀκριβῶς ἡ κυβέρνησις διέτρεχε τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Οἱ λόγοι των ἐκ τῶν πραγμάτων ἤδη διεψεύσθησαν καὶ ἡ κατάστασίς μας ἐχειροτέρευσεν. Μετὰ τὸ προοίμιον τοῦτο ὁ ἀγορεύων θεωρεῖ ἐπάναγκες προτοῦ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1892 νὰ ἐξετάσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, καθ' ἣν ἐποχὴν παρέλαβεν ἡ παροῦσα κυβέρνησις τὴν ἐξουσίαν, διότι ἠκούσθη, ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις ὀφείλεται εἰς τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν καὶ ὅτι ἡ νῦν ἐγένετο ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς προκατόχου. Τὸ τοιοῦτον θ' ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς ἐξετάσεως, ἣν θὰ ποιήσω, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ κ. Σιμόπουλος, ὅτι στερεῖται ἀληθείας, καὶ ὅτι ὑπαίτιος τῆς οἰκονομικῆς σήμερον καταστροφῆς, εἶνε ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἥτις περὶ οὐδενὸς μετὰ σπουδαιότητος ἀπεφάσισε καὶ εἰργάσθη. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1891 ὑπέβαλεν ὁμοίον πρὸς τὸν τῆς πρώην κυβερνήσεως, διότι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ μελετήσῃ τοῦτον, ἀλλὰ μήπως ἤδη κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισοῦ τοῦ 1892, ὑπέβαλεν ἄλλην τινὰ μεταρρύθμισιν πλὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ; Οὐδεμία λοιπὸν ἐργασία κυβερνητικὴ ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις, ἣν ἀπόρροια τῆς ἀνεπαρκείας τῆς νῦν κυβερνήσεως.

Ἡ νῦν κυβέρνησις ὡς ἀντιπολίτευσις ἰσχυρίσθη ὅτι ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος τῆς προκατόχου κυβερνήσεως ἄφινεν ἔλλειμμα 20 ἕως 25 ἑκατομμυρίων καὶ τοῦτο ἠθέλησεν ἴσως ν' ἀφήσῃ νὰ πιστευθῇ καὶ ὁ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Καραπάνος καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ ἐν μέρει τοὺς ὑπογράψαντας τὸ κατηγορητήριον ὅτι 56 ἑκατομμύρια ἐκ δανείων διετέθησαν εἰς ἄλλους σκοπούς. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἤδη πασιφανῶς ἀποδεικνύεται ὡς σκοπίμως γενόμενον. Ποία ἦτο ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους κατὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἀποδεικνύουσιν αὐτοὶ οἱ ἀπολογισμοί. Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887 οὐδὲν παρουσιάζει ἔλλειμμα· ὁ τοῦ 1888 παρουσιάζει ἀσήμαντον τοιοῦτον, ὁ δὲ τοῦ 1889 παρουσιάζει ἔλλειμμα μόνον 1,300,000 δρ. Ἀπολογισμὸν ὁριστικὸν τῆς χρήσεως 1890, καθ' ὃ ἀνάγκη νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἐπὶ 8 μόνον μῆνας διεχειρίσθη τὰ κοινὰ ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, τοὺς δὲ λοιποὺς 14 ἡ νῦν κυβέρνησις, δὲν ἔχομεν, ἀλλ' ἔχομεν ὅμως προσωρινὸν ἀπολογισμὸν κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 79 ἑκατομμύρια, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 97 ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ τὸν προσωρινὸν τοῦτον ἀπολογισμὸν ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἐξετάζων ὁ κ. Σιμόπουλος ἀποδεικνύει ἐσφαλμένον κατὰ πολλά, ἰδίως ἀναγράφει ἐλλειπεῖς δαπάνας τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους ἐν ὅλῳ 11 ἑκατομμυρίων, ἐξ ὧν 5 ἑκατομμύρια ὑπάγονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1891, προσθετέαι δὲ 2,724,000 εἰς τὰ ἔσοδα, ἔχομεν ἔσοδα, λέγει, 83,548,000 καὶ ἔξοδα 86,300,000 διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1890, ἤτοι ἔλλειμμα κατὰ τὸ μᾶλλον εὐθῦνον τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν 3,800,000. Ἐν ὅλῳ λοιπὸν ἐκ τῶν ἀπολογισμῶν τῆς διαχειρίσεως τῆς τετραετοῦς τοῦ κ. Τρικούπη ἀποδεικνύεται ἡ ἀνθηρὰ οἰκονομικὴ ἡμῶν κατάστασις. Ἀλλὰ καὶ ὅτε παρέλαβε τὴν ἀρχὴν ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας εὑρίσκετο εἰς λαμπρὸν σημεῖον. Ὀλίγον πρὸ τῆς πτώσεώς του ὁ κ. Τρικούπης συνωμολόγησε δάνειον μὲ 5 ο/ο ἤτοι ἀντὶ 80. Τότε τὰ δάνεια ἡμῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς ἦσαν περιζήτητα, ὁ τόκος καταβιβασμένος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐν σταθερᾷ τιμῇ. Καθ' ὃν χρόνον παρελήφθη παρὰ τῶν νῦν κυβερνώντων ἡ ἐξουσία ἡ δημοσία πίστις ἦτο ἐπαρκῶς καλή, τὰ χρεώγραφα εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς εἰς ὑπερτίμησιν καὶ ἡ χρηματικὴ ἐσωτερικὴ κατάστασις ὁμαλωτάτη. Μετὰ τὴν ἀνάπτυξίν του ταύτην ὁ κ. Σιμόπουλος περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως, ἀρκετὰ ἐπεξηγηματικήν, ἀναλύει τὴν θέσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐπὶ κυβερνήσεως Τρικούπη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἤδη κυβέρνησιν. Κατὰ ταύτην τὸ 1886 ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων ἀνήρχοντο εἰς 56 ἑκατομμύρια, τὸ 1887 εἰς 55 ἑκατομμύρια, τὸ 1888 εἰς 40 ἑκατομμύρια, τὸ 1889 εἰς 55 ἑκατομμύρια, ἤδη δὲ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, τὸν δεκέμβριον τοῦ 1891 εἰς 68 ἑκατομμύρια. Ὅσα, εἶπον, λέγει ὁ κ. Σιμόπουλος εἶνε ἐπαρκῆ διὰ νά πεισθῇ καὶ ὁ μᾶλλον δύσπιστος, ὅτι ἡ κληρονομία τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς τὴν παροῦσαν ἦτο καθ' ὅλα λαμπρά. Ἐξετάζει κατόπιν ὁ ἀγορεύων τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων χρεῶν ἐπὶ τῆς προκατόχου καὶ τῆς νῦν κυβερνήσεως, κακίζει δὲ τὴν παροῦσαν ὡς μὴ κατορθώσασαν νὰ προμηθευθῇ μεταλλικὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων δι' οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, ἀλλὰ καταπονήσασαν τὴν ἀγορὰν δι' ἐσωτερικοῦ συναλλάγματος. Ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων τῆς τακτικῆς καὶ ἐπιμελοῦς ἡ προκάτοχος κνβέρνησις ὠφελήθη περὶ τὰ ἓξ ἑκατομμύρια, ἡ νῦν δὲ τὸ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ πράξῃ καὶ νὰ δώσῃ μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, νὰ μὴ ἐκλάδῃ δ' αὐτὰ ἐπιπολαίως καὶ σήμερον νὰ ὑφίσταται τῆς ἐπιπολαιότητός της τὰς συνεπείας. Περὶ τοῦ ἐκπεσμοῦ τῶν χρεωγράφων μας ὁ ῥήτωρ ὑποστηρίζει, ὅτι ἐνῷ ἕνεκα χρηματιστικῆς κρίσεως ἐν Εὐρώπῃ ἅπαντα ὑπέστησαν ὑποτίμησιν, τὰ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν ἐπανῆλθον εἰς τὴν προτέραν των θέσιν, ἐνῷ τὰ ἡμέτερα βαίνουσιν ἀντιθέτως. Τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας, ἐξ οὗ προέκυψαν τὰ τόσα κακά, καταστραφέντος ὁλοσχερῶς τοῦ ἐμπορίου μας, κατώρθωσεν ὁ κ. προθυπουργὸς βοηθούσης τῆς εὐφορίας τῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐκ ταύτης εἰσαχθείσης μείζονος ποσότητος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταλλικοῦ. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει, ὅτι τὰ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ληφθέντα 17 ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια μεταλλικοῦ ἐμποδίζουν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν. Ἐξετάζων κατόπιν τὰς δημοσιευθείσας ἐν ταῖς ἐφημερίσι καταστάσεις περὶ τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπορεῖ πῶς ὀλιγίστη ὑπάρχει μόνον διαφορὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔτους 1891 ἐκ τοῦ 1890, ἐνῷ ἔπρεπε τοῦτο νὰ ὑπερέχῃ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης εὐφορίας.

Κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν διακόπτει ἐνταῦθα τὴν ἀγόρευσίν του ὁ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ὅπως συνεχίσει αὐτὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς αὔριον καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 8 μ. μ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΤΟΜΟΣ ΓΝΩΜΗ ΡΑΛΛΗ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ἐν τῇ χθεσινῇ «Ἀκροπόλει» ἐδημοσιεύθη συνέντευξις μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Δ. Γ. Ράλλη, ὅστις φρονεῖ, ὅτι πρέπει ἀμέσως νὰ γίνῃ μεταβολὴ τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς χρήσεως τῶν βασιλικῶν προνομίων· σπουδαῖον δὲ καὶ εἰλικρινὲς τῶν ἀπαιτήσεών του μέρος θεωροῦμεν τὸ ἑξῆς, ὅταν ἠρωτήθη διατί λοιπὸν οἱ βουλευταὶ δὲν ἐγκαταλείπουσι τὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦδε, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῆς βασιλείας, ἀφοῦ βλέπουσι τὴν δεινωσιν τῆς καταστάσεως;

«Οἱ βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ γινώσκωσι κατὰ βάθος τὴν κατάστασιν. Ἔχουσιν ἐνώπιόν των μίαν κυβέρνησιν ὑπεύθυνον, ἀπολαύουσαν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως, καὶ διαβεβαιοῦσαν αὐτούς, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε παροδικὴ, καὶ ὅτι ὑπεύθυνοι δι' αὐτὴν εἶνε οἱ προκάτοχοι ὑπουργοί. Δικαιοῦνται λοιπὸν κάλλιστα νὰ πιστεύωσιν εἰς τὰς τοιαύτας διαβεβαιώσεις τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ τῇ παρέχωσι τὴν ὑποστήριξίν των. Ἐὰν ὅμως ὁ βασιλεὺς, ὅστις εὑρίσκεται ὑπεράνω τῶν κομμάτων, καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ σφαλερὸν τῆς πορείας τῆς κυβερνήσεώς του, ἔλθῃ εἰς διαφωνίαν πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν διαφωνίαν ταύτην τὴν θέσῃ πρὸ τῆς βουλῆς, καλῶν νέαν κυβέρνησιν εἰς τὰ πράγματα, οἱ βουλευταὶ τῆς πλειοψηφίας θὰ δυνηθῶσι νὰ κατανοήσωσι τοὺς κινδύνους τῆς καταστάσεως, καὶ εἶνε πιθανώτατον, ὅτι θὰ ταχθῶσι μετὰ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἡ βασιλεία φέρει εὐθύνην διότι νομικῶς μόνον ἀνεύθυνον καθιστᾷ αὐτὴν τὸ σύνταγμα. Πᾶς ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ εἶνε καὶ ὑπεύθυνος, οὐ μόνον δι' ὅσα πράττει, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσα δὲν πράττει. Αἱ προνομίαι ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν, ὅπως τὰς ἀσκῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, ὁσάκις βλέπῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνασκήσεως αὐτῶν· τὸ δὲ ἀνεύθυνον, τὸ ὁποῖον τὸ σύνταγμα καθιεροῖ, οὐ μόνον δὲν εἶνε περιορισμὸς τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῶν προνομιῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ παρόρμησις πρὸς τοῦτο· διότι, τὸ πολίτευμα ἐπρονόησε νὰ παράσχῃ προκαταβολικῶς ἀμνηστείαν εἰς τὴν βασιλείαν διὰ τὴν τυχὸν ἐσφαλμένην χρῆσιν τῶν προνομιῶν της, ἀκριβῶς ὅπως καταστήσῃ ταύτην ἐλευθερωτάτην ἐν τῇ ἐνεργείᾳ της».

Εἰδήσεις

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικὴ πρεσβεία προέβη εἰς τὴν σφράγισιν πάντων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ τῇ λοιπῇ Ρουμανίᾳ κτημάτων τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἐν οἷς τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργοστασίων του. Ἡ σφράγισις διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας.

— Κατὰ τὴν *Παλιγγενεσίαν*, ἡ κατάσχεσις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐκ τῆς ἐν Ρουμανίᾳ περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ἀλλ' εἰς τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰσέπραξεν ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἐξαδέλφου του Εὐαγγέλη Ζάππα, ἧς τὴν ἐπικαρπίαν εἶχεν ὁ Κωνσταντῖνος, τῆς κυριότητος ἀνηκούσης εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἢ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων. Τὰ ποσὰ ταῦτα, προερχόμενα ἐκ δικῶν, ἐξ ἀποζημιώσεων ρυμοτομίας καὶ ἐκ παρομοίων, ἀσχέτων πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν, καὶ τὰ ὁποῖα ὤφειλον νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, ἀνέρχονται εἰς 1,000,000 περίπου κεφάλαιον, ἐντεῦθεν δὲ ἡ κατάσχεσις τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κτημάτων.

— Ἐνῷ χθὲς ἐν τῇ βουλῇ συνεζητεῖτο ὁ προϋπολογισμὸς τὸ **εἰκοσάφραγκον** ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἀνήρχετο εἰς ὕψος δυσθεώρητον καὶ ἔφθασεν εἰς δρ. **28** καὶ **54**.

— **Θνησιμότης.** Τρεῖς ἀπέθανον χθὲς ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ εἷς ἐκ γρίππης.

— Ἐκτὸς τοῦ διατάγματος τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Σταματέλου, ἐπεστράφησαν ἐκ τῶν ἀνακτόρων καὶ τὰ διατάγματα δι' ὧν ὁ μὲν κ. Γ. Κουντουριώτης πλωτάρχης διορίζεται ἀρχιεπιστολεὺς τοῦ στόλου, ὁ δὲ κ. Κίμων Λεμπέσης

ὑποπλοίαρχος ὑπασπιστὴς τοῦ ὑποναυάρχου, ὁ κ. Ἰωάννης Βῶκος πλοίαρχος κυβερνήτης τῆς Ὕδρας καὶ δύο σημαιοφόροι, οἱ κκ. Γ. Κακουλίδης καὶ Π. Σέκερης διαγγελεῖς.

— **Γενικὴ καταδίωξις τῆς ὁπλοφορίας.** Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Ζαΐμης γενικεύει τὸ μέτρον του, ἀποστέλλει δὲ ἐγκύκλιον πρὸς ὅλας τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους καὶ παραγγέλλει αὐταῖς ὅπως συνεννοῦμεναι μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐνεργοῦν ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ὑπόπτων προσώπων καὶ ἁφαιροῦν ἀπ' αὐτῶν οἱονδήποτε καὶ ἂν φέρουν φονικὸν ὅπλον. Συνιστᾷ ὅμως ἐπὶ πλέον ὁ κ. Ζαΐμης εἰς τὰς ἀρχὰς τὴν *ἀμερόληπτον* καὶ *ἀφατρίαστον* ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, προσθέτων ὅτι ἐκ τῆς μεροληπτικῆς ἐνεργείας τῶν ἀρχῶν δύναται νὰ προκύψῃ ὅλως ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Αἱ, καὶ βέβαια.

— Διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν. Ὑποθέσεις ἐκκρεμεῖς εἶνε πλεῖσται.

— Κατ' ἀπομίμησιν τῆς *Στρατιωτικῆς Ἑνώσεως*, συνῆλθον εἴκοσι πολῖται, εἰς τραπεζίτης, ὁ κ. Σγούτας, καὶ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἵδρυσιν ἀνωνύμου μετοχικῆς ἑταιρίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ κράτους, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ προμηθεύῃ καὶ πωλῇ τοῖς μετόχοις τὰ πρὸς ἐνδυμασίαν καὶ τροφὴν ἐπιτήδεια. Ἐδημοσιεύθη ἤδη καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς.

— **Αἱ δοκιμαὶ** τῆς νέας γραμμῆς μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Νέου Φαλήρου τῆς ἑταιρίας τοῦ τροχιοδρόμου ἐγένοντο χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε ἀτμομηχανὴ σύρουσα μίαν ἅμαξαν διῆλθε τὴν γραμμὴν ἐκκινήσασα ἐκ Φαλήρου καὶ σταματήσασα πρὸ τοῦ δημαρχείου Πειραιῶς, ἔνθα κόσμος πολὺς παρετήρει προσελθὼν τὴν καινοτομίαν ταύτην τὴν διὰ τῆς νέας ταύτης γραμμῆς ἐγκαινιζομένην ἐν τῇ πόλει. Ἡ τακτικὴ λειτουργία ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ τῶν ἁμαξοστοιχιῶν τοῦ τράμ θὰ γείνῃ ἀπὸ τῆς αὔριον πέμπτης.

— Διὰ τὰς κενὰς θέσεις δύο ἐπαρχιακῶν συμβούλων ἐκ τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως καὶ ἑνὸς ἐκ τοῦ τῆς Μυκώνου προεκηρύχθη ἐκλογὴ ἐνεργηθησομένη τῇ 23 φεβρουαρίου.

— Τὴν ἀγορὰν Σύρου διετάραξαν τὴν ἑβδομάδα ταύτην δύο πτωχεύσεις, ὧν ἡ μία μὲ παθητικὸν πλέον τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἡ ἄλλη μὲ μικρότερον ποσόν.

— **Ἡ «Μυκάλη».** Τὸ ὁπλιταγωγὸν *Μυκάλη*, τὸ ὁποῖον ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν ἐπεσκευάζετο ἐν τῇ δεξαμενῇ τοῦ ναυστάθμου, περατῶσαν τὰς ἐπισκευάς του ἐξῆλθε τῆς δεξαμενῆς.

— Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ἐκ Κρήτης καθυστεροῦν ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου *Ἤπειρος*.

— Ἐκ Σουὲζ τῆς Αἰγύπτου γράφουσιν ἡμῖν, ὅτι οἱ αὐτόθι Ἕλληνες συνεχάρησαν ἐπισήμως διὰ τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου τῆς κοινότητος αὐτῶν τῷ Γεωργίῳ Ν. Φιλαρέτῳ, βουλευτῇ Λαρίσσης, δι' ἣν ὕψωσε φωνὴν ἐν τῇ βουλῇ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἑλλήνων. Ἀνέθεσαν δ' ἐπίσης αὐτῷ μετ' ἐκφράσεων εὐγνωμοσύνης τὴν φροντίδα ἐπὶ σπουδαίου διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα ζητήματος κατὰ τοῦ προξένου αὐτῶν.

— **Ἀστυνομία.** Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ἐνίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μετὰ τρόπου μὴ ἁρμόζοντος ἐκτελούντων τὰς διαταγὰς αὐτοῦ. Οὕτω καταγγέλλουσιν ἡμῖν πολῖται ἀξιόπιστοι, ὅτι ὁ ὑπαστυνόμος Μαυρογένης μετὰ κουστωδίας κλητήρων ἐν τῷ κεντρικωτέρῳ μέρει τῆς πόλεως ἐν τῇ Ὡραίᾳ Ἑλλάδι, συλλαμβάνει ἀνεξαιρέτως πάντα διερχόμενον ὅπως τὸν ἀφοπλίσῃ. Τὸ ἄξιον κατακρίσεως εἶνε, ὅτι σταματᾷ καὶ τὰς ἁμάξας δι' ἀναρμόστου τρόπου. Οὕτω προχθὲς τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτὸς ἐσταμάτησε τὴν ὑπ' ἀριθ. 147 ἅμαξαν, ἐν ᾗ ἐπέβαινον γνωστοὶ παρ' ἡμῖν καὶ φιλήσυχοι πολῖται καὶ ἐποίησεν ἔρευναν διὰ νὰ κατάσχῃ κανὲν ὅπλον. Ἡ ἄγρα του ὅμως δὲν ἐστέφθη δι' ἐπιτυχίας. Καλὸν εἶνε νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ τοιαύτη πολιτεία τοῦ ὑπαστυνόμου τούτου, καθότι ἐν ταῖς ἁμάξαις δὲν ἐπιβαίνουσιν οἱ ὁπλοφοροῦντες, ὁ δὲ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀλλαχοῦ ἂς εὕρῃ τοιούτους ὅπως ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὰς περὶ ὁπλοφορίας διατάξεις· ἄλλως τε ὑπάρχει φόβος νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ταραχάς, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ καρτέρι τοῦ ὑπαστυνόμου εἰς τὴν Ὡραίαν Ἑλλάδα. Αὐτὰ κατήγγειλαν ἡμῖν ἀξιόπιστοι πολῖται, τὰ διαβιβάζομεν πρὸς τὸν κ. Σπυρο-Μήλιον καὶ πιστεύομεν, ὅτι θὰ λάβῃ πρόνοιαν.

— Οἱ διευθυνταὶ τῆς παρὰ τὸ χρηματιστήριον λέσχης κκ. Α. Πατύχας καὶ Λ. Βασιλείου ὑπέβαλον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τὸ τῶν οἰκονομικῶν αἴτησιν θεραπείας, δι' ἧς ζητοῦσιν ἀπὸ τῆς 10 δεκεμβρίου 275 δραχμὰς καθ' ἑκάστην καὶ 500 δραχμὰς κατὰ μῆνα, τὰς μὲν διότι τοῖς γίνεται ζημία ἐκ τοῦ κλεισίματος, τὰς δὲ διὰ τὸ μηνιαῖον ἐνοίκιον τῆς λέσχης, ἣν παρὰ τὸ σύνταγμα, ὡς λέγουσιν, ἔκλεισαν οἱ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως.

— **Αἱ ὁδοὶ** τῆς πόλεώς μας οὐδέποτε οὐδέποτε ἄλλοτε εὑρίσκοντο εἰς ἣν ἀθλίαν κατάστασιν σήμερον. Οὐδεμία ἐξ αὐτῶν εἶνε τῆς προκοπῆς. Οἱ πτωχοὶ ἁμαξηλάται μας, οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ πρῶτοι, οἵτινες ὑφίστανται τὰ πάνδεινα ἐκ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν ὁδῶν, παράπονα φρικτὰ ἐποίησαν ἡμῖν διὰ τὴν ἀκηδείαν τῶν ἁρμοδίων. Ὁπόθεν καὶ ἂν διαβῇ τις βλέπει τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ πονεῖ. Ποίαν ὁδὸν νὰ ἀναφέρωμεν ὡς κατεστραμμένην, ἢ μᾶλλον δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἐν καλῇ καταστάσει τοιαύτας, διότι αὗται μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα. Λάκκοι βαθύτατοι, λόφοι πελώριοι, ρευματιαὶς σωσταῖς, μέσα σ' αὐτὰ λάσπη καὶ πέτραις, σωστὸ χωριὸ μὲ τὰ βραχώδη μονοπάτια του κατήντησαν αἱ ὁδοί μας. Καὶ διέρχονται οἱ ἁμαξηλάται μας καὶ τσακίζουν τὰς ἁμάξας τας διὰ νὰ κερδίσουν τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς των. Τὸ περίεργον δ' εἶνε, ὅτι ἐνῷ τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν μας ταύτην τὴν γνωρίζουν, τὴν ἀντιλαμβάνονται καθ' ἑκάστην οἱ ἁρμόδιοι, οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόασις. Πουθενὰ δὲν εἴδομεν ἕνα ἐργάτην ἐργαζόμενον. Ὑπῆρχον δὲ μιὰ φορὰ καὶ κάτι ὁδοστρωτῆρες, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐξηφανίσθησαν. Τί θ' ἀπογίνῃ πλέον; θὰ μείνουν εἰς τὴν τύχην των αἱ ὁδοί μας καὶ οἱ ἁμαξηλάται μας; Αὐτὸ τὸ γνωρίζουν οἱ ἁρμόδιοι.

— **Τρικυμία καὶ ἐν Σύρῳ.** Μετὰ τὰς καλοκαιρίας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, γράφει ὁ *Ἥλιος* Σύρου, ἔπνευσεν ἄνεμος καὶ σφοδρὰ τρικυμία ἐσάλευσε τὴν θάλασσαν, τὴν νύκτα δὲ τῆς τετάρτης ὁ λιμὴν ἡμῶν ἦτο ἀνάστατος ἐκ τῆς ἀνεμοταραχῆς, ἐξ ἧς ἐναυάγησαν λέμβοι τινες, συντριβεῖσαι ἐπὶ τῆς προκυμαίας, καὶ ὁ *Ἥφαιστος*, ἀτμόπλοιον ρυμουλκὸν τοῦ κ. Ἰω. Τσότρα, βυθισθὲν πρὸ τοῦ παλαιοῦ τελωνείου· τὴν πέμπτην δ' ἔβρεξε ραγδαίως καὶ ἐκ τῆς τρικυμίας ἐμποδίσθησαν τὰ ἀτμόπλοια νὰ ταξειδεύσουν.

— Ἐν τοῖς χωρίοις τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εὐλογία, ἐξ ἧς ἐγένοντο τινὲς θάνατοι καὶ πολλὰ κρούσματα. Φόβος ὑπάρχει, ὡς μᾶς γράφουσιν ἐκεῖθεν, μὴ αὐτὴ μεταδοθῇ καὶ εἰς Ναύπλιον ὡς ἐκ τῆς ἀβελτηρίας τῶν ἁρμοδίων, μὴ προβάντων εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τοῦ πλήθους, καὶ τῆς ἐλευθέρας συγκοινωνίας μέχρι τοῦδε μετὰ τῶν κατοίκων τῶν προσβληθέντων χωρίων.

— **Κίβδηλον εἰκοσιπεντάδραχμον.** Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθαν. Γεώργα δ' ὑποταμίου Ἀθηνῶν κατεσχέθη χθὲς εἰς χεῖρας τοῦ Προκοπίου Προκοπίδου κίβδηλον εἰκοσιπεντάδραχμον τῆς Ἐθνικῆς, ὅπερ ἀμέσως δι' ἀναφορᾶς του ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐνταῦθα εἰσαγγελίαν.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Μηνᾶ τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἕνεκα προηγουμένων ἀφορμῶν συνεπλάκησαν δύο ἀντίθετοι οἰκογένειαι αἵτινες ἀντήλλαξαν πολλοὺς πυροβολισμούς, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ὁ φόνος τοῦ ἐκ Πύργου Μήτσου Βασιλακάκου καὶ ὁ τραυματισμὸς δύο ἄλλων ἐκ τῶν διαμαχομένων μερίδων.

— **Κλοπή.** Μὲ αὐτοὶ οἱ *ἄγνωστοι* κατήντησαν ἀνυπό-

φοροι. Θῦμα τῶν *ἀγνώστων* τούτων ὑπέπεσε καὶ ὁ δικηγόρος κ. Κολοκοτρώνης, οὗτινος διέρρηξαν χθὲς τὰς θύρας τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους οἰκίας του ὡς καὶ τὰ ἐντὸς ταύτης ἐρμάρια ἀφαιρέσαντες μίαν μετοχὴν τοῦ σιδηροδρόμου Κωνσταντινουπόλεως ἀξίας δρ. 100, δύο χαρτονομίσματα τῶν 25 δρ. δεκαοκτὼ χαρτονομίσματα τῶν 5 δρ. καὶ ὀκτὼ ἀργυρὰ νομίσματα Τουρκίας.

— Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν **Ἔκθεσιν** τοῦ φιλοπόλιδος δημάρχου Λαυρεωτικῆς κ. Α. Καμπᾶ πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων, ὑποβληθεῖσαν τῷ συμβουλίῳ τὴν 4 σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Κατὰ ταύτην ὁ κ. Καμπᾶς θεωρεῖ ὡς ἀπαιτουμένην τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐξῆς δημοτικῶν ἔργων: α') τὴν διοχέτευσιν ποσίμου ὑγιεινοῦ ὕδατος, β') τὴν χρῆσιν πρὸς φωτισμὸν τῆς πόλεως ἠλεκτρικῶν ἢ φωταερίων, γ') τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων, δ') τὴν ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων διὰ τὴν ἀστυνομίαν τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ τὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ε') τριῶν ἰσογείων δημοδιδακτηρίων. Τὴν δαπάνην πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων τούτων ὑπολογίζει εἰς τὸ ποσὸν τῶν 376,000. Ζητεῖ δὲ τὴν ἔγκρισιν πρὸς συνομολόγησιν δανείου.

— Ὁ ἐν τῷ ἀνατομικῷ φροντιστηρίῳ ἐπιμελητὴς κ. Δ. Πομώνης ἐξέδοτο τὸ α' τεῦχος *Περιληπτικῆς Ἀνατομίας*, ἣν ἐφιλοπόνησε χάριν τῶν τε σπουδαστῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν ἰατρῶν, θέμενος ὡς βάσιν γαλλικὰ τοιούτου εἴδους συγγράμματα καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν διὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὅρους καὶ τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης τὸ περισπούδαστον σύγγραμμα τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Παπαϊωάννου. Ταχέως συμπληρωθήσεται τὸ ὅλον ἔργον, οὕτω δὲ πληροῦται σπουδαία παρ' ἡμῖν ἔλλειψις προχείρου ἐγχειριδίου, μάλιστα κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνατομείῳ ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν.

Διάφορα κοινωνικά

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ βαίνει ὁμαλῶς πρὸς τὴν ἀνάρρωσιν. Ἐπίσης καὶ ἡ κατάστασις τῆς πριγκηπίσσης ΣΟΦΙΑΣ ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς.

— Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ βουλευτὴς κ. Ἀλκίνοος Ζερβός.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ Ξηροχωρίου ὁ ἀγαπητὸς φίλος δικηγόρος κ. Νικ. Ζηλιώτης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας ὁ εὐφραδὴς δικηγόρος κ. Λεωνίδας Πετιμεζᾶς ἐλθὼν ἐνταῦθα χάριν τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τῶν πλαστῶν τραπεζογραμματείων ὡς συνήγορος δ' ἐν τῷ κακουργιοδικείῳ θαυμασθεὶς διὰ τὴν πειστικὴν καὶ εὐφραδῆ αὐτοῦ ἐπὶ τετράωρον συνηγορίαν.

— Ἀφίκοντο καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον ὁ «Πρίγκιψ Γεώργιος» οἱ κκ. Ἀθαν. Πρεβεδοῦρος, πρόεδρος πρωτοδικῶν καὶ Ἀνδ. Γκεντελίνης κτηματίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Θήρας ὁ αὐτόθι τραπεζίτης γόνος τῆς ἀρίστης οἰκογενείας τοῦ τόπου κ. Πέτρος Δελένδας καταλύσας εἰς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον αἱ «Ἀθῆναι».

— Ἀνεχώρησαν ἐκ Πειραιῶς διὰ Καραβᾶ Κυθήρων οἱ κκ. Μηνᾶς Βενάρδος καὶ Ἰωάννης Σουρῆς.

— Διάφορα δημοτικὰ συμβούλια τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας ἐψήφισαν συλλυπητήρια καὶ στεφάνους εἰς τὸν σορὸν τῆς μακαρίτιδος Αἰκατερίνης Γεωργαντᾶ, θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος τῆς Λεβαδείας Ἰω. Λογοθέτου, κηδευθείσης χθὲς ἐν τῷ ναῷ τῆς μητροπόλεως μεγαλοπρεπῶς. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λεβαδείας ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν ταύτην εἰς τὸν ἀρειοπαγίτην κ. Διοβουνιώτην. Τηλεγραφήματα συλλυπητήρια ἐστάλησαν πολλὰ πρὸς τὸν κ. Γεωργαντᾶν, υἱόν της, διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων. Τὴν κηδείαν ἠκολούθησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, πλεῖστοι βουλευταί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ μεγάλη μερὶς ἐκ διαφόρων τάξεων τῆς ἐκοινωνίας. Τὸν στέφανον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Χαιρωνείας κατέθετο ὁ φοιτητὴς κ. Γ. Σπυρόπουλος, τῶν πολιτικῶν φίλων τῆς οἰκογενείας Γεωργαντᾶ ἐν Λεβαδείᾳ κατέθετο ὁ δικηγόρος κ. Ε. Γατσᾶς καὶ ἕτερον ἐντολῇ ἄλλων φίλων κατέθετο ὁ κ. Λουκᾶς Σιδηρᾶς. Ἐπίσης στέφανον μεγαλοπρεπῆ κατέθετο ἡ οἰκογένεια Κ. Ν. Κωστῆ.

— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσεφέρθη ὅπως τελέσῃ τὴν κηδείαν τοῦ πολυκλαύστου Σημηριώτου ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ μεταστάντος.

— Ζηλευτὴς τῶν δαφνῶν τοῦ κ. Παρασκευαΐδου καὶ ὁ κ. Ι. Διάπης, κουρεὺς καὶ κατασκευαστὴς πρῶτος τῶν ἐγχωρίων εὐθηνῶν ῥαιμματικῶν, κατόπιν στοιχήματος ἐκ φρ. 10 μετὰ τοῦ γερμανοῦ κ. Ἀντ. Γκεμπελκὲφ, κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ πεζῇ διανύσας ἐντὸς 25 λεπτῶν τῆς ὥρας τὸ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ καφενείου Τζελέπη διάστημα! Ὁ κ. Διάπης συνωδεύετο, κατὰ τὴν «Ἐπιθεώρησιν» ὑπὸ τοῦ συναγωνιστοῦ του καὶ τῶν κκ. Χ. Παυλοπούλου καὶ Π. Παπαγεωργίου βαινόντων ἐφ' ἁμάξης. Τῷ συγχαίρομεν. Ὄχι 25 λεπτά, εἰκοσιπέντε πεντόλιρα ἀξίζει τοιοῦτος δρόμος!

— Ὁ κ. Μιχαὴλ Λάμπρος ἐπρότεινεν εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἵνα τεθῇ μουσικὸν διαγώνισμα θέμα τοῦ ὁποίου νὰ εἶνε ἡ μελοποίησις τῆς γνωστῆς ᾠδῆς πρὸς τὸν σύλλογον ὃν ἐποίησεν ὁ ἀείμνηστος Ραγκαβῆς εἶνε δὲ καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ποίημα. Ὁ βραβευθησόμενος ἐκ τῶν μελοποιῶν θέλει λάβει ἑκατοντάδραχμον γέρας. Τὸ τμῆμα ὁμοφώνως παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην ὅπως καὶ ἑτέραν τοῦ κ. Στελάκη νὰ τελεσθῇ πολιτικὸν μνημόσυνον εἰς ὃ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον. Ὡς τοιοῦτον τὸ τμῆμα ἐπρότεινε τὸν καθηγητὴν τοῦ πανεπιστημίου κ. Σπυρίδωνα Λάμπρον.

— Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τῶν Ἀπόκρεων δοθήσεται δεύτερος χορὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ» ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἄτινα καὶ θὰ προσκαλέσωσιν. Ὁ χορὸς οὗτος ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν κυριῶν Σ. Μπαλάνου, Ι. Κοκκίδου, Δ. Κουντουριώτου, Μιχαὴλ Λάμπρου καὶ Κ. Κουτσαλέξη συζύγων μελῶν τοῦ συλλόγου.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου κτήματος τοῦ παρ' ἡμῖν πολιτευτοῦ κ. Ἐμπειρίκου, ἐδόθη παρ' αὐτοῦ πλούσιον γεῦμα τοῖς ἐργάταις τῆς οἰκοδομῆς. Ἐν χώρῳ καταλλήλως διασκευασθέντι ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἰω. Μαμάη παρεκάθησαν ἐν πλήρει διαχύσει καὶ εὐθυμίᾳ ἅπαντες οἱ ἐργάται, ἐν ἀφθόνῳ δὲ μεθύσει ρητινίτου ηὐχήθησαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Ἐμπειρίκου.

— Ἡ ἐν Κυψέλῃ ἱστορικὴ οἰκία τοῦ ἐνδόξου πυρπολητοῦ ΚΑΝΑΡΗ μετὰ πολλὰς περιπετείας, ἃς καὶ αὐτὴ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἔσχεν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀθανάτου κτίτορος αὐτῆς, ὅστις πολλοὺς ἐν αὐτῇ διῆλθε χρόνους τοῦ πολυφήμου βίου του, περίπου εἴκοσιν ἐνιαυτούς, καὶ ὅστις ἐν αὐτῇ ἀφῆκε τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡρωϊκὴν πνοήν, περιῆλθεν ἤδη συνεπείᾳ διανομῆς εἰς τὴν κυριότητα καλοῦ πατριώτου καὶ ἐνθουσιώδους ζηλωτοῦ τῶν πατρίων ἐθίμων καὶ παραδόσεων, τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασιάρχου πίλων κ. Χαριλάου Σταθοπούλου, ὅστις μετ' ἰδιαζούσης ἀγαλλιάσεως προσπαθεῖ ν' ἀποδώσῃ αὐτῇ τὴν προτέραν ὄψιν εἰς ἄϊδιον ἀνάμνησιν τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου του.

— Η ΦΥΣΙΣ. Ὁ ἐκδοθεὶς χθὲς 37 ἀριθμὸς τοῦ ἔτους περιέχει διατριβὰς καὶ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα λόγου ἄξια ὑπὸ ἔποψιν ἐνδιαφέροντος καὶ περιεργείας. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο βαθμηδὸν τελειοποιούμενον κατακτᾷ τὴν συμπάθειαν τῶν ἀναγνωστῶν του,

— ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΩΜΩΔΙΑΣ. Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐδιδάχθη χθὲς τὸ ἐσπέρας τὸ ἔργον τοῦ Σαρδοῦ «Pattes des mouches». Ὁ γαλλικὸς θίασος θέλει δώσει 15 ἔτι παραστάσεις, ἂν συναχθῶσιν ἀρκετοὶ συνδρομηταί. Εἶνε ἀληθῶς εὐτύχημα διὰ τὰς Ἀθήνας ἡ παραμονὴ τοιούτου θιάσου καὶ ἀναμφισβητήτως θέλει ὑποστηριχθῇ ἂν ἡ διεύθυνσις λάβῃ πρόνοιάν τινα περὶ μετριάσεως τῆς παγετώδους ἀτμοσφαίρας ἥτις βασιλεύει ἐν αὐτῷ καὶ διατηρήσεως περισσοτέρας ἡσυχίας κατὰ τὰς παραστάσεις, ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ βελτιωθῇ καὶ ἡ ἀκουστικὴ τοῦ θεάτρου.

— Ὁ θίασος τῆς κυρίας ΖΟΥΔΙΚ θὰ δώσῃ τέσσαρας ἀκόμη παραστάσεις κατὰ σειρὰν σήμερον, αὔριον, τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ σάββατον. Παρασταθήσεται ἀπόψε ἡ μετ' ᾀσμάτων κωμῳδία La femme à papa.

— Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ. Ὁ ὑπὸ τοὺς κκ. Ἀλεξιάδην καὶ Παντόπουλον θίασος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς «Κωμῳδίας» ἀναβιβάζει σήμερον διὰ πρώτην φορὰν τὸ λαμπρὸν καὶ πλῆρες πρωτοτύπου μουσικῆς νέον κωμειδύλλιον τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ Δ. Κόκκου εἰς ὃ πρὸ μηνὸς ὁ θίασος ἐξεγυμνάζετο. Ἡ ποικιλία τῶν χαρακτήρων καὶ αἱ ὅλως πρωτότυποι σκηναὶ τοῦ ἐν λόγῳ κωμειδυλλίου θέλουσι καταστήσει αὐτὸ τὸ προσφιλέστερον ἴσως τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε παρεστάθησαν. Ἡ μουσικὴ του ἑλληνικωτάτη καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐξηγμένη θὰ καταστῇ δημοφιλὴς, ἀνάρπαστος ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ὅπερ τοσοῦτο ἐγνώριζε νὰ τέρπῃ ὁ Κόκκος.

— Σήμερον μετὰ μεσημβρίαν πωληθήσεται τὸ 6' φυλλάδιον τῆς «Ἱστορίας τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ». Φυλλάδια τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου εὑρίσκονται εἰς τοὺς πωλητὰς τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Περὶ ἀνεγερθησομένου ἀνδριάντος τοῦ φιλέλληνος Φαβιέρου καὶ ἱδρύσεως μνημείου τῶν κατὰ τὴν 24 ἀπριλίου 1827

παρὰ τὴν Καλλιρρόην ὑπὲρ τῆς Ἀκροπόλεως πεσόντων κρητῶν, σουλιωτῶν κλπ.

Ἔγγραφον ἐπίσημον, δι' οὗ ἡ τέως κυβέρνησις προσεκάλει τοὺς ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον κρῆτας νὰ σπεύσωσιν εἰς Ἀθήνας πρὸς διάσωσιν τοῦ φρουρίου κλπ. καί βραχέα τινὰ περὶ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῶν κρητῶν.

Ἐν τῷ «Χρόνῳ τῶν Ἀθηνῶν» ἐδημοσιεύθη πρὸ ἡμερῶν ἀξία λόγου διατριβή, ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Ν. Σολωμοῦ γεγραμμένη, δι' ἧς ὁ εὐπαίδευτος καὶ φιλότιμος ἀξιωματικὸς, τὰς φαεινὰς σελίδας τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνελίσσων ἀναμιμνήσκεται τοῦ φιλέλληνος Καρόλου Φαβιέρου, ὀργανωτοῦ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐπεισοδιά τινα τοῦ βίου τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἀναγράφων, τὸ ἀρίτολμον τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, μάλιστα δ' ὑπὲρ τῶν Ἀθηνῶν ἀφοσίωσίν του διατρανῶν· ἰδίως δ' ἐξαίρων τὸ ἀπαράμιλλον ἀληθῶς, ἐπὶ αὐταπαρνήσει καὶ ἀνδρίᾳ ἐγχείρημα τῆς ἐν νυκτὶ τοῦ Νοεμβρίου 1826, εἰς τὴν κινδυνεύουσαν Ἀκρόπολιν ἀνόδου αὐτοῦ, ἐκβιάσαντος τὰς πολιορκούσας τῶν Τούρκων γραμμὰς, ἡγουμένου 530 περίπου Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων, κομιζόντων πυρίτιδα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, συνηγορεῖ θερμῶς καὶ εὐγλώττως, ὅπως, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐκείνου κατορθώματος, καὶ εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς, ἰδίᾳ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὀφειλομένης, ἀνεγερθῇ αὐτῷ ἀνδριὰς ἔξωθεν τῆς Ἀκροπόλεως, πρὸ τῆς ὁποίας ἠνδραγάθησε. Πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ εὐγενῆ ταύτην ἰδέαν πᾶς τις ἐπικροτεῖ καὶ πολὺς ὀφείλεται ἔπαινος τῷ γράψαντι. Ἀλλ' ὅμως, εἰς πραγματοποίησιν αὐτῆς, ἀνάγκη συντόνου ἐνεργείας, καθόσον καὶ ἄλλοτε, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου συνταγματάρχου Χρ. Βυζαντίου, ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἐν οἷς πάντα τὰ περὶ τοῦ φιλέλληνος Φαβιέρου, λεπτομερῶς ἱστορεῖνται, καί τοι πολὺς ἐγένετο περὶ τούτου λόγος, ἀτυχῶς, ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀκηδίας, οὐδὲν ἐνηργήθη· ἄνευ δὲ τῆς πρωτοβουλίας καὶ τοῦ γνωστοῦ ζήλου τοῦ ἀξιοτίμου εἰσαγγελέως κ. Κυργουσίου, οὐδὲ τὸ μνημεῖον τοῦ ἥρωος τῆς Γραβιᾶς θ' ἀνηγείρετο.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσιν ὀρθῶς ἐν τῇ μνησθείσῃ διατριβῇ. Δὲν εἶνε ὅμως ἀκριβὲς τὸ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενον, ὅτι διὰ τοῦ γενναίου κατορθώματος τοῦ Φαβιέρου ἐπετεύχθη ἡ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ δὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἀπελευθέρωσις. Διὰ τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου στρατιωτικοῦ ἐπεισοδίου διηγέρθη μὲν ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ αἱ ὑπὲρ ἡμῶν συμπάθειαι, πρὸς καιρὸν, ἰδίᾳ δ' ἐνισχύθη ἡ φρουρὰ καὶ ἐνεθαρρύνθη, ἐγκαρτερήσασα ἐν τῇ πολιορκίᾳ μέχρι τῆς 24ης Μαΐου ἐπιόντος ἔτους 1827, ὅτε δι' ἔλλειψιν τῶν ἐπιτηδείων ἠναγκάσθη νὰ συνθηκολογήσῃ, τῶν τούρκων γενομένων καὶ αὖθις κυρίων τῆς Ἀκροπόλεως ὡς καὶ τῆς λοιπῆς Ἀττικῆς. Ἀλλ' ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῆς ὡς καὶ τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Εὐβοίας, ἐπῆλθεν ἐξ ἄλλων λόγων καὶ συνεπείᾳ νέων θυσιῶν· καθόσον καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ Στερεᾷ, ἔνθα τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα ὑπὸ διαφόρους ὁπλαρχηγοὺς καὶ τὴν γεν. τοῦ ἀειμνήστου Δ. Ὑψηλάντου στρατηγίαν, ἤραντο ἀλλεπαλλήλους νίκας, ὧν τελευταία ἡ μάχη τῆς Πέτρας, παρὰ τὴν Λεβαδείαν, (13 Σεπτεμβρίου 1829), ὅτε ἔπαυσαν αἱ μετὰ τῶν τούρκων ἐχθροπραξίαι. Ἐν δὲ τῇ διακανονίσει τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τῶν πρωτοκόλλων καὶ συνθηκῶν τῆς 10)22 Μαρτίου 1829 κτλ. καὶ 22 Ἰανουαρίου 1830 τοῦ Σουλτάνου ἐπιμένοντος εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ὡς κατακτηθεισῶν ἐπανειλημμένως παρ' αὐτοῦ, αἱ προστάτιδες δυνάμεις ἀπεφάσισαν πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ, νὰ τῷ ἀποδοθῶσιν, εἰς ἀντάλλαγμα, ἥ τε Σάμος, τέως ἐλευθέρα,καὶ ἡ ἡρωϊκὴ, ἀλλ' ἀτυχὴς μεγαλόνησος Κρήτη, ἧς τὸ πλεῖστον διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων,καὶ ὡς ἑλληνικὴ παρὰ τῆς ἐν Ναυπλίῳ κυβερνήσεως ἀποστελλομένων διῳκεῖτο ἀρχῶν, μετὰ τοῦ ἀπορθήτου φρουρίου τῆς Γραμβούσης, ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζεν ὑπερηφάνως ἡ ἑλληνικὴ σημαία μέχρι τοῦ 1830, ὅτε ἐπίτροποι τῶν συμμάχων Δυνάμεων ἀντικαταστήσαντες τὴν φρουρὰν τοῦ Καποδιστρίου, παρέδωκαν αὐτὸ εἰς τὴν Τουρκίαν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης, πολεμικὰ δὲ πλοῖα τούτων μετεκόμισαν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα τοὺς βουλομένους νὰ μεταναστεύσωσιν ἐκ τῶν Κρητῶν(1).

(1) Κατὰ τῆς σκληρᾶς καὶ ἀδίκου, ἅμα δὲ καὶ πολιτικῶς ἀστόχου ἀποφάσεως ταύτης τῶν ἰσχυρῶν, δὲν ἔπαυσαν οἱ ἀτυχεῖς Κρῆτες διαμαρτυρόμενοι καὶ δι' ἀλλεπαλλήλων ἐπαναστάσεων καὶ θυσιῶν τὸ ἐπιβεβλημένον, ἐναντίον τῶν προαιωνίων αὐτῶν πόθων, καθεστὼς πάση δυνάμει ἀποκρούοντες. Οὐδὲ θέλουσιν ἡσυχάσει, μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν προγράμματος τῆς ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἑνώσεως. Πολλάκις δὲ καὶ ἐρεξῆς ἀδικηθέντες καὶ πλεῖστα δεινὰ ἐν τῷ μεταξὺ ὑποστάντες μετὰ τὸ τελευταῖον μάλιστα ἄκαιρον καὶ ἀπαρασκεύαστον, ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς Πύλης κυρίως προκληθὲν κίνημα,, μεθ' ὃ αὖτη καταχρωμένη τῆς τε ἰδιαιτέρας τῶν ἐν Κρήτῃ Χριστιανῶν καταστάσεως καὶ τῶν γνωστῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων, ἀφήρεσε καὶ κατήργησε καὶ αὐτὰ τὰ δυνάμει τῶν τελευταίων Συμβάσεων (τῆς Χαλέπας κτλ.) παραχωρηθέντα αὐτοῖς προνόμια καὶ εὐτελῆ ψυχία ἐλευθερίας, ἠρεμοῦσιν ἤδη προσωρινῶς περισυλλεγόμενοι εἰς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς καιροὺς ἐπισκοποῦντες, ἀλλ' ὅταν ἡ κατάλληλος τῆς ἐκδικήσεως ὥρα σημάνῃ, ἔστωσαν βέβαιοι οἱ τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης ἑκάστοτε διασαλπίζοντες ἐν Εὐρώπῃ ἰσχυροί, ὅτι οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις ἔσεται ἱκανὴ εἰς ἀναχαίτησιν αὐτῶν, ὅπως ἐξορμήσωσι καὶ αὖθις εἰς τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα, μετὰ τῆς γνωστῆς ἀνδρίας αὐτῶν καὶ καρτεροψυχίας καὶ ἀνενδότου ἀποφάσεως, ἐντεινομένης καὶ ἐκ τῆς συναισθήσεως τῶν προγενομένων αὐτοῖς πολλαπλῶν ἀδικιῶν καὶ τῶν μέχρι τοῦδε παθημάτων καὶ θυσιῶν αὐτῶν !

Ταῦτα εἰς συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ χάριν ἱστορικῆς ἀκριβείας.

Τοῦ λόγου δὲ γενομένου περὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς θυσιῶν, εὔκαιρον νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι πρὸς διάσωσιν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος προσέδραμον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ στρατόπεδον οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν, ἐξ ὧν πειραθέντων νὰ λύσωσι τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως, κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς 24 Ἀπριλίου 1827, ἀψηφούντων τὸν προφανῆ κίνδυνον ἀπέναντι τῶν ὑπερόπλων δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ ἐν μέσῳ ἀνοικτοῦ πεδίου, ἀπὸ τοῦ ἁλιπέδου τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου μέχρι τῆς Καλλιρρόης, ἔπεσαν αὐτόθι ἐνδόξως, μετ' ἀπαραμίλλου ἀνδρείας μαχόμενοι, 850 περίπου γεναῖοι καὶ ἐπίλεκτοι Σουλιῶται, Κρῆτες, Ἕλληνες καὶ φιλέλληνες (ἐκ τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ) Πελοποννήσιοι κτλ. μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, θύματα ἡρωϊκῆς αὐταπαρνήσεως καὶ φιλοπατρίας πειθόμενοι εἰς τὰ κελεύσματα τῆς πατρίδος.

«Οἱ δε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆρην ἔθεντο,
ὅπλα καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ χήματος, οὐκ ἐσάωσαν
ψυχὰς, ἀλλ' ἀείδην κοινὸν ἔθεντο βράβην
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες,
στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.....»

(ἐξ ἀρχ. ἐπιγράμ. ἐν τῷ περὶ Στεφάνου τοῦ Δημοσθ.)

Ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς καλύπτει πρὸ πολλοῦ τὰ σώματα τῶν γενναίων ἐκείνων ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀνέμων καὶ τῶν θηρίων ! Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρά γε καθῆκον ἐθνικὸν, ἰδίᾳ δ' ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἧς τὴν ἐλευθερίαν ὠνειροπόλησαν καὶ χάριν τῆς ὁποίας ἔχυσαν τὸ αἷμά των, δὲν ὤφειλε νὰ ἱδρύσῃ αὐτοῖς μνημεῖον εὐπρεπὲς ἐν ᾧ τόπῳ ἤθλησαν, ἀναγράφουσα τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων ἀρχηγῶν αὐτῶν, καθορίζουσα δὲ καί τινας τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως δι' αὐτῶν, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης καὶ φιλοπάτριδος ἐθελοθυσίας ; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ὧν καυχόμεθα, ὅτι ἀπόγονοι ἐσμὲν, καὶ οἵτινες ἐγίνωσκον νὰ διατηρῶσι τὸ ἱερὸν τῆς φιλοπατρώας αἴσθημα ἀείποτε ἀκμαῖον, τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένους καὶ ζῶντας δὲν ἔπαυον νὰ γεραίρωσι καὶ πεσόντας τῶν μεγίστων ἠξίουν τιμῶν.

Ἀλλ' ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι, ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω λαβόντες, ἅτινα χάριν ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ἐξ ἄκρας πρὸς τὰς ἱερὰς σκιὰς τῶν πεσόντων εὐλαβείας καὶ στοργῆς ὁρμηθέντες, ἐγράψαμεν, θὰ μεριμνήσωσιν εἰς πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν τούτων καὶ ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἔργων. Ἀρίστη δ' ἐγγύησις τῆς ἐπιτυχίας ἤθελεν εἶσθαι ἡ παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐπὶ πατριωτικοῖς αἰσθήμασι διακρινομένου ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης συνήγορία, ἡ σύστασις δ' ἐπιτροπῆς καταλλήλου τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ῥέκτου καὶ φιλοτίμου δημάρχου τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γεραροῦ ἐκ Σουλίου στρατηγοῦ Δημ. Βότσαρη, ἔσεται τελεσφόρος.

Δημοσιεύομεν ἐν τέλει καὶ τὸ σχετικὸν τοῖς ἀνωτέρω ἔγγραφον τῆς τότε Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, (ἀνέκδοτον μέχρι τούδε ὅσον γινώσκομεν), δι' οὗ αὕτη προσεκάλει τοὺς ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου παρεπιδημοῦντας καὶ εἰς νέαν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέ-

ρας πατρίδος των παρασκευαζομένους Κρῆτας, νὰ σπεύσωσιν εἰς Ἀθήνας, πρὸς διάσωσιν τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ οἵτινες, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης, αὐτοὺς καὶ μέχρι σήμερον ἀπαραμειώτου προθυμίας καὶ γενναιότητος ἐν τοῖς κατὰ τῶν Τούρκων πολέμοις, ἀγωνισθέντες, ἐφονεύθησαν σχεδὸν πάντες (ὑπερδιακόσιοι καὶ πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν), μετὰ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, πλὴν τοῦ σωματάρχου Δημ. Καλλέργη. ζωγρηθέντος τετραυματισμένου καὶ διὰ λύτρων ἀπαλλαγέντος. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς Νάξου δυνάμει ὁμοίου ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως, ἀφικόμενοι, ἐν οἷς καὶ ὁ γενναῖος καὶ διακεκριμένος ὁπλαρχηγὸς Δημήτριος Κουρμούλης, υἱὸς τοῦ Μιχαὴλ Κουρμούλη, ἀρχηγέτου τῆς μεγάλης ἐκ Γορτύνης (τοῦ Ἡρακλείου) ἐπὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει, πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἐξεχούσης αὐτόθι οἰκογενείας, ὅστις, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος, κατορθώσας νὰ διασώσῃ ὑπερχιλίους Χριστιανοὺς, προσφυγόντας εἰς τὸν Πύργον του ὡς εἰς ἄσυλον ἀπὸ τοῦ βεβαίου θανάτου, τῶν αἱμοχαρῶν Τούρκων ἐπιδοθέντων λυσσωδῶς εἰς σφαγὰς κατὰ τῶν ἀόπλων, καὶ συνενωθεὶς μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἐνίσχυσε τὰ μέγιστα τὸν ἀγῶνα, καθ' ὃν ὅμως ἀπώλεσε καὶ τὴν σημαντικὴν περιουσίαν του καὶ πλείστους τῶν οἰκείων του καὶ τελευταῖον τὸν μνησθέντα ἄξιον αὐτοῦ γόνον, Δημήτριον πεσόντα καὶ τοῦτον ἡρωϊκῶς, ἐν τῇ ὡς εἴρηται, παρὰ τὴν Καλλιρρόην ἀτυχεῖ μάχῃ, μετὰ τῶν ἀνωτέρω συναδέλφων του, γενναίων καὶ διασήμων τῆς Κρήτης ὁπλαρχηγῶν, Θεοδώρου Νικηφοράκη, Γεωργίου Καλαμαρᾶ κλπ.

Ἀριθ. 6,174.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς εἰς Πάρον παρεπιδημοῦντας Κρῆτας καπετανέους Γεώργιον Καλαμαρᾶν, Θεόδωρον Νικηφοράκην, Χ. Γιάννη Μπρισιμτζάκην, Γ. Ἀρχανιώτην, Ἰω. Τουκμετζάκην καὶ λοιποὺς ἐνόπλους Κρῆτας.

Προλαβόντως διετάχθητε νὰ ἐκστρατεύσετε, ἄνευ ἀργοπορίας, διὰ τὴν πατρίδα σας Κρήτην, καὶ ἐνούμενοι ἐκεῖ, μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν σας, νὰ πολεμήσετε τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος.

Ἤδη δὲ εἰδοποιεῖσθε, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἐπικείμενος προφανέστατος κίνδυνος τῶν Ἀθηνῶν ἀπαιτεῖ τὴν σύμπραξιν καὶ συνέργειαν ὅλων ἐν γένει τῶν ὁπλοφόρων, διὰ ν' ἀπομακρύνουν τὸν κίνδυνον αὐτῶν καὶ νὰ διασώσουν τὸ πολύτιμον τοῦτο φρούριον, ἡ Διοίκησις διέταξε τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Γόρδωνα, νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ Σᾶς ὅλους καὶ ν' ἀπέλθῃ ὅπου ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, διὰ νὰ συνεργήσῃ καὶ ἡ ἐξοχότης του μ' ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἄνω εἰρημένου φρουρίου.

Ἐπ' αὐτὸ τοῦτο στέλλεται ὁ συμπατριώτης σας Δημήτριος Καλλέργης. Προτρέπεσθε λοιπὸν καὶ διατάττεσθε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν, νὰ τρέξετε ἀμέσως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διαληφθέντος Συνταγματάρχου, καὶ ν' ἀπέλθετε προθύμως ὅπου ἡ ἀνάγκη εἶναι κατεπείγουσα καὶ ἡ φωνὴ τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος προσκαλεῖ ὅλους.

Μὴ ἀμφιβάλλουσα διόλου ἡ Διοίκησις, ὅτι θέλετε τρέξει μὲ τὴν συνήθη σας εὐπείθειαν καὶ θέλετε πολεμήσει μὲ τὴν ἔμφυτον καὶ ἀπεδεδειγμένην μέχρι τοῦδε γενναιότητα καὶ ἀνδρίαν σας, σᾶς ὑπόσχεται, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἐνεργήσῃ συστηματικώτερον καὶ τὰ περὶ ἐλευθερίας τῆς Κρήτης.

Ἐν τοσσούτῳ σᾶς προτρέπει καὶ ἐλπίζει ν' ἀκούσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὰ ἀνδραγαθήματα σας εἰς τὸ στάδιον τῆς μάχης.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 18 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΙΜΗΣ
Κ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΙΩΑΝ. ΒΛΑΧΟΣ
Κ. ΖΩΤΟΣ
Α. Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ
ΠΑΝΑΓ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Κύριε συντάκτα τῆς **Νέας Ἐφημερίδος**,

Ὑπάρχει ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ ὄργανα τῆς κυβερνήσεως φέρονται πρὸς τοὺς πολίτας εὐσχημονέστερον τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὴν εἰς τινας περιστάσεις. Ἀλλὰ σήμερον ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν οἴνων πάντῃ τοὐναντίον συμβαίνει, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ α' τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν. Ἀντὶ, ὡς ἐλέγομεν ἄλλοτε, ὅτι θὰ ὑποφέρωμεν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἂν κατεκυροῦτο αὐτοῖς ἡ ἐνοικίασις, ὑποφέρομεν σήμερον μείζονα καὶ τερατωδέστερα ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ δημοσίου, οἵτινες χρῶνται παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου πρὸς καταπίεσιν τῶν πολιτῶν. Ἀκούσατε, καὶ φρίξατε. Ἀκυροῦσι τὰς παλαιὰς δηλώσεις καὶ κόπτουσι πρωτόκολλα, παραβαίνοντες τὸν νόμον ΑΤΝ' ἀρθ. 15 περὶ καταμετρήσεως καὶ ἐνῷ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος νὰ εἶνε παροῦσα ἡ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ συντάσσῃ τὰ πρωτόκολλα ἐπὶ τόπου, αὐτὴ ὑπογράφει ταῦτα μὴ παρισταμένη εἰς τὴν καταμέτρησιν, ψευδῶς πιστοποιοῦσα, ὅτι παρίστατο, καὶ ἰδίᾳ ὁ ἱερεύς, ὅστις ἔπρεπε νὰ σέβηται ὀλίγον τὸ σχῆμα ὑφ' οὗ περιβάλλεται, καὶ ὁ κ. πάρεδρος, ὅστις ἂν καὶ ἐτιμήθη παρὰ τῆς ψήφου μας γενόμενος ἀπὸ μεσίτου ἀντιπρόσωπός μας, φέρεται ἀσπλάχνως πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐκλογέων του, ὑπογράφων καὶ αὐτὸς τὰ πρωτόκολλα τυφλοῖς ἔμμασιν. Ταῦτα ὅμως κατηγγέλθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἥτις θὰ ἐξακριβώσῃ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς οὕτως ἀσεβῶς καταπατοῦντας τὸν νόμον καὶ τὴν ἠθικήν.

* * *

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ

Σεβασμιώτατε μητροπολῖτα,

Ἐπειδὴ ἀνεφάνη ἐν τῇ μητροπόλει Ἀθηνῶν καὶ δεύτερος μητροπολίτης καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας καὶ μὴ ἀνεχόμενος τὸν τοιοῦτον, διὰ τοῦτο ὑποβάλλω τὴν παραίτησίν μου τοῦ ἐφημερεύειν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὁ εὐπειθέστατος
Α. Τζαβέλλας

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΩΜΩΔΙΑΣ. Νέον κωμειδύλλιον τοῦ Κόκκου «Ὁ Καπετὰν Γιακουμῆς».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κυρίους μετόχους τῆς ἑταιρίας

Συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 21 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, συγκαλοῦμεν τοὺς κ.κ. μετόχους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ὅπως συνέλθωσι τὴν 30 μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1892, ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐν τῷ νεωρείῳ τῆς ἑταιρίας καταστήματος αὐτῆς πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ἔργα τῆς ὁποίας ἔσονται :

1) Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1891, καὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἀφορῶντος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας καὶ τὰς λοιπὰς τακτικὰς ἐργασίας, περὶ ὧν προβλέπει τὸ καταστατικόν.

2) Ἡ ἐξέτασις τῶν ἰσολογισμῶν ἐτῶν 1889 καὶ 1890, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν συνέλθῃ ἡ ὑφισταμένη τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων καὶ δὲν ἀποφασίσει περὶ αὐτῶν.

3) Ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς συμβούλου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ καταστατικοῦ ἐξερχομένου.

4) Προτάσεις περὶ ἀνανεώσεως τῆς διαρκείας τῆς ἑταιρίας ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 9 ἰουλίου 1892 καὶ λήγουσαν τὴν 9 ἰουλίου 1897.

5) Τὰ ἐκκρεμῆ ἀντικείμενα τῶν ὑπ' ἄρθρ. 758 ἀπὸ 28 ἰανουαρίου 1891 καὶ 764 ἀπὸ 2 μαΐου 1891 ἐγκυκλίων τῆς ἐκκρεμοῦς τακτικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως μεθ' ἣς συνεχωνεύθη καὶ ἡ ἔκτακτος, ἐὰν αὕθις δὲν συνέλθῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τῇ 25 ἰανουαρίου 1892

Ὁ πρόεδρος **Κ. Α. Τσιροπινᾶς**

Ὁ σύμβουλος **Δ. Παρασκευᾶς**

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς
Ντέκας Δ. Πασχαλίδης

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν περιλυπημένην ἡμῶν θυγατέρα, ἀδελφὴν καὶ ἀνεψιὰν

Μαρίαν

κηδεύοντες σήμερον ὥραν 2 μ. μ. παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ αὐτῆς ἐκ τῆς οἰκίας της κειμένης παρὰ τῇ πλατείᾳ Ἁγίου Φιλίππου εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως.

Ἀθήνησι, 29 ἰανουαρίου 1891

Ἡ μήτηρ
Καλλιόπη Μπαλακάκη

Οἱ ἀδελφοὶ
Νικόλαος Μπαλακάκης
Γεώργιος Μπαλακάκης
Παναγῆς Μπαλακάκης
Κλεόβουλος Μπαλακάκης
Ἀγγελικὴ Π. Καμπάνη, Πέτρος Καμπάνης

Οἱ θεῖοι
Φωτεινὴ Κουγιουμτζῆ
Θεόφιλος Κουγιουμτζῆς

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.) (80

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ υἱὸν καὶ ἀδελφὸν ἡμῶν

Εὐθύμιον Παππαγιάννην

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον τὴν 10 π.μ. ὥραν ἐκ τῆς ἐν τῇ Κολοκυνθοῦ οἰκίας μας.

Ἡ μήτηρ
Κυριακὴ Παππαγιάννη
Ἡ ἀδελφὴ
Ἀγγελικὴ Α. Ματρόζου (78

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον πέμπτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. τελοῦντες ἀρχιερατικὸν ἐξάμηνον μνημόσυνον ἐν τῷ α' νεκροταφείῳ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν

Ἠλία Ι. Χαρίτου

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς, οἰκείους, καὶ φίλους, ὅπως ἐρχόμενοι συνενώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος
Ἑλένη Ἠλ. Χαρίτου
Τὰ Τέκνα Οἱ Ἀδελφοὶ

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις). (77

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν πατέρα μας

Δημήτριον Ἀσημάκην

(ἀπόστρατον ἐπιλοχίαν τοῦ πεζικοῦ καὶ πρώην βιβλιοδέτην τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν)

ἀποθανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον περὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δεληγεώργη ἀριθ. 22 εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου (Ψυρρῆ).

Τὰ τέκνα
Σωτήριος Ἀσημάκης ἱερεύς,
Γεώργιος Ἀσημάκης, Πανάγος Ἀσημάκης,
Ἰωάννης Ἀσημάκης, Διον. Ἀσημάκης,
Στάμος Ἀσημάκης (76

Ἀπωλέσθη σκυλάκι μικρὸ καὶ παχουλὸ ἐκ τοῦ γένους *μώψ* τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου πλησίον τῆς Βουλῆς· παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 99 τῆς ὁδοῦ Σόλωνος καὶ θὰ λάβῃ γενναιοτάτην ἀμοιβήν. (79

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ζητεῖται οἰκονόμος διὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν γυνὴ ἱκανὴ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ἡ βουλομένη ἀποταθήτω εἰς τὴν ἐφορείαν κατὰ δευτέραν καὶ παρασκευήν.

Γνωστοποίησις

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τῶν ἐμποροϋπαλλήλων εἰς γενικὴν συνέλευσιν συμφώνως τῷ 40 ἄρθρῳ τοῦ καταστατικοῦ τὴν 1 φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν σάββατον καὶ ὥραν 8 1)2 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου τῶν ἐμποροϋπαλλήλων *Τὸ διοικητικὸν συμούλιον*

Αὔριον 30 φθίνοντος μηνὸς ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων πανηγυρίζει ἐν Πατησίοις ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Ζώνης δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ἡ ἀδελφότης τῶν ζαχαροπλαστῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· τὰ ζαχαροπλαστεῖα θὰ ὦσι κλειστά.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Ἐξεδόθη τὸ α' τεῦχος «Ροβῦρος ὁ Κατακτητὴς» τῆς εἰκονογραφημένης *Βιβλιοθήκης τοῦ Ἰουλίου Βὲρν* μετὰ 6 μεγάλων εἰκόνων. Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ λεπτῶν 60. Τὸ σάββατον ἐκδοθήσεται τὸ 6' τεῦχος.

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ Ἀθήναι, Πειραιεῖ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἐργολάβοι, ὅπως συνέλθωσι τὴν προσεχῆ κυριακὴν 2 φεβρουαρίου ἐ. ἔ. 2 μ. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα δημαρχικῷ καταστήματι καὶ συσκεφθῶσι περὶ καταρτισμοῦ σωματείου.

Πολλοὶ ἐργολάβοι

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διάφορα **οἰκόπεδα** κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κατὰ τὴν συνοικίαν Καλλιθέας πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη, πλησίον τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ὅπου εὑρίσκεται καὶ τὸ διάγραμμα. Παρέχεται πᾶσα εὐκολία.

Τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἐκτυπωθὲν πωλεῖται εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου, ἀριθ. 3, ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς. Περιέχει ὅλας τὰς μεταβολὰς ὅσαι κατὰ καιροὺς ἐγένοντο εἰς τὴν φορολογίαν, τὰ σχετικὰ Β. διατάγματα καὶ τοὺς νόμους. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ πληρώνουν ἄδικα ἄλλα συμφώνως μὲ τὸν νόμον, ἂς δώσουν τὴν δραχμήν των ἀγοράζοντες τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἐπειδὴ ἡ προκηρυχθεῖσα συνέλευσις δὲν ἐγένετο, κλειστοῦ ὄντος τοῦ πανεπιστημίου ἕνεκα πένθους, προσκαλοῦνται καὶ πάλιν (ἄνευ ἰδιαιτέρου προσκλητηρίου) τὴν προσεχῆ κυριακήν, 2 φεβρουαρίου καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἵνα ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου καὶ ἐκλέξωσι τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν.

Ἀθήνησι, 27 ἰανουαρίου 1892

Ὁ πρόεδρος *Ὁ γραμματεύς*
Α. Α. Κοντόσταυλος Σ. Κουμανούδης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον κείμενον ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως παρὰ τὴν δεξαμενὴν ἐκ πήχεων 30 περίπου καὶ εἰς τιμὴν λίαν συμφέρουσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς *Νέας Ἐφημερίδος*.

Mr MARTIN representant de Boivin de Paris se trouve à Athênes (Hôtel Minerva) avec les nouveautés en Chemiseries, Cravates, lingerie de dames, linge de table ect.

ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΧΑΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΟΙΝΟΙ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΚ

Πράκτωρ **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ**, ὁδὸς Νίκης, ὄπισθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις.

Εἰδικότης: **ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ** πενταετής. **Οἶνοι** διάφοροι **ἐπιδόρπιοι. Ὀρεινοὶ οἶνοι ἐπιτραπέζιοι. Κονιάκ.**

Ἡ μοδίστα κυρία **Ἑλένη Φακιολᾶ**, ἠνέῳξε κατάστημα ραπτικῆς γυναικείων φορεμάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς, ἀριθ. 7, ἐγγυᾶται δὲ νὰ ἐκτελῇ ἐργασίαν στερεὰν καὶ κομψὴν κατὰ τὰ ὑποδείγματα τῶν παρισινῶν συρμῶν. Τιμαὶ πολὺ συγκαταβατικαί. (49

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΠΛΑ πολυτελῆ, διὰ σαλότα καὶ δωμάτια τοῦ ὕπνου. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς *Νέας Ἐφημερίδος*. (72

ΕΤΟΣ Β—ΑΡ. 327 ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 25/6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1892

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἡ αὐτή.

Ἐτησία, φρ 30
Ἑξάμηνος καὶ Τρίμηνος, κατ ἀναλογίαν
Μηνιαία „ 3

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτά.
Πᾶσαν ἐπιστολὴν ἢ αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*.—Bucarest.
Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικῶν τελῶν δὲν εἶναι δεκταί.

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἐν τῇ Α σελίδι ὁ στίχος τῶν 10 στιγμῶν φρ. 4—
„ „ Β'. „ ὁ „ „ 10 „ „ 2.—
„ „ Γ'. „ ὁ „ „ 10 „ „ 1.—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐν τῇ Α' σελίδι ὁ στίχος τῶν 8 στιγμῶν φρ. 2·—
„ „ Β'. „ ὁ „ „ 8 „ „ 1—
„ „ Γ'. „ ὁ „ „ 8 „ „ 0 50
„ „ Δ'. „ ὁ „ „ 8 „ „ 0 25

Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται ἐκπτώσεις ἀπὸ 25—50 τοῖς ἑκατόν.
Μεγάλαι ἀγγελίαι πολλάκις δημοσιευόμεναι, κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10 | ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Calea Moşilor No. 51 | 10 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 24 Ἰανουαρίου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀξιότιμοι συνδρομηταὶ τῆς „Πατρίδος“ ἵνα εὐαρεστούμενοι διαβιβάσωσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος τὴν συνδρομὴν αὐτῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ Mandat Postal ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου.

Ἀπευθυντέον
Direction du Journal
grec „PATRIS“
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
„ΠΑΤΡΙΔΟΣ“

Ἀθῆναι, τῇ 18)30 Ἰανουαρίου 1892.

(Μ.Π.) Τὸ συλλαλητήριον τῶν ἐμπόρων, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἵνα διασκεφθῇ περὶ τῆς ὁσημέραι δεινουμένης χρηματιστικῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν ἐματαιώθη, τοῦτο μὲν ἕνεκεν κυβερνητικῆς ἀντιδράσεως, τοῦτο δ' ἕνεκεν τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπικρατοῦντος ὑετώδους καιροῦ· ἐν τούτοις τῇ προσκλήσει τῆς ἐφορείας συνῆλθον χθὲς πλεῖστοι ὅσοι ἔμποροι ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τῆς κακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἀλλ' ἡ συνέλευσις μετὰ παταγώδη συνεδρίασιν διελύθη ἄπρακτος. Πολλοὶ ἀποδίδουσι τὴν ματαίωσιν τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἰς προσπαθείας τῆς ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην κυβερνήσεως, ἥτις φοβουμένη τὴν κατ' αὐτῆς ἐκδήλωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ στοιχείου, ὅπερ ὑπαίτιον τῆς οἰκονομικῆς ταύτης καταστάσεως τοῦ τόπου θεωρεῖ τὴν ἀνεπάρκειαν καὶ ἀδεξιότητα αὐτῆς ταύτης τῆς κυβερνήσεως, πάντα λίθον κινεῖ ὅπως διὰ τῆς διχονοίας καὶ τῶν ἀντεγκλήσεων ματαιώσῃ πᾶσαν ἀπόφασιν αὐτῶν. Δὲν ἔλειψαν δέ τινες δυστυχῶς ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου ἀντιπολιτευτικὴν ἐνέργειαν καὶ χροιάν, ὅπως δυσχεράνῃ δῆθεν τὴν οὐχὶ εὐχάριστον θέσιν τῆς κυβερνήσεως, ἐν ᾧ ὅτε ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ οἱ φίλα αὐτῷ φρονοῦντες ἐτήρησαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λίαν ἐφεκτικὴν θέσιν, οὐδὲ τὸ παράπαν ἠθέλησαν ἐπὶ οὕτω ζωτικοῦ ζητήματος νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν στενοχωρίαν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ βλάβῃ τιμαλφῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀντὶ νὰ διαβλέπῃ παντοίου μηχανορραφίας καὶ ραδιουργίας, ὤφειλε, τὸ ἐπ' ἐμοί, ἵνα σκεφθῇ ὡριμώτερον ἐπὶ τῆς δεινῆς ταύτης οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ μετ' εὐσταθείας καὶ συντόνως ἐνεργήσῃ ὅπως ἀποτρέψῃ τὰς ἐπαπειλούσας τὴν χώραν ἀνηκούστους καταστροφάς· ἐὰν δὲ θεωρῇ ἑαυτὴν ἀνίκανον ὅπως προλάβῃ καὶ ἀποσοβήσῃ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, ὀφείλει ἐν δέοντι ἵνα ἀποχωρήσῃ τῶν πραγμάτων καὶ καταλίπῃ' εἰς χεῖρας σθεναρωτέρας καὶ στιβαρωτέρας τοὺς οἴακας τῆς πολιτείας, καθ' ὅσον τὸ ἀναποφάσιστον καὶ τὰ ἡμιτελῆ μέτρα δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ ἐπιδεινώσωσι τὴν οἰκονομικὴν καὶ χρηματικὴν κρίσιν, φθάσασαν ἤδη εἰς τὸ ὀξύτερον αὐτῆς σημεῖον. Δι' αἰτιάσεων καὶ ἀντεγκλήσεων, διὰ ψευδῶν διαδόσεων καὶ στρεβλώσεων τῆς ἀληθείας οὐδὲν ἕτερον κατορθοῦται εἰμὴ ἡ ἐπιδείνωσις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ βεβαία τοῦ τόπου πανωλεθρία. Χθὲς ἕνεκεν νεωτέρων τηλεγραφημάτων ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων τὰ χρεώγραφα ἡμῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Χρηματιστηρίῳ ὑπετιμήθησαν κατὰ 2—3 μονάδας, τὸ δὲ εἰκοσόφραγκον ἀνετιμήθη εἰς τὰ 28.02. Αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν ὁλοσχερῶς καὶ ὁ πανικὸς κατέλαβε τοὺς πάντας. Ὅπως καταδείξω ὑμῖν τὴν σπουδαίαν ἐκπτωσιν τῶν ἡμετέρων χρεωγράφων κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον τοῦτο διάστημα τῆς πρωθυπουργείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω ὅτι τὰ μὲν δάνεια τῶν 5%, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις κατῆλθον εἰς τὰ 67, ἐν ᾧ ἐπὶ Τρικούπη εὑρίσκοντο εἰς τὰ 93, τὰ δὲ τῶν 4% εἰς τὰ 54, ἐν ᾧ ἐπὶ Τρικούπη ἐκυμαίνοντο μεταξὺ τῶν 77 καὶ 78.

Προηγουμένως ἔγραφον ὑμῖν ὅτι κατὰ ρητὴν ἀπαίτησιν τοῦ βασιλέως ἐπρόκειτο νὰ διορισθῇ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν Γ. Ἐπιτελῶν καὶ βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Κόρπας, ὅστις ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς κύκλοις ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ ἁρμοδιώτερος ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπουργικὴν φάλαγκα. Δυστυχῶς χθὲς περὶ τὸ ἑσπέρας διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἕνεκεν διαφωνιῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπὶ σπουδαίων τινῶν ζητημάτων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐσχάτως προπαρασκευασθέντων διαταγμάτων τῶν προδιβασμῶν ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ κ. Ἀγγέλου Γεωργαντᾶ, συνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ καὶ βουλευτοῦ ἐξ Ἄργους· ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Ἀγγέλου Γεωργαντᾶ, ἀνδρὸς ἐλάχιστον ἐκτιμωμένου ἐν τῷ στρατεύματι καὶ προθύμου ἵνα πειθηνίως ἐκπληρώσῃ τὰς φατριαστικὰς διαθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ, τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν προὐξένησεν. Εὐχόμεθα ἵνα μὴ, πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τούτου τοῦ στρατοῦ, ἐπαληθεύσῃ ἡ εἴδησις αὕτη.

Ἀπὸ προχθὲς φιλοξενεῖται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁ πρίγκηψ Κάρολος Ἀντώνιος Χοεντζόλλερν, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ διαδόχου τῆς Ρουμανίας. Χθὲς περὶ τὴν 12 καὶ 1/2 συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Λίσιγκ ἀνῆλθεν ἐπὶ βασιλικῆς ἁμάξης ἐκ τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἔνθα διαμένει, εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐν τοῖς προπυλαίοις τῶν ἀνακτόρων ὑπεδέχθη αὐτὸν ἡ ἀνακτορικὴ φρουρά, ἐκεῖθεν δὲ ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς ἡμέρας παρὰ τῇ A. M. τῷ βασιλεῖ. Τὸ ἑσπέρας παρετάθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις δεῖπνον πρὸς τιμὴν αὐτοῦ· ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν κατευθυνόμενος εἰς Αἴγυπτον τὴν προσεχῆ τρίτην.

Ἡ προχθὲς τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσα ἐνταῦθα εἴδησις περὶ τραυματισμοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας Σταμπουλὼφ συνεκίνησε τὴν ἡμετέραν πόλιν. Πάντες, εἰ καὶ διαβλέποντες ἐχθρικὰς καθ' ἡμῶν διαθέσεις τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρὸς, ἐθλίβησαν ἐπὶ τῷ ἐπελθόντι αὐτῷ ἀπροόπτῳ τούτῳ δυστυχήματι· φρονοῦσιν δὲ ὅτι δολοφονικὴ χεὶρ καὶ οὐχὶ τυχαῖον συμβὰν, ὅπως διεβιβάσθη ἡμῖν διὰ τοῦ τηλεγράφου, εἶναι παραίτιος τοῦ τραυματισμοῦ αὐτοῦ, τοῦτο δὲ μᾶλλον ἐπιβεβαιοῦται σήμερον διὰ τῶν ἀναγγελομένων ἐν Σοφίᾳ πολυαρίθμων συλλήψεων.

Ὁ τηλέγραφος διεβίβασεν ὑμῖν. βεβαίως, τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ. Χθὲς περὶ τὴν 2 μ. μ. ἐγένετο ἐν συρροῇ ἀπείρου πλήθους καὶ ἐν πάσῃ πομπῇ ἡ κηδεία αὐτοῦ. Χαράττω ἐνταῦθα ἐπιτόμους τινὰς βιογραφικὰς σημειώσεις τοῦ πανελληνίου τούτου ἀνδρός. Ὁ Ἀλέξανδρος Ρ. Ραγκαβῆς ἐγεννήθη ἐν Κων/πόλει τῷ 1809. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατέφυγεν εἰς Ὀδησσόν, ἔνθα ἐσπούδασεν ὑπὸ τὸν Βαρδαλάχον. Τῷ 1824 μετέβη εἰς Μόναχον, ὅπου ἐσπούδασεν ἐν τῇ αὐτόθι στρατιωτικῇ σχολῇ δαπάναις τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Λουδοβίκου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του κατελθὼν εἰς Ναύπλιον μὲ τὸν βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κατετάχθη εἰς τὸν τότε ἀναδιοργανούμενον ἑλληνικὸν στρατόν. Τῷ 1833 ἐγένετο γραμματεὺς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας καὶ ἅμα τῇ ἱδρύσει τοῦ Πανεπιστημίου διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας. Τῷ 1856 διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, εἶτα δὲ τῷ 1859, πολεμήσας τὸ περὶ ἰθαγενείας ζήτημα. Πρεσβευτὴς διωρίσθη τῷ 1864. Μετὰ 22 δὲ ἐτῶν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν ἀπεσύρθη ἰδιωτεύσας ἐν Ἀθήναις καὶ περὶ φιλολογικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ καταγινόμενος. Τῷ 1879 ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου. Ὁ ἀείμνηστος Ἀλ. Ραγκαβῆς ἔφερε δώδεκα μεγαλοσταύρους, ἐν οἷς τὸν τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ρωσσίας, τῆς Δανιμαρκίας, τῆς Βρασιλίας, τῆς Νεαπόλεως κλπ. πρὸς δὲ εἶχε τιμηθῆ καὶ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ παρασήμου τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν. Συνέγραψε δὲ οὐκ ὀλίγα συγγράμματα φιλολογικά, ἀρχαιολογικά, διηγήματα, κωμωδίας κλπ. Διεκρίνετο δὲ ἐπὶ εὐφυολογίᾳ καὶ ἑτοιμότητι πνεύματος. Γευματίζοντι ποτὲ παρὰ τῷ πρίγκηπι Βίσμαρκ, ἡ πριγκήπισσα Βίσμαρκ θέλουσα νὰ προσφέρῃ τῷ Ραγκαβῇ ἐκ τῆς σαλάτας τῆς λεγομένης macédoine :

— Ne prenez vous pas un peu, de cette macédoine? Excellence, τῷ εἶπε :

— Mais comment donc, princesse, ἀπήντησεν οὗτος, toute, si vous le permettez.

— (Δηλαδὴ δὲν παίρνετε, ἐξοχώτατε, ὀλίγην Μακεδονίαν;

— Ἀλλὰ ὅλην, πριγκήπισσα, ὅλην, ἂν τὸ ἐπιτρέπετε).

ΝΑΪΑΔΕΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΣ

(Ἐξ ἡμετέρας ὡδῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα).

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Ποιὸ χῶμα, ποιὸ ὁλόγυμνο στὰ ξένα ταξει- (δεύει
καὶ σὰν ἐσὲ θαυματουργεῖ ἀνδριεύεται θε- (ριεύει ;

— —

Ἐστέναξε ὁ Βόσπορος ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια
τὰ γαλανά του τὰ νερὰ νὰ σὲ θωρῇ ν' ἀφίνῃς
ὁλόγυμνο νὰ δέρνεσαι μέσ' τῆς Βλαχιᾶς τὰ (χιόνια
καὶ δάκρυα κατέκλυζον τὰ στήθη του ὁδύνης
Καὶ τώρα;... Κάθε ποῦ ἀτμὸς στὰ ρεῖθρα (του σφυρίζει
κι' ἡ γαλανὴ περίφανα σημαία κυματίζει.

— —

Τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω στοίχων ἀποσπασθέντων ἐκ ποιήσεως ἡμῶν „εἰς τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα“ προσεχῶς δημοσιευθησομένης ἔρχεται ὅσον οὔπω πληρέστατα νὰ ἐπικυρώσῃ γαῦρον καὶ ὑπερήφανον ἑλληνικὸν σκάφος, τὸ ἐπίζηλον νέον ἀτμόπλοιον „Παρασκευὴ Βλασοπούλου“ προσφάτως καθελκυσθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ χωρητικότητος 4500 ἀγγλ. τόννων, καὶ τοῦτο πάλιν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θέλει παρακολουθηθῇ ὑπὸ ἑτέρου πανομοίου ἀτμοπλοίου τῆς «Ἀναστασίας Βλασοπούλου» διαταχθέντος ἤδη καὶ ναυπηγουμένου.

Πλούσιον, μεγαλοπρεπές, ὅ,τι τέλειον καὶ ὡραῖον, ὡς ἡ φερώνυμος εὐγενὴς καὶ ἐρασμία κόρη, ἡ «Παρασκευὴ Βλασοπούλου» ἀφοῦ μεταβῇ ἵν' ἀσπασθῇ τὰς ἀκτὰς τῆς μεγαλεπηβόλου Ἰθάκης καὶ πλουτίσῃ μὲ νέον Λεβιάθαν τὸ νηολόγιον τῆς νήσου, θέλει κατευθυνθῇ εἰς Βραΐλαν. Καὶ οὕτω ὁ γέρων καὶ πολυπαθὴς Βόσπορος μὲ νέα δάκρυα χαρᾶς θέλει σπείσει τὴν δίοδόν της, πολλὰ στήθη ἑλληνικὰ θέλουσιν ἐξογκωθῇ ἐξ ἐθνικῆς ὑπερηφανίας, καὶ οἱ μαθητιῶντες ἑλληνόπαιδες τῆς Ροβερτείου ἐν Κων/πόλει σχολῆς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ συρίγματος ἀνατρέποντες ὡς ἔθος ἑδώλια καὶ διδασκάλους θέλουσιν ὡς μυρμηκιὰ καλύψῃ τὸν λόφον τῆς σχολῆς ἐπισείοντες τὰς μικρὰς σημαίας των καὶ ἀμιλλώμενοι τις τὸν ἄλλον νὰ ὑπερακοντίσῃ μὲ τὰς δυνατωτέρας καὶ πλέον παρα-

τεταμμένας ζητωκραυγάς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀρειμάνιον ἀτμόπλοιον ἐπιστρέφον τὸν χαιρετισμὸν ἐκ τῶν τεραστίων λεβήτων του, θέλει ξεκωφαίνει καὶ πόντον καὶ ἀκτήν. ὡς ν'ἀπαντᾷ,

Τίς οἶδε Ἑλληνόπουλα ἀπ'τὰ πτωχάσας ράκη σημαία; ἂν δὲν δείξετε ὡς ἔδειξ' ἡ Ἰθάκη.

καὶ αἱ Δουνάβειοι Ναϊάδες αἱ τοσοῦτον εὐνοήσασαι τὴν γαλανὴν σημαίαν μας καὶ εἰς τὰ χρυσοφόρα ρεῖθρα τῶν ὁποίων κατὰ ἑκατοστύας παίζουσιν νυχθημερὸν τεράστιαι ἑλληνικαὶ φορτηγίδες καὶ ρυμουλκὰ ὡς τόσα ἄοκνα τέκνα τῆς Ἐργάνης Ἀθηνᾶς, ἀπεκδεχόμεναι παρὰ τῆς ἀνάσσης τῶν Ὠκεανῶν Θέτιδος τὸ νέον ἀρειμάνειον σκάφος ὡς δῶρον τῆς πρωτοχρονιᾶς, ἀνακράξουσιν ἐκ μυχῶν καρδίας „ὡς εὖ παρέστης" νέον ἀγλάϊσμα τῶν ὑδάτων μας «Παρασκευὴ Βλασοπούλου» ἐνῷ ταὐτοχρόνως μυριάδες στηθῶν φιλούντων καὶ ἐκτιμώντων τὸν ἀπέρριττον, τὸν γενναῖον, τολμηρὸν καὶ δραστήριον ἐφοπλιστὴν τὸν καθ' ὅλα ἱππότην καὶ λεβεντάνθρωπον Κον Εὐστάθιον Δ. Βλασόπουλον συγχαρήσωνται καὶ εὔξωνται αὐτῷ ταχέως ν' ἀναγνώσωμεν ἐπὶ ὁμοίων ἀρειμανίων σκαφῶν τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν τέκνων καὶ συγγενῶν του. Εἴθε, μυριάκις εἴθε, καὶ τὸν μύχιον τοῦτον πόθον μας ὅστις εἶναι ὁ γενικὸς πόθος παντὸς Ἕλληνος, φιλοῦντος τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος του εὐελπιστῶμεν ταχέως, τάχιστα νὰ ἴδωμεν πραγματοποιηθέντα, διότι ἄοκνος ζῆλος μετὰ τόλμης, καὶ ἀπαράμιλλος δραστηριότης καὶ ἐνέργεια θαυμαζομένη καὶ ἐκτιμωμένη παρ'αὐτῶν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ ἔργα εἰδημόνων Εὐρωπαίων, ποδηγετοῦσιν ἐν τῇ εὐρείᾳ ναυτικῇ σταδιοδρομίᾳ τόν τε τολμηρὸν ἐφοπλιστὴν κύριον Εὐστάθειον Δ. Βλασόπουλον καὶ τοὺς ἐπιτετραμμένους αὐτοῦ, ἤτοι τὸν δεξιώτατον περὶ τὰ ναυτικὰ καὶ ἀκούραστον γυναικάδελφον του Κον Γεράσιμον Μάρατον ὅστις ὡς πλοίαρχος διπλωματοῦχος πολλάκις ἐπάλαισε μὲ τὰ ὠκεάνεια κύματα καὶ τὸν αὐτάδελφόν του τὸν ἐν Γαλαζίῳ Κον Δῆμον Βλασόπουλον ἄλλο Θαλασσοποῦλι ἐξῳκοιφμένον ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων μὲ τοὺς κάβους καὶ τὸ κατράμι.

Ὡς παράδειγμα τῆς ἱκανότητός των ἀναφέρομεν ὅτι καθ' ὃν χρόνον ὁ μέγας ἐφοπλιστὴς ἀπουσίαζεν ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς παραλαβὴν τῆς „Παρασκευῆς Βλασσοπούλου" οἱ δύο ἄοκνοι ἐπιτετραμμένοι του περιφρονήσαντες καὶ πάγους καὶ δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, ἐπωφεληθέντες τῆς καταλλήλου στιγμῆς καὶ νυχθημερὸν ἐργασθέντες καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγεννῶν καὶ κατ' ἐκείνας τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, κατώρθωσαν ν' ἀνελκύσωσιν ἀντὶ φρ. 50,000 τὸ μέγα θαλάσσιον ἀτμόπλοιον τῆς αὐστριακῆς ἑταιρίας τοῦ Lloyd καλούμενον „Vesta", ὅπερ εἶχεν ἐξοκείλει ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως, ἤτοι εἰς τὸ 86ον μίλλιον, ἐνῷ ὀλίγον ἂν ἤθελον ὀλιγωρήσει καὶ ἀπωλέσει τὴν κατάλληλον τῆς ἀνελκύσεως στιγμὴν, τὰ μετὰ δύο ἡμέρας αἰφνιδίως κατελθόντα δυνατὰ ρεύματα καὶ οἱ τεράστιοι πάγοι ἠδύναντο ὡς ὑέλους νὰ καταθλάσωσι καὶ κάβους καὶ ἀγκύρας καὶ ἐξοκείλωσι καὶ θάψωσι τὴν „Vesta" ἐντὸς τῆς ἰλύος τῶν ἀγρῶν, ὅτε πλέον πᾶσα προσπάθεια πρὸς μετακίνησιν καὶ καθέλκυσιν αὐτῆς θὰ καθίστατο ἐντελῶς ἀδύνατος. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ προσεφέρθησαν ν' ἀναλάβωσι τὴν καθέλκυσιν μὲ πολὺ μετριωτέραν ἀμοιβὴν, ἀλλ' ἡ ἑταιρία πεποίθησιν καὶ βάσιν ἔχουσα καὶ ἐκ προτέρων περιστάσεων εἰς τὴν ἐξιδιασμένην ἱκανότητα τοῦ κ. Ε. Δ. Βλασσοπούλου, ἐπροτίμησε τοῦτον, ἔστω καὶ μὲ πολὺ ἀνωτέραν τιμήν. Ὥστε ἐξιλλος ἐν χαρᾷ αὐτῇ διὰ τὴν τόσω ἐπιτυχῆ καὶ ταχείαν ἀνακύμανσιν τῆς „Vesta" ἀφοῦ δι' ἐργασίαν ὀλίγων μόνον ἡμερῶν τῷ ἐμέτρησε τὸ στρογγύλον ποσὸν ἐκ φρ. 50,000 ἐτίμησεν αὐτὸν καὶ μὲ λαμπρότατον εὐχαριστήριον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν μεταφράσει ἀποσπῶμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα χάριν συντομίας:

Ἀξιότιμε κύριε Βλασόπουλε,

„Ἐν ὀνόματι τῆς ἑταιρίας τοῦ ἐν Τεργέστῃ αὐστριακοῦ Λόϋδ καὶ ὑμῶν αὐτῶν γεν. πράκτορος ἐν Γαλαζίῳ, σπεύδομεν γηθοσύνως νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν ἡμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα μεθ' ὧν δι' ἀληθῶν γνώσεων τῆς τέχνης καὶ ἰδιαζούσης ἀγχινοίας, κατωρθώσατε ὑμεῖς τε καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ὑμῶν οἱ ὑμέτεροι ἐπιτετραμμένοι, ν' ἀνελκύσητε τὸ ὑμέτερον ἀτμόπλοιον „Βέστα" ὅπερ εἶχεν ἐξοκείλει ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως, μηδενὸς φεισθέντες κόπου καὶ φροντίδος, καὶ πρίν, καὶ διαρκούσης, καὶ μετὰ τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀτμοπλοίου ὑμῶν".

Τίνος ἕλληνος δὲν γαργαλίζεται ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ὅταν εἰδήμονες εὐρωπαῖοι ἐξαίρουσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἄοκνον τῶν ἡμετέρων τέκνων τοῦ Ποσειδῶνος, τῶν ὑμετέρων μεγάλων ἐφοπλιστῶν Βλασσοπούλων, Σταθάτων, Θεοφιλάτων, Χρυσοβελώνη, Ἐμπειρίκων, Βαλλιάνων καὶ, καὶ, καί . . . . .

Αἱ ἡμέραι λοιπὸν αὐτῶν ἔστωσαν ὄλβιοι καὶ μακραὶ πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς σημαίας ἡμῶν ἀνὰ πάσας τὰς Θαλάσσας, πρὸς ἀΐδιον δόξαν καὶ κλέος τῆς φίλης πατρίδος ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἐν ἀνάγκῃ τὰ ἀρειμάνια ἀτμόπλοια ὑμῶν θέλουσιν ἐξυπηρετήσει ὁμοῦ μὲ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀοιδίμων Βασσάνη, Ζάππα κτλ.

Φ. ΔΡΟΣΙΝΟΣ.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ

Ἡ κηδεία τοῦ ἀποβιώσαντος πατριάρχου τῶν γραμμάτων Α. Ραγκαβῆ ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ.

Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπεδόθησαν αἱ τιμαὶ τοῦ ἀνωτέρου Ταξιάρχου, ὃν ἔφερεν, ὑπὸ τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Σμόλεντς.

Τὴν κηδείαν παρηκολούθουν ἐν ἐνδομύχῳ πένθει περὶ τὰς 5000 κόσμος ἐκλεκτὸς, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ τελετάρχης τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουτούρης. ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐκτὸς τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀσθενοῦντος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπης καὶ πλεῖστοι πολιτευταί. Πολὺ πλῆθος λοξοδρομῆσαν προσέτρεξεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως ὅπου κλητῆρες ἀστυνομικοὶ ἐτήρουν τὴν τάξιν.

ΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

Περὶ τοὺς εἴκοσι μεγαλεπρεπεῖς στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σωροῦ του ὑπὸ τῶν ἑξῆς:

Ἐκ μέρους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, τοῦ Ἀρχαϊκοῦ Συλλόγου, τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τῆς Φιλαρμονικῆς, τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας, τῆς γερμανικῆς καὶ τινων ἄλλων.

Λόγοι ἐξεφωνήθησαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μοσχάκη ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Μεσολωρᾶ ἐκ μέρους τοῦ συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως.

Ὁ δὲ Ἀρμένιος Νεσιὰν Καραπατιὰν ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις ἐπαναστατῶν ἀρμενίων ἀπέστειλεν διὰ τοῦ Συλλόγου τῆς Ἀνατολικῆς Ὁμοσπονδίας στέφανον μ' ἐρυθρὰς ταινίας.

ΕΝ ΤΩ ΝΕΚΡΩΤΑΦΕΙΩ

Πλῆθος πολὺ παρηκολούθησε μέχρι τοῦ νεκροταφείου ὅπου ὁ χορὸς τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἔψαλλε κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Μενδελσῶνος στίχους τοῦ ἑταίρου αὐτῆς κ. Κ. Γιολδάση ποιηθέντας ἐπὶ τούτῳ. Ἐνταῦθα λόγοι ἐξεφωνήθησαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Πολίτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Οἰκονομίδου.

Μετὰ τὴν κηδείαν ἐπεσκέφθη τοὺς οἰκείους τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ πλῆθος πολύ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Σύλλογος τῆς Ἀνατολικῆς Ὁμοσπονδίας κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ σωροῦ τοῦ γεραροῦ Α. Ρ. Ραγκαβῆ ὡς ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου τούτου, ὁ δὲ ἔφορος κ. Λέων Α. Βούλγαρης μετὰ συγκινήσεως προσεφώνησε τάδε:

Μεγάτιμε Ἄνερ,

«Ἦσο τὸ καύχημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μεταξὺ πάντων τῶν Ἐθνῶν. Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὴν Θεότητα ὡς ὑπάρξαν πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἱκέτευσον αὐτὴν ὅπως δυνηθῇ, ὁ Σύλλογος τῆς Ἀνατολικῆς Ὁμοσπονδίας νὰ ἐκτελέσῃ τὰς πεφωτισμένας σκέψεις Σου, ἃς πάντοτε ἀόκνως ἐβυσσοδύμεις πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δεδουλωμένων Ἐθνοτήτων».

Ἡ διαθήκη τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ ἔχει οὕτω:

«Ἐὰν αἱ τελευταῖαι τοῦ βίου μου στιγμαὶ πλησιάζουσι, τότε παρακαλῶ νὰ μὴ ἐνταφιασθῶ ἂν μὴ ἀναμφισβητήτως βεβαιωθῇ ὅτι ἐπῆλθεν ὁ θάνατός μου».

. . . . . .

Εἰς τὰ δύο ἑπόμενα κεφάλαια αὐτῆς ἀναφέρονται πράγματα ἐντελῶς οἰκογενειακὰ ἀφορῶντα ἰδίως περὶ τῶν ὑπαρχόντων πραγμάτων του καὶ τῆς βιβλιοθήκης του. Μετὰ τὰ κεφάλαια ταῦτα ἕπονται δύο τετευταῖα ἔχοντα οὕτω:

δ'.) „Παρακαλῶ τοὺς περὶ ἐμὲ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς Α. Α. Μ. Μ. καὶ ἐκφράσωσι τὴν κατέχουσάν με Θλῖψιν ἐπὶ τοῖς βαρυτάτοις δυστυχήμασιν. ἅτινα ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἐπρόφθασα ἐν τῇ ζωῇ μου νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖάν μου δι' αὐτὰ Θλῖψιν. ε.) Ἐκφράζω τοὺς ἀποχαιρετισμούς μου εἰς τοὺς ποτὲ συνυπουργούς, συμπρεσβευτὰς καὶ συναδέλφους μου, ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν γραμμάτων».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ

Μετὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τῶν τελευταίων του Θελήσεων ἀνεπαύθη ἡσυχώτερος, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν υἱῶν του καὶ τοῦ γαμβροῦ του δὲν ἐδείκνυεν οὐδεμίαν περὶ τοῦ μέλλοντος ἀνησυχίαν. Τὴν ὅ μ. μ. ὑπήγειρεν αὐτὸν ὁ γαμβρός του κ. Ρωσσέτης, ὅπως δώσῃ αὐτῷ φάρμακον. Ὁ Ραγκαβῆς ἐνόησεν ὅτι τὸ τέλος προσήγγιζε, καὶ κινῶν τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ μὲ τὸ μειδίαμα πάντοτε εἰς τὰ χείλη, εἶπε:

— Περιττὰ μοῦ φαίνονται πλέον ὅλα αὐτά.

Ἦσαν αἱ τελευταῖαί του λέξεις. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν ἠνοίχθησαν πλέον τὰ χείλη του, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπήνθει πάντοτε τὸ μειδίαμα καὶ περιεπλανᾶτο μία εὐφυολογία. Μετὰ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας ὁ Ραγκαβῆς παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἥσυχος περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν τέκνων του καὶ τῶν μικρῶν ἐγγόνων του, οἵτινες ἐλάμβανον τὰς εὐλογίας του. Ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν εἰρηνικὸς ὡς ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ραγκαβῆ καὶ ὁ μακρός του βίος.

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΒΑΣΑΝΗΣ

Αἱ Ἀλεξαντριναὶ ἐφημερίδες διὰ μακρῶν περιγράφουσι τὰ τῆς κηδείας καὶ τὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου τοῦ ἔθνους Πανταζῆ Βασάνη.

Ὁ Πανταζῆς Βασάνης λέγει ὁ „Τηλέγραφος" διεκρίνετο διὰ πᾶσαν ἀρετὴν, ἰδίᾳ διὰ τὴν ἀνεξάντλητον ἀγαθοεργίαν του. Ἦτο τα-

---

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ" (133)

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΥΠΟ

HENRI BELLE

1861—1868—1874

ΜΔ'.

(Συνέχεια)

Ἐπὶ λοφίσκου τινὸς κωδωνοστάσιον μὲ ὀξεῖαν κορυφὴν προσβάλλει τὰ βλέμματά μας, ἀληθὲς κωδωνοστάσιον, ὡς τὰ ἡμέτερα ἐν τοῖς γαλλικοῖς χωρίοις ἀπαντῶντα μετὰ τῶν τοξοειδῶν περιφραγμάτων καὶ τῶν ἀπηχητικῶν πλευρῶν αἵτινες καταβιβάζουσι τὸν ἦχον πρὸς τὰ κάτω, αἱ δὲ δονήσεις καλοῦσιν ἕκαστον εἰς τὴν προσευχὴν, εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν ὑπομιμνήσκουσι τὴν ἱερὰν δι' αὐτὴν ταύτην ὥραν καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας καρδίας τὴν μαγείαν τῶν παιδικῶν ἀναμνήσεων. Πράγματι δὲ ἦν χωρίον ὑπὸ καθολικῶν οἰκούμενον. Αὐτόθι τὸ 1840 ἐγκατεστάθησαν τῇ προτροπῇ τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας ἀποικία βαυαρῶν χωρικῶν, τὸ δὲ πλατὺ πρόσωπον καὶ οἱ ὠχροκύανοι καὶ ὑπὸ ξανθῶν βλεφαρίδων προστατευόμενοι ὀφθαλμοὶ τῶν ἀτυχῶν τούτων ἐκπεπατρισμένων παραδόξως ἀντιφάσκουσι πρὸς τὴν ξηρὰν, νευρώδη καὶ ζωηρὰν φυλὴν ἥτις τοὺς περιβάλλει. Ἡ ἀγροτικὴ αὕτη ἀποικία τοῦ Ἡρακλείου δὲν ηὐδοκίμησε, ὁ πληθυσμὸς ἠλαττώθη, αἱ πλεῖσται οἰκίαι ἐγκατελείφθησαν, τὸ δὲ γερμανικὸν αἷμα ἀφιδροῦται ὑπὸ τὸ φλογερὸν τοῦτο κλίμα. Ἀνερχόμενοι ἀνὰ μέσον τῶν ἐλαιοδένδρων χάνομεν ἐξ ὄψεως τὸ κωδωνοστάσιον καὶ ἀφοῦ διέβημεν τὸ Ἀμαρούσιον, χωρίον φαιδρὸν ἐντὸς τῶν δένδρων ἐξαφανιζόμενον, φθάνομεν εἰς τὰς πρώτας οἰκίας τῆς Κηφισίας. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὑπάρχουσιν ἐξοχικαὶ οἰκίαι, ὅπου ἐξ Ἀθηνῶν οἰκογένειαι ἔρχονται τὸ θέρος νὰ ζητήσωσιν ὀλίγην δρόσον. Αἱ προσόψεις αὐτῶν ἔχουσι γελόεσσαν ἄποψιν ποικιλοχρώμως παρουσιαζόμεναι. Κιγκλίδες πρὸ τῶν θυρῶν ἀγουσιν εἰς αὐλὰς ἄνθεσι κεκοσμημένας, τὸ δὲ διαυγὲς ὕδωρ κατερχόμενον τοῦ ὄρους ῥέει φαιδρῶς ἐντὸς ὀχετῶν οἵτινες διαμοιράζουσιν αὐτὸ εἰς τοὺς κήπους. Ἡ ἅμαξα ἡμῶν σταματᾷ ἐπὶ μικρᾶς πλατείας ἣν καλύπτει ὁλόκληρον γιγαντιαίων διαστάσεων πλάτανος οὗ τὸν κορμὸν δὲν δύνανται νὰ ἐναγκαλιοθῶσιν ἓξ ἄνθρωποι. Ὑπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν ἣν ἁπλοῦσιν οἱ ὀζώδεις κλάδοι αὐτοῦ καπνισταὶ προσέρχονται ὅπως σταθμεύσωσιν ἐπ' ὀλίγον καὶ σχηματίσωσιν ὁμίλους γραφικοὺς ἐν οἷς τὸ χρῶμα τῶν φεσίων καὶ τῶν περιστηθίων ὑπὸ τὴν πρασίνην τοῦ φυλλώματος ἀντανάκλασιν ἔχουσι δύναμιν καὶ ποικιλίαν τοιαύτην ἣν θὰ ἤθελέ τις τῶν τῆς πραγματικῆς σχολῆς περιχαρῶς νὰ ἀνεύρῃ. Τὸ θέρος ἡ φαναριωτικὴ κοινωνία καταλαμβάνει τὰς οἰκίας. Αἱ κομψαὶ περιβολαὶ, ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἣν συνηθέστερόν τις ἀκούει ἐνταῦθα τῆς ἑλληνικῆς, οἱ νεαροὶ ἀκόλουθοι πρεσβειῶν οἵτινες περιστοιχίζουσι πανταχοῦ τοὺς τοιούτους ἐκλεκτοὺς ὁμίλους, τὰ πάντα συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι εὑρίσκεται σχεδὸν εἰς πόλιν ἐν ᾗ ὑπάρχουσι λουτρά. Αὐτόθι μένουσι μέχρι μεσονυκτίου, ὅπως ἀναπνεύσωσι τὰς δροσερὰς ἀναθυμιάσεις τῶν ὑγρῶν ἐκ τῆς δρόσου δένδρων, καπνίσωσι, διότι πάντες ἐνταῦθα καπνίζουσι, καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες εἰσὶ λίαν ἐπιδέξιαι εἰς τὸ παρασκευάζειν ὡραῖα σιγάρα, ὁμιλήσωσι καὶ ἐξαντλήσωσι πάντα ἐκεῖνα τὰ ἐπουσιώδη, ἅτινα διὰ τοὺς λέγοντας εἶναι τὸ πᾶν καὶ μόλις ἀποχωρισθῶσι λίαν βραδέως, ἀφοῦ συμφωνήσωσι περὶ ἐκδρομῆς τινος ἐπὶ ὄνου διὰ τὴν ἐπιοῦσαν καθ' ἣν οἱ γονεῖς θὰ μείνωσιν οἴκαδε. Ἐὰν θελήσετε ν' ἀρκεσθῆτε εἰς μέτριόν τινα περίπατον, ὁ λόφος τῶν Νυμφῶν παρουσιάζει θελκτικὸν καταφύγιον ἐναντίον τοῦ καυσωνος τοῦ ἡλίου. Ῥάξ τις κυλίεται ἐν εἴδει καταρράκτου ἐπὶ λευκῶν βράχων σκιαζόμενος ὑπὸ γηραιῶν πλατάνων· αὐτόθι δύνασθε νὰ καθήσητε ἐπὶ θαλερᾶς χλόης πάντοτε πρασίνης, πρᾶγμα σπάνιον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ν' ἀναγνώσετε τὰς αἰσθηματικὰς ἐκείνας κωμῳδίας καὶ τοὺς ρεμβασμοὺς τοῦ ποιητοῦ Μενάνδρου τέκνου τῆς Κηφισίας.

κτικός χορηγὸς πολυαρίθμων οἰκογενειῶν αἵτινες τὸν ἐθεώρουν ὡς ἀληθῆ πατέρα. Μεταξὺ αὐτῶν τινὲς ἐλάμβανον ἕως 10 λίρας τὸν μῆνα Αἱ τακτικαὶ χορηγίαι αὗται τῶν οἰκογενειῶν ἃς εἶχεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἀνήρχοντο εἰς ἄνω τῶν 60 λιρῶν. Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἦσαν οἱ ἐκτάκτως εὐεργετούμενοι. Ἡ θύρα τοῦ Βασάνη ἦτο ἀνοικὴ εἰς πάντας, Ἕλληνας, ἐντοπίους, ξένους, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας καὶ ἐθνικότητος.

Ὁ Βασάνης ἦτο μάλιστα τὸ κέντρον πάσης κοινοτικῆς ἐνεργείας τῶν ἐν Τάντᾳ Ἑλλήνων. Ἀφειδῶς δαπανῶν εἰς τὰ κοινὰ εἰσηκούετο καὶ ἠκολουθεῖτο παρὰ πάντων, δικαίως δὲ πενθοῦσιν αὐτὸν ἡ κοινότης καὶ ἡ σχολή.

Ὁ Πανταζῆς Βασάνης οὐδέποτε ἐνυμφεύθη· συχνὰ δὲ γενομένου λόγου περὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ταύτης ἔλεγεν·

— Αἴ! ἂν εἶχα οἰκογένειαν δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ κάμνω ὅλα αὐτά, αἰνιττόμενος τὰς ἀγαθοεργίας του.

Ἀπολείπει μητρυιὰν, τὴν κ. Ἀσημὼ Βασάνη, ἥτις διαμένει ἐν τῇ πατρίδι. Ἐπίσης δὲ δύο ἀδελφοὺς ὁμοπατρίσους τοὺς κ. κ. Ἀθανάσιον καὶ Ἰωάννην Βασάνην ἔτι δὲ καὶ ἀνεψιοὺς καὶ ἀνεψιὰς ἐξ ἀδελφῶν. Ἀδελφή του εἶναι ἡ κυρία Ὀδυσσέως Κοκοσλῆ ἐμπόρου ἐκ Πορταριᾶς.

Σήμερον 8 Ἰανουαρίου ἠνοίχθη ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ ἡ διαθήκη τοῦ Π, Βασάνη.

Ἡ διαθήκη ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ τὴν 9ην Ἀπριλίου 1890 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 3 μ. μ.

Δι' αὐτῆς καθιστᾷ γενικὸν κληρονόμον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας τὸν ἐν Πορταριᾷ διαμένοντα ἀδελφὸν αὐτοῦ Ι. Βασάνην, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου αὐτοῦ τὰ τέκνα του, καὶ τούτων, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κ. Ἀθ. Βασάνην καὶ τὴν ἀδελφήν του Τριανταφυλλιάν.

Ἐν τῇ διαθήκῃ του λέγει ὅτι ἀφίνει εἰς πάντας τοὺς εὐρεθησομένους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τριῶν ἐτῶν μισθούς.

Εἶτα διαιρεῖ τὴν περιουσίαν του εἰς ἑκατοστά. Ἐκ τούτων·

60)00 ἀφίνει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἱδρύσῃ ἐν Πειραιεῖ ναυτικὴν σχολὴν, ἧς ἡ δαπάνη νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 500,000 φρ. εἰς χρυσὸν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον καταθέσῃ εἰς Τράπεζαν, ἐκ τοῦ τόκου δὲ αὐτῶν ἀποστέλλωνται κατ' ἔτος εἰς Εὐρώπην ἢ εἰς Ἀμερικὴν οἱ ἀριστεύοντες ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ πρὸς τελείαν ἐκπαίδευσιν.

10)00 εἰς τὴν κοινότητα Πορταριᾶς ὅπως δι' αὐτῶν κατασκευασθῇ ἁμαξιτὴ ὁδὸς ἀπὸ Πορταριᾶς εἰς Βόλον καὶ διοχέτευσιν ὕδατος.

7)00 εἰς τὰ τέκνα τοῦ κ. Ι. Κασσαβέτη, Δημήτριον καὶ Μαριάνθην.

3/00 εἰς τὴν ἀδελφήν του Τριανταφυλλιάν.

3/00 εἰς τὰ τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ του.

3)00 εἰς τὴν ἀνεψιάν του Μαργολῆν.

3)00 εἰς διαφόρους οἰκογενείας τῆς Τάντας, οἷον Ἀθαν. Φράγκου, Μ. Γκιουζελέτου κλπ,

2)00 εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἀθανάσιον Βασάνην.

1/00 εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀποβιωσάσης ἐν Ἀθήναις ἀδελφῆς του.

Ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης αὐτοῦ καθιστᾷ τὸν κ. Δημ. Σπυρίδην ἐν Πορταριᾷ καὶ τοὺς κκ. Ι. Ἀθανασάκην δικηγόρον ἐν Καΐρῳ καὶ Στ. Κωνσταντίνου ἰατρὸν ἐν Τάντᾳ.

ΕΛΛΑΣ

— Συγκινητικὸν θέαμα παρίστα ἡ μικρὰ ἀλλὰ γραφικωτάτη ἐκκλησία τοῦ χωρίου Κιοῦρκα κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας Κυριακὰς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

Ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τοῦ γειτονικοῦ τῆς Δεκελείας κατέβαλον ἀπὸ ὀλίγον σῖτον καὶ ἔκαμαν τὰ κόλυβα τῆς πολυκλαύστου Ἀλεξάνδρας ἣν ἠγάπων πάντες καὶ ἐλάτρευον, γνωρίσαντες ὡς διαρκῶς ἐργαζόμενοι ἐν Τατοΐῳ, τὰς πολυτίμους ἀρετὰς τῆς πολυκλαύστου βασιλοπούλας, τῆς καλῆς γειτονοπούλας.

Αἱ ὡραῖαι κόραι τοῦ χωρίου ἔκλαιον ποταμηδὸν διότι σχεδὸν ὅλαι εἶχον γνωρίσει τὴν Ἀλεξάνδραν καὶ εὐεργετηθῆ ὅπως δήποτε παρ' αὐτῆς.

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ν. Ἐπιθεωρήσει» Κων/πόλεως·

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ζαππείου παρθεναγωγίου συνελθὸν σήμερον τῇ 21 Ἰανουαρίου ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ἔθνους καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ Ζαππείου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΑΠΠΑ.

Ψηφίζει

ά) Διακόπτονται ἐπὶ ἑβδομάδα ὁλόκληρον πρὸς ἐνδειξιν πένθος τὰ μαθήματα τοῦ Ζαππείου.

β') Ἐπιβάλλεται εἰς τὰς διδασκαλίσσας καὶ εἰς πάσας τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς μαθητρίας τοῦ Ζαππείου τρίμηνον πένθος φερόμενον ἐπὶ τοῦ βραχίονος.

γ') Μέλας πέπλος καλύψει ἐπὶ τρίμηνον τὸν ἐν τῷ Ζαππείῳ ἀνδριάντα τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ, πενθίμως δὲ διασκευασθήσεται καὶ ἡ μεγάλη αἴθουσα καὶ μέγας ἀναρτηθήσεται σταυρὸς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου.

δ') Τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τελεσθήσεται ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐθνικὴ ἐπιμνημόσυνος τελετὴ, καθ' ἣν παραστήσονται ἐν ὀνόματι τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἡ κοσμητεία καὶ ἅπαν τὸ διδάσκον καὶ διδασκόμενον προσωπικὸν τοῦ Ζαππείου μετὰ δὲ μεσημβρίαν γενήσεται ἐπιμνημόσυνος τελετὴ ἐν τῷ ἱδρύματι.

ε) Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ κατατεθήσονται στέφανοι ἐκ μέρους τοῦ Ζαππείου, τοῦ Συμβουλίου, τῆς κοσμητείας, τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν διδασκαλισσῶν καὶ τῶν καθηγητῶν.

στ') Τὸ Ζάππειον ἀντιπροσωπευθήσεται καταλλήλως εἰς τὴν κηδείαν ὅπου αὕτη ἤθελε γείνει.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἕνεκεν τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου πιεστηρίου συστήματος Marinoni, ἐν τοῖς τυπογραφείοις τῆς „Πατρίδος“ ἡ ἐφημερὶς κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἐκδοθήσεται αὔριον ἐν ἡμιφύλλῳ. Αἰτοῦντες συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων ἀναγνωστῶν ὑποσχόμεθα κατ' ἄλλον νὰ συμπληρώσωμεν τρόπον τὴν μικρὰν ταύτην ἔλλειψιν.

— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἡμέτερος πρέσβυς κ. Κλέων Ραγκαβῆς τηλεγραφικῶς ἐξέφρασεν ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμογενέσι τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ πατρὸς διαβιβασθεῖσι συλλυπητηρίοις.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. στρατηγὸς Λαχωβάρης καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης κ. Ἀλ. Μαργιλομὰν ἀνεχώρησαν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς Καλαράσιον.

— Τὸ ἐν Βιέννῃ ὑπουργεῖον τῆς γεωργίας ἐδημοσίευσε τὴν συναίνεσιν τῆς Ρωμουνίας εἰς τὴν κατὰ τῆς φυλλοξήρας σύμβασιν.

— Ὁ κ. Μενέλαος Γερμάνης ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπαναλαμβάνει ἐκ Βιέννης ἐνταῦθα τὴν κυριακὴν ἀνυπερθέτως, τῆς ὑγιείας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ βαινούσης ἐπὶ τὰ κρείττω.

— Τὴν 1ην Φεβρουαρίου γεννήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν ἡ 22 κλήρωσις τῶν ὁμολογιῶν τῆς ρέντας 5 ο/ο, θ' ἀποσβεσθῶσι δὲ τίτλοι ἀξίας 1,703,500 φράγκα.

— Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις προσεκάλεσε τὴν ρωμουνικὴν ὅπως μετάσχῃ τῆς γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐκθέσεως ἥτις γενήσεται κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Αὔγουστον.

— Εὐσίωνοι ἐτελέσθησαν ἐν Βραΐλᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀρίστου ὁμογενοῦς ἰατροῦ κ. Π. Τερπάνδρου μετὰ τῆς καλλιπαρείου καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῶν πεπροικισμένης δεσποινίδος Μανιού. Τοῖς μνηστευθεῖσιν ἡ „Πατρὶς“ ἀπὸ μέσης καρδίας εὔχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Χθὲς ἐν Βραΐλᾳ ἤρξαντο παρασυρόμενοι. ὑπὸ τῶν ὑδάτων οἱ παγετοὶ τοῦ Δουνάβεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ καταστῇ οὗτος πλωτός.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βουρλατίου ὅτι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐκείνῃ τῶν φιλελευθέρων, μεγίστας σήμερον ἔχει ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἡ κυβέρνησις.

— Οἱ συντηρητικοφιλελεύθεροι οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ συγκροτήσωσι δημόσιον συλλαλητήριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δακίας τὴν Κυριακὴν ἀνέβαλον τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ διὰ τὴν Πέμπτην τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

— Ἐν τῇ ἀπὸ Δοροχόϊ εἰς Ἰάσσιον σιδηροδρομικῇ γραμμῇ κατὰ τὴν θέσιν Ἐπουρένη κατασκευασθήσεται ὑπόγειος σήραγξ· ἡ σῆραγξ θὰ στοιχίσῃ 2,798,165 φράγκα.

— Τὰ ὕδατα τοῦ Δουνάβεως μέχρι Τούρνου-Σεβερίνου ἐξωγκώθησαν κατὰ 3 ὑφεκατόμετρα. Ἐν τῷ λιμένι Βραΐλας οὐδεμία ἐμπορικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἀπὸ τινων ἡμερῶν

— Μετὰ θετικότητος ἀναφέρει ἡ Lupta, πληροφορουμένη ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς. ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ ἔλθῃ εἰς Βουκουρέστιον περὶ τὰ τέλη μηνὸς Μαρτίου προσεχοῦς. Ἐν ὁλόκληρον στρατιωτικὸν σῶμα ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ θέλει συγκεντρωθῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ὅπως παρελάσῃ πρὸ τοῦ φιλοξενηθησομένου μονάρχου.

— Ὁ ἐνταῦθα γάλλος πρεσβευτὴς κ. Κουτουλῆς ἀπέρχεται ὁσονούπω εἰς Γαλλίαν λαβὼν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀπουσίας.

— Ὁ τυπογράφος κ. Σότσεκ δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ ἐκ Πέστης ἐργάτας. διότι οὗτοι πρὸς οὓς ἀπετάθη ἐδήλωσαν ὅτι εἰσὶ σύμφωνοι μετὰ τῶν ρωμούνων συναδέλφων ἐν τοῖς διαδήμασιν αὐτῶν. Οἱ ἐκ Βρασόβου, ἐλθόντες ἅμα ἔμαθον ὅτι τοῦ αὐτοῦ τυπογραφείου συνάδελφοί των ἀπεργοῦσι δὲν συνήνεσαν νὰ ἐργασθῶσι.

— Ὁ «Globul» ἀναφέρει ὅτι σοβαρὸν σιδηροδρομικὸν δυστύχημα συνέβη ἐν ἐν τῇ γραμμῇ Φιλίας. Μία ἁμαξοστοιχία ἐμπορευμάτων συνεκρούσθη μετὰ μιᾶς τῶν ἐπιβατῶν. Εἷς μηχανικὸς ἐφονεύθη καὶ 10 ἐπιβάται ἐτραυματίσθησαν.

ΦΟΒΕΡΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Τὴν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν τῆς προχθὲς πρὸς τὴν χθὲς πέμπτην ἡ ἐκ Βραΐλας ἐρχομένη εἰς Βουκουρέστιον ἁμαξοστοιχία accéléré ἔπαθε φοβερὸν δυστύχημα. Μεταξὺ τῶν σταθμῶν Μουφτίου καὶ Οὐρλεάσκας ἐκάη ἐν βαγόνιον τῆς πρώτης θέσεως ἐκ τοῦ θερμαγωγοῦ σωλῆνος. Εἴκοσι ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτοῦ ἀπέθανον ἐξ ἀσφυξίας καὶ εἶτα ἐκάησαν· μόνον δύο κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι τῆς καταστροφῆς, εἷς λοχαγὸς καὶ ὁ μηχανικὸς Δανιηλέσκος ἐκ Γαλαζίου. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἡ πυρπόλησις τοῦ βαγονίου ἐξηκολούθει, χωρὶς ποσῶς νὰ παρατηρήσῃ τις τοῦτο, οὐδὲ νὰ ἐξέλθῃ τῶν λοιπῶν βαγονίων ἐν οἷς οἱ πλείονες ἐκοιμῶντο, διότι αἱ θύραι ἦσαν κεκλεισμέναι διὰ κλειδὸς ἔξωθεν.

Τὸ πυρποληθὲν βαγόνιον ἀφέθη εἰς τὸν σταθμὸν Οὐρλεάσκας, ἡ δὲ ἁμαξοστοιχία ἐξηκολούθησε τὴν εἰς Βουκουρέστιον πορείαν της.

ΕΝΤΟΣ 18 ΩΡΩΝ ΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΝ

Μετὰ μεγάλης δραστηριότητος ἐπιδιώκονται αἱ μελέται πρὸς συντόμευσιν τῆς ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Βερτσιορόβαν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Πολλὰ σχέδια ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκ μηχανικῶν συστάσης ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ μᾶλλον εὐπρόσδεκτον εἶναι τὸ σχέδιον δι' οὗ κατὰ 50 χιλιάμετρα συντομευθήσεται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Βερτσιορόβαν. Κατὰ τὸ εἰρημένον σχέδιον κατασκευασθήσεται νέα γραμμὴ διερχομένη διὰ Κραϊώβας, Ρούσι-δὲ-Βέδε καὶ Καράκαλ, χωρὶς νὰ προσεγγίζῃ εἰς Πιτέστι, αἱ δὲ ἁμαξοστοιχίαι αἵτινες διανύουσι μέχρι τοῦδε 45 χιλιάμετρα τὴν ὥραν, εἰς τὸ ἑξῆς θὰ διανύωσιν ἑξήκοντα, οὕτω δὲ τὸ μεταξὺ Βουκουρεστίου καὶ Βιέννης διάστημα συντομεύεται κατὰ 4 ἕως 6 ὥρας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΡΟΥΜ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ).

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 23/4 Φεβρουαρίου 1892.— Ὁ πρίγκηψ Κάρολος Χοχενζόλλερν ἀνεχώρησεν εἰς Ἰταλίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23/4. - Ὁ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Κορσικῆς κινητὸς στολίσκος ἐνισχυθήσεται δι' ἓξ ἔτι τορπιλλοβόλων. Ἡ διοίκησις ἔσται ἀνεξάρτητος.

Παρόμοιον μέτρον ληφθήσεται καὶ διὰ τὴν ἄμυναν τῶν παραλίων τῆς Ἀλγερίας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 23/4.—Αἱ εἰδήσεις καθ' ἃς ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς σίτου ἀρθήσεται, στεροῦνται πάσης ὑποστάσεως· ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν σκέπτεται τοιοῦτόν τι, ἀποκρούει δὲ πάσας τὰς πρὸς τοῦτο γενομένας αἰτήσεις.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23/4.—Ἀπέθανεν ἐξ ἰμφλουέντσας ὁ γνωστότατος ἰατροχειροῦργος σὶρ Μορὲλ Μάκενζυ.

ΜΑΛΤΑ, 23/4. — Παρὰ πάσας τὰς ἀπείρους προσπαθείας καὶ μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν βαρυτέρων ἀντικειμένων τηλεβόλων καὶ λοιπῶν βάρους 2000 τόννων τοῦ ἐξοκείλαντος θωρηκτοῦ „Βικτωρία“, δὲν κατωρθώθη ἡ ἀνέλκυσίς του.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23/4.—Ἡ κυβέρνησις ἔλαβε παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Οὐμβὲρτ ἐκ Σενεγάλης τηλεγράφημα ἀγγέλλον ὅτι οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὴν 26 ν. Ἰανουαρίου τὴν Σεναγχόραν καὶ Κερουάνην, δύο ὀχυρὰς θέσεις ἀνηκούσας εἰς τὸ Σαμορὴ εἰς 80 χιλιάμετρα μακρὰν τοῦ Βισανδεγκόν. Ἡ χώρα αὕτη ἅπασα εἶναι πλουσία καὶ γόνιμος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Εὐτυχῶς νεώτεραι εἰδήσεις περὶ τῆς εἰς τὸ σιδηροδρομικὸν βαγόνιον ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οὐδεὶς ἀπωλέσθη τῶν μόνον ἐν αὐτῷ δύο προσώπων διασωθέντων.

— Τὴν 24 Ἰανουαρίου εἰς τὸ νέον Ἀθήναιον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τοτζιλέσκος περὶ Αἵμου καὶ Καρπαθίων.

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία „Πατρίδος“)
REPORTER

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἀρχαῖον Παντοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Β. Κρητικοῦ, Strada Coltei ἀρ. 24, εὑρίσκονται πωλούμενα εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς πάντα τὰ εἴδη, εἰς ἃ, εἰδικῶς διακρίνεται τὸ εἰρημένον κατάστημα, διαφόρων ποιοτήτων, τόσον εἰς τὰ εἴδη τοῦ Παντοπωλείου ὅσον καὶ εἰς τὰ ποτά.

25/2/1892

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 24 Ἰανουαρίου 1891.

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Ἀγορ.	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 %.	99 9/16	100—
Renta amortisabilă 5 %.	97 3/8	98 —
„ „ 4 „	83—	83 2
Conversiunea ruralǎ 6 %	101 1/4	101 1/4
Obligaţiunile caselor pensiunilor	265—	270—
ΝΕΙΑ ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Comuna Bucuresci 5 %—1883	94.—	94 1/4
„ „ „ —1884	— —	— —
„ „ „ —1888	— —	—
„ „ „ —1890	93 1/16	93 3/8
Losuri comunale a lei 20	74—	78—
Scrisuri Funciare Rurale 5 %	100 —	100 1/4
„ „ „ 7 „	—	— —
„ „ Urbane 5 „	94.14	94.3/4
„ „ „ 6 „	103—	103 1/2
„ „ „ 7 „	104 1/8	105 3/4
„ „ „ Iaşi 5 %	85 1/2	85 1/4
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Naţională	1660—	1670 —
Dacia-Romănia	395—	390—
Naţionala	395—	393—
Societ. de Reasigurare	102—	104—
„ „ Construcţii şi l. publ.	95—	92—
„ „ Basalt şi Ceramică	270—	280
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον.	25.20 1/8	25.26
„ ὄψεως	25.35—	25.40—
Παρισίων τρίμηνον.	100.—	100.10
„ ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον	123.70	123.7[illegible]
„ ὄψεως	124.60	124.55
Βελγίου τρίμηνον	99.40	99.50
„ ὄψεως.	— —	— —
Βιέννης τρίμηνον.	2.12 1/8	2.12 1/2
„ ὄψεως.	2.14 3/4	2.15—
„ εἰκοσάφραγκον	100.—	100.25
Ἀμζελοδάμου τρίμηνον	— —	— —
Ἑλβετίας τρίμηνον	98.—	
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.15 7/8	2.16—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.70	2.80—
Χαρτονόμισμα Γαλλίας	99 3/4	100—
Λίρα Ὀθωμανική	22.80	030—
Εἰκοσάφραγκον Γαλλίας	2002	22.
Μάρκαι Γερμανίας.	124.—	200—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 Ἰανουαρίου 1891

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 %.	105. -
„ „ 3 %	95,50
Ρουμανικὴ Ρεντα 5 „	—.—
Ἑλληνικὸν Δάνειον 5 %	342. -
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου	69.25
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	479.06
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα	537.50
Συνάλλαγμα Βερολίνου	122.09
„ Βελγίου	99.5/8
„ Βιέννης.	211.50

Διάθ. Χρηματ. ἀσθενὴς

ΒΙΕΝΝΗ, 23 Ἰανουαρίου 1891

Εἰκοσάφραγκον	9.38
Μετοχαὶ Credit Anstalt.	312·—
Ρούβλια χάρτινα	115 75
Συνάλλαγμα Λονδίνου.	118.50
„ Παρισίων	45.97

Διάθ. Χρηματ. χαλαρὰ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23 Ἰανουαρίου 1891

Ρουμανικὴ Ρέντα 5 % C.F.R.	101.60
„ „ 5 „	98.—
„ „ 4 „	84.20
Ρούβλια χάρτινα	199.90
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 %	95.20
Συνάλλαγμα Βελγίου	80.70
„ Παρισίων	80'70
„ Βιέννης	172.15

Διάθ. Χρηματισ. ἀσθενὴς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23 Ἰανουαρίου 1891

Consolidés Anglais	95.11/16
Μετοχαὶ Banque de Roumanie	7 —
Συνάλλαγμα Παρισίων.	25.38
„ Ἀμζελοδάμου	12.40

ΦΡΑΓΚΦΟΡΤΗ, 23 Ἰανουαρίου 1891

Ρουμανικὴ Ρέντα 5 %.	97.95
„ „ „	83.10

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΕΣΚΟΣ, ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου „Ξενοκράτους“, δέχεται ἐπισκέψεις διὰ χειρουργικὰ καὶ σιφυλιτικὰ νοσήματα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι τῆς 7ης ὥρας μ. μ. ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Popa Herea** ἀριθ. 11, πλησίον τῆς ὁδοῦ **Sfinţilor**.

Τοὺς ἀπόρους περιποιεῖται δωρεάν.

ΕΤΘΗΝΙΑ — ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ „ΠΑΤΡΙΣ“

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩι

CALEA MOSILOR, Nº 51

is-a-vis de Hotel Londra)

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο, νεωστὶ ἐγκατασταθὲν καὶ πεπροικισμένον διὰ νεωτάτων τυπογραφικῶν χαρακτήρων καὶ ἀρίστου τυπογραφικοῦ ὑλικοῦ, ἀναδέχεται οἱανδήποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς τὰς γλώσσας·

Ἑλληνικὴν, Ρουμανικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Γερμανικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσσικὴν, Σερβικὴν, Βουλγαρικὴν καὶ Ἑβραϊκήν·

ΒΙΒΛΙΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΦΥΛΛΑΔΙΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ
ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ,
ΓΑΜΩΝ, ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΥ,
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ, ΑΓΓΕΛΙΑΣ,
ΠΑΝΤΟΣΕΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ, Κλπ. Κλπ. Κλπ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ
ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΑΣ

ΤΑΧΥΤΗΣ — Ἀναδέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν — ΑΚΡΙΒΕΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυριῶι TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Ὁδὸ, Βικτωρίας (Podo-Mogoşoĭ) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ
ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ
ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνιστῶμεν εἰς τὸ ἀξιότιμον ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παρὰ πόδας ἀγγελίας. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῇ νέᾳ ἐφευρέσει θέλουσιν εὕρει πιστὸν καὶ ὀλιγοδάπανον φύλακα τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας αὐτῶν.

ΔΙΟΔΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (Villacros)

ΑΡΙΘΜΟΣ 17 ΟΔΟΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Νέα ἐφεύρεσις κατὰ τῶν κλεπτῶν, ἥτις προὐξένησε καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην μεγίστην ἐντύπωσιν ἐφευρέθη παρὰ τοῦ **Josef Reinhart** ἐκ Βιέννης. Διὰ τῆς τοιαύτης ἐφευρέσεως καθίσταται ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ τις ἐντὸς δωματίου ἢ καταστήματός τινος, ἐφωδιασμένου διὰ τοῦ νέου μηχανήματος, χωρὶς οὗτος νὰ προδοθῇ ἢ συλληφθῇ.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ 2000 ΦΡΑΓΚΑ

πληρωτέα παρὰ τοῦ ἐφευρέτου εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελε δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς δωματίου ἢ καταστήματος ἐφωδιασμένου διὰ τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως χωρὶς νὰ συλληφθῇ ἢ προδοθῇ

Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶναι ἐκτεθειμένη ἐν τῇ διόδῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (*villacros* ἀριθ. 17 ὁδὸς Βικτωρίας.

Τὸ ἀξιότιμον Ἑλληνικὸν κοινὸν παρακαλεῖται ὅπως προσωπικῶς πεισθῇ περὶ τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως.

Αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ταχέως καὶ στερεῶς ἐγγυημένης τῆς ἀρίστης ἐπιτυχίας.

Ἡ ἔκθεσις διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γιαννοπούλου.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙΩι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἕλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων Παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τιμαὶ ὡρισμέναι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαρίθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 ο/ο καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ
Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΩΜΑΙΟΣ

ΤΑΠΙΤΣΙΕΡΗΣ

Βραβευθεὶς ὑπὸ διαφόρων συντεχνιῶν Ταπετσαρίας ἐν Ἰταλίᾳ, Ἀθήνας καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐργασθεὶς δὲ ἐν τοῖς μεγαλειτέροις ἐργοστασίοις Γαλλίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Δέχεται παραγγελίας ἐπίπλων παντὸς νεωτέρου συστήματος, ὑποσχόμενος φιλοκαλίαν, κομψότητα, λεπτότητα καὶ εὐθηνίαν, ἐπισκευάζων τὰ χρήζοντα ἐπισκευῆς καὶ μετασκευῆς, ἀναδεχόμενος συνάμα καὶ τὸν στολισμὸν αἰθουσῶν, θεάτρων, ἁμαξῶν κλπ. κλπ.

Ὁδὸς **Plevnei No. 10.**

ΠΙΑΝΑ
ΚΑΙ
ΠΙΑΝΙΝΑ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Εὑρίσκονται παρὰ τῷ κυρίῳ
MAX FISCHER
ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ.
STRADA MARE, 29
Διαρκὴς παρακαταθήκη 20 μέχρι 30 κλειδοκυμβάλων
Αἱ πληρωμαὶ δέχονται καὶ εἰς δόσεις
Μικρὰ κλειδοκύμβαλα (pianinos) πωλοῦνται ὑπὸ ἐνοίκιον ἐν ὅλῃ τῇ Ρουμανίᾳ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

59e année (Nouvelle Série N° 148 — CINQ centimes LE NUMÉRO CINQ centimes — DIMANCHE 16 OCTOBRE 1892

RÉDACTION
12, Rue du Croissant, 12
DE CINQ HEURES A MINUIT

ANNONCES ET RÉCLAMES
Chez MM. Ch. Lagrange, Cerf et Cie
6, PLACE DE LA BOURSE, 6
Dollingen et Ce, 16, rue Grange-Batelière
ET AU BUREAU DU JOURNAL

ABONNEMENTS :
PARIS: 3 mois . . . . . 5 f. »»
— 6 mois . . . . . 9 f. 50
— Un an . . . . . 18 f. »»

Les manuscrits non insérés ne sont pas rendu

LA PRESSE

ADMINISTRATION
12, Rue du Croissant, 12
DE DIX HEURES DU MATIN A SIX HEURES DU SOIR

ANNONCES ET RÉCLAMES
Chez MM. Ch. Lagrange, Cerf et Cie
6, PLACE DE LA BOURSE, 6
Dollingen et Ce, 16, rue Grange-Batelière
ET AU BUREAU DU JOURNAL

ABONNEMENTS :
DÉPARTEMENTS : 3 mois . . . . . 6 fr.
— 6 mois . . . . . 11 fr.
— Un an . . . . . 22 fr.
ÉTRANGER : Le port en sus.

Les manuscrits non insérés ne sont pas rendus

CYCLES ET VÉLOS

Bruant a fait une variante à sa *Gigolette*. Et il a fait cette variante à cause de la *Presse*. Tout le monde sait, en effet, que nous avons annoncé, avant le *New-York Herald* et le *Times*, la disparition, puis la découverte d'une bicyclette célèbre dans le journalisme sportif. Les lamentations de Fanor ont un moment distrait l'opinion. Le poète du *Mirliton*, qui est toujours à l'affût des actualités, a aussitôt chanté ce qui suit :

Ma bicyclette elle est perdue !
Sur le boul'vard l'avez-vous vue ?
C'était tout d'même un chouett'vélo
Qui me venait de chez Peugeot !
A s'est fait choper dans la rue...
U, ue... (*modulation classique*).

Moi, je n'aime pas les cycles. Ça scandalise Fanor et Maroussem. Mais tant pis. Mes sentiments esthétiques se montrent rebelles à ce sport nouveau, envahissant, qui nous exhibe des gentlemen empalés sur une tige d'acier à roulettes. Mais, il n'y a pas à le nier, le bicycle, le tricycle, et même le monocycle sont à tel point entrés dans nos mœurs qu'il faut les subir sans murmurer, comme la consigne.

En attendant, ils sont maîtres de la rue, — u, ue, — cornent ainsi que des pompes à vapeur, tintinnabulent à tous les carrefours, renversent les bonnes femmes, et deviennent l'objet de convoitises coupables, puisqu'on les *chope*.

⁂

Ils ont reçu une consécration officielle.

L'armée les adopte, et Joinville a donné des carrousels de cycles. Il y aurait beaucoup à dire sur cette adoption : je connais des officiers qui ne croient guère à son caractère pratique, surtout en temps de guerre. Mais il m'a toujours semblé qu'on aurait pu tirer un utile profit des bicycles et des tricycles dans l'administration des postes.

On ne pense pas assez aux facteurs ruraux. La grande moyenne de ces petits fonctionnaires fournit ses sept lieues de marche pédestre par jour. Certains hameaux, dont la correspondance est partie du bureau cantonal à huit heures du matin, ne la reçoivent qu'à quatre heures du soir. Comment répondre, dans ces conditions, à une lettre importante ? Si le facteur rural était cycliste, même en tenant compte des arrêts forcés de sa machine, dans quelques lieux désignés, lorsque des tronçons de chemins vicinaux sont impraticables, il aurait toujours terminé sa tournée à midi. Certaines de ces tournées, enfin, pourraient être doublées.

Pourquoi diable ne songe-t-on pas à consacrer le bicycle de cette manière-là ?

⁂

Il me semble que j'ai vu des facteurs ruraux, dans le département de l'Aube, montés sur des vélocipèdes en bois. Il y a déjà quelques années de cela. C'était laid et lourd. On a dû abandonner cet essai. Mais il n'a pas réussi, à cause de l'imperfection même du système. Aujourd'hui, est-ce que ce ne serait pas plus facile ?

Qu'on essaye !

Au moins, nous pardonnerons au bicycle et au tricycle leur encombrement, leurs inconvénients, — si nous pensons qu'ils contribuent à la rapidité de nos correspondances dans les campagnes éloignées.

Je gage que mon avis va être discuté par les *spécialistes*, — et il en est qui ont fait de ce sujet une véritable science. Nous avons, en effet, de nos jours, des *publicistes-pédaliers* qui se montrent très jaloux de leur « rubrique quotidienne », et à qui les journaux font un accueil *empressé* !

Je les attends.

⁂

Pour finir, l'annonce d'un *record* étonnant.

Un Américain de Grenelle vient d'avoir une idée merveilleuse.

La pluie ayant changé nos rues et nos avenues en *chotts* marécageux, on va nous donner le *record de la boue*. Après celui des *trous*, qui était déjà pas mal yankee, il ne nous manquait plus que celui-là !

Des parieurs très *select*, montés sur des machines diverses, iront, sous la pluie, de la Madeleine à la Bastille, et *vice versâ*. Le *moins* crotté des deux premiers aura le prix, pour l'aller. Ce sera l'inverse pour le retour : le vainqueur sera le *plus* crotté des deux premiers. Nota : les coureurs devront être habillés en flanelle blanche.

Pour une conception originale, voilà une conception originale. Mais ce ne sera pas la dernière ! On en verra bien d'autres... Car, lorsque Mousset veut faire *mousser* quelque chose...

Jean-sans-Peur

CONSEIL DES MINISTRES

Le règlement du budget de 1893. La situation à Carmaux.

Les ministres se sont réunis hier sous la présidence de M. Carnot.

Sept ministres seulement y assistaient.

Les quatre absents étaient MM. Bourgeois, Develle, Viette et Jules Roche, tous les quatre en voyage.

La séance a été presque exclusivement consacrée à s'occuper du règlement du budget de 1893

M. Rouvier a fait part à ses collègues des déclarations qu'il apportera dans l'après-midi à la commission du budget. Nous en rendons compte plus loin.

Le président du conseil, bien que légèrement indisposé, assistait à la délibération. Il a parlé de la situation à Carmaux et a été amené à signaler les contre-vérités contenues dans certaines dépêches parlant d'incidents qui ne se sont pas produits.

Ajoutons que la nuit a été calme à Carmaux.

L'ACTUALITÉ

LES BOUQUINISTES ET M. XAVIER MARMIER

Ce vieillard souriant qui venait tous les jours fouiller dans les étalages des bouquinistes a voulu laisser à ces derniers une preuve de sa reconnaissance pour les bons moments qu'il a passés avec eux. Et il leur lègue une somme de mille francs afin qu'ils puissent joyeusement festoyer en son souvenir. Mais, hélas ! le bon Xavier Marmier ne se doutait pas de la tempête que soulèverait cette clause de son testament. En effet, avant-hier soir, les bouquinistes se réunissaient au café Charras-là, ce fut un tohu-bohu digne d'une réunion électorale.

Dans cette assemblée, les dignes commerçants se sont indignés de ce qu'aucune couronne n'avait été envoyée à l'enterrement de *leur académicien*.

Il paraît que deux bouquinistes avaient été demander à M. Pingard s'il fallait envoyer une couronne. Celui-ci aurait répondu négativement. *Horresco referens*, un orateur aurait en écoutant ceci lancé énergiquement un mot très court... qui fit la fortune d'un soldat.

Braves bouquinistes ! Quoique, comme dit Coppée, le temps soit loin où l'on trouvait *le pâtissier français* dans la case à deux sous, elles sont toujours pittoresques et pleines de bouquins curieux, les petites boîtes disposées le long des quais.

C'est exquis, vers six heures, l'été, quand le soleil commence à incendier tout doucement la Seine, que dans l'aristocratique rive gauche, les bruits de voitures s'assourdissent, c'est exquis de passer de longues minutes à palper de vieux livres sous l'œil bienveillant du bouquiniste, bienveillant même quand vous n'achetez rien.

Car on dirait que tous ces gens-là sont aussi possédés de la manie des livres, qu'ils excusent, qu'ils comprennent le flâneur attardé sur leur marchandise.

Vieilles éditions dépareillées de Voltaire, de J.-J. Rousseau, volumes fraîchement tirés chez l'éditeur, timbrés de la marque *gratis* et où, parfois, un grattoir sacrilège a effacé une aimable dédicace. Souvent dans la précipitation de vendre le volume qui permettra peut-être de dîner — qui sait ? — on a barré ce nom d'un coup de plume fiévreux, puis vivement séché au buvard. Et au bout d'un certain temps l'encre de rature s'efface, laisse entrevoir un nom. Il n'est pas rare que les bouquinistes voient arriver vers eux un monsieur aux cheveux longs et au teint congestionné par la colère qui leur demande d'une voix entrecoupée :

— Qui est-ce qui vous a vendu ce livre-là : *Vers d'Octobre* ? Donnez-le moi, je l'achète.

Et le bouquiniste, avec un sourire malicieux, car les bouquinistes sont philosophes et commerçants (l'un n'exclut pas l'autre, bien au contraire, exemple Voltaire qui fut un éminent philosophe et un éminent financier), le bouquiniste, dis-je, demande un prix exorbitant, car il sait bien à qui il a affaire, le traître ! Et le pauvre auteur, qui s'en aperçoit bien, n'ose pas se plaindre et bat vivement en retraite.

Oh ! les amusants bouquins imprimés sur des têtes de clous avec du papier de chandelle, les amusants bouquins qu'on ne trouve que sur les quais, que l'on retire avec amour de la poussière qui les recouvre, que l'on feuillette toujours... et que l'on achète rarement.

Que les bouquinistes festoient joyeusement en la mémoire de M. Xavier Marmier, qui ne dédaignait pas de causer avec eux... et fasse le ciel qu'ils soient tous à leur place le lendemain de cette fête mémorable.

HENRI BRÉMONTIER.

Nous prions ceux de nos lecteurs dont l'abonnement expire le 15 octobre de le renouveler le plus tôt possible, afin de n'éprouver aucun retard dans la réception de leur journal.

ÉCHOS

Le président de la République a reçu hier M. le comte de Montebello, ambassadeur extraordinaire de France à Saint-Pétersbourg.

Le grand-duc Alexis, frère de l'empereur de Russie, est arrivé à Paris hier matin.

Le grand-duc est accompagné de son aide de camp, M. Niloff.

Il a visité dans l'après-midi l'exposition des Arts de la Femme, au Palais de l'Industrie.

Le comte de Flandre et son aide de camp, M. le capitaine-commandant Burnell, sont partis hier soir pour Bruxelles par le train de six heures.

Le ministre des beaux-arts, qui songeait depuis longtemps à donner au comité chargé des achats pour les musées nationaux plus d'initiative et à y augmenter les garanties de compétence, vient de charger MM. Roujon, directeur des beaux-arts, et Kœmpfen d'étudier cette question et de préparer un projet de réorganisation à ce point de vue. Plusieurs systèmes ont été examinés jusqu'à présent et seront soumis au ministre, qui fera un choix définitif.

Le secrétaire perpétuel de l'Académie française est autorisé à accepter, au nom de ladite Académie, le legs d'une somme de 10,000 francs dont les intérêts seront employés à décerner tous les deux ans, après un concours qu'elle aurait ouvert, une médaille à l'auteur de la meilleure chanson.

M. Adolphe de Hubbenet, secrétaire d'Etat du tsar, est en ce moment de passage à Paris, retournant en Russie pour la session du conseil de l'empire.

C'est pendant qu'il dirigeait le ministère des travaux publics que fut entreprise, sur l'initiative personnelle d'Alexandre III, l'œuvre grandiose du transsibérien, dont le premier tronçon put être inauguré par le tsarewitch à Vladivostok, en 1891.

Forcé par une longue maladie de quitter son portefeuille, il rentre aujourd'hui à Saint Pétersbourg, complètement rétabli par un séjour de six mois dans le midi de la France.

Un de plus.

On nous annonce que M. Thureau-Dangin, qui ne s'était pas présenté à la dernière élection académique, sera candidat au fauteuil de M. Xavier Marmier.

DIALOGUE DU JOUR

Au ministère de la justice et des cultes, où nous avons pu voir le chef-adjoint du cabinet.

— Est-il vrai, monsieur, que certains ecclésiastiques ont été mis en avant pour divers évêchés vacants ?

— Vous faites allusion à la note passée dans les journaux et qui parlait de MM. les abbés Lallemand, Blanpignon, Méric, etc., etc.

— Parfaitement.

— C'est absolument faux, il n'y a rien de décidé à cet égard ; aucune liste d'ecclésiastiques n'a été présentée et les bruits qui courent sont entièrement fantaisistes.

— Alors...

— Alors, tout ce qu'on pourra dire ne sera basé que sur des suppositions... plus que fragiles.

Nous apprenons que notre distingué confrère M. Georges de Tully, rédacteur parlementaire à la *République française*, vient d'être nommé receveur particulier à Ambert (Puy-de-Dôme). Nous ne saurions trop féliciter le gouvernement de cet excellent choix. Ancien fonctionnaire de l'Etat et attaché à la trésorerie d'Afrique, M. de Tully, est appelé à un brillant avenir dans l'administration des finances.

M. Gladstone vient d'envoyer 100 francs à l'hospice de Saint Raphaël, en souvenir du séjour qu'il a fait l'hiver dernier à Valescure.

La conférence du père Monsabré, qui doit avoir lieu au Havre, est définitivement fixée au dimanche, 30 octobre, à quatre heures du soir, dans la salle de la Lyre havraise ; elle aura pour objet la question ouvrière.

Comme nous l'avons dit, le lieutenant Walder est parti jeudi, à une heure du matin, de Sedan pour venir à Reims. Malgré la pluie et le vent qui n'ont pas cessé, et qui rendaient les chemins difficiles, le lieutenant, excellent cavalier, est arrivé à Reims un peu avant neuf heures et demie. Nous n'avons pas besoin de dire que lui et son cheval étaient abominablement trempés, son képi semblait sortir de l'eau.

M. Walder a laissé son cheval à l'extrémité du faubourg Cérès, puis s'est rendu au télégraphe.

Après quelques instants d'un repos bien gagné, M. Walder a déjeuné et a repris la route de Sedan, où il est arrivé à *minuit vingt minutes*, ayant fait, sur son excellente jument *Incartade*, cinquante lieues en moins de vingt-quatre heures.

La santé de Mme Harrison, femme du président de la République des Etats-Unis, continue à s'affaiblir, d'après le dernier bulletin médical, la faiblesse augmente d'heure en heure.

La Société protectrice des animaux allemande organise un meeting de protestation contre la longueur du parcours auquel ont été soumis les chevaux des concurrents de la course Berlin-Vienne. Cette manifestation emprunte une certaine importance au fait que la course a été entreprise sous les auspices de l'empereur.

Mot de la fin.

Calino sort précipitamment du salon, au moment où la duchesse en fait autant ; ils se heurtent tous les deux à la porte du... buen-retiro.

Alors Calino, avec son sourire le plus régence :

— Ah ! duchesse, comme l'a dit Molière, les lieux nous sont propices à nous y rencontrer.

Lutèce.

M. BOURGEOIS A TOURS

Réception du ministre. — Visite à l'Exposition. — Les récompenses.

(Par dépêche).

Tours, 15 octobre.

Le ministre de l'instruction publique est arrivé à midi cinquante. Il a été reçu par les autorités civiles et militaires. Aux paroles de bienvenue qui lui ont été adressées, le ministre a répondu qu'il était heureux de se trouver au milieu d'une population républicaine.

M. Bourgeois est allé ensuite déjeuner à la préfecture.

A trois heures il s'est rendu à l'Exposition.

Le ministre de l'instruction publique a ensuite félicité le peintre militaire Protais qui a présidé à l'installation de la section des beaux-arts.

La distribution des récompenses a commencé à cinq heures. M. Fournier a prononcé un discours, dans lequel il assure le gouvernement de son plus sincère attachement et de son dévouement le plus absolu.

Le ministre a répondu en disant qu'il regrettait vivement de ne pas avoir pu visiter en détail cette exposition. Il félicite les organisateurs du goût artistique qui domine dans leur œuvre et il ajoute qu'il emporte la sensation de l'harmonie qui doit inspirer toutes les créations de l'industrie et des arts français.

Les récompenses

Le ministre distribue ensuite les décorations : M. Demonte, industriel, reçoit la croix de la Légion d'honneur ; MM. Madelin et Sala, officiers, sont promus officiers du Mérite agricole ; MM. Delahaye, horticulteur, Pinguet et Mabille, sont faits chevaliers du même ordre : des médailles d'honneur sont en outre décernées, au nom du ministre du commerce.

Enfin M. Bourgeois, en son nom personnel, décoré de la rosette de l'Instruction publique, MM. Prat, architecte de la ville de Tours, Jusseaume et Ledouble.

L'AMIRAL RIEUNIER

Expiration de commandement. — Ordre du jour

L'amiral Rieunier, sur le point de quitter le commandement de l'escadre de la Méditerranée, vient d'adresser à ses marins l'ordre du jour dont nous extrayons le passage suivant :

Ce n'est pas sans regret que je cesse nos travaux communs, pour lesquels, si je vous ai beaucoup demandé, vous m'avez en revanche donné le concours le plus dévoué, et les preuves de la plus mâle énergie. J'aurai toutefois la satisfaction de suivre vos efforts de mon nouveau poste.

Sous votre nouveau chef, M. le vice-amiral Vignes, continuez à vous faire remarquer en suivant les traditions de dévouement et d'abnégation de la marine, et affirmez toujours hardiment, par votre zèle, votre volonté de tenir haut l'honneur du pavillon.

PETITS FEUILLETS

L'ÉLÉPHANT

A l'entrée du passage de l'Opéra, sur le boulevard des Italiens, tandis que l'orchestre d'un marchand de pianos fait un tapage assourdissant, que des camelots vendent le scandale du jour, *que la terrasse de la brasserie voisine est noire d'un monde qui se bouscule, — des curieux, que l'on essaie en vain de faire circuler, regardent un marchand de jouets qui souffle, tantôt à pleins poumons, tantôt à l'aide d'un instrument bizarre, dans une baudruche informe et flasque.*

Peu à peu, quelque chose se dessine. La baudruche, se remplissant d'air, se gonflant de gaz, laisse deviner une bête énorme. La trompe *apparaît tout d'un coup, les défenses ressortent, le corps mastodontesque se montre, avec ses jambes affreuses et sa queue ridicule : c'est un éléphant...*

*Le marchand, tout fier, le place au bout d'une perche, pour l'accrocher en l'air, comme l'enseigne de sa boutique... Crac ! Quelque chose casse... L'éléphant se sauve ! Il passe, avec un air majestueux, devant les bureaux de l'*Evènement, *esquisse un menuet devant un salon de coiffure, puis s'élève, donne des coups de trompe aux balcons, et, s'emballant très haut, au-dessus des cheminées, part rejoindre la Grande-Ourse...*

Et la foule se tord de rire, pendant que le marchand donne un soufflet à un titi, qui l'a appelé idiot.

Il est furieux, le marchand !

Il ne connaît pas la vie... Combien de fois avez-vous fait quelque chose d'un rien, en soufflant, et, l'éléphant achevé, combien de fois l'avez-vous vu filer, vous narguant, tandis que les voisins s'amusent ?

LEON BIGOT.

A TRAVERS LA POLITIQUE

Une démission sensationnelle. — L'opinion de M. Baudin. — Le citoyen Calvignac député. — Un marquis ajusteur

Hier, à cette même place, la *Presse* faisait suivre la lettre de démission de M. de Solages des lignes suivantes :

« Le ton de cette lettre, pleine de tact et de dignité, contraste étrangement avec celui employé par les pêcheurs en eau trouble qui se sont rendus à Carmaux pour y organiser la grève. L'exemple donné par

---

Feuilleton de LA PRESSE
du 16 octobre 1892

(48)

LE

ROI DE PARIS

DEUXIÈME PARTIE

DAMES DE CŒUR & DAMES DE PIQUE

II

OU CHICOT RICOCHE DE RENCONTRE EN RENCONTRÉ, DE DÉCOUVERTE EN DÉCOUVERTE D'ÉTONNEMENT EN ÉTONNEMENT.

Il aperçut le groupe qui entourait la litière, poussa vers lui, et, s'arrêtant :

— S'il vous plaît, bonnes gens, s'informa-t-il, le prieuré des Jacobins ?

— Vous y êtes, messire, répondit le jeune moine.

Le survenant vida lestement les arçons.

— Garde-moi ma monture jusqu'à ce que je revienne, dit-il, en lui en jetant la bride, à un mendiant qui lui tendait son chapeau.

Il ajouta, en se tournant machinalement du côté de la haie :

— Tu seras bien payé de ta peine.

Ernauton et Chicot continuaient à regarder à travers leur paravent de verdure.

Le premier fit un soubresaut.

— Oh ! s'exclama-t-il, le Lorrain de l'*Epée du fier Chevalier* !

Quant au second, il ne souffla mot.

Il était confondu, abasourdi, renversé.

Pergame en cet endroit, à cette heure !

Pergame chez Gorenflot !

Pergame au prieuré des Jacobins !

Incident surprenant, stupéfiant, pétrifiant !

Ventre de biche ! qu'y venait-il faire.

III

OU CHICOT CONTINUE A S'ÉTONNER, OU ERNAUTON COMMENCE A DEVENIR INQUIET, ET OU PERGAME EST PRÉSENTÉ A DOM MODESTE GORENFLOT.

Plusieurs personnes sortaient alors du prieuré.

C'était, d'abord, Mme de Montpensier, sans masque, et le visage aussi radieux que s'il ne s'était rien passé de nature à la contrarier, cette nuit-là, dans la rue de la Mortellerie ;

Mme de Montpensier qui, bien qu'elle ne fût plus très jeune — elle n'avait pas moins de trente six ans — restait encore fort désirable par une physionomie aussi piquante que son esprit.

Mme de Montpensier, vêtue sans prétention — mais avec un goût suprême — d'une robe de promenade de drap de soie gros vert, bordée de petits filets d'argent.

Toquet de velours avec bouquet de plumes de même couleur ; en place de fraise, une espèce de collet droit de mousseline *godronnée* ; manchette renversées de même étoffe, une mignonne gibecière — ou aumônière — pendue à la ceinture par une chaînette d'acier.

Cette gibecière servait à porter l'objet favori.

Les raffinés d'élégance y mettaient un petit épagneul gros comme le poing.

D'autres, un écureuil ou une miniscule perruche des Nouvelles-Indes.

La sœur du Balafré y renfermait un jeu de cartes.

Le jeu était, en effet, sa passion dominante.

On raconte que, le jour où Henri IV entra à Paris, après le siège, elle s'écriait, le matin : « *Où trouverai je un poignard pour me percer le cœur ?* » mais le soir, le vainqueur lui ayant fait proposer une partie de prime, elle ne put résister à une offre aussi séduisante et lui pardonna sa victoire en lui gagnant son argent.

M. de Carmainges la dévorait des yeux.

Il n'était pas seul à l'admirer.

— Ouais ! pensa l'ancien bouffon, comme ce petit Jacquot la reluque !... On le croirait en oraison.

Il est constant que le jeune moine semblait en extase devant la duchesse.

Celle-ci ne s'apercevait point de cette contemplation ardente.

Elle s'appuyait sur le bras de dom Modeste Gorenflot ;

Ce dernier étalant une rotondité plus respectable que jamais dans son ample robe de laine blanche ;

Orné d'un menton de plus, — s'il est possible, — qu'au temps où nos lecteurs ont pris congé de lui dans les *Quarante-Cinq* ;

Et affichant, pour conduire la noble visiteuse, son sourire des fêtes carillonnées et ses plus galantes façons.

— Un mastodonte de majesté ! murmura l'irrespectueux Chicot.

Derrière la duchesse et le prieur marchaient plusieurs ecclésiastiques.

— Bon ! continua le Gascon, Lincestre, curé de Saint-Gervais ; Pigenat, curé de Saint-Nicolas ; Boucher, curé de Saint-Benoît ; Aubry, curé de Sain,-André, et Pelletier, curé de Saint-Jacques...

Tout le clergé militant de Paris, quoi !...

Militans spiritu, militans gladio, comme ne manquerait point de dire mon savant ami Gorenflot, si son éducation n'avait pas été interrompue juste au moment où il allait apprendre le latin.

Mme de Montpensier s'était arrêtée sur le seuil du bâtiment.

— Messieurs, déclara-t-elle en se tournant vers les cinq prêtres, je compte absolument sur vous pour enflammer le zèle de vos paroissiens... M. le duc arrivera ce soir... Il faut qu'avant trois jours, grâce à nos Parisiens, il soit allé coucher au Louvre.

— Soyez tranquille, madame, répondit Lincestre. Mon sermon de demain soulèvera jusqu'aux pavés de la place de Grève. J'ai pris pour texte : *Percutiam pastorem luporum et dispergentur lupi...*

Et se mettant à prêcher :

— Oui, *percutiæm nostrum antechristum, monstrum, scortum, prostibulum*, — c'est-à-dire ce monarque damné, faux capucin, engraisseur de petits chiens, bateleur d'église, pénitent de mascarade...

La duchesse ne l'écoutait plus...

Elle s'adressait à Gorenflot :

— Je compte aussi, mon cher prieur, sur le concours de vos bons Pères... Je les ai vus manœuvrer ce matin... Ils sont superbes sous les armes.

Dom Modeste se rengorgea :

— C'est que je les commandais, madame !... Je les commandais — par la voix de notre jeune Frère Clément... Frère Clément mon élève !

Notre Gascon se fût gaudi à en crever en entendant le volumineux personnage prononcer ces mots : *Mon élève.*

Par malheur il était trop loin pour entendre.

Ce dont il enrageait, du reste.

La sœur du Balafré s'était tournée vers le profès :

— Continuez, poursuivit-elle, à exercer vos camarades. Et quand, bientôt, après la lutte, l'heure du triomphe aura sonné, s'il vous plaît de dépouiller le froc, ce ne sera plus en manière de plaisanterie que l'on vous appellera le capitaine Clément.

L'adolescent était devenu pourpre.

Il y eut de l'égarement dans ses yeux et une explosion sur ses lèvres :

— Le Valois... Votre ennemi... Où est-il ?

— Calmez-vous, mon ami, reprit la noble dame. Le Valois ne nous échappera pas, cette fois... Et si un pouvoir infernal le dérobait de nouveau à notre justice, eh bien ! nous inviterons les habitants de Béthulie... Leurs prières eurent le don de toucher le Très-Haut, qui suscita une Judith pour les délivrer d'Holopherne.

Elle lui toucha familièrement la joue du bout de son gant parfumé.

Jacques pâlit.

Son sang reflua à son cœur.

On eût dit qu'il allait tomber.

La duchesse marchait vers sa litière.

Notre ami Pergame se dirigeait vers la porte du couvent, lorsque la sœur du Balafré en était sortie.

Il s'était rangé de côté, par déférence, et se trouvait au premier rang des curieux.

Mme de Montpensier le frôla en passant.

Quoiqu'il ignorât qui elle était, il la salua d'un air digne.

Leurs regards se croisèrent.

La duchesse s'arrêta de rechef.

— Voilà, fit-elle *mezza voce*, un cavalier de belle mine.

Il se redressait après s'être incliné.

Sa taille haute et dégagée donnait de la grâce à chacun de ses mouvements et la fière finesse de ses traits eût fait envie à un prince.

La sœur du Balafré l'examina en connaisseuse.

Ensuite, remarquant la croix blanche que le jeune homme portait au chapeau.

— Vous êtes des nôtres, à ce que je vois, prononça-t-elle avec une évidente satisfaction.

— Du parti de M. de Guise ?... Oui, madame... De cœur et de bras.

— Vous vous nommez...

— Pergame, pour vous servir, si j'en étais capable...

— Et vous êtes...

— Capitaine d'une compagnie de cavalerie au service de M. le duc.

Il y eut un silence.

Elle continuait à le considérer avec complaisance :

— Serait-ce, d'aventure, à moi, demanda-t-elle, que auriez affaire céans ?

— Mon Dieu non, madame...

— Ah !...

Ce monosyllabe dans sa bouche — avec cette inflexion — signifiait clairement : *C'est dommage* !

L'officier poursuivit :

— J'étais venu chercher un simple renseignement près du Père directeur de cet établissement...

— Dom Gorenflot ?

— Oui, madame : au sujet d'un mien ami qui a appartenu à la communauté...

Mme de Montpensier interpella le prieur :

PAUL MAHALIN.

(*A suivre*)

M. de Solages sera-t-il suivi par les députés socialistes? Nous n'osons l'espérer.»

Toute illusion serait dangereuse sur ce point et les feuilles radicales se chargent de nous éclairer aujourd'hui sur l'impression causée auprès des meneurs du mouvement gréviste par la démission du député de la deuxième circonscription d'Albi. Au nom du comité de la grève, M. Baudin a déclaré que les mineurs n'ajoutaient aucune espèce d'importance à cette démission, prétendant que le marquis de Solages avait préféré se retirer, sachant bien que son mandat ne lui serait pas renouvelé. Le député socialiste berrichon, M. Calvignac et leurs comparses ne tiennent donc aucun compte à M. de Solages de son désir d'aider à résoudre le conflit actuel et qualifient sa démission de simple manœuvre de la dernière heure exécutée sur le mode sentimental.

Une fois de plus, nous ne pouvons partager la manière de voir des citoyens socialistes ou simplement radicaux dont la présence à Carmaux cessera d'avoir sa raison d'être le jour où l'ordre sera rétabli. Député de la circonscription, administrateur des mines, M. de Solages aime sincèrement les ouvriers et leur sacrifie son mandat législatif dans un but d'apaisement et de conciliation ; député du Cher, organisateur patenté de manifestations ouvrières, M. Baudin estime que M. de Solages a fait une fausse manœuvre et accompli un acte de dévouement inutile. MM. de Solages et Baudin sont chacun dans leur rôle; l'un veut la conciliation et l'autre la désorganisation.

D'autres personnes pensent et elles sont peut-être dans la vérité, que M. de Solages n'aurait pas dû capituler devant les anarchistes et que le rôle du député de la deuxième circonscription d'Albi était, non pas de se retirer, mais bien d'user de toute son influence auprès des ouvriers, ses électeurs, pour leur exposer leurs véritables intérêts et les mettre en garde contre les commis-voyageurs en grève qui opèrent actuellement à Carmaux.

Rien ne nous dit que le siège de M. de Solages ne sera pas offert demain au maire Calvignac? Ce serait de la bonne logique socialiste que de remplacer le marquis par l'ouvrier ajusteur. Les simples, c'est-à-dire ceux qui jugent une question avec leur seul bon sens, sans vouloir chercher midi à quatorze heures, se figurent que la Compagnie s'est prêtée à tous les sacrifices raisonnables et que son principal administrateur, M. de Solages, vient d'en faire un absolument inattendu en donnant sa démission de député ; mais les simples se trompent, radicaux et socialistes ne voulant pas admettre que le conflit soit purement électoral.

A notre point de vue, les ouvriers de Carmaux, plus heureux et moins occupés que bien des journalistes de notre connaissance, auraient vraiment mauvaise grâce à se plaindre du marquis qui vient de leur fournir l'occasion d'envoyer ce cher Calvignac grossir la petite phalange socialiste de la Chambre. Pourvu, justes dieux, qu'ils ne mettent pas le débonnaire M. de Solages en demeure de prendre la place de l'ajusteur Calvignac dans les ateliers de la Compagnie!

Michel Feutrier.

LA COMMISSION DU BUDGET

Les déclarations de M. Rouvier. — La taxe sur les vélocipèdes. — La caisse des écoles. — L'emprunt Morgan. — La réforme des boissons. — Décisions de la commission.

La commission du budget a entendu M. Rouvier sur les moyens d'assurer l'équilibre du budget de 1893.

On a vu, par l'exposé que M. Poincarré, rapporteur général, avait fait hier à la commission du budget, que, pour établir l'équilibre, il ne manquait plus qu'une somme de 6 millions.

Le ministre des finances est absolument d'accord avec le rapporteur sur toutes les parties de cet exposé. Quant au moyen de combler l'insuffisance de 6 millions, M. Rouvier proposera à la commission du budget de renoncer totalement à incorporer au budget ordinaire le compte des constructions scolaires, ce qui déchargera ce budget de 4 millions et demi. Le surplus, soit un million et demi, serait demandé à l'application aux vélocipèdes d'une taxe correspondant à celle qui frappe les voitures.

Le produit total de cet impôt est évalué à 2 millions; mais le quart, soit 500,000 francs, serait abandonné aux communes.

L'équilibre du budget serait ainsi assuré et laisserait apparaître un excédent d'environ 500,000 francs.

En ce qui concerne l'incorporation de la Caisse des Ecoles, le ministre des finances a déclaré qu'elle serait faite ultérieurement.

Sur la question de la réduction de 850,000 francs proposée par la commission sur l'annuité de l'emprunt Morgan, M. Rouvier a fait observer que la plupart des titres de cet emprunt sont dans le portefeuille des Caisses d'épargne.

M. Rouvier a déclaré qu'il consentait à supprimer, dans le projet sur la réforme des boissons, le droit de circulation sur les pommes à cidre pour les départements de production et pour les arrondissements limitrophes. Mais le droit de circulation serait maintenu sur les vendanges fraîches.

La commission a accepté les propositions de M. Rouvier, mais elle a réduit de 500,000 francs l'évaluation de la taxe sur les vélocipèdes et augmenté d'égale somme la valeur des vieilles matières qui seront vendues pour le compte de la marine.

La commission a également admis la réduction à 3 50 0/0 de l'intérêt de 4 0/0 servi à l'emprunt Morgan.

Les dernières décisions de la commission ayant un caractère définitif, le budget de 1893 se trouve désormais bouclé.

LES INTERPELLATIONS

Avant la rentrée. — Discussion ajournée. — Réunion plénière des radicaux.

Nous avons annoncé que le gouvernement était décidé à demander à la Chambre la discussion immédiate de l'interpellation sur la grève de Carmaux.

Selon toute probabilité, cette discussion n'aura pas lieu dès le jour de la rentrée; les interpellateurs en demanderont le renvoi à jeudi, afin de permettre aux députés actuellement à Carmaux de revenir à Paris et de faire part de leurs impressions à leurs amis politiques.

On annonce une réunion plénière tenue par les deux groupes radicaux de la Chambre afin de se concerter sur l'attitude à prendre et sur la rédaction de l'ordre du jour qui sera la sanction de l'interpellation.

UN DIPLOMATE ESCROC

LE CAS DE M. GEORGANDOPOULO

Les victimes — Déclaration de M. Criésis. — La victime du vice-consul — Mme Verissi. — Une rectification. Les responsabilité.

Le monde diplomatique est en émoi. On vient d'apprendre, coup sur coup, la révocation et la fuite précipitée de M. Georgandopoulo, chancelier du consulat de Grèce à Paris.

Immédiatement, nos confrères ont entrepris d'explorer les dessous de cette histoire.

D'après le *Figaro*, M. Georgandopoulo «est accusé d'avoir facilité à la veuve d'un banquier grec, Mme V..., fixée à Paris, le retrait de sommes déposées dans un grand établissement de crédit, au nom des enfants mineurs. Sur une succession de un million, huit cent mille francs auraient été dissipés ainsi en quelques mois, au détriment des enfants qui entament maintenant un procès à leur tutrice.»

Le *Gaulois* ajoute que l'ex-chancelier «laisse de nombreuses victimes, des Grecs et des Français, à qui il a escroqué des sommes qui montent déjà à quatre-vingt mille francs.»

Une enquête minutieuse à laquelle nous nous sommes livré hier va nous permettre de délimmiter la part du vrai et du faux dans toutes les nouvelles dont l'ancien diplomate grec est le héros depuis quelques jours.

A la légation de Grèce

Nous sommes reçu par M. Constantin Criesis, chargé d'affaires, qui nous fait, d'un ton très ennuyé, la courte déclaration suivante:

Il est vrai que M. Georgandopoulou est révoqué. Ce que disent vos confrères des faits qui lui sont reprochés, est exact. Vous me ferez plaisir en n'essayant pas de m'en faire dire davantage.

Quoique formulée sur le ton le plus aimable, cette fin de non recevoir n'est pas cependant pour nous satisfaire. Nous filons boulevard Haussmann.

Au consulat

En l'absence de M. le baron d'Erlanger, consul général, nous demandons un instant d'entretien à son secrétaire, M. Dubois.

— Vous venez m'interviewer à propos de M. Georgandopoulo, nous dit-il, aussitôt. Eh bien! il est vrai qu'il a reçu sa révocation, vrai qu'il est en fuite, vrai qu'il a escroqué la succession des enfants de madame Vérissi. Il a fait bien d'autres dupes, allez! Mais il m'est impossible de vous raconter cela.

Nous n'insistons pas, car un seul mot de la courte phrase que vient de nous adresser M. Dubois vaut à lui seul un long entretien. *Verissi*!

Nous avons enfin la traduction de l'énigme qui se cachait derrière le mystérieux V... du *Figaro*.

Chez Mme Verissi

A dire vrai, c'est avec un certain embarras que nous faisons passer notre carte au domicile de Mme Verissi.

Quels ont pu être ses rapports avec M. Georgandopoulo?

Celui-ci, d'après le *Figaro*, se serait compromis pour l'«aider» à frustrer ses enfants de l'héritage paternel.

La porte du salon s'ouvre pour laisser passage à une dame extrêmement distinguée, dont les cheveux sont entièrement blancs et qu'accompagne un grand jeune homme d'environ dix huit ans.

— C'est bien à Mme Vérissi que j'ai l'honneur de parler?

— Parfaitement, monsieur, et voici mon fils Jean qui assistera en tiers à notre conversation, si vous le permettez. Car vous venez me parler de M. Georgandopoulo, n'est-ce pas?

En effet, madame; je serai très heureux, si vous voulez bien...

— Je suis d'autant plus charmée de votre visite que nous avons passé notre journée, mon fils et moi, à courir tous les bureaux de rédaction pour protester contre les informations injurieuses qu'on a publiées à notre sujet.

La vérité

— Alors, madame, ce que dit le *Figaro*...

— Est absolument faux, monsieur! La vérité, la voici: Ainsi que c'est l'usage pour les sujets grecs résidant à l'étranger, les fonds et les valeurs constituant la fortune que mon mari a laissée à ses enfants, avaient été déposés au consulat. Et M. Georgandopoulo a jugé bon de se les approprier pour son usage personnel, et de commettre à notre détriment une escroquerie doublée d'une infamie.

— Jen'ai jamais connu M. Georgandopoulo qu'au consulat et seulement en raison de ses fonctions. Voilà dix-neuf ans bientôt que j'ai quitté Constantinople, où je suis née, pour habiter Paris avec mon mari.

En notre qualité de sujets grecs nous avons des relations nécessaires avec les représentants officiels de notre pays. Mais ç'a toujours été tout, *tout*, entendez-vous bien et mes enfants ne permettront pas qu'on cherche à déshonorer leur mère et à faire croire qu'ils sont obligés de lui intenter des poursuites.

Mon fils aîné est depuis quelques jours en Grèce, où il s'est rendu justement pour se plaindre des agissements de M. Georgandopoulo et réclamer sa révocation. Mon fils Jean m'a accompagnée cet après-midi chez vos confrères et vient d'adresser à M. Magnard, directeur du *Figaro*, une lettre rectificative que je vous serai reconnaissante de vouloir bien reproduire dans la *Presse*.

Mme Verissi nous donne alors, avec un accent grec qui flatte l'oreille plutôt qu'il ne la choque, lecture de la lettre suivante :

Une lettre rectificative

« Monsieur le rédacteur en chef,

» Je viens de lire ce matin, imprimée sur la première feuille de votre journal, une nouvelle concernant M. Georgandopoulo, vice-consul de Grèce à Paris, et je suis profondément étonnée que vous l'ayez fait imprimer sans avoir pris des renseignements préalables.

» Si vous le voulez bien, nous allons vérifier et rectifier ensemble cet article, qui me paraît avoir été écrit par un ami ou complice de M. Georgandopoulo.

» Le vice-consul de Grèce n'est pas accusé d'avoir facilité à la veuve d'un banquier grec, M. V..., fixée à Paris, le retrait de sommes déposées dans un grand établissement de crédit au nom des enfants mineurs, mais il est accusé d'avoir soustrait et dépensé pour son propre compte une somme assez forte de la fortune qui était alors déposée au consulat. Mme V... avait alors une confiance aveugle en M. Georgandopoulo, vice-consul de Grèce à Paris, et ne pouvait deviner la moralité plus que douteuse de ce triste personnage. De nombreuses personnes ont eu en lui cette même confiance aveugle et toutes s'en sont repenties, mais trop tard.

» Si M. le baron d'Erlanger, consul général de Grèce à Paris, voulait parler et s'il ne voulait mettre sa responsabilité à couvert en atténuant le plus possible les agissements de son inférieur, il pourrait vous en dire plus long que moi.

» Je ne veux vous écris que de l'affaire qui me concerne particulièrement.

» Je vous prierai de faire insérer ma lettre dans votre journal, pour prouver la fausseté de cette nouvelle qui est injurieuse et pour ma mère et pour mon frère et pour moi.

» Veuillez agréer, Monsieur, l'expression de mes sentiments distingués.

» Jean VÉRISSI.»

La responsabilité de M. d'Erlanger

Il nous semble impossible d'éprouver maintenant le moindre doute, tant il y a de franchise dans les déclarations de Mme Vérissi et de dignité dans son attitude.

Mais alors, pourquoi le *Temps*, qui déclare avoir eu un entretien avec M. Dubois au consulat général, confirme-t-il la version fantaisiste du *Figaro*?

Nous ne pouvons nous empêcher de faire part de cette question à notre interlocutrice.

— C'est là justement ce dont je suis surtout indignée. Le consulat semble préoccupé avant tout de jeter par-dessus bord M. Georgandopoulo, et de se dégager de toute solidarité avec lui. Il n'en est pas moins vrai que M. d'Erlanger aurait pu surveiller d'un peu plus près ce qui se passait dans le consulat dont il a la charge, et je trouve odieux ce désir qu'on me paraît avoir de laisser jaillir sur moi une partie de la boue qui ne devrait couvrir que l'ancien chancelier et ses complices, et peut-être aussi des supérieurs trop peu clairvoyants ou trop indolents.

Le passé du vice-consul

M. Georgandopoulo a une origine des plus modestes. Il ne possédait en fait de fortune qu'un physique assez agréable qui lui valut le cœur, la main et le «gros sac» d'une Russe beaucoup plus âgée que lui. Par ses relations personnelles, celle-ci poussa son jeune mari dans la carrière diplomatique et lui fit obtenir un avancement rapide.

Mais bientôt, la vie commune devint intolérable. Le divorce intervint, qui rendit Mme Georgandopoulo la totalité de sa fortune. Le diplomate n'eut plus à sa disposition que ses appointements, pouvant se monter à environ 500 francs par mois.

Or, il avait pris l'habitude d'en dépenser 20,000, et il ne se sentit pas le courage de la perdre.

Pierre Daurier.

LA CIRCULAIRE DE M. ROULIER

Les doutes de « La Presse ». — Un démenti. — Procureur et garde des sceaux. — Les Impossibilités.

La *Presse* a été la première à émettre des doutes sur l'authenticité de la circulaire attribuée à M. le procureur général Roulier. Voici la confirmation de ce que nous avancions, par l'organe de M. Andrieux, il y a quelques jours:

« Le procureur de la République, de retour à Paris depuis hier vendredi, a pris connaissance de toutes les polémiques relatives à une circulaire qu'il aurait adressée à MM. les juges d'instruction près le tribunal de la Seine.

» Il s'est immédiatement rendu ce matin auprès de M. le garde des sceaux pour lui déclarer que cette circulaire n'existe pas, qu'elle n'a jamais existé même à l'état de projet, et qu'enfin elle ne peut avoir existé pour deux raisons: d'abord MM. les juges d'instruction sont les maîtres de leurs décisions et n'ont pas d'ordres à recevoir du procureur de la République, ensuite la question du non lieu ou de la poursuite après le remboursement qui suit un abus de confiance est essentiellement une question de fait dont la solution dépend de circonstances multiples et qui ne peut, dans tous les cas, être traitée par la voie d'une instruction générale.

» Autorisé par M. le garde des sceaux, le procureur de la République prie MM. les directeurs ou rédacteurs des journaux dont la bonne foi a été trompée, de vouloir bien publier cette rectification qui, dans sa pensée, est aussi catégorique que possible, et, sans prétendre user du droit de réponse que lui donnerait la loi de 1881, il en attend la reproduction de leur courtoisie et de leur impartialité.»

UN CONGRÈS

Demain lundi s'ouvre à Paris un congrès fort intéressant pour tous les hommes que préoccupent les questions économiques. C'est le congrès international pour l'étude de la transmission de la propriété foncière. Le programme des travaux du congrès est fort étendu, trop étendu même peut-être, si on songe qu'il devra être exécuté en six séances seulement, mais il faut tenir compte qu'un premier congrès a été tenu en 1889 et qu'une commission permanente fut alors instituée pour étudier les conditions d'application des résolutions adoptées. Cette commission a tenu de nombreuses séances; elle s'est livrée à des discussions très complètes.

En outre, une commission extra-parlementaire du cadastre a été instituée par un decret du 30 mai 1891 pour étudier et préciser les réformes à adopter et les mesures à prendre pour que le cadastre ne soit plus seulement le régulateur de l'impôt, mais devienne en même temps la garantie et la sauvegarde de la propriété foncière.

Or, cette commission s'est inspirée dans ses travaux, au moins pour les lignes principales, des travaux du congrès de 1889. C'est donc en présence de solutions très étudiées que va se trouver le congrès de 1891 et tout permet de penser qu'il aura plutôt à ratifier les propositions faites qu'à les discuter à fond.

Le but général qu'on poursuit, c'est la mobilisation de la propriété. Alors que de nos jours, la transmission des valeurs mobilières s'opère si facilement et à des frais relativement minimes, nul n'ignore à quelle série de complications et de formalités donnent lieu les opérations portant sur les valeurs immobilières.

Un des moyens sur lesquels on compte pour rendre cette mobilisation plus aisée, est la création d'un livre foncier unique qui permettrait à tout moment d'avoir l'histoire exacte de chaque immeuble. L'extrait de ce livre foncier suffirait à remplacer ou à suppléer tout titre de propriété.

Il serait en outre une sorte de billet de banque territorial, se prêtant à toutes les combinaisons financières, notamment aux emprunts hypothécaires, sans nulle cause d'erreur possible. Le titre étant, en effet, déposé jusqu'à libération entre les mains du créancier, il ne serait pas possible au propriétaire grevé de prendre frauduleusement de nouvelles hypothèques, puisqu'il n'aurait plus entre les mains son titre de propriété.

Une telle réforme dans le régime de la propriété immobilière, ne va pas sans entraîner sur le terrain politique une série d'opérations dont on ne se rend pas bien compte sans être extrêmement familiarisé avec les questions d'organisation de la perception des droits fiscaux. C'est la complication de ces opérations qui rend très long et très délicat l'accomplissement d'une pareille œuvre. Il faut tenir compte en outre des frais matériels qu'entraîne l'établissement du livre foncier et de la connexité de cette opération avec la revision du cadastre.

A vrai dire, il ne semble donc pas que nous soyons près de voir s'établir dans le régime immobilier de notre pays une réforme dont l'utilité n'est réellement contestée par personne. Mais parce que le but est encore éloigné, ce n'est assurément pas une raison pour ne pas se mettre en route. Le congrès de 1892 sera un nouveau pas en avant; c'est ce qui lui donne un intérêt particulier.

Pierre Serquigny.

MOUVEMENT DIPLOMATIQUE

Au ministère des affaires étrangères. — Les nominations.

Sur la proposition de M. le ministre des affaires étrangères, M. Marchand, conseiller de l'ambassade de France à Rome, est nommé ministre à Lima.

M. le comte de Laugiers-Villars, conseiller d'ambassade à Constantinople, est nommé ministre à Port-au-Prince.

M. Labouret, conseiller d'ambassade, détaché à la direction politique, est désigné pour remplir les fonctions de son grade à la Haye, en remplacement de M. de la Motte, nommé consul général à la disposition.

M. de Méneval, secrétaire de première classe à Madrid, est nommé consul de première classe à Florence.

M. Laurence de la Lande, consul à Messine, est nommé consul à San Francisco.

M. de Diesbach de Belleroche, secrétaire d'ambassade de première classe, est nommé consul de première classe à Messine.

M. Cor, consul de première classe à Mannheim, est nommé consul général au même poste.

LES PREMIÈRES

Théâtre Cluny. — Première représentation, *La Tournée Ernestin*, vaudeville à grand spectacle en quatre actes (cinq tableaux), de M. Léon Gandillot.

Alleluia! Voilà enfin un spectacle qui nous a divertis! Est-ce, au théâtre, l'âge d'or revenu? Et les critiques bénévoles, faisant trêve à leurs sévérités coutumières, pourront-ils abandonner le ton des querelles, déposer leur masque de lassitude et d'ennui?

Une pièce amusante qui n'est point une reprise, cela tient du miracle aujourd'hui. Et quand je vous rapporterai le vaudeville d'hier, quand je vous dirai que sa verve drôlatique, trois heures durant, nous charma, vous croirez entendre un conte bleu. Que venait-on nous dire que notre gaîté était morte — notre belle gaîté aux claires fusées de rire! Hier, Gandillot l'a ressuscitée de son long sommeil, avec une opérette dont la place n'est pas trop loin des étourdissantes fantaisies de MM. Meilhac et Halévy.

Comme il sied aux opérettes, l'intrigue est des plus simples.

Le jeune Gaston et Mlle Lucette sont fiancés. Tristes fiancés, vraiment! que la soirée de contrat réunit comme en une corvée et qui en sont encore à chercher, pour se les dire avec un semblant de conviction, les premiers mots d'amour. La banalité bourgeoise de cette union de convenances ne les allèche guère : ils sont tentés de romanesque et d'aventures. Lui, n'a jamais pu mener la vie de garçon, toujours tenu en courtes brides par ses parents, prodigues de leçons et avares d'argent, et il a une fringale enragée des coulisses et des soupers défendus. Ce qu'il voudrait, c'est une maîtresse comme cette Nelly Rosier, la divette en vogue qui viendra tout à l'heure — ô ironie! — chanter là, dans ce salon, sans qu'il puisse lui dire sa folle envie. — Elle, ne goûte guère non plus le pot-au feu des tendresses conjugales; encore qu'innocente, elle rêve d'amours libres, d'indépendance et de grand air, comme dans la ballade :

Si tu veux, faisons un rêve,
Montons sur deux palefrois...
Tu m'emmènes, je t'enlève...
L'oiseau chante dans les bois!

Et l'idéal de cette petite cervelle brûlée, c'est Ernestin, la coqueluche des mondaines, le chanteur populaire qui, justement, viendra tout à l'heure chanter avec Nelly Rosier.

Les deux artistes arrivent. « Comme elle est séduisante! » se dit Gaston. « Comme il est beau! » pense Lucette

Mais Ernestin et Nelly partent demain en tournée pour l'Amérique; ils quittent tôt les salons, laissant nos jeunes gens à leurs chimères.

Restés seuls, ceux-ci confessent à tour de rôle leur peu d'enthousiasme pour le mariage et, à demi-mots vite compris, ils se disent leurs petites passions. Ces deux amours qui les séparaient, les unissent maintenant dans une même pensée diabolique: ils vont fuir et s'engageront dans la tournée d'Ernestin!...

J'ai insisté sur ces prémisses, parce qu'elles sont originales et de bonne comédie : c'est, à mon sens, la partie — non point la plus drôle — mais la plus fine et la plus piquante de ce charmant vaudeville.

A Bordeaux, l'impresario Breschmoll a réuni, pour l'embarquement, sa troupe dont Ernestin et Nelly sont les étoiles. Au moment où le paquebot va partir, Lucette et Gaston accourent et obtiennent, en payant très cher, qu'on les engage pour les petits rôles.

Tout le monde part pour l'Amérique.

Nous retrouvons nos personnages dans une république du Sud, à Santa-Baccara. La troupe Breschmoll vient de donner une très brillante représentation au grand théâtre de là-bas, et le «gratin», le «Tout-Baccara», si j'ose dire, vient dans les coulisses, féliciter les artistes et coqueter autour des petites femmes en maillot. Nous voyons ainsi un défilé pittoresque de gommeux en cravates rouges et d'officiers empanachés.

Soudain, il se fait un grand silence : le ministre des beaux-arts de la République, don Abricotarès en personne, vient remettre à Ernestin, au nom du gouvernement, les palmes du Mérite civil et militaire et des fleurs à Nelly, dont il est déjà très amoureux.

Malgré le protecteur de la diva, un vieux beau qui ne lâche pas sa maîtresse d'une semelle, le ministre obtient d'elle un rendez-vous galant.

Dès lors Abricotarès, plus épris que jamais, n'a plus qu'une pensée: retenir le plus longtemps possible à Baccara la troupe Breschmoll. Il va au plus court moyen: il fait nommer Ernestin président de la République. — Une révolution survient. Breschmoll se sauve avec la caisse et les pauvres cabotins, séparés en deux bandes, hâves de misère et mourant de faim, sont expédiés aux Etats-Unis dans des wagons à bestiaux. Grandeur et décadence!

Le roman comique se poursuit à New-Rakton, où les pauvres hères sont plus minables que jamais. « J'ai fait bien des tournées, dit philosophiquement la duègne, mais je n'ai jamais vu ça! » Les uns se sont barbouillés de noir et chantent en dansant dans les rues, à la manière des nègres dits excentriques; les autres se sont enrôlés dans une ligue contre l'abus des femmes et du tabac, — sorte d'armée du salut — et vont par les rues vendant des journaux.

Comme vous le pensez, tout le monde se retrouve, et l'on retrouve aussi l'impudent Breschmoll, fort à propos pour se faire rapatrier. — Je ne vous apprendrai sans doute rien, en vous disant que Gaston et Lucette sont revenus de leurs folies : celle-ci a vite appris à mépriser Ernestin, un vaniteux égoïste; celui-là n'a pas été long à comprendre que Nelly se moquait de lui. Ils s'avisent de remarquer l'un et l'autre qu'ils ont toutes sortes de qualités et qu'ils feraient des époux charmants : c'est bras dessus bras dessous qu'ils rentreront en France.

Je n'ai pu donner, en cette analyse succincte, qu'une très incomplète idée de la pièce. Elle abonde en trouvailles ingénieuses, en détails inattendus d'une impayable drôlerie, en mots réjouissants, parfois spirituels; elle est d'une verve intarissable et d'une gaîté, d'un mouvement toujours naturels.

Le type du ministre sensuel et roublard, celui du cabotin bouffi d'orgueil qui trouve tout naturel qu'on le nomme président de la République, celui aussi d'un pauvre *m'as tu vu*, ancien premier rôle à la Porte-Saint-Martin, qui dit tout en tirades à la Bennery, sont d'excellentes caricatures de théâtre, humaines et d'une observation juste.

L'interprétation est parfaite.

M. Allard joue le rôle du ministre avec une conviction inénarrable; M. Lerou dit le mélodrame comme Taillade, et M. Le Gallo (Gaston) imite non sans adresse Noblet, dont il «attrape» les tics favoris, les gestes et jusqu'aux intonations.

Le rôle de Nelly Rosier, tout semé de jolis couplets, est tenu par Mme Aciana qui y déploie infiniment de grâce; elle joue avec entrain, dit juste et chante avec un goût délicieux.

Il convient de citer encore Mlle Doriel pour sa bonne volonté et Mlles Giverny, Cernay, Azimont... dont il faut loisible d'admirer les charmes, de dos, — un euphémisme! — en leurs affriolants costumes du théâtre de Santa-Baccara.

La mise en scène est presque luxueuse et les décors sont fort bien peints.

Il ne manque qu'une chose à *la Tournée d'Ernestin* : de la musique d'Offenbach!

Emile Duret Hostein.

M. DANEL

Le lieutenant gouverneur de Cochinchine. — Une succession probable.

M. Danel, lieutenant-gouverneur de Cochinchine, qui a quitté récemment Saïgon pour rentrer en France, ne retournera pas à son poste.

Il sera très vraisemblablement remplacé par M. Fourès, secrétaire général de la Cochinchine, lieutenant gouverneur par intérim, et qui est proposé par M. de Lanessan. On sait qu'en vertu du décret du 21 avril 1891, qui règle les pouvoirs du gouverneur général de l'Indo Chine, les hauts fonctionnaires de la colonie ne peuvent être nommés, par décret, que sur la proposition du gouverneur.

C'est en exécution de ces prérogatives que M. de Lanessan demande le maintien définitif de M. Fourès à la tête des services administratifs cochinchinois.

BULLETIN DE L'EXTÉRIEUR

Le discours du comte Kalnoky aux délégations. — Rodomontades. — L'allemand dans l'armée hongroise. — Le départ des libéraux anglais à Arencester.

Le comte Kalnoky a prononcé hier, devant la délégation hongroise, un discours qui serait inquiétant s'il le fallait prendre au sérieux; mais, fort heureusement, l'on sait que le chancelier autrois hongrois a quelque chose du tempérament de lord Salisbury; et des pointes qui, dans la bouche d'un autre homme d'Etat auraient une importance particulière, perdent, en passant par la sienne, toute signification.

Pour donner satisfaction, sans doute, aux passions de ses auditeurs, il s'est attaché à être aussi blessant, aussi provocant envers la Russie que son caractère officiel le permettait. Il n'a pas ménagé les encouragements aux Bulgares et fait entendre de discrètes menaces aux Roumains, aux Serbes et aux Grecs qui tenteraient de faire échec à ses plans dans la péninsule des Balkans. Comme à ces déclarations se joignent des affirmations très pacifiques, il faut avouer que les ministres d'Etat de la triple alliance ont une singulière façon de rassurer l'opinion.

Grâce à Dieu, d'ailleurs, l'Autriche a assez d'embarras intérieurs pour que l'on n'ait à craindre de sa part aucune conséquence fâcheuse de sa mauvaise humeur contre la Russie. La brusque retraite du baron de Winckler, gouverneur de la Carniole, l'ami du mouvement slovène à Lagbach et son remplacement par un germanisateur à outrance a produit une vive émotion dans toutes les provinces slaves de l'empire, déjà troublées par la réconciliation du comte Taaffe avec les libéraux allemands. Aussi, toutes les nationalités de cette race cherchent-elles, en ce moment, à se grouper pour opposer une résistance vigoureuse.

On dit que le mois prochain se tiendra à Vienne une conférence générale des Roumains de Hongrie et de Bukovine, des Serbes, des Slovaques, des Ruthènes, des Tchèques, des Croates, pour élaborer un plan de défense et d'attaque. A supposer qu'elle soit interdite, il sera bien difficile d'empêcher, de leur part, une action commune. Aussi ne faut-il point prendre trop au pied de la lettre les rodomontades auxquelles vient de se livrer le comte Kalnoky.

De son côté, le général Bauer, ministre de la guerre, a apposé un *non possumus* inflexible quoique poli à la prétention des patriotes hongrois de substituer dans l'armée de Transleithanie le hongrois à l'allemand.

La marée qui a porté, en Angleterre, les libéraux au pouvoir, se retire. En plusieurs occasions, déjà, nous avons montré leurs majorités s'amoindrissant à chaque élection partielle. Or, voici qu'hier, M. Chester Waster, conservateur, a été élu à Arencester contre le candidat gladstonien, M. Lawson, et c'est un siège perdu pour les libéraux. On dira, il est vrai, que la différence entre le vainqueur et le vaincu n'est que de trois voix, mais ce sont consolations qui ne guérissent pas. M. Gladstone doit reconnaître aujourd'hui, trop tard, la faute qu'il a commise en ajournant à l'année prochaine la réalisation du *Home Rule*. Au lieu d'emporter cette position difficile avec des troupes fraîches, il a laissé son armée s'user au soleil et à la pluie; aussi la débandade commence.

Crandal.

L'AFFAIRE DES FAUX POINÇONS

M. Couturier, juge d'instruction, chargé de l'affaire dite « des faux poinçons », a enfin clos son instruction et rédige son rapport qui aurait été soumis, paraît-il, à M. de Freycinet.

Cette affaire, qui a déjà eu un grand retentissement, promet des révélations auxquelles le public est loin de s'attendre.

Indépendamment des peines que la cour d'assises, seule compétente en l'espèce, pourra infliger aux principaux coupables, le ministre est décidé à exclure des prochaines adjudications deux ou trois grosses maisons très compromises qui seront, par conséquent, appelées à disparaître.

Le nombre des personnes compromises serait, si nous en croyons une des personnes les mieux placées pour être bien informées, assez considérable et comprendrait un certain nombre de fournisseurs et d'employés de ces derniers, des fonctionnaires et des experts.

Inutile d'ajouter que les propriétaires ou directeurs de ces diverses maisons ne partagent nullement cette manière de voir et se préparent, à entrer en lutte contre M. de Freycinet dont le départ des affaires de la guerre favoriserait beaucoup leurs espérances.

LA FINANCE AU JOUR LE JOUR

Eh bien! vous voyez, tout va bien au Dahomey et les nouvelles alarmantes des deux derniers jours étaient inventées de toutes pièces par les baissiers.

La Bourse s'est arrêtée sur la pente de la baisse; le 3 0/0, descendu hier un moment à 99 fr. est remonté à 99 20; le reste a été également moins mauvais; toutefois, la séance n'a ressemblé en rien à une séance d'enlèvement.

Un étonnement pour bien du monde. c'est l'allure relativement brillante de l'Extérieure. Un nouveau syndicat se serait-il donc formé pour la soutenir? Je ne vais pas, dans tous les cas, sur quelle amélioration de la situation financière en Espagne se baserait une reprise.

***

On me demande de nouveau d'indiquer quelques titres de Sociétés industrielles donnant un bon revenu, tout en présentant des chances de plus-value dans l'avenir.

Comme je le disais dernièrement, ce métier d'indicateur est des plus délicats, d'abord, parce qu'on peut se tromper de la meilleure foi du monde; ensuite, comme on me l'a fait remarquer, parce que les malins ne manqueront jamais d'insinuer que mes recommandations doivent coûter fort cher aux Sociétés qui en sont l'objet.

D'autre part, je ne saurais dire combien les recommandations intéressées de certains journaux financiers me rendent suspectes des valeurs que, sans eux, j'indiquerais les yeux fermés.

C'est ainsi que je renonce à vous en citer une, dont le nom venait sous ma plume, pour ce seul motif qu'elle est fortement patronnée par un des organes financiers qui ont le plus contribué au placement des actions Decauville dans le public.

***

Dans ces conditions, je trouve moins périlleux de citer des groupes de valeurs qu'une valeur.

Pour aujourd'hui, j'attirerai votre attention sur les valeurs de *Gaz* en général, qui sont, pour la plupart, très prospères. Depuis un an, quelques actions de cette catégorie ont beaucoup monté, mais je crois à leur avenir et j'imagine qu'on en peut encore acheter sans danger.

Il est d'autres titres industriels que je puis recommander, en toute confiance. Mais citer une seule valeur, je le répète, c'est donner à croire que j'y suis personnellement intéressé.

Que je vous signale, par exemple, l'ac-

tion du Printemps, qui, à 550 fr., constitue un placement très sûr et très rémunérateur; je ne serai pas longtemps sans entendre le mot de Sganarelle : « Vous êtes orfèvre, monsieur Josse ».

Criton.

LA

GRÈVE DE CARMAUX

(De notre correspondant spécial)

La réunion d'hier. — La démission du marquis de Solages. — Discours violents.

Carmaux, 15 octobre.

Dans la soirée d'hier a eu lieu une réunion des mineurs, présidée par M. Théron, député de l'Aude, assisté de MM. Merlou, Lagnel et Lavy, députés.

M. Baudin a annoncé la démission du marquis de Solages. « Cette démission, dit il, ne change rien et ne fait que devancer le congé que les électeurs allaient prochainement donner au gendre du baron Reille. »

Les députés présents ont pris tour à tour la parole. Tout en recommandant le calme aux grévistes, ils se sont livrés, les uns et les autres, à d'extrêmes violences de langage. M. Lavy a déclaré que « le devoir du gouvernement était de ne pas souffrir qu'aucune propriété nationale devînt, entre les mains de quelques-uns, un moyen d'alarmer la population et de briser les lois du pays » et que « si le gouvernement refuse d'agir, il sera balayé ».

« Nous sommes à l'heure, a-t-il ajouté, où ce problème se pose : Evolution ou révolution. »

M. Merlou a dit qu'il mettra son écharpe entre les ouvriers provoqués et l'autorité provocatrice. Et l'ordre du jour suivant a été voté :

« Les mineurs grévistes de Carmaux dénoncent à la France les provocations indignes dont ils sont l'objet et décident de continuer la lutte pour la défense du suffrage universel et de la République. »

Situation calme. — Pas d'incident

Carmaux, 15 octobre.

Tout s'est passé, ce matin, dans le plus grand calme.

A partir de six heures, les grévistes, de distance en distance, arpentent les routes qui conduisent aux puits.

Les gendarmes à cheval et les chasseurs les suivent au petit pas. Aucune contravention n'a été dressée.

Le seul incident à signaler est le suivant : Comme une patrouille de gendarmes se préparait à pénétrer dans un chemin dépendant de la propriété de M. Camboulive, auquel appartient l'établissement de bains, celui ci, assisté de deux appariteurs de la commune, s'est refusé à laisser passer les gendarmes.

Le brigadier a pris le nom du propriétaire en constatant son refus, puis il a tourné bride avec ses hommes.

On remarquait la présence, parmi les grévistes, des députés Baudin, Théron, Merlou, Laguel et Lavy, ainsi que celle de M. Duc-Quercy.

A huit heures et demie, les gendarmes ayant à leur tête un capitaine faisant fonctions de commandant et leur capitaine habituel, ont regagné leur cantonnement.

Depuis sept heures on appose sur les murs de Carmaux des affiches vertes et rouges contenant le texte de la lettre par laquelle le marquis de Solages annonce à ses électeurs qu'il vient de donner sa démission de député.

Les mineurs se réunissent pour les lire. Ils ne paraissent pas y ajouter une grande importance.

« C'est un piège qu'on veut nous tendre », disent quelques-uns, et ils s'éloignent paisiblement.

Carmaux, 15 octobre, 10 h. soir.

On pense ici que le gouvernement a donné des ordres pour éviter le retour des scènes de violence qui ont eu lieu ces jours derniers. Les factionnaires des ateliers de la Compagnie sont supprimés. Les chasseurs, gendarmes et fantassins cantonnés à la Direction ont été relevés ce matin à onze heures.

M. Merlou, député, vient de télégraphier à M. Pelletan pour lui signaler le changement d'attitude de la gendarmerie.

La distribution des secours est close ce soir. Il a été distribué un total de 65,901 francs.

Ce soir il y aura une réunion des mineurs.

TEMPÉRATURE

SITUATION GÉNÉRALE DU 15 OCTOBRE

La température baisse.

Ce matin, le thermomètre marquait :

—4° à Moscou, 3 à Paris, 11 à Valentia et 19 à Alger.

On notait 0° au Puy-de-Dôme, —1 au Ventoux et —7 au Pic-du-Midi.

En France, le temps reste à la pluie avec température un peu basse.

A Paris, hier, ciel nuageux, beau la nuit.

Maxim. : 12°8 ; minim. : 2°3 ; moyenne : 8°2, inférieure de 2°7 à la normale.

A la Tour Eiffel, maxim. : 9° ; minim. : 4°5.

SITUATION PARTICULIÈRE AUX PORTS

Manche. — Vent des régions E. faible ; mer agitée.

Océan. — Vent de N.-O. assez fort ; mer agitée.

Méditerranée. — Vent variable faible ; mer agitée.

Aujourd'hui, 15 octobre, le thermomètre centigrade de l'ingénieur Queslin, 1, rue de la Bourse, marquait :

A sept heures du matin.....	au-dessus..	4°»
A onze — — matin.....	au-dessus..	10°5
A deux — — soir.....	»	12°»
Température la plus basse de la nuit.....	au-dessus..	8°8

Le baromètre est à 756 millimètres.

FRANÇOIS DIT FRANCIS

L'arrestation à Londres. — Nouveaux détails. — L'explosion du boulevard Magenta. — Francis et Meunier. — La fuite des coupables. — A la préfecture de Police.

Nous avons annoncé hier l'arrestation à Londres de l'anarchiste François, dit Francis, l'un des auteurs présumés de l'explosion du restaurant Véry. Il nous paraît intéressant de donner à ce sujet quelques détails inédits sur les deux anarchistes, auteurs de l'attentat du boulevard Magenta, Francis et Meunier, depuis leur fuite de Paris.

Les coupables, après l'explosion, passèrent en Belgique et de là en Angleterre par la voie d'Anvers-Londres. Ils furent recueillis par des réfugiés français qui, aidés par les camarades de Paris, subvinrent à leurs besoins. Meunier a quitté Londres, paraît-il, depuis quelque temps, et les renseignements parvenus à la préfecture permettent de croire qu'il est, à l'heure actuelle, au Canada, où les recherches de la police continuent.

Francis avait eu l'idée, à un certain moment, de s'embarquer aussi pour le Canada, mais n'ayant pu réunir les fonds nécessaires pour se transporter, lui et sa famille, dans le nouveau continent, il fut obligé de rester en Angleterre. A Londres il recevait fréquemment de petits subsides que lui donnaient les réfugiés ou que lui envoyaient les anarchistes de Paris et des départements ; mais ces secours étaient bien maigres.

On n'a jamais su d'une façon exacte quelle était l'adresse de l'anarchiste. Néanmoins la police anglaise, qui était munie de photographies et de documents de toute nature, lui permettant de reconnaître les deux criminels ne chômait pas et nous pouvons ajouter que son zèle était secondé par les agents français qui à différentes reprises se rendirent à Londres.

Enfin les policemen, commandés par l'*inspector W. Melville : criminal Investigation Department, New Scotland Yard S. W.*, qui parle très bien français, se mirent en relation avec des individus qui leur fournirent de précieux renseignements. Melville parvint à connaître l'adresse de la femme de Francis, qui habitait Peet street ; ajoutons qu'elle est sur le point d'accoucher ; il la fila longtemps et il apprit ainsi que Francis changeait fréquemment de domicile. A force de patience, il le rencontra dans Charlotte street et l'arrêta.

Francis était presque méconnaissable. Il avait laissé pousser sa barbe ; sa figure, déjà maigre et anguleuse, était devenue plus osseuse encore. Il n'y avait plus qu'une ressemblance assez lointaine entre le Francis actuel et les photographies que possédait l'agent anglais.

La nouvelle de cette arrestation a causé parmi les anarchistes de Paris une émotion profonde. Francis était considéré par eux comme un homme décidé et précieux.

Les formalités pour l'extradition de l'anarchiste seront accomplies promptement et il est probable que la justice anglaise le livrera prochainement à nos agents.

Il sera mis immédiatement à la disposition de M. Atthalin, juge d'instruction. Par suite de cette arrestation, le procès Bricou va sans doute être retardé.

D'après un télégramme de Londres, Francis, quelques moments après son arrestation, aurait eu un entretien avec un correspondant de journal qui a pu pénétrer jusqu'à lui.

« Je ne crois pas avoir beaucoup à redouter, a-t-il dit, parce que j'ai onze témoins qui prouveront que je n'ai pas participé à l'explosion du restaurant Véry. Je vais faire citer ces témoins devant le tribunal, et peut être dans ces conditions mon extradition ne sera-t-elle pas accordée ; ce serait la première fois que la police anglaise livrerait un anarchiste seulement à cause de ses opinions. »

Francis accuse un de ses amis de l'avoir livré au moment où, ayant quitté le quartier du centre, il était allé se fixer dans le *Polar* avec ses trois enfants et sa femme, qui est à la veille d'accoucher.

« Sans cette trahison, a ajouté Francis, la police ne m'aurait jamais découvert ! »

M. Lozé, préfet de police, a reçu une lettre de M. Anderson, chef de la Sûreté de Londres, lui racontant les détails de l'arrestation de Francis. Cette lettre n'ajoute aucun renseignement nouveau à ceux que nous avons donnés.

Il est probable que le préfet enverra une gratification de 1,000 francs à l'agent Melville, qui a opéré l'arrestation.

La Célèbre **EAU DES SULTANES** D'après la vraie formule donne Poitrine opulente. Teint éclatant. Peau superbe. Fait disparaître Rides. Rousseurs, Masque Boutons, Taches. Ecrire *DUTHÉ*, 14, rue d'Argenteuil (Opéra) Paris

La Maison d'Ameublements **JANIAUD Jeune**, *15, 15 bis, 17 et 34, rue de Maubeuge*, Maison principale : *61, rue Rochechouart, Paris*, envoie franco son *Catalogue illustré*.

FAITS-DIVERS

Une mégère peu apprivoisée. — Au numéro 10 de la rue des Panoyaux habitent, sur le même palier, au cinquième, deux femmes : Mme Adèle Lefèvre et Mme Victorine Thomeret, ouvrières en chaussures.

Depuis quelque temps déjà, à la suite de querelles d'atelier, Victorine Thomeret avait menacé Adèle Lefèvre de lui « faire son affaire ».

Hier soir, vers dix heures et demie, une dispute s'éleva entre les deux femmes, qui montaient ensemble l'escalier : arrivées au 5e la femme Thomeret, mettant à exécution ses menaces, se précipita sur sa camarade d'atelier, qu'elle jeta à terre.

Puis, la maintenant par les cheveux, elle se mit à l'assommer à coups de pied.

Aux cris poussés par la victime, on accourut, mais trop tard.

La tête de la malheureuse n'était plus qu'un amas de chairs sanglantes.

C'est à grand'peine qu'on put l'arracher à la fureur de Victorine Thomeret.

M. Tremblier de Chauvigny, prévenu aussitôt, a fait transporter la victime à l'hôpital Tenon.

Son état est très grave et on a peu d'espoir de la sauver.

Désespoir d'amour. — Une jeune femme de vingt ans, Mlle Jeanne V..., s'est tuée avant-hier soir en se tirant un coup de revolver au cœur, dans l'appartement de son amant, M. X..., architecte dans le quartier des Invalides.

Mlle Jeanne V..., qui était employée dans une grande maison de couture de la rue du Quatre-Septembre, habitait avec ses parents adoptifs, rue Lecourbe, villa Poirier, 3. On ne connaissait pas les véritables parents de la jeune fille, mais, dans le quartier, elle passait pour être la fille naturelle d'une dame habitant le faubourg Saint-Germain. Mlle V... était, d'ailleurs, remarquablement jolie et s'habillait très élégamment. Elle avait noué des relations avec M. X..., qui la recevait de temps à autre chez lui. Mais dernièrement, il lui avait annoncé son prochain mariage, lui laissant entendre qu'elle devrait espacer ses visites avant de les cesser tout à fait. La jeune fille en avait conçu un vif chagrin et les voisins avaient remarqué son air mélancolique.

Mardi dernier, la mère adoptive de Mlle V... mourait, à la suite d'une longue maladie. Le corps fut transporté en province et Mlle V... l'accompagna. Après les obsèques elle revint à Paris. Jeudi, vers cinq heures du soir, elle rentra chez elle ; mais elle sortit aussitôt, disant à la concierge qu'elle allait à son magasin. Elle prit une voiture et se fit conduire au domicile de son amant. Elle monta et fut introduite dans le salon.

A peine y était-elle depuis quelques instants qu'on entendit une détonation. On accourut. On trouva la jeune fille étendue morte, le corsage entr'ouvert, la poitrine percée d'une balle.

A ses côtés se trouvait un revolver, arme appartenant à son père adoptif et dont elle s'était munie avant de sortir de chez elle.

On conçoit sans peine l'émotion de M. X... devant le cadavre sanglant de sa maîtresse. M. X... devait faire bientôt un brillant mariage que la divulgation de ce drame pourrait bien rendre impossible. Les obsèques de Mlle Jeanne V... ont eu lieu hier matin, à dix heures, en l'église Saint-Lambert de Vaugirard.

Explosion de gaz. — Un grave accident est arrivé hier matin, à onze heures, 60, rue Madame.

Un nouveau locataire venait d'emménager et avait chargé un ouvrier plombier de la maison Flicoteau, 83, rue du Bac, de placer son compteur à gaz.

Cet ouvrier, nommé Félix Genest, âgé de 35 ans, était occupé à souder un tuyau de raccordement, quand tout à coup une explosion se produisit.

Une partie de la garniture du compteur, qui avait été mis en pièces, atteignit le malheureux ouvrier au ventre.

Les locataires accoururent au bruit et prodiguèrent leurs soins au blessé, en attendant le médecin qu'on était allé prévenir.

Quand celui ci arriva, Félix Genest venait d'expirer sans avoir repris connaissance.

La victime de cet accident était mariée et avait trois enfants. Le cadavre a été transporté au domicile du défunt, 147, rue de l'Université.

On attribue l'explosion au gaz resté emmagasiné dans le compteur et qui s'est enflammé au contact du feu de la lampe à souder.

Echauffourée anarchiste à Milan. — Milan, 15 octobre. — Hier soir, à 8 h. 1/2, une vingtaine d'anarchistes ont commencé à entonner la *Marseillaise* des anarchistes :

« Feu, feu aux palais et aux églises.

» Poignardons l'odieux bourgeois, etc. »

Ils ont traversé la rue de Turin, suivis d'une foule sans cesse grossissante, et ont parcouru la ville jusqu'à la porte de Gênes, près de deux kilomètres, sans être inquiétés.

Enfin, à la porte Ticinèse, près de Laghetto, les anarchistes, suivis toujours de 4 à 500 personnes, et hurlant leur *Marseillaise*, se trouvèrent pris entre deux groupes de carabiniers.

Il faisait nuit noire. La foule des curieux prit la fuite. Les carabiniers tirèrent leurs revolvers. Une bagarre très sérieuse s'en suivit. Les femmes s'élancèrent sur les carabiniers, plus *enragées* que les hommes. Les boutiques se fermèrent en hâte.

On a arrêté deux femmes dont l'une, la Roda, est une anarchiste militante qui se fait un titre de gloire d'avoir connu Ravachol. Presque toute la bande, composée de seize hommes, a été arrêtée. On leur mit les menottes, après une résistance acharnée, et ils refirent tout le trajet qu'ils avaient fait en chantant, entre les gardes cette fois. Il y a eu plusieurs blessés.

Brûlée vive. — Evreux, 15 octobre. — Une femme Madeleine, âgée de quarante-un ans et habitant Bourt (Eure), a été brûlée vive hier. Un bidon d'essence qu'elle tenait à la main, pour remplir une lampe encore allumée, s'est enflammé et a communiqué le feu à ses vêtements.

La malheureuse est morte au milieu d'horribles souffrances.

Eboulement. — Privas, 15 octobre. — Plusieurs personnes occupées sur le territoire de la commune de Saint Genest-en-Coiron, à des travaux de voirie, ont été surprises par un éboulement ; le sieur Louis Ciaro, âgé de 48 ans, père de 4 enfants, a été broyé ; près de lui, le nommé Marius Sévénier, père de 8 enfants, a été si grièvement blessé qu'on désespère de le sauver.

La grève du Borinage. — Mons, 15 octobre. — La grève a diminué ; ce matin, il n'y avait plus que 4 500 grévistes. Mais, dans plusieurs charbonnages, les ouvriers ont annoncé leur intention de chômer à partir de lundi.

Ouragans. — New York, 15 octobre. — Une dépêche des Bermudes signale un violent ouragan ; la rapidité du vent atteint 65 milles à l'heure.

— Cheyenne (Wyoming), 15 octobre — Une tempête de neige mêlée de rafales de pluie, fait rage ici ; tous les trains sont arrêtés et l'on signale de nombreux accidents de personnes.

VÉLOCIPÉDIE

L'amateurisme en Australie

La vélocipédie a commencé par revêtir la même forme en Australie qu'en Angleterre, sa mère patrie. Les coureurs s'y sont trouvés divisés en deux classes, amateurs et professionnels.

Comme en Angleterre, les amateurs y dominèrent tout d'abord et les professionnels n'y étaient qu'une infime minorité et ne comptaient pas comme force à côté des amateurs qui s'appelaient Busst, Elliott ou Davie.

Depuis quelque temps un mouvement complet en sens inverse s'est produit dans ce pays, pays de l'or et où l'or parle en maître.

Les courses pour des prix en espèces, rares d'abord, devinrent la majorité et ne tardèrent pas à occuper le premier rang, depuis qu'on leur donna en valeur une importance grandissante.

C'est ainsi qu'on entendit parler de Championnat avec un premier prix de 5,000 fr.

L'effet prévu ne tarda pas à se produire et les meilleurs amateurs sacrifièrent les coupes, les pendules et les nécessaires à fumeurs pour les prosaïques, mais positives banknotes.

Aujourd'hui, le mouvement est produit et le revirement complet. L'Amateurisme est mort et le Professionnalisme triomphant.

La cause de cette profonde modification dans les habitudes vélocipédiques de l'Australie, est en grande partie due au Melbourne Club, qui a donné à lui seul, cette saison, pour 125 000 francs de prix en espèces, c'est-à-dire peut-être autant à lui seul que tous les clubs de France réunis.

Cette constatation des habitudes nouvelles d'un peuple qui est appelé à jouer un des premiers rôles dans l'histoire sportive du monde, est assez curieuse à faire au moment où l'Union vélocipédique de France vient de créer une classe d'amateurs purs et de supprimer chez les professionnels sinon la chose du moins le nom.

La ville de Sydney a été la dernière à résister et à favoriser l'Amateurisme, mais les Melbourniens y ont organisé une réunion monstre avec de gros prix en espèces et l'Amateurisme y est mort d'un seul coup.

E. Mousset.

PETITES NOUVELLES

Smits va partir pour la Hollande à la fin de la semaine et y restera pendant la saison des courses de patin auxquelles il excelle et reviendra en France l'année prochaine.

Smits a été classé professionnel par l'Union néerlandaise. Elle a mis du temps à s'en apercevoir.

La ville de Liège contient environ 7,000 vélocipédistes. C'est, relativement à sa population, la ville qui a la plus haute moyenne en Belgique.

L'Australie va commencer sa saison vélocipédique au moment où l'Europe la termine. Les vélocipédistes voyageurs ont donc, s'ils le veulent, de quoi s'occuper toute l'année.

Harry Tyler, le coureur américain, a été accusé d'avoir vendu un de ses prix. Il devra se disculper de cette charge qui l'exposerait à la disqualification comme amateur.

T. Busst, l'ancien champion amateur australien, qui avait été très malade, revient rapidement en bonne santé et espère être revenu en forme pour pouvoir courir en mai.

Zimmermann, Windle, Taylor et Tyler, qui sont probablement les quatre hommes les plus vites du monde en ce moment, ont tous environ 21 ans, ce qui prouve que la vitesse en vélocipède est l'apanage de la jeunesse.

L'Amérique contient 25 coureurs capables de faire le mile en moins de 2' 20" et 15 pouvant le faire en moins de 2' 13".

Une bible a servi récemment de prix dans une course de vélocipèdes en Amerique — Ce devait être probablement une course de « consolation ».

Les dépenses totales occasionnées par la course de 24 heures du North-Road pour les coureurs, entraîneurs et organisateurs, se sont montées à 9 000 francs.

Raoul du Maroussem

MARRIOTT CYCLES, *LOTZ*, 44, rue du Louvre, première marque anglaise.

Toutes les machines Turner Fellows and Co portent la marque **THE TURNER**, 157, avenue Malakoff.

VINCENT Fils, 29 bis, rue du Château-d'Eau ; machines de course et de route.

R. du M.

COURRIER DES THÉATRES

Le président de la république et Mme Carnot ont assisté hier soir à la représentation du *Prophète* à l'Opéra.

***

Mme Wyns, qui fut trois fois lauréate, cette année, au concours du Conservatoire, répète depuis quelques jours la *Favorite*. Elle débutera par le rôle de Léonore.

Après-demain, lundi, on reprendra *Sylvia* de Léo Delibes.

***

C'est M. Bruneau, l'auteur du *Rêve*, qui remplacera M. Victor Wilder à la critique musicale du *Gil-Blas*.

***

Mlle Netty a signé, hier, un engagement avec la direction du théâtre des Nouveautés.

M. Micheau vient de renouveler, pour cinq années, l'engagement de M. Guy.

***

Aujourd'hui dimanche à 2 heures et demie 31e grande course de taureaux aux Arènes de la rue Pergolèse.

Au programme :

Courses espagnoles avec les cuadrillas d'Angel Pastor et P. Frascuelo, Joao Bento d'Araujo, caballero en plaza ; Mlle Maria Gentis, caballera en plaza ; les picadores. Fantaisie tauromachique par les *pégadores* africains.

Un convoi de taureaux est arrivé hier.

***

Hier soir la troupe Simon a joué au Grand-Théâtre de Bâle *Ruy-Blas*. Le principal rôle était interprété par M. Mounet Sully.

Cette représentation a été un véritable événement.

On sait que la troupe Simon se promettait de donner une représentation à Mulhouse, mais que le kreis-direktor de l'arrondissement a refusé son autorisation.

Comme contraste à ces rigueurs, la direction générale des chemins de fer d'Alsace-Lorraine a décidé de mettre en marche un train spécial de Bâle à Mulhouse qui ramènera les Mulhousiens à l'issue de la représentation. Et pour bien marquer son intention, la direction a remis les billets au représentant du théâtre de Bâle qui, à Mulhouse délivre les cartes d'entrée pour la représentation de *Ruy-Blas*.

***

Mme Sarah Bernhardt, qui joue actuellement au Carl-Theater, à Vienne, a visité dans l'après-midi d'hier les baraquements où sont installés les cholériques de cette ville, ainsi que les quartiers où l'épidémie sévit avec le plus de rigueur.

Elle était accompagnée dans sa visite par M. le baron Mundy, qui à Paris, en 1870, donna ses soins en qualité de médecin dans un hôpital militaire où Sarah Bernhardt servait en qualité d'infirmière.

Calcha.

LE SPORT

LONGCHAMP

FAVORIS DE *LA PRESSE*

Prix du Moulin. — Cette.

Prix de Saint-Cyr. — Tigresse.

Handicap Libre. — Ecurie de Gheest.

Prix Gladiateur. — Ecurie Ephrussi.

1er Prix d'Automne. — Charles VII.

2e Prix d'Automne. — Fascinante.

Capulet.

LA BÉNÉDICTINE

Un tonique exquis que nous recommandons aux estomacs paresseux, et dont les fins gourmets ne se lassent pas de vanter les vertus, c'est la *Liqueur Bénédictine de l'Abbaye de Fécamp*, éminemment digestive et d'une saveur exquise, et qui, mélangée avec de l'eau pure, constitue un rafraîchissement aussi agréable qu'hygiénique.

Toutes les fois que le fer diminue dans le sang, les forces disparaissent. On devient anémique, chlorotique. Chez la femme et la jeune fille, la menstruation est irrégulière. Mères de famille, veillez sur vos enfants, prenez et faites prendre du fer. De cette façon vous aurez des enfants forts et robustes. A la femme il donne cette peau rose et veloutée et au vieillard la force et la vigueur de la jeunesse.

C'est un puissant préservatif contre les maladies telles que : *Affections de poitrine, Maux d'Estomac, Influenza.* Vingt gouttes de **FER BRAVAIS** à chaque repas suffisent.

Dépense 10 centimes par jour. C'est le seul Fer assimilable qui ne fatigue pas l'Estomac et ne constipe pas. Toutes pharmacies et *40, Rue St-Lazare, Paris*, qui envoie franco la brochure contre l'anémie.

PETITE CORRESPONDANCE

Léon D. — N'envoyez rien. — Répondrons par lettre.

Emilien F.-L. — Nous vous recommandons la *Mode pratique*, chez Hachette.

TRIBUNAL DE COMMERCE DE LA SEINE

DÉCLARATIONS DE FAILLITES

Garofalo, marchand de nouveautés, place de la République, 1.

M. Michel, juge-commissaire.

M. Rochette, syndic provisoire, 12, place Dauphine.

Emile DURIF, *imprimeur-gérant*
12, rue du Croissant.

Feuilleton de LA PRESSE
du 16 octobre 1892

(83)

LA VENGEANCE DE RÉGINE

PAR

Alfred Sirven et A. Siégel

TROISIÈME PARTIE

Le Mari

VI

LE MARI ET LA FEMME

(Suite)

— Voulez vous donc me tuer ? demanda-t-il avec dureté.

— Je veux te sauver, au contraire.

— J'aimerais mieux mourir qu'être sauvé par vous. Sortez, vous dis-je, et ne reparaissez pas devant mes yeux sans que je vous appelle.

Renée comprit qu'il serait dangereux de résister plus longtemps et qu'il fallait remettre à plus tard l'explication nécessaire.

Elle quitta la chambre de son mari, la mort dans l'âme.

Hélas ! le premier emploi qu'il avait fait de sa raison et de sa volonté revenues, avait été de la chasser sans vouloir l'entendre.

Aurait-elle la force de lui pardonner cet outrage quand il serait tout à fait guéri !

Quelle que fût sa faiblesse actuelle de Léonce, Renée pensait que tout ce qu'on avait pu lui dire n'aurait pas dû l'influencer au point d'éteindre son amour et sa foi.

Quand M. Bérard vint, comme il l'avait promis, elle le reçut, désespérée.

— Le malade est-il plus mal ? demanda-t-il, inquiet.

— Il a retrouvé ses sens, mais je crois bien qu'il est cependant perdu pour moi, à jamais ! Si vous saviez comme il m'a traitée !

— Estimez vous heureuse d'avoir contribué à le tirer de l'état lamentable où nous l'avons trouvé. Plus tard, quand il sera remis tout à fait, vous vous défendrez auprès de lui. A présent, ce serait imprudent, d'autant plus que, je ne vous le cache pas, il pourrait bien être resté quelque chose d'anormal dans ce cerveau si éprouvé.

— Vous pensez que son cerveau n'est pas intact ? Mon pauvre Léonce serait fou ?

— Fou ? pas positivement. Il a une idée fixe, voilà tout, et une idée qui ne peut lui être retirée qu'au moyen de preuves absolument matérielles, irréfutables. Attachez-vous dès à présent à rassembler ces preuves de votre innocence pour les lui présenter au moment voulu, mais ne discutez pas les mains vides : loin de le convaincre, vous n'arriveriez qu'à l'exaspérer. Un conseil maintenant : renvoyez votre fille à Paris. Dans ce que j'ai surpris hier dans le délire de votre mari, je crois qu'il vaut mieux qu'elle ne soit pas entre vous et lui d'ici à nouvel ordre ou, du moins, évitez qu'il la voie.

— Je ne vous comprends pas.

Quelle énigme terrible cachent encore vos paroles ?

— Rien. Une bizarrerie de malade qu'il ne faut pas amener à l'état aigu. C'est tout.

— Grand Dieu ! s'écria Renée hors d'elle, s'imaginerait-il à présent que Solange n'est pas sa fille ?

L'excellent docteur eut un geste navré.

— La raison lui reviendra tout à fait, il faut l'espérer dit il

Ce fut la seule consolation qu'il put offrir à la malheureuse femme.

Et le passa une journée terrible.

Sa douleur la faisait d'autant plus souffrir qu'elle ne pouvait la confier à personne.

Il était, en effet, de toute impossibilité que Solange fût mise au courant de la situation.

— Une mère ne peut dire ces choses à sa fille, pensait Renée.

Et c'était en vain que la pauvre enfant cherchait à savoir d'elle le résultat de sa conversation avec le docteur.

Solange ne comprenait pas non plus que le docteur Bérard eut renouvelé l'interdiction prononcée par son confrère, après avoir été d'un avis opposé le premier jour.

En effet, si son père allait mieux, pourquoi persistait-on à empêcher sa mère et à l'empêcher elle-même de l'approcher ?

Leur désespoir, à toutes deux, était effrayant.

Cora, qui les adorait, les voyait souffrir avec chagrin, sans oser leur demander le motif de leur désolation.

Cependant, elle observait et ne laissait rien échapper de ce qui l'intéressait.

Ne pouvant questionner la mère qui ne voulait pas parler, ni la fille qui ne savait rien, elle s'adressa à Pascarel.

Le brave garçon était, nous le savons, d'une extrême loquacité.

De plus, si quelqu'un avait le pouvoir de lui faire dire des choses qu'il eût tenues secrètes pour d'autres, c'était la mulâtresse, qui, dès le premier jour, lui avait inspiré une grande sympathie.

Cora avait quelques années de plus que lui, mais elle était encore très belle et surtout, admirablement faite.

Pascarel, en bon observateur qu'il était, l'avait jugée du premier coup d'œil, intelligente et bonne.

Puis autre chose lui plaisait dans cette fille de couleur.

Chose étrange ! de toutes les femmes qu'il avait vues en France, c'était celle qui avait produit le plus d'impression sur lui parce qu'elle lui rappelait les négresses d'Afrique dont quelques-unes lui avaient inspiré des passions.

Souvent, il discutait avec lui-même ce penchant au moins singulier, mais il finissait toujours par se dire :

— On ne discute pas des goûts et des couleurs. Si je préfère les moricaudes, c'est mon droit.

Bref, il attendait que l'état de son maître ne lui inspirât plus d'inquiétude pour savoir si la mulâtresse était disposée à l'écouter.

— Dire qu'il n'y a que vingt quatre heures que je la connais, pensait-il, et que j'en suis amoureux fou ! ce que c'est que d'avoir habité longtemps les pays chauds.

De son côté, si peu coquette que fût Cora, il lui avait été impossible de ne pas remarquer les œillades significatives que lui décochait le Trapu toutes les fois qu'il l'apercevait.

Ils se rencontrèrent à l'office, où leur service les appelait.

Cora s'approcha de lui, résolue à le faire bavarder.

— M. Pascarel, lui dit-elle, j'aurais besoin de causer un moment avec vous.

Il devint écarlate de contentement.

— A votre disposition, mademoiselle, répondit-il.

Les autres domestiques étant occupés ailleurs, ils en profitèrent pour s'entretenir librement.

— Vous êtes très dévoué à M. de Mancelle ? lui demanda-t-elle.

— Autant que vous paraissez l'être à sa femme, répliqua-t-il.

— A merveille. Vous voudriez donc le voir heureux autant que, moi, je voudrais la voir heureuse ?

— Ça n'est pas facile, rapport à la chose que vous savez.

— Quelle chose ?

— Mais... l'histoire du procès.

— Ainsi, c'est bien ce que je pensais. Il la croit coupable ?

— Dame ! il a ses raisons pour ça, cet homme.

— Et si je vous affirmais qu'il se trompe ? Si je vous disais qu'il y a eu dans toute cette histoire un mystère que personne n'a éclairci ?

— Ça n'est pas à moi qu'il faut dire ça, mademoiselle, c'est à lui quand il ira mieux. En attendant, pourquoi n'en touchez vous pas deux mots à sa femme ?

— C'est parce que, auparavant, je voulais savoir au juste ce qui s'est passé ces jours-ci entre eux... et j'ai pensé que vous pourriez peut être me renseigner à cet égard.

— Ça, c'est facile. Elle a voulu se rabibocher avec lui et il l'a envoyée dinguer ; voilà la chose en deux mots.

La mulâtresse n'étant pas familière avec l'argot parisien, il dut lui traduire sa réponse en un français plus académique.

— Pauvre femme ! elle est pourtant innocente, dit la mulâtresse ; oh ! je la sauverai !... Mais... une question encore... Le jour de son arrivée, M. de Mancelle a-t-il eu un entretien avec Mlle de Terriaz ?

— Avec la cousine ?

— Oui.

— Je crois bien. Même qu'en venant de causer avec elle, il était sans dessus dessous.

— Et depuis ? Comment sont-ils ensemble ?

— Elle est aux petits soins pour lui et il l'a joliment à la bonne. C'est au point qu'il ne veut être soigné que par elle. Elle a une rude influence sur lui, allez !

— Merci, M. Pascarel, c'est tout ce que je désirais savoir aujourd'hui.

— Toujours à votre service, mademoiselle, fit-il galamment.

En le quittant, elle se rendit droit à la chambre de Renée où celle-ci s'était retirée avec sa fille.

— Madame, lui dit-elle, il faut que je vous parle.

Solange, épuisée par une nuit d'insomnie, sommeillait.

— Plus bas ! murmura la jeune femme en lui montrant sa fille. Qu'as-tu à me dire ?

La mulâtresse regarda autour d'elle avec inquiétude.

— Êtes-vous sûre que personne ne peut nous entendre ?

— Ce que tu as à me dire est donc un secret ?

— Oui, et un grand secret, encore. Seulement, je ne voudrais pas que Mlle de de Terriaz fût que je vous l'ai appris.

— Ma cousine ? Que vient-elle faire dans tout ceci ?

— Vous allez le savoir, mais emmenez-moi d'abord dans un endroit où nous pourrons causer en toute sûreté. Cette cloison est mince et elle donne, je crois, de l'autre côté, dans la chambre de Mlle de Terriaz ?

— Oui.

— En ce cas, passons dans la pièce voisine, madame, je vous en prie !

— Comme tu voudras. D'ailleurs, de cette façon, nous pourrons causer à notre aise sans risquer de réveiller ma chère Solange qui a besoin de repos.

Le lecteur connaît le secret que Cora avait à révéler à Renée.

L'aîné des Lautard étant mort, la mulâtresse se considérait comme l'exécutrice naturelle des dernières volontés du cadet, dont le souvenir était toujours vivant dans son cœur.

— N'agis contre la mère de mon enfant que si le bonheur d'un honnête homme est en jeu, avait écrit Pierre.

C'était, sinon le texte, du moins le sens de ses instructions.

Jusqu'alors, Cora avait cru devoir s'abstenir.

Au moment du procès, vingt fois elle avait été sur le point de s'écrier :

— Tout le monde se trompe ! Il y a une femme coupable dans tout ceci, mais personne ne la soupçonne. C'est Régine de Terriaz. Si l'on connaissait son passé, on verrait qu'elle est capable de tout !

Mais elle avait été retenue par deux considérations.

D'abord, comme la mort de Séverin Lautard n'était pas certaine alors, elle ne pensait pas avoir le droit de se substituer à lui, car, d'après le désir de Pierre, il avait seul qualité pour peser sur Régine.

Ensuite et surtout, Cora ne voulait pas nuire à une femme qu'elle haïssait, mais qui était la mère de ce Maurice qu'elle chérissait comme s'il avait été son propre fils.

Le jeune homme avait été élevé dans l'ignorance complète de son origine, au point de vue maternel.

Il se savait enfant illégitime, mais on lui avait dit que sa mère était morte en lui donnant le jour, le commandant Lautard n'ayant pas voulu qu'il fût obligé de la mépriser.

Il ignorait jusqu'au nom de celle qui l'avait mis au monde.

Faire un scandale sur le nom de Régine eût fatalement amené cette conséquence que ce qui avait été tenu caché jusqu'à ce jour à son fils, lui, eût été dévoilé avec éclat.

A ce moment, Cora recula devant cette responsabilité.

Si intéressante que lui parût Renée, elle la connaissait alors très peu et n'avait pas eu le temps de s'attacher à elle.

Certes, la mulâtresse eût parlé si l'affaire avait dû avoir des risques judiciaires pour Mme de Mancelle ; elle se tut après l'ordonnance de non lieu et la mise en liberté de la jeune femme.

— Avec le temps, pensait-elle, justice sera rendue.

Des années s'étaient écoulées cependant et Renée était toujours, aux yeux du monde, sous le poids des mêmes accusations calomnieuses.

Et la mulâtresse avait continué à garder son secret avec d'autant plus de soin que Maurice grandissait et qu'elle ne voulait pas le désespérer en lui faisant connaître quelle infâme créature était sa mère.

(A suivre.

DÉCÈS ET INHUMATIONS

Arr.

1er M. Saglis, 49 a., bd Madeleine, 15.
2 M. Wagner, 61 a., bd Bonne-Nouv., 35.
M. Perrin, 69 a., r. Rameaux, 9.
3 M. Perroncel, 37 a., r. Turenne, 123.
Mlle Bouillard, 37 a., r. V.-Temple. 100.
Mme Ve Pirou, 75 a., r. Charlot, 4.
5 Mme Plantivert, 29 a., r. Daubenton, 36.
M. Bock, 38 a., r. Fer à-Moulin, 12.
7 M. Martelli, 57 a., r. Babylone, 50.
Mme Ve Ricou, 75 a., av. Bosquet, 44.
Mme Lemaire, 30 a., r. Grenelle, 214.
M. Bois, 12 a., aven. Breteuil, 24.
Mme Danzsy, 33 a., r. Jean-Nicot, 19.
M. Antoine, 27 a., r. Chevert, 15 b.
8 M. Simmondo, 23 a, av. Messine, 6.
Mme Ve Foulon, 72 a., bd Malesherbes, 42.
9 M. Jarry, 7 a., r. Condorcet, 27.
Mme Mainoz, 56 a., r. Papillon, 4.
Mme Ve Manquin, 49 a., r. Caumartin, 75.
M. Deséglise, 77 a., r. St-Georges, 39.
10 Mme Ve Bucko, 51 a., Dubois.
M. Ducaille, 45 a., r. Cail, 10.
M. Périn, 65 a., r. du Canal, 1.
11 Mlle Rousseau, 3 a, r. 3 Couronnes, 25.
Mlle Blimer, 21 a., av. République, 45.
M. Pommier, 62 a., r. Roquette, 190.
12 Mme Ve Brissart, 49 a., r. Chaligny, 24.
M. Goujon, 11 a., r. de Lyon, 32.
M. Mossand, 36 a, av. Daumesnil, 242.
13 M. Fache, 35 a., bd Gare, 162.
Mme Ve Imbert, 64 a., r. Croulebarbe, 15.
15 Mlle Séjourné, 25 a., av. Vaugirard, 2.
17 Mme François, 41 a., r. Batignolles, 69.
M. Moreau, 20 a, av. Ternes, 101.
M. Baudry, 41 a., r. Dames, 77.
18 Mme Boudon, 25 a, r. Labat, 17.
M. Blanquette, 34 a., r. Ramey, 5.
20 Mme Ve Barrié, 64 a., r. Bagnolet, 56
Mme Ve Leleu, 56 a., r. Julien-Lacroix, 33.
Mme Devisse 50 a., cité Envierges, 7.

BULLETIN COMMERCIAL

SUCRES

MOUVEMENT DES ENTREPOTS DE PARIS

15 octob.	1892	1891	1890
Indig. entrées sacs.	12.200	6.700	14 600
» sorties »	4.527	9.019	4 951
» stock »	191.158	157.299	47.612
Coloniaux	3.498	2.514	2.684
AMIENS	1.565	400	6.800

BOURSE DE PARIS DU 15 OCTOBRE

HUILE DE COLZA. — Les 100 kil. nets logés esc. 1 0/0 :
courant .. 59 50 à .. .. | nov.-déc. 59 50 à 59 75
nov. .. .. 59 25 » 59 75 | 4 premiers 60 25 » .. ..
Circulation : 145.000 — Tendance ferme.

HUILE DE LIN. — Les 100 kil. nets, fûts compris. Esc. 2 0/0 :
courant .. 47 50 » 47 75 | nov.-déc. 47 25 à 47 75
nov .... 47 25 » 47 75 | 4 premiers 47 75 » 48 ..
Circulation : 25.000 kilos. — Tendance faible.

ALCOOLS. — L'hectolitre 90° non logé en entrepôt :
courant 46 .. à 45 75 | 4 premiers 45 25 » .. ..
nov.... 45 .. » 45 25 | 4 de mai.. 45 75 » .. ..
nov.-déc. 45 .. » .. .. | Tendance ferme.
Stock : 3525 pipes. — Circulation : ...

SUCRES BLANCS n° 3 conditions du marché de Paris :
courant .. 38 15 à 38 .. | 4 de oct 38 40 » .. ..
nov. ... 38 25 » 38 40 | 4 premiers 39 25 « 39 15
Circulation : 27.400. — Tendance : ferme.
Sucres 88° entrepôt .... 35 75 à .. ..
— raffinés .... » 105 50

FARINES DOUZE MARQUES. — Le sac de 159 kil. toile comprise :
Courant . 50 75 à 51 .. | 4 de nov 50 25 » .. ..
nov...... 50 25 » .. .. | 4 premiers 50 50 » 50 75
nov.-déc. 50 25 » .. .. | Tendance faible.
Circulation : 10.300 sacs

BLÉS. — Les 100 kil. nets compt, poids naturel 75/77 l'hect. :
courant 21 75 à 22 . | nov.-déc.. 22 25 » .. ..
nov...... 22 .. » 22 25 | 4 premiers 22 75 » .. ..
Circulation : 3750 — Tendance calme.

SEIGLES — Les 100 kil. nets, poids naturel 70 à 72 l'hect.
courant .. 14 50 à 14 25 | 4 de nov. 15 .. » 15 25
nov. ..... 14 75 » 15 . | 4 prem .. 15 25 » 15 50
nov.-déc . 15 .. » 15 25 | Tendance calme.
Circulation : 500 qtx.

AVOINES — Les 100 kil. nets, poids nature 45 à 47 l'hect.
Courant 16 50 à 16 75 | nov.-déc . 16 50 » 16 75
nov...... 16 50 » 16 75 | 4 premiers 17 25 » 17 50
Circulation : 500 qtx · Tendance calme.

MATÉRIELS PHOTOGRAPHIQUES COMPLETS

Construits spécialement pour les **Excursions**, légers, solides, permettant de faire

PORTRAITS, PAYSAGES, REPRODUCTIONS, GROUPES, VUES ANIMÉES, INSTANTANÉS

MATÉRIEL COMPLET donnant des photographies de **13** centimètres sur **18** ce :

Chambre noire, noyer ciré, queue pliante, soufflet conique tournant, glace dépolie à charnières, double mouvement de planchettes, crémaillère soignée.
2 châssis-doubles, à 1/2 rideau.
2 planchettes d'objectif.
1 objectif rectiligne aplanétique.
1 étui de diaphragmes.
1 pied de campagne, léger, solide.
1 sac de touriste.
1 voile noir pour mise au point.
3 cuvettes carton durci.
1 mesure graduée.
1 châssis-presse pour tirages.
1 lanterne de laboratoire.
1 boîte plaques sensibles rapides.
1 pochette papier sensible.
1 entonnoir en verre.

Assortiment d'accessoires, cartes pour coller les épreuves, produits photographiques et tout ce qui est nécessaire pour faire de bonnes photographies.

Le matériel complet essayé avant livraison et garanti avec un cours de photographie à l'usage des débutants. **125 f.**

LE MEME, plus léger, plus fini, avec obturateur instantané. **175 f.**

LE MEME, plus solide, établi spécialement en vue des longs voyages, dans les climats chauds et humides, recommandé aux **Explorateurs** **225 f.**

LE MEME, avec *chambre* et *pied vernis*, ferrures cuivre fin, montage extra-soigné, objectif *extra-rapide*, plaques et *ressorts de sûreté* aux châssis, élég., léger solide, recommandé aux **amateurs**. **275 f.**

LE MEME, modèle de l'Exposition universelle de 1889, spécialement établi pour groupes, portraits, paysages, reproduction, monuments et **INSTANTANES** donnant à volonté des photographies 13×18, 9×12, 6 1/2×9, ou des *portraits-albums, carte victoria* ou *visite* — *obturateur à vitesses variables* — *viseur* permettant de saisir au passage aussi bien le promeneur paisible que le cheval au galop — glace dépolie quadrillée — *niveau* sur la queue, assurant la parfaite horizontalité de l'appareil.

Nous recommandons ce matériel d'une façon toute spéciale. — C'est l'appareil sérieux et pratique par excellence, c'est celui que devront choisir tous les amateurs qui, désireux de faire du bon travail, aiment aussi à s'entourer d'objets ayant un cachet réel d'élégance et de bon goût.

Le matériel complet, *garanti*, essayé avant livraison, avec tous les accessoires. **350 f.**

Envoi franco du Catalogue sur demande

MALLE PHOTOGRAPHIQUE, indispensable aux voyageurs, et contenant un appareil complet et tout ce qu'il faut pour opérer en 13×18 .... **350 f.**

CHARLES MENDEL, Fournisseur des Ministères

PARIS — 118 et 118 *bis*, Rue d'Assas, 118 et 118 *bis* — PARIS

FOURRAGES

MARCHÉ DE MONTROUGE, 14 OCTOBRE

	1re qté	2e qté	3e qté.
Paille de blé	41 à 42	38 à 40	35 à 37
» de seigle	40 » 41	37 » 39	34 » 36
» d'avoine	41 » 42	38 » 40	35 » 37
Foin	82 » 84	79 » 81	75 » 78
Luzerne	81 » 83	78 » 80	75 » 77
Regain luzerne	71 » 72	69 » 70	66 » 68
Sainfoin	70 » 72	67 » 69	65 » 66

Le tout rendu, dans Paris, au domicile de l'acheteur, frais de camionnage et droits d'entrée compris par 100 bottes de 5 kilog., savoir : 6 fr. pour foin et fourrages secs, 2 fr. 40 pour paille

POMMES DE TERRE

On cote aux 1.000 kil., par wagon complet, en gare de Paris :

Hollande	90 .. à 110 ..
Saucisses rouges	60 .. » 80 ..
Rondes hâtives	70 .. » 83 ..
Early roses	50 .. » 60 ..

METAUX

Cote officielle du 15 octobre

	100 kil.
Cuivre : Chili en barre, 1re marque	122 50
» marque ord	120 ..
» en lingots et plaques	124 ..
» Best selected	127 50
» Minerai Corococo, cuiv. contenu	120 ..
Etain : Banca, livr. Havre ou Paris	252 50
» Billiton » »	246 25
» Détroits »	246 25
» Angl. Corn., liv. Havre ou Rouen	246 25
Plomb : Marques ord., liv. Havre	27 ..
» liv. Paris	27 75
Zinc : Silésie, livrable au Havre	50 ..
» Autres bonnes marques. liv. Havre	49 50
» liv. Paris	50 50

COURS COMMERCIAUX

DÉPÊCHES TÉLÉGRAPHIQUES

Le Havre, 15 octobre, 12 h.

COTONS à terme. — Tendance faible.
Ventes : 2.700 balles.

Septembre	.. ..	Mars	52 25
Octobre	51 62	Avril	52 62
Novembre	50 75	Mai	53 ..
Décembre	51 ..	Juin	53 37
Janvier	51 37	Juillet	53 75
Février	51 75	Août	54 12

Le Havre, 15 octobre 12 h.

CAFÉS à terme. — Tendance soutenue
Ventes : 18.000 sacs.

Septembre	.. ..	Mars	94 25
Octobre	93 50	Avril	94 25
Novembre	93 50	Mai	94 25
Décembre	93 50	Juin	94 25
Janvier	94 ..	Juillet	94 25
Février	94 ..	Août	.. ..

COTONS disponibles. — Tendance lourde
On a vendu par 50 kilos :
... balles très ordin. Louisiane de .. .. à .. ..
87 » New-Orléans .... de 53 50 à 55 ..

Liverpool, 15 octobre.

COTONS disponibles : facile
Ventes : 6,000 balles.
Importations : 4.000 balles.

INJECTION PEYRARD

Ex-Pharmacien à Alger. — Plus de Mercure, plus de Copahu ni Cubèbe. — **L'INJECTION PEYRARD** est la seule au monde ne contenant aucun principe toxique ni caustique, guérissant réellement en 4 et 6 jours. Rapport : « Plusieurs médecins d'Alger ont essayé l'**Injection Peyrard** sur 232 Arabes atteints d'écoulements récents ou chroniques, dont 80 malades depuis plus de 10 ans, 60 depuis 5 ans, 92 de 4 jours à 2 ans : le résultat inouï a donné 231 guérisons radicales après 6 à 8 jours de traitement. Deuxième essai, fait sur 181 Européens, a donné 181 guérisons. Ont constaté l'excellence : les docteurs Solari, Ferrand, Bernard, Ali-Boulouk, etc. » — Chez l'inventeur **E. Peyrard**, place du Capitole, à Toulouse, et dans toutes les Pharmacies.

LITS, FAUTEUILS, VOITURES & APPAREILS MÉCANIQUES

pour Malades et Blessés

DUPONT

FABRICANT BREVETÉ, S. G. D. G.
FOURNISSEUR DES HOPITAUX
A PARIS
10, rue Hautefeuille
PRÈS L'ÉCOLE DE MÉDECINE

Les plus hautes Récompenses aux Expositions Françaises et Etrangères

PORTOIRS ARTICULÉS de tous Systèmes

FAUTEUIL ROULANT pour Jardins.

Appareil pour soulever les malades s'adaptant à tous les lits. — Transport du lit au fauteuil. — Matelas percé pour incontinence.

FERMÉ — DÉVELOPPÉ
FAUTEUIL VOLTAIRE, STYLE LOUIS XVI
Dossier articulé, oreilles mobiles, porte-jambes se dissimulant en pénétrant sous le siège.

VOLTAIRE ARTICULÉ avec tablette pour malade oppressé.

FAUTEUIL avec grandes roues caoutchoutées, mû par 2 manivelles.

VOITURE DE PROMENADE en tous genres. Parasol articulé

VOITURE DE PROMENADE roues caoutchoutées

Siège carré, panneau à charnières, vase à bec.

Cannes et Béquilles avec sabots caoutchoutés.

Sur demande, envoi franco du catalogue illustré avec prix. — Téléphone.

La Mode Pratique

REVUE DE LA FAMILLE
Publiée sous la direction de Mme C. de BROUTELLES

LA MODE PRATIQUE met ses lectrices à même de s'habiller avec goût et économie.
LA MODE PRATIQUE exécute les ordres d'achat de ses lectrices.
LA MODE PRATIQUE exécute à des conditions de BON MARCHÉ EXCEPTIONNEL les toilettes qu'on lui commande (avantage réservé aux abonnées d'un an).
LA MODE PRATIQUE procure, sur mesures, les patrons des objets décrits.
LA MODE PRATIQUE procure tous les matériaux nécessaires pour confectionner chaque toilette.
LA MODE PRATIQUE ouvre entre ses lectrices quatre concours par mois et décerne 8000 fr. de prix par an.

Envoi d'un numéro-spécimen sur demande affranchie

ON S'ABONNE SANS FRAIS DANS TOUS LES BUREAUX DE POSTE ET DANS TOUTES LES LIBRAIRIES DE FRANCE ET DE L'ÉTRANGER

Les abonnements partent du 1er de chaque mois

Conditions d'Abonnement à "La Mode Pratique"

	PARIS 3 mois	PARIS 6 mois	PARIS Un an	DÉPARTEMENTS 3 mois	DÉPARTEMENTS 6 mois	DÉPARTEMENTS Un an	UNION POSTALE 3 mois	UNION POSTALE 6 mois	UNION POSTALE Un an
1re Édition	3 »	6 »	12 »	3 50	7 »	14 »	4 25	8.50	17 »
2e Édition	3 75	7 50	15 »	4 25	8 50	17 »	5 »	10 »	20 »
3e Édition	4 50	9 »	18 »	5 »	10 »	20 »	6 »	12 »	24 »
4e Édition	6 75	13 »	25 »	7 25	13 50	26 »	7 50	15 »	30 »
5e Édition	13 »	26 »	52 »	13.75	27 50	55 »	14 50	29 »	58 »

Chaque édition comprend 25 feuilles de patrons tracés par an. La 2e édition a 12 gravures en couleur par an; la 3e en a 26; la 4e et la 5e en comprennent chacune 52. En outre la 5e édition est tirée sur un superbe papier vélin glacé et est vendue sous une couverture tirée en deux couleurs.

La Mode Pratique

Je déclare m'abonner pour ________ mois à la ________ édition de la Mode Pratique à dater du 1er ________ 189 pour la sommme de ________ que je vous envoie en un mandat-poste.
(Signer très lisiblement.)
M________ rue________
à ________ Département________
A________ le________ 189 .

Le talon du mandat-poste doit être conservé jusqu'à la réception du journal.

On s'abonne en remplissant les blancs de ce bulletin et en l'adressant à la Librairie HACHETTE et Cie, 79, boulevard Saint-Germain, Paris

PILULES OCO

Dépuratives et Purgatives

Ces pilules, composées de végétaux, purgent très lentement sans donner de coliques, elles expulsent de l'estomac et des intestins les matières bilieuses ou muqueuses qui l'encombrent, et régularisent l'appétit. Les **Pilules Oco** dépurent le sang et sont d'une très grande efficacité pour toutes les maladies de la peau.

Le Baume Oco guérit merveilleusement les clous, panaris, anthrax, eczémas, dartres, abcès, ulcères, brûlures, piqûres, démangeaisons et toutes plaies quelle qu'en soit la nature.

Prix du Baume Oco . . **1** fr. **60** le pot.
Prix des Pilules Oco. . **2** fr **50** la boîte.

DÉPOT GÉNÉRAL
Pharmacie CHAUMEL, 87, rue Lafayette, PARIS
et dans toutes les pharmacies.
Envoi Franco contre mandat ou timbres poste.

PARIS, 11, rue de Cluny, 11, PARIS

ENCRE NOUVELLE

MATHIEU-PLESSY ✳

Spécialité de Carmin et d'Encres de Couleurs

PLUME NOUVELLE

Croix de la Légion d'Honneur à l'Exposit. univlle de 1867

ENCRE NOUVELLE DOUBLE VIOLET A COPIER

ADOPTÉE PAR TOUTES LES GRANDES ADMINISTRATIONS

Dépôt chez tous les Papetiers.

A LA MAGICIENNE

129, rue Montmartre
PARIS

HIVER 1892-1893

JAQUETTE longue en drap, doublée sergé tramé............ **45** fr.

JAQUETTE longue en peluche peau de loutre...... **120** f

JAQUETTES soutachées, fond plein, soutache posée à la main et très petits points, de **175** à........ **400** f

JAQUETTES en véritable peau d'astrakan russe, de **350** à.... **550** f

Les mêmes, sur mesure, de **400** à **700** f (suivant la longueur.)

Livraison des commandes en 48 heures

MEUNIER Jne, Tailleur pour Dames.

SOLUTION de BI-PHOSPHATE de CHAUX
DES
FRÈRES MARISTES
de Saint-Paul-Trois-Châteaux (Drôme)

Cette solution est employée avec succès pour combattre les *Scrofules*, la *Débilité générale*, le *Ramollissement* et la *Carie des os*, les *Bronchites chroniques*, les *Catarrhes invétérés*, la *Phtisie tuberculeuse* à toutes les périodes, surtout aux 1er et 2e degrés, où elle a une action décisive. ***Elle est recommandée aux enfants faibles, aux personnes débiles et aux convalescents. Elle excite l'appétit et facilite la digestion. — 20 ans de succès.***

5 FRANCS LE LITRE; 3 FRANCS LE 1/2 LITRE.
Exiger les signatures : L. ARSAC & Fre CHRYSOGONE
Notice franco. — Dépôt dans les Pharmacies

GRAND PRIX
PARIS — 1889
SAVON à l'IXORA
NOTOIREMENT SUPÉRIEUR A TOUS LES AUTRES SAVONS
ED. PINAUD
37, Bd de Strasbourg, PARIS

Dernier revenu	Précédente clôture	Hausse	Baisse	BOURSE DU 14 OCTOBRE — RENTES ET ACTIONS AU COMPTANT ET A TERME (cours offic.)		Prem. cours	Plus haut	Plus bas	Dern. cours
3 ..	99 05	.. 10	.. ..	3 0/0	cpt.	99 25	.. ..	.. ..	99 15
	99 12	.. 07	.. ..	j. 1er juillet 1892	tme	99 30	.. ..	99 15	99 20
	.. ..	.. ..	.. ..	3 0/0 1891, 75 fr. p.	cpt.	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..
	.. ..	.. ..	.. ..	j. 1er janvier 1892.	tme	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..
3 ..	99 50	.. ..	.. 20	3 0/0 amortiss. Dern. ann. 1953	cpt.	99 40	.. ..	.. ..	99 30
	99 45	.. ..	.. ..	j. 16 juill. 1892	tme	99 62	.. ..	.. ..	99 45
4 50	105 90	.. ..	.. ..	4 1/2 0/0 1883	cpt.	105 97	.. ..	.. ..	105 90
	106 ..	.. 10	.. ..	j. 16 août 1892	tme	106 10	.. ..	.. ..	106 10
15 .	489 50	.. ..	.. 50	OBLIGAT. TUNISIENNES 3 1/2 0/0	cpt.	489 ..	.. ..	.. ..	489 ..
165 62	3980 ..	10 ..	.. ..	BANQUE DE FRANCE	cpt.	3990 ..	.. ..	.. ..	3990 ..
	3950 ..	15 ..	.. ..	Action nominat. j. 27 juin	tme	3975 ..	.. ..	3950 ..	3965 ..
12 50	215 ..	.. ..	.5 ..	BANQUE D'ESCOMPTE DE PARIS	cpt.	217 50	.. ..	.. ..	210 ..
	215 ..	.. ..	.5 ..	500 fr. t. p. — j. février	tme	217 50	.. ..	.. ..	210 ..
30 ..	682 50	.2 50	.. ..	BANQUE DE PARIS	cpt.	680 ..	.. ..	.. ..	685 ..
	682 50	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	686 25	.. ..	.. ..	682 50
12 50	540 ..	.2 ..	.. ..	COMPTOIR NATIONAL D'ESCOMPTE	cpt.	540 ..	.. ..	.. ..	542 ..
	536 25	.1 25	.. ..	500 fr., 250 fr. p. — j. juillet	tme	541 25	.. ..	.. ..	537 50
12 50	418 ..	.. ..	.1 ..	C. FONCIER ET AGRIC. D'ALGÉRIE	cpt.	417 ..	.. ..	.. ..	417 ..
63 ..	1117 ..	.3 ..	.. ..	CRÉDIT FONCIER	cpt.	1120 ..	.. ..	1118 ..	1120 ..
	1117 50	.5 ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	1123 75	.. ..	1120 ..	1122 50
15 62	575 ..	.. ..	.. ..	CRÉDIT INDUSTRIEL 125 f. p. mai	cpt.	570 ..	.. ..	.. ..	575 ..
15 ..	419 50	.1 50	.. ..	BANQ. TRANS. 500 f. 250 p. j juillet	cpt.	420 ..	.. ..	.. ..	421 ..
30 ..	785 ..	.1 ..	.. ..	CRÉDIT LYONNAIS	cpt.	786 ..	.. ..	.. ..	786 ..
	783 75	.1 25	.. ..	500 fr. 250 fr. p. — j. 25 mars	tme	785 ..	786 25	.. ..	785 ..
.. ..	135 ..	.3 75	.. ..	CRÉDIT MOBILIER	cpt.	138 75	.. ..	.. ..	138 75
	... ..	.. 50	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	... ..	.. ..	.. ..	... ..
13 02	482 ..	.. ..	.. ..	SOCIÉTÉ GÉNÉRALE	cpt.	480 ..	.. ..	.. ..	482 50
	480 ..	.. ..	.. ..	500 fr. 250 fr. p. — j. avril	tme	480 ..	.. ..	.. ..	480 ..
15 ..	368 ..	.. ..	.. ..	BANQUE PARISIENNE 500 p. j. sept.	cpt.	368 ..	.. ..	.. ..	368 ..
.. ..	300 ..	.3 ..	.. ..	BANQUE RUSSE ET FRANÇAISE	cpt.	303 ..	.. ..	.. ..	303 ..
	... ..	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. avril	tme	... ..	.. ..	.. ..	... ..
35 50	968 ..	.. ..	.4 ..	EST 500 fr. t. p. — j. mai	cpt.	968 ..	.. ..	.. ..	965 ..
55 ..	1547 50	.. ..	.5 ..	LYON-MÉDITERRANÉE	cpt.	1550 ..	.. ..	.. ..	1542 50
	1540 ..	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. mai	tme	1547 50	.. ..	.. ..	1540 ..
50 ..	1330 ..	.5 ..	.. ..	MIDI	cpt.	1340 ..	.. ..	.. ..	1335 ..
	... ..	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	... ..	.. ..	.. ..	... ..
70 ..	1905 ..	.. ..	15 ..	NORD	cpt.	1910 ..	.. ..	.. ..	1890 ..
	1905 ..	.. ..	.7 50	400 fr. t. p. — j. juillet	tme	1915 ..	.. ..	.. ..	1897 50
58 50	1587 50	.8 50	.. ..	ORLÉANS	cpt.	1590 ..	.. ..	1587 50	1595 ..
	1592 50	.. ..	.2 50	500 fr. t. p. — j. avril	tme	1595 ..	.. ..	.. ..	1595 ..
38 50	1095 ..	.. ..	.1 ..	OUEST 500 fr. t. p. — j. avril	cpt.	1095 ..	.. ..	.. ..	1094 ..
30 ..	700 ..	.. ..	10 ..	BONE-GUELMA 500 fr. t. p. 600 — j. avr.	cpt.	700 ..	.. ..	.. ..	690 ..
25 ..	607 ..	.3 ..	.. ..	EST-ALGÉRIEN 500 fr. t. p. — j. mai	cpt.	607 ..	.. ..	606 ..	610 ..
74 50	1450 ..	10 ..	.. ..	GAZ PARISIEN	cpt.	1457 ..	.. ..	.. ..	1460 ..
	1457 50	.2 50	.. ..	250 fr. t. p. — j. avril	tme	1460 ..	.. ..	.. ..	1460 ..
30 ..	585 ..	.. ..	.1 ..	TRANSATLANTIQUES. — j. juillet	cpt.	585 ..	.. ..	.. ..	584 ..
30 ..	685 ..	.. ..	.1 50	MESSAGERIES MARITIMES. — j. juin	cpt.	685 ..	.. ..	.. ..	683 50
112 13	2630 ..	.. ..	10 ..	SUEZ actions	cpt.	2627 50	.. ..	.. ..	2620 ..
	2630 ..	.. ..	10 ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	2630 ..	.. ..	.. ..	2620 ..
153 23	717 ..	.. 50	.. ..	DÉLÉGATIONS — j. juillet	cpt.	717 50	.. ..	.. ..	717 50
.. ..	19 ..	.. 50	.. ..	PANAMA (Canal interocéanique)	cpt.	19 ..	.. ..	.. ..	19 50
55 ..	1049 50	.. 50	.. ..	OMNIBUS DE PARIS	cpt.	1050 ..	.. ..	.. ..	1050 ..
	1042 50	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	... ..	.. ..	.. ..	1042 50
25 ..	420 ..	.. ..	.. ..	DYNAMITE (Société centrale de)	cpt.	420 ..	.. ..	.. ..	420 ..
	418 75	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. avril	tme	417 50	420 ..	.. ..	418 75
3 1/2	96 15	. 15	.. ..	ÉGYPTE 3 1/2 privilégiées. — j. avril	cpt.	96 40	.. ..	.. ..	96 30
4 0/0	100 35	. 15	.. ..	Dette unifiée. — j. mai	cpt.	100 30	.. ..	.. ..	100 50
	100 25	. 05	.. ..	— —	tme	100 30	.. ..	.. ..	100 30
4 0/0	97 10	.. ..	.. ..	AUTRICHE 4 0/0 or. — j. avril	cpt.	97 10	.. ..	.. ..	97 10
4 0/0	95 90	.. ..	.. 10	HONGROIS 4 0/0 or. — j. juillet	cpt.	95 90	.. ..	.. ..	95 80
4 0/0	64 20	.. ..	.. ..	ESPAGNE EXTÉRIEURE 4 0/0	cpt.	64 40	.. ..	.. ..	64 20
	64 25	.. ..	.. ..	Jouiss. juillet	tme	64 30	.. ..	.. ..	64 25
3 0/0	25 55	.. 30	.. ..	PORTUGAIS 1853 3 0/0. — j. janv.	cpt.	25 90	.. ..	.. ..	25 85
5 0/0	92 80	.. ..	. 10	ITALIEN 5 0/0	cpt.	92 90	.. ..	.. ..	92 70
	92 80	.. ..	. 05	Jouiss. juillet	tme	93 10	.. ..	.. ..	92 75
4 0/0	22 15	. 10	.. ..	TURC 5 0/0 (5e d'obl. D.) — j. mars	cpt.	22 10	.. ..	.. ..	22 25
4 0/0	436 ..	.. ..	. 50	— oblig. Ottom. Priorité. — j. mars	cpt.	433 ..	.. ..	.. ..	435 50
5 0/0	480 ..	.. ..	.. ..	— oblig. des Douanes. — j. juillet	cpt.	480 ..	.. ..	.. ..	480 ..
5 0/0	383 ..	.. ..	. 75	— oblig. Consolidation. — j. mars	cpt.	383 ..	.. ..	.. ..	382 25
17 50	605 ..	.. ..	.5 ..	BANQUE OTTOMANE	cpt.	604 ..	.. ..	.. ..	600 ..
	603 75	.. ..	.1 25	500 fr. 200 p. — j. juillet	tme	603 75	.. ..	.. ..	602 50
32 50	1077 50	.2 50	.. ..	CRÉDIT FONCIER D'AUTRICHE	cpt.	1080 ..	.. ..	.. ..	1080 ..
5 ..	... ..	.. ..	.. ..	CRÉDIT MOBILIER ESPAGNOL	cpt.	... ..	.. ..	.. ..	... ..
.. ..	82 ..	.. ..	.1 ..	PORTUGAIS 500 fr. t. p. — j. janvier	cpt.	.. ..	.. ..	.. ..	81 ..
20 ..	625 ..	.. ..	.. 50	AUTRICHIENS	cpt.	622 50	.. ..	.. ..	624 50
	626 25	.. ..	.. ..	200 fr. t. p. — j. juillet	tme	... ..	.. ..	.. ..	626 25
4 ..	223 ..	.. ..	.. ..	SUD-AUTRICHE	cpt.	223 ..	.. ..	.. ..	223 ..
	223 75	.. ..	.. ..	500 fr. t. p. — j. juin 1891	tme	225 ..	.. ..	.. ..	223 75
36 ..	640 ..	.. ..	.. ..	MÉRIDIONAUX	cpt.	613 75	.. ..	.. ..	640 ..
12 ..	172 50	.1 50	.. ..	NORD - ESPAGNE	cpt.	174 ..	.. ..	.. ..	174 ..
	171 25	.2 50	.. ..	500 fr. t. p. — j. janvier	tme	172 50	.. ..	171 25	173 75
12 ..	188 ..	.. ..	.. ..	SARAGOSSE	cpt.	188 75	.. ..	.. ..	188 ..
	188 75	.1 25	.. ..	500 fr. t. p. — j. juillet	tme	190 ..	.. ..	.. ..	190 ..

Dernier revenu	RENTES ET ACTIONS AU COMPTANT (Cours officiel)	Précédente clôture	Dern. cours
74 58	Banque d'Algérie — 24 mai	1105 ..	1120 ..
.. ..	Foncière Lyonnaise, 250 p. j. juill. 84	326 ..	326 ..
25 ..	Société des Immeubles — juil.	484 ..	484 ..
14 ..	Sous-Comptoir des Entrepreneurs id.	200 ..	190 ..
15 ..	Banque hypothécaire d'Espagne — id.	490 ..	490 ..
26 ..	Docks de Marseille — nov.	510 ..	510 ..
25 ..	Magasins généraux de Paris — juill.	567 ..	566 ..
35 ..	Voitures — id.	690 ..	695 ..
17 50	Départementaux, lib. 250 — avril.	562 50	562 50
25 ..	Ouest-Algérien — juil.	610 ..	611 50
25 ..	Sud de la France — id.	504 ..	505 ..
59 ..	Eaux (Ce générale) — id.	1507 ..	1500 ..
14 ..	— pour l'étranger — oct.	230 ..	242 ..
90 ..	Gaz de Bordeaux — juil.	1930 ..	1930 ..
59 ..	Gaz central — avril	1280 ..	1280 ..
31 25	Gaz pour la France et l'Etranger mai	595 ..	595 ..
50 ..	Gaz de Marseille — avril	1045 ..	1045 ..
80 ..	Union des Gaz — juil.	1550 ..	1550 ..
17 50	Gaz de Madrid — id.	205 ..	205 ..
35 ..	Fives-Lille — mai	620 ..	650 ..
60 ..	Chargeurs Réunis — id.	1260 ..	1260 ..
100 ..	Etablissements Duval — fév.	2270 ..	2295 ..
30 ..	Lits Militaires — id.	1182 ..	1181 ..
32 50	Wagons-Lits — juil.	555 ..	559 ..
65 ..	Petit Journal — août.	1230 ..	1210 ..
28 12	Le Printemps — 30 mai.	555 ..	560 ..
110 ..	Ancienne Compagnie Richer — 12 juin	1645 ..	1635 ..
8 50	La Foncière — juin.	555 ..	552 50
.. ..	Canal de Corinthe — juillet	65 ..	63 ..
87 13	Suez (Société civile) — id.	1839 ..	1825 ..
49 09	— Parts de Fondateurs — id.	1060 ..	1058 ..
.. ..	Panama, parts 10e	180 ..	180 ..
.5 ..	Télégraphe de Paris à New-York oct.	111 25	115 ..
12 85	Télégraphes sous-marins — nov.	405 ..	... ..
21 50	Télégraphes du Nord (Gde Ce) — juill.	488 ..	488 ..
	ACTIONS DE JOUISSANCE		
87 13	Suez — juil.	2015 ..	2015 ..
128 23	— Délégation — juill. (cpt)	217 ..	213 ..
15 50	Est — mai	445 ..	445 ..
25 ..	Midi — juill.	700 ..	700 ..
54 ..	Nord — id.	1515 ..	1510 ..
43 50	Orléans — avril	1175 ..	1175 ..
21 ..	Ouest — id.	592 ..	592 ..
62 ..	Gaz Parisien — id.	1182 ..	1182 ..
30 ..	Omnibus — juill.	452 ..	452 ..
10 ..	Voitures à Paris — juill.	198 ..	198 ..
	FONDS ÉTRANGERS		
.. ..	Belge 3 1/2 — mai	104 75	104 75
.. ..	Autriche 5 0/0 argent — juil.	82 10	82 05
.. ..	Domaniales d'Autriche — mars	324 ..	324 ..
20 ..	Egypte Daïra-Sanieh — 15 oct.	100 60	100 75
5 0/0	— Obligations Domaniales — juin	106 75	106 75
.. ..	Etats-Unis 4 0/0 — juil.	117 50	117 50
25 ..	Emprunt Hellénique 1881 5 0/0 — id.	327 ..	325 ..
20 ..	— 1884 5 0/0 — id.	315 ..	310 50
15 ..	Victor-Emmanuel 1863 — avril.	307 25	307 25
.. ..	Suisse (Emprunt fédéral) 3 1/2	105 ..	... ..
.. ..	Portugais 1888 4 1/2 — oct.	183 50	183 50
.. ..	— 1890 4 0/0	158 ..	153 ..
.. ..	Roumain 1875 5 0/0 — avril	99 75	99 75
.. ..	Russe 4 0/0 1867-1869 — mai	98 45	98 35
.. ..	— 4 1/2 1875 — mai	... ..	... ..
.. ..	— 5 0/0 1879 — 13 mai	68 37	68 40
.. ..	— 4 0/0 1880 — 13 mai	97 70	98 15
.. ..	— 6 0/0 1883 — 13 juin	105 50	105 50
.. ..	— 4 0/0 1889 — juin	97 40	97 55
.. ..	— Consolidé 4 0/0 1re, 2e sér. juil.	96 70	97 ..
.. ..	Serbe 5 0/0 — id.	387 ..	390 ..
.. ..	Emprunt Suédois 1878 4 0/0 — juin	106 ..	106 ..
.. ..	— 1880, 2e série — oct.	103 75	103 75
.. ..	Emprunt de Québec 1880 4 1/2 — janv.	... ..	... ..
.. ..	Emprunt Brésilien 4 0/0 — j. oct.	67 70	67 50
.. ..	— 1888 4 1/2 0/0 — oct.	73 25	73 ..
.. ..	— Argentin 5 0/0 1886 — juill.	356 ..	361 ..
.. ..	— Mendoza 6 0/0 1888 — id.	130 ..	132 ..
.. ..	— Cordoba 6 0/0 1888 — oct.	95 ..	95 ..

OBLIGATIONS	Précédente clôture	Dern. cours
Ville de Paris 1855-60 — mars	552 ..	554 ..
— 1865 — février	534 25	534 50
— 1869 — 31 janvier	421 ..	421 ..
— 1871 — juillet	412 ..	411 ..
— — 1/4 r. à 100 fr. janv.	107 75	107 ..
— 1875 — 15 avril	544 ..	535 ..
— 1876 — id.	543 ..	535 ..
— 1886 3 0/0 — 15 mars	410 ..	408 75
— — 1/4 r. à 100 — id.	103 ..	102 50
— — nouv. 152 f. p. — id.	397 25	396 75
Ville de Marseille — 31 janvier	403 ..	405 ..
Ville de Bordeaux — novembre	112 ..	112 ..
Ville de Lille 1860 — avril	113 75	113 75
— 1863 — janvier	... ..	... ..
Ville de Lyon — 15 juillet	102 ..	101 50
Ville de Roubaix et Tourcoing	46 25	46 50
Foncières 4 0/0 1853 — mai	528 ..	528 ..
— 3 0/0 1853 — id.	632 ..	632 ..
— 4 0/0 1863 — id.	524 55	524 75
Communales 3 0/0 — id.	... ..	... ..
Communales 1875 4 0/0 1863 — juillet	... ..	... ..
Foncières 1877 t. p. — fév.	393 ..	391 ..
— 1879 t. p. — mai	490 ..	488 ..
— 1883 t. p. sans lots. juil.	438 50	434 ..
— 1885 3 0/0 r. 500 t. p. avril	478 25	479 ..
Commun. 1879 3 0/0 r. 500 t. p. mars	483 50	482 75
— 1880 3 0/0 t. p. — id.	480 ..	479 50
Banque Hypothécaire de France — mai	545 ..	545 ..
— — 3 0/0 1881 — mars	438 50	440 ..
Fonc. Immeuble lib. r. à 1,000 — mai	397 ..	397 ..
Algériennes 4 0/0 r. 150 — fév.	154 50	154 75
— 5 0/0 r. 500 — juin	540 ..	535 ..
Remboursement à 500 fr. — Intérêt 15 fr. : Est 3 0/0 — juin	469 ..	468 ..
Est 3 0/0 nouvelles — mars	464 ..	464 50
Ardennes — juillet	466 ..	466 ..
Est-Algérien — 15 juillet	436 ..	437 ..
Mostaganem à Tiaret — avril	432 ..	432 50
Grande Ceinture — id.	470 ..	471 25
Lille Béthune — id.	461 ..	461 ..
Lyon 3 0/0 — id.	466 ..	465 ..
Bourbonnais — juillet	472 ..	473 ..
Dauphiné — id.	470 50	469 ..
Genève 1855 — id.	470 50	468 50
Méditerranée 3 0/0 — id.	470 ..	469 ..
Paris-Lyon-Médit. fus. anc. — id.	471 ..	470 50
— nouv. — avril	468 ..	468 50
Victor-Emmanuel 1862 — id.	462 ..	467 ..
Médoc — janv.	372 ..	372 ..
Midi — juill.	471 ..	470 50
— 3 0/0 nouveau — avril	468 ..	468 25
Nord — id	473 25	473 25
Nord-Est — id.	463 25	463 25
Orléans — id.	471 ..	471 75
— 1884 — id.	465 50	466 ..
Central — juillet	469 ..	469 ..
Orléans-Châlons 1re — janv. 84	106 ..	106 ..
— 2e — id.	95 ..	95 ..
— 3e et 4e — id.	87 50	87 50
Ouest — juillet	470 50	470 25
— 3 0/0 nouvelles — avril	465 50	465 75
Ouest-Algérien 3 0/0 — mars	433 ..	435 ..
Tramways (Comp. Gén.) 5 0/0 — juil.	510 ..	510 ..
Compagnie Gle des Eaux 3 0/0 — avril	468 ..	... ..
— — 5 0/0 — nov.	540 ..	540 ..
Gaz parisien — juillet	527 ..	528 ..
Omnibus 5 0/0 — id.	516 ..	516 ..
Voitures — avril.	508 ..	510 ..
Voitures Urbaine 5 0/0 — id.	330 ..	335 ..
Transatlantique 3 0/0, r. à 500 t. p. id.	382 50	383 ..
Bons de la Presse	11 ..	11 ..
Bons de Lot. de 100 f. au port. t. p.	48 50	49 ..
Suez bons trentenaires — mars	138 50	139 50
— oblig. 5 0/0 — avril	621 50	620 ..
— — 3 0/0, 1re série — mars	477 ..	... ..
— — 3 0/0, 2e série — id.	475 ..	474 50
— bons de coupons — 15 nov.	95 50	95 ..
Panama 5 0/0 t. p. — 15 juill.	23 25	24 ..
— 3 0/0 t. p. — 15 oct.	17 25	18 ..
— 4 0/0 t. p. — id.	17 50	18 ..
— nouvelles 6 0/0 1re sér., 15 nov.	23 ..	24 50
— — — 2e sér., 15 sept.	22 50	22 50
— — — 3e sér. déc. 88	73 ..	73 ..
— — à lots, t. p. — déc.	90 ..	92 ..
— — — 210 fr. p.	223 ..	228 ..
— bons à lots 1889	82 50	82 50

INFORMATIONS FINANCIÈRES

Nous apprenons avec satisfaction que le conseil d'administration de la Banque Russe et Française a, dans sa dernière séance, nommé administrateur de la Société M. Kassel, qui, depuis bien des années déjà, a fait preuve, dans ses fonctions de directeur, qu'il conserve, du reste, du plus entier dévouement aux intérêts de l'institution.

Par suite de cette nomination qui sera ratifiée avec empressement par la prochaine assemblée générale, le conseil d'administration de la Banque Russe et Française se trouve ainsi composé :

MM. Jacques Siegfried, président; Firmin Rainbeaux, vice-président; marquis de Beauvoir, Paul Dutreil, Henri Ehrmann, Louis Ewald, Albert Gigot, Edmond Rodier, et E. Kassel, administrateur-directeur.

La *Cote européenne* annonce que M. de Witte, ministre des finances russe, a définitivement rejeté les propositions du groupe financier représenté par M. de Verneuil de prendre ferme le solde non placé de l'Emprunt russe 3 0/0 de 1891.

La *Cote européenne* ajoute que M. de Verneuil n'a nullement réussi à persuader au gouvernement l'utilité de la suppression des transactions en fonds russes sur le marché libre.

Tout au contraire, M. de Witte réclame énergiquement « le retour à l'ancien régime boursier à Paris » (*sic*).

La Compagnie Générale Bruxelloise pour l'Eclairage et Chauffage par le Gaz se propose d'exécuter la conversion en obligations 4 0/0, remboursables à 510 fr. d'ici 30 ans, de sa dette actuelle 5 0/0, naturellement avec droit de préférence pour les détenteurs actuels des obligations 5 0/0, lors de la souscription aux nouvelles obligations.

Lisbonne, 13 octobre.

Dès l'ouverture des Cortès, le gouvernement déposera un projet de loi tendant à prolonger de nouveau le délai fixé pour la conversion des obligations de la dette extérieure portugaise en titres de la dette intérieure.

SPECTACLES DU 16 OCTOBRE

Opéra, 5 h. 3/4. — Robert le Diable.
Français, 8 h. 1/4. — Le Mercure galant; — le Cid.
Opéra-Comique, 8 h. — Richard Cœur de Lion; le Pré aux Clercs.
Odéon, 8 h. — Le Roi Midas; Mariage d'hie
Gymnase, 8 h. 1/4. — La Sonate en mi. — Un drame parisien.
Vaudeville, 8 h. — Le Fluide. — Le Prince d'Aurec.
Palais-Royal, 8 h. 1/4. — Bébé.
Variétés, 7 h. 3/4. — Le Remords de Gédéon La Vie parisienne.
Porte-Saint-Martin, 8 h. — Le Maître d'armes.
Châtelet, 8 h. — Madame l'Amirale.
Gaîté, 8 h. — Les Cloches de Corneville.
Ambigu, 8 h. 1/4. Le Régiment.
Nouveautés, 8 h. 1/4. — Scrupule. La bonne de chez Duval.
Renaissance, 8 h. — La Femme de Narcisse.
Folies-Dramatiques, 8 h. 3/4. — Dans le train. — Les 28 Jours de Clairette.
Bouffes Parisiens, 8 h. 1/4. — Maldonne. — Miss Helyett.
Menus-Plaisirs, 8 h. — L'Œil crevé.
Théâtre Cluny, 8 h. — La Tournée Ernestin
Château-d'Eau, 8 h. 1/4. — La Fille des Chiffonniers.
Déjazet, 8 h. 1/2. — La petite Salammbô; — l'Instantané.
Bouffes-du-Nord, 8 h. — Le Voyage en Suisse.
Théâtre Moncey, 8 h. — L'Héritage de Jean Gommier.
Scala, 8 h. — Concert-Spectacle. — Nos Voisins.
Eldorado, 8 h. — Concert Spectacle. — Kam-Hill, Bonnaire, Alice Berthier, etc.
Casino de Paris, 16, rue de Clichy. — Tous les soirs, à 8 h., Les Carmanelli, les Cody.
Hippodrome, 8 h. 1/2. — Tous les soirs, Aux Pyrénées, pantomime en trois tableaux. — Dimanches, Jeudis et Fêtes, matinées à 2 h. 1/2.
Cirque d'Hiver, 8 h. 1/2. — L'athlète Rasso. — Les Lotties (anneaux). — La Poupée animée. — Suggestion à distance. — Dimanches et jeudis, matinées à 2 h. 1/2.
Nouveau-Cirque. — Tous les soirs, 8 h. 1/2, Troupe nouvelle. Ballet. Pantomime. — Mercredi, jeudi, dimanche et fêtes, matinée 2 h 1/2.
Arènes du Bois de Boulogne, 58, rue Pergolèse (boulevard Lannes). — Tous les dimanches et jeudis, à trois heures, grandes courses de taureaux.
Folies-Bergère, 8 h. — Robert Macaire, pantomime. — Les Griffiths, comic's excentric's. — Dimanches et fêtes, à 2 h. 1/2, matinée.
Robert-Houdin, 8 h. 1/2. — Le Calife, grand truc nouveau. — Dimanches, jeudis et fêtes, matinées à 2 h. 1/2.
Moulin-Rouge. — Tous les soirs à 8 h. 1/2, spectacle, concert, bal.
Bullier, Samedis, dimanches et fêtes : concert spectacle, bal; jeudis : concert-spectacle, bal, grande fête de nuit; dimanches et fêtes, matinée à deux heures.
Musée Grévin — La Catastrophe de Saint-Gervais. — L'Escadre du Nord à Cronstadt. — Arrestation de Ravachol. — Les coulisses de l'Opéra. — Le cabinet fantastique. — Orchestre hongrois.

ΕΤΟΣ Β'. ΑΡΙΘ. 380. ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ 29|10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1892.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Η ΑΥΤΗ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΦΡ. 30
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . „ 15
ΤΡΙΜΗΝΙΑ . . . . . „ 8
ΜΗΝΙΑΙΑ . . . . . „ 3

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται
Φύλλα παλαιὰ τιμῶνται 50 λεπτὰ
Πᾶσαν ἐπιστολὴν ἢ αἴτησιν ἀπευθυντέον
Journal *PATRIS*. — Bucarest.
Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπηλλαγμέναι
Ταχυδρομικῶν τελῶν δὲν εἶναι δεκταί

ΠΑΤΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 10 στιγμῶν φρ. 4—
„ „ Β'. „ ὁ „ 10 „ „ 2—
„ „ Γ'. „ ὁ „ 10 „ „ 1—

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Ἐν τῇ Α'. σελ. ὁ στῖχος 8 στιγμῶν φρ. 2—
„ „ Β'. „ ὁ „ 8 „ „ 1—
„ „ Γ'. „ ὁ „ 8 „ „ 0.50
„ „ Δ'. „ ὁ „ 8 „ „ 0.25
Διὰ τὰς ἐπαναλήψεις γίνονται ἐκπτώσεις ἀπὸ 25—50 τοῖς ἑκατὸν
Μεγάλαι ἀγγελίαι πολλάκις δημοσιευόμεναι, κατ' ἀποκοπήν

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»
51 Οδὸς Moşilor 51

10 ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»
51 Ὁδὸς Moşilor 51

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ
ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ.

Ἀθῆναι, τῇ 21|2 Ἀπριλίου. 1892.

Τὰ κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου Κ. Ζάππα διαδραματισθέντα πείθουσιν πάντας ἡμᾶς περὶ τῶν ἐκθέσμων ἐνεργειῶν καὶ δημευτικῶν τάσεων τῶν ὀργάνων τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, αἵτινες οὐδόλως συνάδουσιν πρὸς τὰς ἀρχὰς φιλελευθέρου καὶ φιλονόμου κράτους καὶ ἀντιστρατεύονται πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν τὰς σχέσεις τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν διεπόντων διεθνῶν νομίμων. Φαίνεται ὅτι ἡ κνίσσα τῆς κολοσσιαίας ταύτης περιουσίας ἐξήγειρε τὰ ἀπό τινος ληθαργοῦντα δημευτικὰ ἔνστικτα τῶν φίλων ἡμῶν Ρωμούνων, οἵτινες ἐνόμισαν κατάλληλον τὴν περίστασιν ὅπως ἐπιχειρήσωσι τὴν διαρπαγὴν τῆς πρὸ καιροῦ ὑπ' αὐτῶν ἐποφθαλμιωμένης ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ κατελύπησεν ἡμᾶς εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἔγκριτος Ρωμουνικος τύπος, ὅστις ἀντὶ νὰ αἰωρηθῇ ὑπεράνω τῶν χθαμαλῶν παθῶν καὶ κακίσῃ τὰς δημευτικὰς ταύτας τάσεις ἀνελευθέρου κυβερνήσεως καὶ προτάξῃ μάλιστα ὡς ὑπόδειγμα ὑψίστης φιλοπατρίας καὶ ἄξιον μιμήσεως τὰς ἐθνικὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος, τοὐναντίον κατέρχεται τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ καὶ μυρίας ἐρεσχελείας καὶ ἀνευλαβείας ἐκσφενδονίζει κατὰ τῆς μνήμης τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες, εἰ καὶ πόρρω τοῦ πατρίου ἐδάφους βιοῦντες οὐκ ἐπελάθοντο τῆς γεννετείρας χθονὸς, ἀλλὰ τὴν μετὰ μόχθων καὶ πικριῶν κτηθεῖσαν περιουσίαν αὐτῶν καταλείπουσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος.

Αἱ ἔκθεσμοι αὗται ἐνέργειαι, καθ' ὧν σθεναρὰν φωνὴν διαμαρτυρίας ἔρρηξεν ἡ φίλη «Πατρὶς» εἰσὶν στίγματα ἀνεξίτηλα καὶ τραύματα κατὰ δικαιοσύνης, ἥτις παρὰ πᾶν διεθνὲς νόμιμον καὶ παρὰ τὰς ὑστάτας τοῦ θανόντος βουλήσεις, προέβη εἰς διαβήματα μὴ ἐμπρέποντα εἰς κυβέρνησιν πεπολιτισμένου καὶ φιλονόμου κράτους.

Αἱ πεφωτισμέναι καὶ ἔννομοι κυβερνήσεις ἐρείδουσι τὴν ἰσχὺν καὶ εὐημερίαν τῆς χώρας αὐτῶν οὐχὶ ἐπὶ τῆς δημεύσεως καὶ διαρπαγῆς ἀλλοτρίων οὐσιῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἠθικοποιήσεως τῶν λαῶν καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου. Τὰ ἔθνη ἅτινα, κακῇ μοίρᾳ, παρεξέκλινον τοῦ ὑπάτου τούτου νόμου τῆς Ἠθικῆς λίαν ταχέως μετεμελήθησαν, ἡ δὲ Ἱστορία, ὁ ἀδέκαστος οὗτος καὶ ἀμείλικτος κριτὴς τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ ζοφερῶν χρωμάτων στηλιτεύει ἐν τοῖς αἰωνίαις αὐτῆς δέλτοις τὰς ἐκθέσμους καὶ ἐκνόμους τῶν τε λαῶν καὶ κυβερνήσεων πράξεις.

Οὐχὶ ἤδη κατὰ πρῶτον, δυστυχῶς, ἀναφαίνονται αἱ δημευτικαὶ αὗται τάσεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἀπὸ μακροῦ χρόνου αὕτη ἐτράπη τὴν ὀλισθηρὰν ταύτην ὁδὸν, ἐν ᾗ κακῇ μοίρᾳ, ἀποδυσπετοῦσα τὴν ἐξεγερθεῖσαν κοινὴν συνείδησιν ἐμμένει. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος Κούζα ψηφισθεὶς νόμος κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1864 περὶ ἐκλαϊκεύσεως τῶν εἰς ἀφιερώμενα μοναστήρια ἀνηκόντων κτημάτων, καθ' ἧς ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος εἶχεν ἐξαναστῇ, ὑπῆρξε τὸ πρῶτον πρὸς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ παρανομίαν βῆμα τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἀληθὲς ἐστὶν ὅτι ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναγράφεται ἡ διάταξις ὅτι ἀποζημίωσις τις ὁρισθήσεται ὑπὲρ τῶν δικαιούχων μοναστηρίων καὶ ὅτι ἐπανειλημμένως οἱ τὰ τῆς χώρας διέποντες ἀπεπειράθησαν δι' ἐπιτεύξεως συμβιβασμοῦ τινος μετὰ τῶν δικαιούχων νὰ ἐξαλείψωσι τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς πατρίδος αὐτῶν ἐγκολαφθὲν τοῦτο στίγμα, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν οὐχὶ ἐξ εἰλικρινῶν προθέσεων ἀγόμεναι οἰκτρῶς ἐναυάγησαν. Οὕτω δὲ τὸ ρωμουνικὸν κράτος, παρὰ τὰς ἐνδελεχεῖς διαμαρτυρίας τῶν κυριάρχων πατριαρχείων καὶ μονῶν, παρανόμως νέμεται τὴν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος μοναστηριακῶν κτημάτων ἐτησίαν πρόσοδον, ἀνερχομένην εἰς 20 ἑκατομμύρια περίπου φράγκων, ἐν ᾧ αἱ ὀρθόδοξοι τῆς Ἀνατολῆς ἐκκλησίαι τείνουσιν ἐπαίτιδα χεῖρα πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν μέσων.

Ἀλλ' ἡ ρωμουνικὴ κυβερνησις χωρήσασα εἰς τὴν καταντίαν προέβη ἔτι προσωτέρω. Ἐπέβαλε χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Δωσιθέου Φιλήτη. Ὁ ἀοίδιμος οὗτος ἀνὴρ γεννηθεὶς ἐν τῇ κωμοπόλει Ζήτσῃ τῆς Ἠπείρου ἠσπάσθη παιδιόθεν τὸ ἱερατικὸν ἄξίωμα. Κατέχων δὲ εὐρεῖαν παιδείαν ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῆς Οὐγγροβλαχίας καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ συμβάντα ἐν Βρασοβῷ τῆς Τρανσυλβανίας ἐν ἔτει 1819 κατέλιπε διὰ διαθήκης σπουδαῖον κληροδότημα πρὸς ἐκπαίδευσιν ἑλληνοπαίδων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης ὄντως παρέβησαν τοὺς ὅρους τοῦ διαθέτου, ἀλλ' ἡ παράβασις αὕτη ἐγένετο πρὸς ὄφελος αὐτῶν τῶν Ρωμούνων, διότι πλεῖστοι ρωμουνόπαιδες καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ μισέλληνος Τὲλλ, διατελέσαντος ὑπουργοῦ, ἐξεπαιδεύθησαν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι κατέλαβον καὶ κατέχουν ὑψίστας ἐν Ρωμουνίᾳ θέσεις.

Ἀλλὰ καὶ τὸ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Μουσίκου ὑπέστη τὴν αὐτὴν τύχην. Ὁ ἀοίδιμος οὗτος ἀνὴρ ἕλκων τὸ γένος ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐν Βιέννῃ ἀποθανὼν κατέλιπε κληροδότημα ἐξ 20,000 KB. φλωρίων, ἤτοι 360 χιλ. περίπου δραχμῶν πρὸς ἵδρυσιν ἐν Βιττωλίοις τῆς Μακεδονίας ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ γυμνασίου. Αἱ τὰς χώρας ταύτας λυμαινόμεναι ρωμουνικαὶ προπαγάνδαι ὑπὸ τὸν τυχοδιώκτην Μαργαρίτην ἐξεμάνησαν καὶ πάντα λίθον ἐκίνησαν ὅπως ματαιώσωσι τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον τοῦ φιλοπάτριδος διαθέτου.

Οὐχ ἧττον δὲ καὶ τὸ ἕτερον κληροδότημα τῆς ἀοιδίμου Ἐλισάβετ Καστρισίου δὲν διέλαθε τὴν προσοχὴν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ κολοσιαία αὕτη περιουσία, ἣν ἡ φιλάνθρωπος ἐκείνη γυνὴ κατέλιπεν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Θεσσαλονίκῃ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀνήρχετο περίπου εἰς 500 χιλ. φρ. ἐτησίαν πρόσοδον. Ἐκτελεστὴς δὲ τῆς διαθήκης διωρίσθη ὑπὸ τῆς θανούσης ὁ ἀνεψιὸς αὐτῆς Β. Παάπας ὅστις ἀνεγνώρισε καὶ ἐξετέλει ἀνελλειπῶς ἐπὶ 23 ὅλα ἔτη τὰς διατάξεις τῆς διαθέτιδος, ἀλλ' ἀποθανόντος τούτου τῷ 1833 ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις αὐθαιρέτως κατέσχε καὶ ἐδήμευσε τὴν περιουσίαν ταύτην συνισταμένην ἐξ ἀγροτικῶν κτημάτων.

Μάτην αἱ κοινότητες Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπεδίωξαν δικαστικῶς τὸ δίκαιον αὐτῶν. Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη ἑπομένη ταῖς δημευτικαῖς τάσεσι τῆς κυβερνήσεως ἐπεκύρωσε τὰς φιλάρπαγας αὐτῆς προθέσεις.

Τὴν αὐτὴν τύχην δυστυχῶς ὑπέστησαν καὶ ἕτερα πλεῖστα κληροδοτήματα ἀφορῶντα εἰς ἐθνικοὺς σκοποὺς, ὧν ἡ ἀπαρίθμησις ἔσεται μακρά.

Ἤδη δὲ, καθ' ἃ πυνθανόμεθα, ἡ κολοσσιαία περιουσία τοῦ μεγατίμου πολίτου καὶ εὐεργέτου τοῦ ἔθνους Εὐαγγέλη Ζάππα διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ἐν ὅσῳ ὑπῆρχεν ἐν τῇ ζωῇ ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Ζάππας, συνεκράτει καὶ ἀνεχαίτιζε τὰς δημευτικὰς ταύτας τάσεις τῶν ρωμουνικῶν ἀρχῶν. Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, καθ' ἃ τοῖς πᾶσιν ἐστὶ γνωστὸν, δι' ἐγκύρου διαθήκης κατατεθείσης ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ Βουκουρεστίου καὶ ἐπικυρωθείσης ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, ὀνομάζει καὶ καθιστᾷ κληρονόμον του τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴν, διορίζει δὲ ἐκτελεστὴν αὐτῆς καὶ ἀνεξέλεγκτον διαχειριστὴν, ἐφ' ὅρου ζωῆς, τὸν μεγάθυμον αὐτοῦ ἐξάδελφον Κωνσταντῖνον. Ἀλλ' ἤδη, θανόντος τούτου, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις στηριζομένη ἐπὶ δοκισισοφιστικῶν ἐπιχειρημάτων, ζητεῖ ἵνα κηρύξῃ ταύτην ἄκληρον καὶ συνεπῶς, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, ἀνήκουσαν τῷ ρωμουνικῷ κράτει, πρὸς μείζονα δὲ ἐπίρρωσιν τῶν αὐτῆς δικαίων ἐπικαλεῖται καὶ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται τοῖς ἀλλοδαποῖς ἡ κτῆσις ἀγροτικῶν κτημάτων. Ἀμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι εἰσὶν ἐστερημένοι πάσης ὑποστάσεως, διότι καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. τούτου τοῦ Συντάγματος, εἶναι πολὺ μεταγενεστέρα καὶ οὐδέποτε ἄχρι τοῦδε ἐφηρμόσθη, καὶ ἡ περὶ σχολαζούσης περιουσίας ἔνστασις ἀστήρικτος, διότι καὶ ἡ διαθήκη, ἐν δέοντι, καθ' ἃ προσέφημεν, ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων καὶ ἡ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν περίπου ἀναγνώρισις τοῦ δυνάμει τῆς διαθήκης ταύτης διωρισμένου διαχειριστοῦ, ὅστις κατ' ἔτος διεβίβαζε διὰ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλλ. ἀρχῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τὸ ποσὸν τῶν χιλίων K.B. φλωρίων κληροδοτηθέντων παρὰ τοῦ διαθέτου τῇ αὐτόθι ρωμουνικῇ Ἀκαδημίᾳ, εἰσὶ τρανώταται ἀποδείξεις τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης.

Ἀλλ' οἱ Ρωμοῦνοι, οἱονεὶ ἐπιτήδειοι οἰακοστρόφοι, παρεκκλίνοντες τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐπιχείρημα, κηρύττουσιν ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Ε. Ζάππα κατέστη σχολάζουσα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεβίωσεν ὁ νόμιμος αὐτοῦ διαχειριστὴς Κ. Ζάππας. Ἄρα ἡ ἰδιότης τοῦ διαχειριστοῦ στηριζομένη ἐπὶ ρητῆς διατάξεως τῆς διαθήκης ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῶν ρωμουνικῶν ἀρχῶν. Λυπούμεθα ὅτι ἐσμὲν ἠναγκασμένοι ν' ἀναιρέσωμεν τὰς ἀναξίας εὐνομουμένου ἔθνους σοφιστικὰς ταύτας ἐνστάσεις. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ διαθήκη τοῦ Ε. Ζάππα εἶναι ἄκυρος, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν δικανικῶν Ρωμούνων, ἡ ἐν λόγῳ περιουσία πάλιν περιέρχεται οὐχὶ εἰς τὸ ρωμουνικὸν κράτος, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους, οἵτινες εἰσὶν οὐκ ὀλίγοι. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν καὶ οὗτοι ἀποκλείονται διὰ λόγους, οὓς ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ οὐχὶ τὸ ρωμουνικὸν ὑπεισέρχεται ὡς κληρονόμος τῆς ἀκλήρου δῆθεν ταύτης περιουσίας, διότι ὁ ἀοίδιμος Εὐαγγέλης Ζάππας ἦτον οὐ μόνον πολίτης Ἕλλην ἀλλὰ καὶ μετέσχε τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Ὀθωνος διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου τῆς ἑλλ. φάλαγγος. Κατὰ δὲ τὸ διεθνὲς δίκαιον καὶ τοὺς τὰ πεπολιτισμένα κράτη διέποντας κληρονομικοὺς νόμους, ἡ φυσικὴ ἀρχὴ τοῦ ἀποθανόντος, μὴ ὑπαρχόντων οὔτε ἐκ διαθήκης οὔτε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων, δικαιοῦται ἵνα κληρονομήσῃ αὐτόν. Οὐχ ἧττον δὲ καὶ τὸ ἕτερον ἐπιχείρημα τῶν ρωμουνικῶν ἀρχῶν, στηριζομένων ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ συγγραφέως Laurent, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς ἠθικὸν πρόσωπον εἶναι σαθρὸν καὶ ἐστερημένον πάσης βάσεως.

Διότι αἱ περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἠθικοῦ προσώπου θεωρίαι τοῦ Laurent δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀντιρρήσεων. Πλεῖστοι ὄκιμοι συγγραφεῖς ὑποστηρίζουσι τὴν ἀντίθετον θεωρίαν, ὅτι δηλαδὴ οὐδεμία διαφορὰ πρέπει νὰ γίνηται μεταξὺ ἠθικοῦ καὶ φυσικοῦ προσώπου. Ἀμφότερα ταῦτα διέπονται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν θεσμοῦ, ἐπιτρέποντος νὰ ἔχωσι καὶ ἐξασκῶσι προσωπικὰ δικαιώματα ἐν ξέναις ἐπικρατείαις.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ρωμουνικοῦ κώδηκος, ἀντιγραφὲν ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ναπολεοντείου Κώδηκος, οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖται ἐν τούτοις. Αὐτὸ τοῦτο διατάσσει καὶ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ κώδηκος παρέχον ἀδιακρίτως εἰς πᾶν ξένον πρόσωπον ἀστυκὰ δικαιώματα.

Τὸ δόγμα δὲ τοῦτο πρεσβεύεται ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων συγγραφέων ὑπὸ τῶν Foelix καὶ Demargeat, ὑπὸ τοῦ Pasca Fiore, ὑπὸ τοῦ Bravart Verières, καθιερώθη δὲ καὶ ὑπὸ πλείστων ἀποφάσεων τῶν ἐφετείων Γαλλίας καὶ Βελγικῆς. Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ τοῖς Ρωμούνοις ὑπὸ τῆς λογικῆς τῶν ἀρχῶν.

Ἀλλὰ καίτοι αἱ ἀρχαὶ τοῦ νεωτέρου διεθνοῦς δικαίου δὲν ἀντιφάσκουσι πρὸς τὸ ἀναμφίρρητον δίκαιον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ὡς κληροδόχου τῆς περιουσίας τοῦ Ε. Ζάππα, οὐχ ἧττον τὸ ζήτημα δέον ἵνα ἐξετασθῇ διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐγένετο τὸ κληροδότημα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν λοιπὸν ἐκείνην, τὰ τῆς χώρας ἔθιμα, οἱ παλαιοὶ νόμοι, ὁ ὀργανικὸς καὶ ὁ νεώτερος νόμος τοῦ 1863, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὰ ξένα πρόσωπα εἶχον καὶ ἐξήσκουν δικαιώματα ἐν Ρωμουνίᾳ. Ὁ Ἀρσάκης μάλιστα ὁ ἐξ ἴσου Ἑλλάδα καὶ Ρωμανίαν τιμήσας, ἵδρυσεν ἴδιον φιλεκπαιδευτικὸν κατάστημα, πρόσωπον ἠθικὸν ἐν Ἀθήναις, τὸ Ἀρσάκειον, καὶ ἐπροίκισεν αὐτὸ διὰ πλουσίας δωρεᾶς.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ ἀοίδιμος Ε. Ζάππας ἦν ὑπήκοος Ἕλλην, καθ' ἃ ἔφθημεν εἰπόντες καὶ κατὰ συνέπειαν ἐδυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἔνστασιν ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν συνετάχθη ἡ προκειμένη διαθήκη ἴσχυε τὸ ἄρθρον 26 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκης, καθ' ὃ αἱ περιουσίαι τῶν ἀποβιούντων ὑπηκόων ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν ἐν ταῖς χώραις τῆς ἑτέρας ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν Προξενείων. Ἀλλὰ παρορῶντες τὸ ρητὸν τοῦτο ἄρθρον τῆς συνθήκης, ἐπικαλούμεθα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν ἡμῶν διάφορα τεμάχια ἐπισήμων καὶ

μέγιστον ἐχόντων ἐν τῇ πεφωτισμένῃ Εὐρώπῃ κῦρος συγγραφέων, οἵτινες ὁμοφώνως τὴν αὐτὴν καθιεροῦσιν ἀρχήν.

«Les lois personnelles (c' est-à-dire la loi de la nation à la quelle apartient l' individu) λέγει ὁ Foelix, suivent la personne partout où elle se trouve: Leur force et leurs effets s'étendent sur tous les territoires; les lois personelles d' un état ne s' appliquent qu' aux nationaux et n' exercent aucun effet sur les étrangers qui se trouvent momentanement sur le territoire».

«La règle que les lois personnelles suivent la personne et qu' elles étendent leurs effets au delà du territoire du domicile de l' individu, a pour elle l' accord presqne unanime des auteurs et de la jurisprudence des tribunaux des différentes nations».

Ὁ δὲ Rodenbourg ἀναφέρει ὡς αἴτιον τοῦ κανόνος τούτου «l' intérêt commun des nations».

Ἕτερος δὲ συγγραφεὺς, ὁ Baullenois προσθέτει ὅτι ὁ κανὼν οὗτος ἀπορρέων ἀπὸ τὸ κοινὸν τῶν Ἐθνῶν συμφέρον ρυθμίζει, οὐ μόνον τὴν κατάστασιν (l' état) καὶ τὴν ἱκανότητα (capacité) τοῦ προσώπου, ἀλλὰ καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἤτις, καὶ μάλιστα ἡ κινητὴ, θεωρεῖται ὡς ἀναπόσπαστος ἀπ' αὐτοῦ».

Ὁ δὲ σοφὸς Σαβινῆς ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, αἱ ἑξῆς:

«Les lois sur le droit de succession appartiennent aux statuts personnels; car elles ont pour objet la personne principalement et elles ne s' occupent des biens qu' accessoirement».

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφαίνεται καὶ ἕτερος σοφὸς συγγραφεὺς, ὁ Wächet.

«Par les lois sur les successions l' état ne veut pas régler le sort des sujets (des biens), mais celui des sujets (des personnes); aussi ses lois sont elles faites pour ceux qui appartiennent à l' état (les habitants) et elles ne s' occupent pas de la succession de biens appartenant aux étrangers. C'est-à dire en d' autres termes, que les lois sur les successions sont regardées comme des statuts personnels, nom comme des stasuts réels».

Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀπορρέουσαν, ὡς ἐρρέθη, ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐπιμιξίας καὶ τὸν νεώτερον πολιτισμὸν, καθιέρωσαν ἅπασαι αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι καὶ ὁ τῆς Ρωμουνίας κώδηξ, ὅστις ἐν ἄρθρῳ 2 ἐδ. 2 θεωρεῖ τοὺς ἀφορῶντας τὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ προσώπου νόμους ὡς ἀκολουθοῦντας τὸν ρωμοῦνον καὶ ὅταν ἀκόμη διαμένει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

«Legile relative la Starea Civile, şi la capacitatea persoanelorŭ, urmărescŭ pe romànŭ chiar càndeï şi aŭ reşedinţa în streinătate».

Οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ Ναπολεοντείου κώδηκος, ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ τοῦ ρωμουνικοῦ, ὁμοφώνως ἀποφαίνονται, ὅτι ἡ ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ἐκπεφρασμένη ἀρχὴ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ξένων.

Ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον νὰ προσβάλωσι τὴν διαθήκην, δὲν ἠδύναντο νὰ καταφύγωσι πρὸς τοῦτο εἰς τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια, ἀλλ' εἰς τὰ ἑλληνικὰ, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπήγετο ὁ διαθέτης. Καὶ ἔντως, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁ δικαστὴς ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ἄπειρα ζητήματα ἀφορῶντα τοὺς προσωπικοὺς νόμους, τὴν κατάστασιν (état) καὶ τὴν προσωπικὴν ἱκανότητα (capacité) τοῦ διαθέτου. Ἅπαντα δὲ τὰ ζητήματα ταῦτα κανονίζονται, ὡς προέφημεν, ὑπὸ τῶν προσωπικῶν νόμων, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται τὸ ἄτομον.

«Le consentement général des nations civilisées, λέγει ὁ Pardessus, a voulu que ce qui concerne la capacité d' un individu se reglât par les lois du pays où il appartient».

Ὁ δὲ Foelix προσθέτει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τὰ ἑξῆς· une règle passée dans la nature de l' esprit humain fait supposer que la volonté de tout individu qui procède à un acte de la vie civile se rapporte plutôt aux faits qu' il connait qu' à ceux qu' il ne connait pas. En conséquence, lorsqu' il s' agit de la valeur intrinsèque d' un testament ou de son interprétation, on admet généralement qu' il faut s' attacher aux lois et usages de la patrie du testateur etc».

Προσθέτει δὲ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη ἦτο παραδεδεγμένη καὶ ὑπὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ ὅτι ταύτην παρεδέχθησαν ἄνευ ἀμφισβητήσεως ἅπαντες οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς.

Κατὰ συνέπειαν τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια δὲν εἶναι ἁρμόδια ν' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης.

Παρῆλθε, νομίζομεν, ἀνεπιστρεπτεὶ, ἡ βάρβαρος ἐκείνη ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐν τῇ μεσαιωνικῇ Εὐρώπῃ ἴσχυε τὸ τῆς ξενοκληρίας δικαίωμα (droit d' aubaine), δι' οὗ ὁ ἡγεμὼν ἐκληρονόμει τὸν ἐν τῷ Κράτει ἀποβιοῦντα ἀλλοδαπὸν, ἀποκλειομένων πάντων τῶν ἐκ διαθήκης, ἢ ἐξ ἀδιαθέτου νομίμων κληρονόμων αὐτοῦ. Ἀλλ' αἱ εὐγενεῖς καὶ γενναῖαι ἀρχαὶ τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος αἱ παραγαγοῦσαι τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1789 κατ-στρεψαν διὰ παντὸς τὸ ἀνόσιον τοῦτο τῆς ξενηλασίας ἔθιμον οὕτινος ἴχνη τινὰ παρέμειναν καθ' ἃ δοκεῖ ἔτι ἔν τισι χώραις, πρὸς ὄνειδος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πρὸς χλευασμὸν τῆς ἀϊδίου Δικαιοσύνης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΝΑΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸ ὑπουργεῖον Κωνσταντοπούλου ἐδημοσίευσε τὴν ἀγγελθεῖσαν διὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 15 Μαΐου προκήρυξίν του. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως ἐστὶ συντεταγμένον. Τὸ νέον ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον ἐν αὐτῷ διαπραγματεύεται κυρίως τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Δυσκόλως δυνάμεθα νὰ διαμφισβητήσωμεν ὅτι τὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ πρόβλημα ὡς κατεπεῖγον κέκτηται σπουδαιότητα ὅλως ἔκτακτον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οὐχὶ μόνον ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως Γεωργίου διατελεῖ οὖσα περιπεπλεγμένη εἰς ἐξογκούμενον ἔλλειμμα· οὐχὶ μόνον ἀπορεῖ ὁπωσοῦν εἰς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ προσεχοῦς τοκομεριδίου, ἀλλὰ προσέτι δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ κρίσις οὐχὶ μόνον προσέλαβεν ὀξὺν χαρακτῆρα, ἀλλ' εἶναι χρονία καὶ ὀργανικὴ καὶ ὅτι ἔν τινι μέτρῳ ἀφορᾷ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ὅταν ἐν προϋπολογισμῷ τοὐλάχιστον 100 ἑκατομμυρίων φράγκων, πλέον τῶν 50 ἑκατομμυρίων δέον νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος τῶν ἐλλειμμάτων πᾶς τις δύναται νὰ πιστεύσῃ, ἄνευ φόβου πλάνης, ὅτι σοβαρὰ ἀνωμαλία ὑφίσταται ἐν αὐτῇ τῇ καταστάσει τῆς χώρας.

Κατ' οὐσίαν, ἡ ὕπαρξις τῆς τοιαύτης δυσπραγίας ἐξηγεῖται, οὐχὶ ὅμως δεδικαιολογημένως, ἐκ τῆς σχεδὸν ἀπαισίας δυσαναλογίας ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ μεγέθους τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῶν ἐδαφικῶν ἐποφθαλμιάσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς μετριότητος τῶν συνήθων πόρων τοῦ μικροῦ βασιλείου ἀφ' ἑτέρου ἐν τοῖς στενοῖς ὁρίοις τοῦ ὁποίου ἡ Εὐρώπη δὶς ἐπανειλημμένως ἔκρινε συνετὸν νὰ περισφίγξῃ τὴν ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα. Πᾶσαι αἱ οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀνακτοβουλίου πηγάζουσιν ἐξ ὑπερβολικῶν δαπανῶν, περιοδικῶς γενομένων ἢ θεωρηθεισῶν ἀπαραιτήτων ὅπως καταστῇ ἡ Ἑλλὰς τοιαύτη ὥστε νὰ παραστήσῃ πρόσωπον ἀντάξιον τῶν βλέψεων καὶ τυχῶν αὐτῆς ἐν μελλούσῃ διακανονίσει τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ἀπὸ δεκαετίας τοὐλάχιστον τοιοῦτόν τι ἐπιδιώκεται. Τὸ προτελευταῖον ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη, τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη καὶ τὸ τελευταῖον ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη ἐναμίλλως ἠγωνίσθησαν πρὸς ἐξόγκωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐξοπλισμῷ. Ὁ κ. Τρικούπης, εἶναι ἀληθὲς παρῆλθεν εἰς τὰ πράγματα κομίζων πρόγραμμα ἐκκαθαριστικόν· ἀλλ' ἐν Ἀθήναις, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ὑπάρχει τοσαύτη διάστασις μεταξὺ ἐπαγγελιῶν καὶ ἔργων ἑνὸς ὑπουργείου, ὅση μεταξὺ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ κερδομεριςμάτων ἐμπορικῆς τινος ἑταιρίας. Πράγματι, ὁ κ. Τρικούπης δεξιώτατα εἶχε διοργανίσει τὴν οὐχὶ ἀδίκως δυναμένην νὰ ὀνομασθῇ ὀπταπάτην. Ἀντὶ νὰ ἀνακουφίσῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους δι' ἱκανῆς ἀποσβέσεως χρεῶν καὶ αὐστηρῶν οἰκονομιῶν, ἐπεσώρευσε τὴν πίστωσιν ἐπὶ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν καταστρώσας πίνακα κολοσσαῖον δημοσίων ἔργων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

Δὲν ἐξετάζεται τὸ ζήτημα ἂν ἦν ἢ μὴ ὠφέλιμον νὰ κατασκευάσῃ σιδηροδρόμους, νὰ χαράξῃδδοὺς νὰ διορύξῃ ἰσθμούς. Οὐδεὶς βεβαίως θέλει διαμφισβητήσει ὅτι ἐκ τῶν πρωτίστων καθηκόντων πεπολιτισμένης κυβερνήσεως ἐστὶ νὰ ἐξυψώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν τῇ εἰς τὰς φροντίδας αὐτῶν ἀνατεθειμένῃ χώρᾳ λανθανουσῶν πηγῶν τοῦ πλούτου. Ἀλλ' ὑπάρχει δι' ἕκαστον πρᾶγμα ἡ κατάλληλος ὥρα, ἴσως δὲ δὲν ἦν ἡ παροῦσα τοιαύτη πρὸς ὑπέρμετρον ἐξόγκωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀνάπτυξιν ἐπ' ἄπειρον, τῶν δαπανῶν, ὅταν συζητῆται τὸ ἀδύνατον τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν διοικητικῶν δαπανῶν καὶ ἡ ἀπότισις ἐμπροθέσμων ὑποχρεώσεων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐκληρονόμησεν ἱκανῶς περίπλοκον κατάστασιν.

Βεβαίως καὶ οὗτος δὲν παρέσχε δείγματα ἐνεργείας καὶ διορατικότητος τοιαύτης οἵαν ἀπῄτουν αἱ περιστάσεις. Οἱ πολιτικοὶ φίλοι, οἵτινες δὶς ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἐζήτησαν παρὰ πᾶσαν τὴν φήμην τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ ν' ἀποδώσωσιν τὴν ἀνεπάρκειάν του εἰς ἐξωτερικὰς αἰτίας. Κατ' αὐτοὺς, ἐὰν κατὰ τὸ 1890 ὡς ἐν ἔτει 1884 ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνελθὼν τὴν ἐξουσίαν δὲν ἐφάνη πραγματοποιῶν τὰς ἐλπίδας, ἃς ὡς ἀντιπολιτευόμενος διετύπωσε, προέρχεται τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι τῷ 1884 ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὁπότε ἡ τέως ἄνευ ἀντισταθμίσματος τριπλῆ συμμαχία διετέλει εἰς τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τῷ 1890 ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄνοδός του συνέπεσε μετὰ τοῦ ἐκ βάθρων κλονισμοῦ τῆς δημοσίας πίστεως ἐν ἁπάσαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς.

Βεβαίως καὶ ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐξ ἀσφαλεστάτου ἐνστίκτου ἤγαγε τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐδάφους. Ἡ Ἑλλὰς πρώτιστα πάντων ὀφείλει νὰ ἀπόσχῃ ἐν τῷ μέλλοντι οἰκονομικῆς πανωλεθρίας δυναμένης σοβαρώτατα νὰ προσβάλῃ τόσον τὸ ἠθικὸν αὐτῆς γόητρον ὅσον καὶ τὰ ὑλικὰ αὐτῆς συμφέροντα. Primo vivere deinde philosophari: κάλλιστα ἐννοεῖται διὰ τί τὸ ἀξίωμα τοῦτο τῆς τῶν ἐθνῶν συνέσεως ἐδόθη ὑπὸ τοῦ νέου ὑπουργείου ἐν ταῖς μελλούσαις γενικαῖς ἐκλογαῖς.

Ἐν τούτοις ὀνειροπολοῦσιν οἱ πιστεύοντες ὅτι ἀρκεῖ ἡ προκήρυξις τοιούτου τινὸς προγράμματος ὅπως γένηται τοῦτο γενικῶς ἀποδεκτόν. Ἐν πρώτοις ὑπάρχει τὸ συνταγματικὸν ζήτημα ὅπερ ὑπεκινήθη διὰ τῆς ἀσυνήθους ἐνασκήσεως τῶν βασιλικῶν προνομίων ἐν τῇ ἀποπομπῇ ὑπουργείου κατέχοντος τὴν ἐξουσίαν. Οἱ νεώτεροι Ἕλληνες εἰσὶ τόσον πολιτικοὶ, ὥστε δὲν ἐξάπτονται διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Κατὰ δεύτερον λόγον δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς πάλης δύο μεγάλων διοργανωμένων κομμάτων. Σχεδὸν εἰς ἁπάσας τὰς διακοσίας ἐκλογικὰς περιφερείας ἃς ἐδημιούργησεν ὁ νέος ἐκλογικὸς νόμος θὰ ὑπάρχωσι τρεῖς ὑπο-

---

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ „ΠΑΤΡΙΔΟΣ" (165)

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΥΠΟ

HENRI BELLE

1861—1868—1874

ΝΗ'.

(Συνέχεια)

Ἀλλ' ἵνα χρησιμοποιήσωμεν ἐπωφελῶς τὰς ὥρας μας κατέπεισα τὸν ἕτερον σύντροφόν μου, τὸν στρατεύσιμον ἄλλως καὶ μὴ ὑκνοῦντα, νὰ ἐκδράμωμεν μέχρι Σικυῶνος κειμένης εἰς δίωρον ἀπὸ τῆς Κορίνθου ἀπόστασιν, ἐπὶ τῆς πελοποννησιακῆς παραλίας, ἣν περιβρέχει ὁ Κορινθιακὸς.

Ἐκκινοῦμεν τῆς Κορίνθου ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως διὰ μέσου συνοικίας ἧς ἅπασαι αἱ οἰκίαι ἦσαν κατερριμμέναι οὕτως εἰπεῖν, εἰς κόνιν καὶ συντρίμματα μεταβεβλημέναι ἐκ τοῦ σεισμοῦ. Ποτὲ ἄλλοτε πληρεστέρα σκηνὴ καταστροφῆς δὲν εἶχε παρουσιασθῇ εἰς τὰ βλέμματά μας.

Ἐδῶ ἐπὶ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας οἱ βέηδες διοικηταὶ εἶχον ἀνεγείρει ἀνάκτορον οὗ οἱ ἐκ πορτοκαλεῶν καὶ ἰάσμων κλῶνοι ἡπλοῦντο μέχρι τῆς θαλάσσης καθ' ὅλην τὴν κλιτὺν τοῦ ὀροπεδίου δεσπόζοντος γοητευτικωτάτης τοποθεσίας τῆς πόλεως μετὰ τῶν πολυχρώμων οἰκιῶν καὶ τῶν ἀναμίκτων ἐντὸς κυπαρίσσων γραφικῶν μιναρέδων.

Ὁ Κιαμὴλ βέης τελευταῖος γόνος οἰκογενείας ἥτις ἀπὸ ἑκατονταετίας εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦτο ὡς κληρονομίαν, εἶχεν ἐξωραΐσει τὴν ἡγεμονικὴν ταύτην κατοικίαν διὰ δεξαμενῶν, πιδάκων, μαρμαρίνων λουτρώνων, πρασινιζόντων ἄντρων καὶ ἀναπαυτικῶν κιοσκίων προσκεκολλημμένων ὡς ἀνθοφόρων κανίστρων ἐπὶ τῶν ἀρχαίων φραγκικῶν καὶ βενετικῶν τειχῶν ἅτινα ἐπροστάτευον τὴν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐπιδρομὴν ἐκ τοῦ μέρους τῆς πεδιάδος.

Σήμερον οὐδὲν ἐκ τούτων διατηρεῖται. Ὁ Κιαμὴλ βέης ἦν σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσιν ἀνὴρ καὶ ἐθεωρεῖτο ὁ καλλίτερος τοῦρκος μωαΐτης, ἀλλ' μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπιδειχθεῖσαν φιλανθρωπίαν του δὲν διεσώθη κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Περικλεισθεὶς ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Ἀκροκορίνθου μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποδείξῃ τὸ μέρος εἰς ὃ εἶχε κρύψει τοὺς θησαυρούς του καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Δράμαλης κατήρχετο ἐκ τῆς Στερεᾶς μετὰ φοβεροῦ στρατοῦ, εἷς ὁδραῖος ἱερεὺς ὀνόματι Ἀχιλλεὺς, ὅστις ἦν φρούραρχος, ἐστραγγάλισε διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν τὸν ἀτυχῆ Κιαμὴλ βέην πρὶν ἢ ἐκκενώσῃ τὴν σπουδαίαν ταύτην στρατηγικὴν θέσιν.

Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ χήρα τοῦ Κιαμὴλ συνεζεύχθη τὸν Δράμαλην ἀφοῦ τῷ ὑπέδειξε τὸν μυστικὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἔκειτο κεκρυμμένος ὁ τόσον ποθητὸς θησαυρός

Τὸ βέβαιον ἐστὶν ὅτι οἱ ἕλληνες μεθ' ὅλας τὰς ἀναζητήσεις των δὲν ἀνεκάλυψαν οὐδ' ἴχνος τοῦ θησαυροῦ τούτου.

Διελθόντες εὐθαλῆ καὶ γηραιὸν ἐλαιῶνα οὗ τινα τῶν δένδρων φαίνονται ἡμῖν παλαιὰ ὡς τὰ ἐν Ἀττικῇ, βαδίζομεν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐντὸς γονίμου πεδιάδος καλῶς καλλιεργημένης καὶ πλήρους χωρίων.

Δεξιόθεν ἐπὶ ὑψώματός τινος ὀλιγώτερον τοῦ Ἀκροκορίνθου ὑψηλοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου χωρίζεται διὰ βαθείας φάραγγος διακρίνομεν μικρὸν φρούριον ἀνεγερθὲν ὑπὸ τοῦ Γοδεφρίδου Βιλλαρδουΐνου ὅπως ἐπιτηρεῖται ἡ πάροδος.

Ἐκαλεῖτο τὸ φρούριον τοῦτο Montesquiou ὅπερ ἐν ἀρχαίᾳ φραγκικῇ διαλέκτῳ σημαίνει ὄρος ἀπόκρημνον. Οἱ ἕλληνες μετέτρεψαν αὐτὸ εἰς Μοντεσκοῦβε καὶ ἐν παραδρομῇ Πεντσκοῦπαι.

Τὸ 1826 Νοταρὰς τις ἄρχων τῆς ἐπαρχίας καὶ καταγόμενος ἐκ τῆς οἰκογενείας ἥτις μνημονεύεται παρὰ πολλῶν βυζαντινῶν χρονικογράφων ἐπεδιόρθωσε τὸ φρούριον τοῦτο καὶ ἀνεστήλωσεν ἐπὶ τῆς αὐλείου θύρας τὸν θυρεὸν τοῦ Βιλλαρδουΐνου.

Διαδοχικῶς διερχόμεθα τρεῖς ποταμίσκους, τὸν Λόγγον ποταμὸν, τὸν Νεμέαν καὶ τὸν Ἀσωπὸν ὅστις νωχελῶς ῥέει πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Κορινθιακοῦ. Τὸ θέρος ξηραίνεται ὡς οἱ πλείους τῶν ἐν Ἑλλάδι ποταμῶν. Ὁ Παυσανίας ὅστις ἐξηγεῖ πάντοτε τὰ φυσικώτερα γεγονότα διὰ μυθοπλαστικῶν ἐπεισοδίων λέγει ὅτι ἡμέραν τινὰ, αἱ Εὐμενίδες θέλουσαι νὰ λουσθῶσιν ἐν τῷ Ἀσωπῷ εἶδον τὰ ὕδατα ἀποσυρόμενα ὑπὸ τοὺς πόδας των.

Κάμψαντες ἀριστερόθεν διευθυνόμεθα πρός τι ὕψωμα ἀρκούντως ὑψηλὸν ὅπερ διεκρίνομεν ἀπὸ μιᾶς καὶ πλέον ὥρας ἦν δὲ ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας Σικυῶνος.

Τῇδε κἀκεῖσε διεκρίνομεν ἀποσπάσματα κτισμάτων ἐν τῇ γῇ προερχομένων πιθανῶς ἐκ τῶν ἀρχαίων τειχῶν ἅτινα συνέδεον τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τοῦ λιμένος κειμένου τρία χιλιάμετρα μακρὰν τῆς πόλεως.

Ἡ ὁδὸς δι' ἧς ἀνέρχεταί τις εἰς τὸ ὕψωμα τοῦτο εἶναι ἡ αὐτὴ οἵα καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὁ δὲ λελαξευμένος βράχος ὅστις διατηρεῖ εἰσέτι τὰ ἴχνη τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων καὶ οἱ ἐσπαρμένοι τῇδε κἀκεῖσε λίθοι ἐμφαίνουσι τὰ ἴχνη.

Μετά τινα λεπτὰ φθάνομεν εἰς τὰ Βασιλικά. Τὸ χωρίον τοῦτο κείμενον κατὰ τὸ βόρειον ἄκρον παρά τινα κρημνώδη κλιτὺν ἀποτελεῖται ἐκ 50 οἰκιῶν κατοικουμένων ὑπὸ ἀλβανῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου καὶ τῆς σταφίδος. Παρὰ τοῖς κατοίκοις τούτοις ἐπικρατεῖ ποιά τις φαιδρότης καὶ εὐμάρεια.

(Ἀκολουθεῖ.)

ψήφιοι, ὁ τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου καὶ ὁ τοῦ κ. Δηλιγιάννη συμμαχήσαντος μετὰ τοῦ μικροῦ τρίτου κόμματος τοῦ κ. Ράλλη. Ὑπὸ τοιούτους βεβαίως ὅρους καὶ ἰδίως, δοθέντος ὅτι ὁ κ. Τρικούπης οὐχὶ μόνον δὲν τηρεῖ ἐπιφυλακτικότητα, ἀλλὰ καὶ προβάλλει τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα ἀντὶ τοῦ τῆς κυβερνήσεως καθαρά, ματαιοπονία ἤθελεν εἶσθαι νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς προφητείας, ἃς τὰ γεγονότα δύνανται κάλλιστα μετ' οὐ πολὺ νὰ διαψεύσωσιν.

(Ἐκ τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου»).

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Δεϊμέζης καταγίνεται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν θὰ ἐκτυπωθῇ εἰς τεῦχος, ὡς πάντες οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ κράτους καὶ ἤδη τὸ φῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Ἀπριλίου. Θὰ ἦναι συντεταγμένος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐξ αὐτοῦ δὲ, καὶ οὐχὶ τόσον ἐκ τοῦ μετ' ὀλίγον δημοσιευθησομένου ἐκλογικοῦ προγράμματος, θὰ κατανοηθῇ ἐπὶ ποίων βάσεων οἰκονομικῶν φρονεῖ ἡ κυβέρνησις, ὅτι πρέπει καὶ δύναται νὰ διοικηθῇ τὸ ἑλληνικὸν κράτος, συμφώνως πρὸς τὰ πραγματικὰ αὐτοῦ ἔσοδα καὶ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὴν ἀνελλιπῆ λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Αἱ ἐπιφερόμεναι οἰκονομίαι δὲν ὑπερβαίνουν ὡς φαίνεται τὰ 3,000,000 δρ., τὰ δὲ ἔσοδα ὁρίζονται εἰς 88,000,000 δραχμῶν.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν δὲν ἐπιφέρεται καμμία οἰκονομία, ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τριῶν θωρηκτῶν πλοίων ἐπιβληθείσης δαπάνης.

Εἰς τὴν φορολογίαν δὲ προτείνει ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ αὐτῆς οὐσιώδεις τινὰς μεταρρυθμίσεις. Μεταρρυθμίζει τὴν ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν φορολογίαν κατὰ τρόπον δικαιότερον, διότι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχετικοῦ νόμου προέκυψεν, ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον ἐλλείψεις τινὲς, δι' ἃς γογγύζουσιν οἱ φορολογούμενοι.

Ἐπίσης τροποποιεῖ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τὴν διατίμησιν τοῦ χαρτοσήμου, ἰδίως τοῦ καταναλισκομένου εἰς τὰς δικαστικὰς καὶ συμβολαιογραφικὰς ὑποθέσεις. Ἐλαττόνει τὴν ἀξίαν τῶν κατωτέρων κλάσεων τοῦ χαρτοσήμου καὶ αὐξάνει τὴν τῶν ἀνωτέρων, ἀρύεται δὲ διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐξ ἑκάστης κλάσεως περὶ τὰς 500,000 δρ. ἐτησίως λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς καταναλώσεως τοῦ χαρτοσήμου.

Ἐπίσης ἐπιμένει ὁ κ. Δεϊμέζης ἐν τῷ νέῳ προϋπολογισμῷ εἰς τὴν εἰς χρυσὸν πληρωμὴν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἀφ' ὧν ὅμως ἀφαιρεῖ τὴν ἕνεκα τοῦ νομίσματος διαφορὰν καὶ τὰς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Δηλιγιάννη προσθέτους 15 δρ. ἐπὶ τοῖς ο/ο, ἐν ὅλῳ 32 1/2 ἐπὶ τοῖς ο/ο.

— Τὴν Ἑλλάδα θέλει ἐπισκεφθῇ αὐστριακὴ ἐπιστημονικὴ ἑταιρία ἐκ φυσιοδιφῶν, ἥτις ἤδη ἐπέβη καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀτμοπλοίου τοῦ κ. Fagio, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα φέρει τοῦτο. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη τῶν ἐπιστημόνων αὐστριακῶν ἀνηγγέλθη ἐπισήμως εἰς τὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἐζητήθη καὶ ἡ ἄδεια καὶ προστασία ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰς ἑλληνικὰς ἀκτὰς χάριν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ ἐπιτελέσῃ.

Πρὸς τοῦτο ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ὅπως ἀπαλλαγῇ παντὸς λιμενικοῦ καὶ φαρικοῦ τέλους παρὰ τῶν ἀρχῶν ὁπόθεν θέλει διέλθει ἢ σταθμεύσει, ἀφοῦ ἐννοεῖται συνεστήθη εἰς αὐτὰς ἡ χορήγησις πάσης ζητηθησομένης τυχὸν βοηθείας.

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Σήμερον τὰ νομοθετικὰ σώματα διακόπτουσι τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

— Κατὰ τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Βακαρέσκου ἐζήτησε τελευταίως ἀκρόασιν παρὰ τῆς ἐν Παλλάντζᾳ ἀδιαθετούσης Κάρμεν Σύλβας ἥτις ἠρνήθη ταύτην εἰς τὴν δεσποινίδα τῆς τιμῆς αὐτῆς διὰ λόγους ὑγιείας.

— Αὔριον Κυριακὴν ἀναχωρεῖ μέσον Βάρνης εἰς Κων/πολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐπί τινα χρόνον παρεπιδημήσας ἐνταῦθα χάριν τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, καθηγητὴς δ' ἐν τῷ Ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ κ. Δαμασκηνός.

— Σήμερον διενεμήθη ἐν τῇ Γερουσίᾳ τὸ περὶ διωργανίσεως τῆς κεντρικῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὑπηρεσίας νομοσχέδιον.

— Ἡ ὑπόθεσις τῶν δύο «Adevérul» ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκδικασθῇ χθὲς ἐν τῷ ἐμπορικῷ πρωτοδικείῳ ἀνεβλήθη διὰ τὴν Δευτέραν 30 τρ.

— Ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάξιμ ἐποίησε κατ' οἶκον ἔρευναν τοῦ Σίγμουνδ Γρίνβεργ κατοικοῦντος ἐν τῇ ὁδῷ Καλαράσιλορ ἀριθ. 117 καθ' οὗ διηγέρθησαν ὑπόνοιαι ὅτι κατεσκεύαζε essences de cognac, καὶ ἄλλων πνευματωδῶν καὶ ἐπώλει αὐτὰς ὡς προερχομένας ἐξ ἐργοστασίων Ἀμερικανικῶν.. Παρ' αὐτῷ εὑρέθησαν πολλαὶ φιάλαι μαρτυροῦσαι τὸ βάσιμον τῶν ὑπονοιῶν.

— Χθὲς ἡ Α. Μ. παρέστη εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας.

— Ἐν τῷ δάσει Solonț τοῦ νομοῦ Βακέου ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἀποτεφρώσασα δένδρα ἐπὶ ἐκτάσεως δύο πογονίων.

— Ὁ «Ρωμοῦνος» τῆς προχθὲς μεταδίδει φήμην καθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος «ἀηδιάσας ἐκ τῆς στάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν» ἀπόφασιν ἔχει νὰ παραιτηθῇ ὑπὲρ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

—Τὸ αὐτὸ φύλλον,λέγει, ὅτι ἡ Α.Μ. ἠβασίλισσα Ἐλισσάβετ ἀηδιάσασα ἐκ τοῦ τρόπου δι' οὗ ἐπετέθησαν ἐναντίον αὐτῆς οἱ νῦν ὑπουργοὶ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου μετὰ τῆς δεσποινίδος Βακαρέσκου» σκέπτεται νὰ μὴ ἐπανακάμψῃ πλέον εἰς Ρωμουνίαν.

Ἡ «La Patrie» ἐπιτιθεμένη ἐναντίον τοῦ «Ρωμούνου», λέγει, ὅτι ἐκ φύλλου ἀξιοῦντος ὅτι εἶν' ἐκ τῶν σοβαρῶν, ἀπορεῖ πῶς ἐκπορεύονται τοιαῦται ψευδολογίαι. Ἐὰν, λέγει, προήρχοντο αὗται ἐκ τοῦ «Adevĕrul» θὰ εἶχον τὸν λόγον των, ἀλλ' ἐκ τοῦ «Ρωμούνου» ἐκπληξιν μόνον προκαλοῦσιν.

— Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θύραις ἔαρος ἄρχονται αἱ ἐργασίαι ὅπως καταστῇ πλωτὸς ὁ ποταμὸς Ὄλτος ἀπὸ Δραγασανίου ὁπόθεν καὶ τὰ ὕδατα εἰσὶ βαθέα καὶ τὸ ρεῦμα ὁρμητικόν.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν κλήρωσιν τῶν τουρκικῶν σιδηροδρόμων ὁ ἀριθμὸς 1,840,000 ἐκέρδησε τὸ ποσὸν 600,000 φρ. ὁ δὲ ἀριθ. 1,846, 895 ἐκέρδησε 66,000.

— Σήμερον αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος μετὰ τοῦ πρίγκηπος τοῦ Σαξο-Κοβούργου ἀπῆλθον δι' ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας εἰς Πιτέστιον ὁπόθεν θὰ μεταβῶσι πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μονῆς Ἄρτζες. Αἱ Α. Α. Υ. Υ. θὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἑσπέρας.

— Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν συντάσσεται ὁ πίναξ τῶν προβιβασμῶν τῆς 8ης Ἀπριλίου.

— Νέον κροῦσμα τύφου petechial ἀνεφάνη ἐν τῷ στρατῷ.

— Σταῦλος τις τῆς ἐν τῇ ὁδῷ Ρωμάνᾳ ἀριθ. 51 ἐκρημνίσθη ὑπὸ τοῦ ἀν'μου, καὶ ἐκ δύο ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ἵππων ὁ μὲν ἐπληγώθη, ὁ δὲ ἐφονεύθη.

— Τὴν αὔριον Κυριακὴν ὥραν 10 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ Δακίας θέλει γίνει ἡ ἀναβληθεῖσα τελευταίως συνεδρίασις τοῦ ἡμετέρου ἀγαθοεργοῦ σωματείου ὁ «Εὐαγγελισμὸς». Ἐλπίζομεν ὅτι πάντα τὰ μέλη θὰ σπεύσωσι νὰ λάβωσι μέρος ἐν συνεδριάσει ἀφορώσῃ τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ „Βορειογερμανικὴ" ὁμιλοῦσα περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ ρωμουνικῇ Γερουσίᾳ ἐπερωτήσεως; διὰ τὸ ζήτημα τῶν ρωμουνικῶν δημητριακῶν ἐν Γερμανίᾳ, λέγει ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Γερμανίας κυβέρνησις ἀνέκαθεν ἦν διατεθειμένη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ρωμουνικὰ συμφέροντα. Μόνον δὲ ἐπειδὴ ἡ Ρωμουνία ἠρνήθη νὰ ἐπιληφθῇ διαπραγματεύσεως πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκης ἡ τελευταία αὕτη ἀφοῦ συνωμολόγησε κατ' ἰδίαν μετὰ διαφόρων ἄλλων κρατῶν ἐμπορικὰς συμβάσεις δὲν ἐνόμισε πρέπον νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ρωμουνίᾳ εὐκολίας ἀναλόγους ἄνευ ἀντισταθμίσματος. Τὸ διαφορικὸν πρὸς τὰ ρωμουνικὰ προϊόντα τέλος εἶναι συνέπεια τῆς τελωνειακῆς αὐτῆς πολιτικῆς. Ἄλλως τε ἡ Γερμανία ἐστὶν ἑτοίμη νὰ συνάψῃ ἐμπορικὴν συνθήκην μετὰ τῆς Ρωμουνίας παραχωροῦσα αὐτῇ ὠφελείας ἐκ τοῦ συμβατικοῦ αὐτῆς δασμολογίου, ἐνοεῖται δὲ ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἀναλόγων παραχωρήσεων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΡΟΥΜ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ).

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 27)8 Ἀπριλίου. — Ὁ στρατηγὸς Ζυμβρακάκης ὡρίσθη ὡς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Θεσσαλίας μετ' ἐντολῆς νὰ ἐπιδιώξῃ δραστηρίως τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας, ἥτις μεγάλως ἐπεξετάθη εἰς τὴν χώραν.

ΒΙΕΝΝΗ, ἀ7)8. – Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Κεττίγνης ὅτι ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος μεταβήσεται εἰς Πετρούπολιν ὅπως παραστῇ τὴν 29 Ἀπριλίου εἰς τὸν γάμον τοῦ πρίγκηπος Ἀρσενίου Καραγεώργεβιτς μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Aurore Demidof· κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδόν του μεταβήσεται εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλ' εἰσέτι οὐδεμία τελειωτικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ὡς πρὸς τὸ ταξείδιον τοῦτο.

ΡΩΜΗ, 27)8.—Τὸ πρακτορεῖον Στεφάνι ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ἐποίησαν τῷ μεγάλῳ βεζύρῃ παραστάσεις ἀναφορικῶς τοῦ φιρμανίου τοῦ Χεδίβου,

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 27)8.— Αὐτοκρατορικὸν οὐκάζιον διατάσσει τὴν ἔκδοσιν 6 νέων σειρῶν ὁμολογιῶν τοῦ κράτους δι' ὁλικὸν ποσὸν 16 1)2 ἑκατομ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 27)8.—Ἀναχωρήσας ἐν διαθεσίᾳ εἰς Γατσίναν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Βσανεγράτσκης ἠσθένησεν αἰφνης σοβαρῶς ἐξ ὑπερβολικῆς ἐργασίας. Οἱ ἰατροὶ τῷ συνέστησαν ἡσυχίαν ἀπόλυτον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27)8. — Περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου πιθανῶς ἡ ἀντιβασίλισσα μετὰ τῆς νεαρᾶς βασιλίσσης τῶν Κάτω Χωρῶν θὰ μεταβῶσιν εἰς Ποτσδάμην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείρας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 27)8.—Ἡ Σκουπτσίνα διέταξε νὰ καταδιωχθῇ ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς Μάνιτς. Ἐνέκρινε τὸ σχέδιον τῆς παραχωρήσεως πολλῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ κράτους, τὸ νέον δασμολόγιον, τὸν νέον ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων νόμον, τὴν μετὰ τῆς ἐν τῷ Δουνάβει ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας σύμβασιν καὶ τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

—§—

Λέγεται ὅτι πρόκειται νὰ συστηθῇ νέα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἔχουσα τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐν Βουκουρεστίῳ. Προσπάθειαι δὲ καταβάλλονται ὑπὸ συνδικάτου τραπεζιτῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ σύστασις τοῦ τοιούτου τηλεγραφικοῦ πρακτορείου ὅπερ ἔσται ὅλως ἀνεξάρτητον καὶ παρ' οὐδεμιᾶς κυβερνήσεως θὰ λαμβάνῃ ἐπιχορήγησιν. Ὡς πιθανὸν θεωρεῖται ὅτι τὸ πρακτορεῖον τοῦτο κληθήσεται Ἀνατολικὸν Πρακτορεῖον.

REPORTER

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία „Πατρίδος")

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Βραΐλα, 25—26 Μαρτίου 1892.

Εἶδος	Ἑκατόλ.	Λίβρ.	Φρ.	Παρατηρ.
Σῖτος	1320	56.3/4	10.25	σλέπ.
»	1540	56.1/2	10.25	»
»	4500	56.1/4	11.50	»
»	800	51.—	9.10	ἀποθ.
» ἄσπρ.	2400	56.—	11.60	σλέπ.
»	7200	57.3/4	11.85	»
»	2500	51.—	8.10	ἀποθ.
»	400	50.1/2	8.75	»
»	6000	58.1/2	12.321/2	σλέπ.
»	3700	58	12.35	καΐκ
»	3300	58.1/4	12.25	»
Ἀρ.	950	59.—	7.50	ἀποθ.
Κριθὴ	3500	47.1/4	7.30	»
»	500	49.1)2	7.75	»
Σίκαλ. Β.	4400	54.—	12.90	»
»	400	59	9.55	»

Γεννήματα ἀφιχθέντα

Διὰ νεροῦ		Διὰ ξηρᾶς	
Σῖτος	75000	Σῖτος	——
Σίκαλις	——	Σίκαλις	——
Ἀραβόσ.	2000	Ἀραβόσ.	2000
Κριθὴ	10000	Κριθὴ	——

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῆς πρώην γαλλογλώσσου ρωμουνικῆς ἐφημερίδος «Liberté» μετατρεψάσης τὸ ὄνομα αὐτῆς «La Patrie» ὅπως μὴ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ συγχέηται ἡ διεύθυνσις αὐτῆς μετὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιστέλλοντας νὰ ἀπευθύνωνται μὲ τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν:

Journal grec „PATRIS"
Bucarest.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 27 Μαρτίου 1892

ΔΑΝΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	Ἀγοραὶ	Πωλητ.
Renta perpetuă 5 o/o . . .	100 3/4	100—
» amortis. » . . .	98 1/2	98 3/4
» » 4 o/o . . .	82 1/2	82 3/4
Conversiunea rurală 6 o/o. .	100 3/4	101 1/4
Oblig. caseĭ pensiunilor . .	272.—	276.—
Δ\Ν. ΠΟΛΕΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Com. Bucurescĭ 5 o/o—1883 .	91. 1/4	91 3/4
» » » —1884 .	—.—	—.—
» » » —1888 .	—.—	—.—
» » » —1890 .	93 1/4	93 3/4
Losurĭ comunale a lei 20 . .	—.—	—.—
Scris. Func. Rurale 5 o/o . .	97—	97. 3/8
» » » 7 » . .	—.—	—.—
» » Urbane 5 » . .	92.—	92 3/8
» » » 6 » . .	101.—	101 1/2
» » » 7 » . .	102.—	102 1/2
» » » Iașĭ 5 o/o	82 1/2	83.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Banca Națională	1608.—	1615.—
Dacia-Rumania	409.—	413.—
Națonala	413.—	416.—
Societ. de Reasigurare. . .	180.—	200.—
» » Constr. și l. publ.	102.—	108.—
» » Basalt și Ceramică	270.—	280.—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου τρίμηνον	25.17. 1/2	25.20—
» ὄψεως	25.31.—	25.33 1/2
Παρισίων τρίμηνον	99.95	100.—
» ὄψεως	100.50	100.60
Βερολίνου τρίμηνον	123.30	123.40
» ὄψεως	124.—	124.05
Βελγίου τρίμηνον	99.50	99.60
» ὄψεως	—.—	—.—
Βιέννης τρίμηνον	2.11 3/4	2.12 1)2
» ὄψεως	2.13 1/4	2.14.—
» εἰκοσόφραγκον. . . .	100.—	100.25
Ἀμστελοδάμου τρίμηνον. . . .	—.—	—.—
Ἑλβετίας τρίμηνον.	98.—	—.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Φιορίνια Αὐστριακά	2.12 7/8	2.16.—
Ρούβλια Ρωσσικά	2.70	2.80.—
Χαρτονόμισμα Γαλλίας	99 3/4	100.—
Λίρα Ὀθωμανική.	22.80	030.—
Εἰκοσόφραγκον Γαλλίας	20.02	22.—
Μάρκαι Γερμανίας	124.—	209.—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 26 Μαρτίου 1892

Γαλλικὴ Ρέντα 4 1/2 o/o.	105.72
» » 3 o/o.	96.85
Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o/o.	97.75
Ἑλληνικὸν Δάνειον 5 o/o.	328.75
Ἀνατολικοὶ Σιδηρόδρομοι μετὰ Λαχείου .	73.25
Αἰγυπτιακὸν Δάνειον	490.—
Ὀθωμανικὴ Τράπεζα	556.25
Συνάλλαγμα Βερολίνου	121.87
» Βελγίου	99.3/16
» Βιέννης	209.50

Διάθεσις Χρηματιστηρίου σταθερὰ

ΒΙΕΝΝΗ 26Μαρτίου 1892

Εἰκοσάφραγκον	9.435
Μετοχαὶ Credit Anstalt.	310 37
Ρούβλια χάρτινα.	120.75
Συνάλλαγμα Λονδίου	119.25
» Παρισίων	47.27

Διάθεσις Χρηματιστηρίου βελτιωμένη

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 26 Μαρτίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o)o C.F.R. . . .	101.25
» » 5 o)o	97.90
» » 4 o)o	82.70
Ρούβλια χάρτινα.	209.25
Δάνειον Βουκουρεστίου 5 o)o.	94.40
Συνάλλαγμα Βελγίου.	80 75
» Παρισίων	80.95
» Βιέννης	170.90

Διάθεσις Χρηματιστηρίου ἤρεμος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 26Μαρτίου 1892.

Consolidés Auglais.	96.5/16
Μετοχαὶ Banque de Roumaeie . . .	7.—
Συνάλλαγμα Παρισίων	25.31
» Ἀμστελοδάμου.	12.04

ΦΡΑΓΦΟΡΤΗ 26Μαρτίου 1892

Ρωμουνικὴ Ρέντα 5 o)o	97.50
» » 5 o)o	82.40

ΕΥΘΗΝΙΑ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ „ΠΑΤΡΙΣ"

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

CALEA MOSILOR No. 51.

VIS-A-VIS DE HOTEL LONDRA

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο, νεωστὶ ἐγκατασταθὲν καὶ πεπροικισμένον διὰ νεωτάτων τυπογραφικῶν χαρακτήρων καὶ ἀρίστου τυπογραφικοῦ ὑλικοῦ, ἀναδέχεται οἱανδήποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς τὰς ἑξῆς γλῶσσας:

Ἑλληνικὴν, Ρωμουνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Γερμανικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσσικὴν, Σερβικὴν, Βουλγαρικὴν καὶ Ἑβραικήν.

ΒΙΒΛΙΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΦΥΛΛΑΔΙΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ
ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ,
ΓΑΜΩΝ, ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΥ,
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ, ΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ, ΚΛΠ. ΚΛΠ. ΚΛΠ.

ΒΙΒΛ. ΚΤΗΜΑΤ.
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤ.

ΤΑΧΥΤΗΣ — Ἀναδέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν — ΑΚΡΙΒΕΙΑ

DACIA-ROMANIA

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΦΡ. ΧΡΥΣΩΝ

ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΩΝ

Τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Γενικὸν Πρακτορεῖον ὑπομιμνήσκει τῇ πολυπληθεῖ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πελατείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐκτελεῖ ἀσφαλείας τῆς Πυρκαϊᾶς, τῆς Χαλάζης, τῆς Ζωτῆς καὶ τῶν Μεταφορῶν ὑπὸ ἐπωφελεστάτους ὅρους.

Ἀλληλογραφία ρουμανιστὶ, γαλλιστὶ, ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστί.

Δι' οἱανδήποτε πληροφορίαν ἀπευθυντέον δι' ἐπιστολῆς ἢ τηλεγραφικῶς

AGENȚIA GENERALĂ

DACIA—ROMANIA

No. 15,—Strada Stavropoleos,—No. 15

ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΩΜΑΙΟΣ

ΤΑΠΙΤΣΙΕΡΗΣ

Βραβευθεὶς ὑπὸ διαφόρων συντεχνιῶν Ταπετσαρίας ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀθήνας καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐργασθεὶς δὲ ἐν τοῖς μεγαλειτέροις ἐργοστασίοις Γαλλίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Δέχεται παραγγελίας ἐπίπλων παντὸς νεωτέρου συστήματος, ὑποσχόμενος φιλοκαλίαν, κομψότητα, λεπτότητα καὶ εὐθηνίαν, ἐπισκευάζων τὰ χρήζοντα ἐπισκευῆς καὶ μετασκευῆς, ἀναδεχόμενος συνάμα καὶ τὸν στολισμὸν αἰθουσῶν, θεάτρων ἁμαξῶν κλπ. κλπ.

Ὁδὸς Plevnei No. 10.

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Εὑρίσκονται παρὰ τῷ κυρίῳ

MAX FISCHER

ΕΝ ΓΑΛΑΖΙῼ.

STRADA MARE, 29

Διαρκὴς παρακαταθήκη 20 μέχρι 30 κλειδονυμβάλων

Αἱ πλημμυραὶ δεκταὶ καὶ εἰς δόσεις

Μικρὰ κλειδονυμβάλια (pianiţuri) παραχωροῦνται ὑπὸ ἐνοικίων ἐν ὅλῃ τῇ Ρουμανίᾳ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΙ

ΤΙΜ(ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

Αὐστριακὴ ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία Γνωστοποιεῖ ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον „ΜΗΔΕΙΑ" ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἀναλαμβάνει τὴν γραμμὴν Γαλαζίου Βατοὺμ ὡς ἑπεται:

Ἀναχώρησις ἐκ Γαλαζίου
τὴν 1 καὶ 16 ἑκάστου μηνὸς
Ἄφιξις εἰς Βατοὺμ
τὴν 4 καὶ 19 ἑκάστου μηνὸς
Ἀναχώρησις ἐκ Βατοὺμ
τὴν 8 καὶ 23 ἑκάστου μηνὸς
Ἄφιξις εἰς Γαλάζιον
τὴν 11 καὶ 26 ἑκάστου μηνός.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ — Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν ΓΑΛΑΖΙῼ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΦΑΚΗ

Ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ὁδῷ (Str. Domnească), εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀπέναντι τοῦ ἑλλην. Ναοῦ, τῆς Λέσχης καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Universelle ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον Concordia.

ΒΙΒΛΙΑ
Διδακτικὰ Φιλολογικὰ Μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ, Ρουμανικὰ Γαλλικὰ, Γερμανικὰ, Ἀγγλικά.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Χάρτου τυπογραφικοῦ, Χάρτου κοινοῦ, Χάρτου ἐπιστολῶν Φακέλλων Παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος Βιβλίων ἐμπορικῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Βιβλία καὶ Πιεστήρια δι' ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν. Λευκώματα Μουσικὰ τεμάχια Εἰκόνες Σκευοθῆκαι

Τὸ βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ὅπερ, διὰ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν καὶ τῆς εὐθύτητος τῶν συναλλαγῶν, κατέλαβεν, ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλείων τῆς χώρας, εὑρίσκεται ἐν τῇ εὐαρέστῳ θέσει, ὡς ἐκ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεών του νὰ ἐκτελέσῃ οἱανδήποτε παραγγελίαν ἀναγομένην εἰς τὸ εἶδός του, τῆς πολυαριθμου ἐν Γαλαζίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις πελατείας του, ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΜΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Δέχεται συνδρομὰς ἑλληνικῶν, ρουμανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ προπληρωμῇ· καὶ διὰ μὲν τὰς ἑλληνικὰς καὶ ρουμανικὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης, διὰ δὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς τῇ προσθήκῃ προμηθείας 5 ο/ο καὶ τῶν ἐξόδων.

ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ

Ἀναλαμβάνει μεταφράσεις ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, γαλλικοῦ, γερμανικοῦ, ἰταλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κειμένου, ὡς καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

ΜΟΡΙΤΣ ΑΠΠΕΛ & Σ-Α

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

STRADA DOMNEI No. 9.

Συνίστησι πρὸς τοὺς κυρίους ΓΕΩΡΓΟΥΣ τὸ ἀρότρον **NORMAL cu doue drasdare.**

Ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΕΕΡΜΑΝΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝῼ

Ὡς τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ΑΡΟΤΡΩΝ.

Διὰ τοῦ ἀρότρου τούτου δύναται νὰ ἀροτριωθῶσι μετ' εὐκολίας 2--2)12 πογόνια καθ' ἑκάστην διὰ τεσσάρων μόνον ζώων.

ΓΡΑΠΠΑΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἀλωνίσματος σίτου καὶ ἀραβοσίτου μετὰ ὀρθωτῆρος (Elevateur) ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Robinson et Ande La Wantage τῆς Ἀγγλίας.

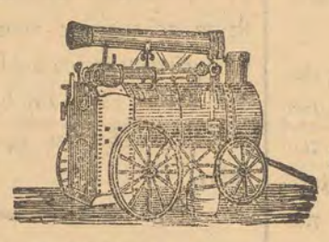

ΜΗΧΑΝΑΙ

Θερίσματος μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐργοστασίων:

MASSEY SI HARRIS

Πλείονες τῶν 600 θεριστικῶν μηχανῶν μετὰ δετήρων τῶν χειροβόλων λειτουργοῦσιν ἐν ΡΩΜΟΥΝΙΑ.

ΑΠΛΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ διαφόρων ἀγγλικῶν συστημάτων.

Διπλαῖ μηχαναὶ ἀλωνίσματος ἀραβοσίτου κινούμεναι διὰ τῆς χειρός.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΓΟΥΔΡΟΥΝΑΤΟΙ

Μηχαναὶ θερίσματος χόρτου.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΓΡΕΒΔΑΙ MASSEY

Διὰ σύναγμα χόρτου καὶ σταχύων.

Ἐπίσης συνίστησι τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος παρακαταθήκην ἐφωδιασμένου διὰ μηχανῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐργαλείων, μηχανῶν σπορᾶς κατὰ γραμμὰς καὶ κατὰ διασπορὰν. Χρυσοῦν ἀγροτικὸν μετάλλιον τοῦ κατὰ τὸ 1891 συναγωνισμοῦ ἐν Χερεστρίῳ.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τοὺς κ.κ. *Anxenfeld & Th. Ceaussoglu Calaraşi* καὶ *Hans Niseel Ploeşci*.

ΟΡΟΙ καὶ τιμαὶ συγκαταβατικοί.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κυρίου TH. RADIVON (fost Carapati)

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ

Ὁδὸς Βικτωρίας (Podo-Mogoşoi) Ἀριθ. 32

Παντὸς εἴδους Χρυσᾶ καὶ Ἀργυρᾶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἀξίας πολύτιμοι λίθοι. Διάφορα ἀργυρᾶ καὶ ἐξ ἄλλων σπανίων μετάλλων σκεύη

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΑΝΕΠΙΛΕΙΠΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

Τυπογραφεῖον «ΠΑΤΡΙΔΟΣ» Calea Moşilor Ἀριθ. 51 Vis-a-vis de Hotel Londra.